

DEN EUROPÆISKE
OMBUDSMAND

ÅRSBERETNING 2004

DEN EUROPÆISKE
OMBUDSMAND

ÅRSBERETNING **2004**

© Den Europæiske Ombudsmand 2005

Alle rettigheder forbeholdes.

Gengivelse eller kopiering fra denne udgivelse til undervisnings- eller anden ikke-kommerciel brug er tilladt, såfremt kilden angives.

Omslags- og skillefotos er taget af Fr. Glory Rozakis. Hvor ikke andet er angivet, tilhører rettighederne til fotografierne Den Europæiske Ombudsmand.

Rapporten i sin helhed kan findes på internettet:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/da/default.htm>

DEN EUROPÆISKE
OMBUDSMAND
ÅRSBERETNING 2004

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES
Formand
Europa-Parlamentet
Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles

Strasbourg, den 8. marts 2005

Kære Josep Borrell Fontelles

I overensstemmelse med artikel 195, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 3, stk. 8, i Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv forelægger jeg hermed min beretning for 2004.

Med venlig hilsen

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

INDLEDNING	17
1 SAMMENDRAG	25
2 KLAGER OG UNDERSØGELSER	37
3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE	57
4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	113
5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER	119
6 KOMMUNIKATION	133
7 BILAG	169

INDLEDNING

SAMMENDRAG

KLAGER OG
UNDERSØGELSERAFGØRELSE EFTER
EN UNDERSØGELSEFORBINDELSER MED DEN
EUROPÆISKE UNIONS
INSTITUTIONER OG ORGANERFORBINDELSER MED
OMBUDSMÆND OG
TILSVARENDE ORGANER

KOMMUNIKATION

BILAG

INDLEDNING	17
1 SAMMENDRAG	25
2 KLAGER OG UNDERSØGELSER	37
2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE	37
2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT	38
2.2.1 Ubeføjede klagere	38
2.2.2 Fællesskabets institutioner og organer	38
2.2.3 «Fejl eller forsømmelser»	39
2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER	40
2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2004	41
2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING	43
2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER	44
2.6.1 Indledning af en undersøgelse	44
2.6.2 Fair procedure	44
2.6.3 Inspektion af dokumenter og afhøring af vidner	45
2.6.4 Åben procedure	45
2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER	45
2.7.1 Ingen fejl eller forsømmelser	46
2.7.2 Sager løst af institutionen og mindelige løsninger	46
2.7.3 Kritiske bemærkninger, forslag til henstillinger og særlige beretninger	46
2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER	47
2.8.1 Aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger	47
2.8.2 Kommissionen som «traktatens vogter»	49
2.8.3 Kontrakter og tilskud	50
2.8.4 Ansættelses- og personalespørgsmål	51
2.8.5 Kommissionens svar på Ombudsmandens undersøgelser	52

3	AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE	57
3.1	SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATET FEJL ELLER FORSØMMELSER	57
3.1.1	Europa-Parlamentet	57
	EUROPA-PARLAMENTETS BESTEMMELSER OM PRAKTIKANTOPHOLD	57
	PENSIONSORDNING FOR MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET	58
3.1.2	Rådet for Den Europæiske Union	59
	UDNÆVNELSE AF BESTYRELSESMEDLEMMER TIL DEN EUROPÆISKE FØDEVARESIKKERHEDSAUTORITET	59
	AKTINDSIGT I DEN JURIDISKE TJENESTES UDTALELSER	60
3.1.3	Europa-Kommissionen	61
	UDELUKKELSE FRA ET PROJEKT OM INFORMATIONSSAMFUNDET	61
	GENNEMFØRELSE AF FORSIKRINGSDIREKTIVER I DEN GRÆSKE LOVGIVNING	62
	DEN PORTUGISISKE LOVGIVNING OM TYREFÆGTNING	63
	AKTINDSIGT I ET UDKAST TIL UDTALELSE FRA DET BLANDEDE EØS-UDVALG	64
	AKTINDSIGT I FORHANDLINGSdokumenter FRA VERDENSHANDELSORGANISATIONEN	65
	AKTINDSIGT I EN FØDEVARE- OG VETERINÆRRAPPORT OM RUMÆNIEN	66
	AKTINDSIGT I MISSIONSRAPPORT FRA DEN EUROPÆISKE SOCIALFOND	66
	LEONARDO DA VINCI-PROGRAMMET	67
	UDVÆLGELSESPROCEDURE TIL ET EUROPEAID-PROJEKT	68
	PÅSTAND OM UKORREKT BEHANDLING AF OVERTRÆDELSESKLAGER	69
	AKTINDSIGT I EN VURDERING AF TYSKLANDS BUDGETSITUATION	70
3.1.4	Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor	70
	PÅSTAND OM MANGLEDE BEGRUNDET FORKLARING I EN UDVÆLGELSESPROCEDURE	70
3.2	SAGER LØST AF INSTITUTIONEN	71
3.2.1	Europa-Parlamentet	71
	UDVÆLGELSESKOMITÉS BESLUTNING OM EN ANSØGNING	71
3.2.2	Europa-Kommissionen	72
	MANGLEDE BETALING FOR YDELSER	72
	MANGLEDE UDBETALING AF STØTTE	72
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE EN JERNBANEPLAN	73
	FORSINKET BETALING AF YDELSER	73
3.2.3	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig	74
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE EN SAG OM NUKLEAR SIKKERHED	74
3.3	MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN	75
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE HANDELSFORHANDLINGER	75
	AKTINDSIGT I RESULTATER FRA EN KØREPRØVE	76
3.4	SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN	77
3.4.1	Europa-Parlamentet	77
	GENNEMFØRELSE AF REGLER OM RYGNING	77
3.4.2	Rådet for Den Europæiske Union	78
	AKTINDSIGT I PERSONLIGE AKTMAPPER I EN SAG OM FØRTIDSPENSION	78

3.4.3 Europa-Kommissionen	79
INDPLACERING I LAVERE LØNKLASSE SOM FØLGE AF FORSINKELSER I ANSÆTTELSESPROCES.....	79
MANGLENDE BEGRUNDELSE FOR SUSPENSION AF BETALINGER.....	80
AFVISNING AF AT GODTGØRE OMKOSTNINGER TIL SEKRETÆRYDELSER.....	81
UNDLADELSE AF AT REGISTRERE ARTIKEL 226-KLAGER.....	81
BEHANDLING AF EN KLAGE VEDRØRENDE STATSSTØTTE.....	82
UNDLADELSE AF AT SIKRE BEKRÆFTELSE AF, AT SPROGLÆRERE ARBEJDEDE FULD TID.....	83
URIMELIG BEHANDLING AF EN MILJØORGANISATION.....	84
ADGANG TIL ADVOKATERHVERVET I ITALIEN.....	85
UTILSTRÆKKELIGE OPLYSNINGER OM POTENTIEL STØTTE TIL EN RIDESKOLE.....	86
TIDSPLAN FOR UDFÆRDIGELSE AF UDTALELSER.....	87
OVERTRÆDELSE AF PRINCIPPET OM IKKE-FORSKELSBEHANDLING I ANSÆTTELSESPROCEDURER.....	88
MANGLENDE FORLÆNGELSE AF EKSPERTKONTRAKT.....	88
UBERETTIGET AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I EN NGO'S AKTER.....	89
UNDLADELSE AF AT BESVARE EN SKRIVELSE FRA EN AFVIST TILSKUDSANSØGER.....	91
FORSINKELSE I BEHANDLINGEN AF EN OVERTRÆDELSESKLAGE.....	91
3.4.4 Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen	92
UBERETTIGET OPHÆVELSE AF OVERSÆTTELSESKONTRAKTER.....	92
3.4.5 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor	93
PÅSTAND OM URIMELIGHED OG MANGLENDE GENNEMSIGTIGHED I UDVÆLGELSESPROCEDURE.....	93
UTILSTRÆKKELIG BEGRUNDELSE FOR SPROGPOLITIK I EN ALMINDELIG UDVÆLGELSESPRØVE.....	94
3.4.6 Europol	95
UNDLADELSE AF AT RESPEKTERE VEDTÆGTEN FOR EUROPOLS PERSONALE I FORBINDELSE MED ANSÆTTELSE AF EN ASSISTENT.....	95
3.5 FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN	96
3.5.1 Europa-Kommissionen	96
KORT TIDSFRIST MEDFØRTE FEJL I ET FORSKNINGSFORSLAG.....	96
UNØDIG FORSINKELSE I BEHANDLINGEN AF EN OVERTRÆDELSESSAG.....	97
3.5.2 Europa-Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig	98
ANKLAGER OM SVIG I »BLUE DRAGON«-SAGEN.....	98
3.6 SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE	100
3.6.1 Rådet for Den Europæiske Union	100
BARNES MANGLENDE ADGANG TIL EU'S SYGEFORSIKRING.....	100
3.6.2 Europa-Kommissionen	101
AFVISNING AF AT BETALE FAKTURAER I FORBINDELSE MED EN TACIS-SERVICEKONTRAKT.....	101
KLASSIFICERING AF DVÆRGÆSEL I FORBINDELSE MED TILSKUD.....	102
3.6.3 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor	103
PÅSTAND OM MANGLENDE SVAR FRA ANSÆTTELSESMYNDIGHEDEN.....	103
3.6.4 Regionsudvalget	104
MADPRISER FOR PRAKTIKANTER.....	104
3.6.5 Det Europæiske Universitetsinstitut	104
ALDERSGRÆNSER I ANSÆTTELSESPROCEDURER.....	104

3.7	SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING	105
	KLASSIFICERING AF PRESSEMEDARBEJDERSTILLINGER VED KOMMISSIONENS DELEGATIONER I TREDJELANDE	105
3.8	UNDERSØGELSER PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN	106
	MANGLENDE KLAGEPROCEDURE FOR Udstationerede nationale eksperter.....	106
	KVALITETEN I FORVALTNINGEN PÅ EUROPASKOLERNE	107
4	FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	111
4.1	EUROPA-PARLAMENTET	112
4.2	EUROPA-KOMMISSIONEN	113
4.3	ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER	113
5	FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER	117
5.1	DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND	117
5.2	ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER	120
5.3	ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE	125
6	KOMMUNIKATION	131
6.1	ÅRETS HØJDEPUNKTER	131
6.2	INFORMATIONSBESØG	134
6.3	ANDRE KONFERENCER OG MØDER	147
6.4	KONTAKTER TIL MEDIERNE	155
6.5	PUBLIKATIONER	161
6.6	ONLINEKOMMUNIKATION	162
7	BILAG	167
A	STATISTIK	167
B	OMBUDSMANDENS BUDGET	176
C	PERSONALE	178
D	INDEKS OVER AFGØRELSER	184

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

INDLEDNING

2004 var et godt år for de europæiske borgeres rettigheder. Disse rettigheder blev i året, der gik, en realitet for yderligere 75 millioner mennesker, hvis lande den 1. maj tiltrådte Den Europæiske Union. De fik allerede i starten af juni den første mulighed for at udøve disse rettigheder ved valget til Europa-Parlamentet. Og så var der naturligvis vedtagelsen af traktaten om en forfatning for Europa, herunder chartret om grundlæggende rettigheder. Det vil helt sikkert skabe livlig debat og drøftelser om, hvad det betyder at være borger i Unionen, når forfatningen skal ratificeres i alle 25 medlemsstater.

For Den Europæiske Ombudsmand markerede 2004 afslutningen på institutionens anden mandatperiode. Institutionen er vokset fra to personer på kontoret i Strasbourg i september 1995 til en institution, som er respekteret af EU's institutioner og organer, og som borgerne, der i stadig større grad henvender sig til Ombudsmanden, har tillid til. Der var i det forgangne år en hidtil uset stigning på mere end 50 % i antallet af modtagne klager, hvilket er et tydeligt tegn på, at flere borgere i dag ved, at de har ret til at klage til Ombudsmanden over fejl eller forsømmelser.

Personligt var 2004 året, hvor jeg skulle bevise, at jeg kunne leve op til de løfter, jeg afgav, da jeg overtog posten som Europæisk Ombudsmand. Da mit mandat faldt sammen med sidste del af valgperioden 1999-2004, var jeg særligt opsat på at skabe resultater i forhold til de prioriteter, jeg opstillede den 1. april 2003. Disse prioriteter var at forbedre ombudsmandsinstitutionens effektivitet, at fremme retsstatsprincippet, god forvaltningsskik og respekt for menneskerettighederne samt kontakten med borgerne i hele Europa. Unionens udvidelse var omdrejningspunktet for disse tre prioriteter, mens min filosofi for opfyldelse af dem var at være både »reaktiv«, dvs. at svare klagerne, og »proaktiv«, dvs. at skabe kontakt til Ombudsmandens forskellige »kunde grupper« gennem en række initiativer, som havde til formål at forbedre servicen over for brugerne.

Indfrielse af mine løfter

En ombudsmandsinstitution skal bestræbe sig på at sikre, at alle de borgere, der henvender sig, får betimelig og passende hjælp eller rådgivning. Med dette for øje arbejdede vi i 2004 hårdt for at forberede institutionen på at kunne tjene borgerne i 25 medlemsstater på 21 traktatsprog. Den 1. maj var vi klar. Vi ansatte det nødvendige juridiske og administrative personale og sikrede, at vores nye klagedatabase var oppe at køre. Dermed kunne vi nu håndtere den hidtil usete efterspørgsel efter vores ydelser.

Og vi skabte resultater! Ombudsmanden var i 2004 i stand til at hjælpe næsten 70 % af klagerne, enten ved at indlede en undersøgelse, overføre sagen til en kompetent institution eller råde dem til, hvor de skulle henvende sig for at få løst deres problem hurtigt og effektivt. Men hvad mere er: Efter Ombudsmandens undersøgelser betalte institutionerne regninger og renter, udleverede dokumenter og afgav forklaringer, rådede bod på uretfærdig behandling og undskyldte for fejl. Kort sagt var EU's institutioner og organer opsat på at vise, at de var villige til at samarbejde med Ombudsmanden til borgernes bedste. Denne holdning er afgørende for at opbygge borgernes tillid til den service, som Ombudsmanden tilbyder. Borgerne vil ikke henvende sig til mig med deres problemer, hvis de ikke tror, at deres klage vil gøre en forskel. I 2004 beviste vi igen og igen, at det kan betale sig.

Min anden prioritet var at udbygge samarbejdet med ombudsmænd i hele Europa med henblik på at fremme retsstatsprincippet, god forvaltningsskik og respekt for menneskerettighederne. Med dette for øje udvidede jeg min informationstur, og efter at jeg den 1. maj havde besøgt alle 10 tiltrædelseslande, besøgte jeg inden årets udgang også Rumænien, Nederlandene, Portugal og Frankrig. Disse besøg viste deres værd. I alle lande mødtes jeg med borgere og potentielle

klagere for at forklare ombudsmandens rolle, jeg havde drøftelser med offentlige embedsmænd for over for dem at understrege vigtigheden af udenretslige klageinstanser samt drøftelser med mine ombudsmandskolleger for at afdække, hvordan man bedst forsvarer og fremmer borgernes rettigheder. Med henblik på yderligere at promovere ombudsmandsinstitutionen tog jeg til Tyrkiet og Serbien og Montenegro for at rådgive dem om, hvordan man etablerer en sådan institution. I løbet af min informationstur og andre besøg holdt jeg i alt mere end 30 forelæsninger og andre præsentationer og afholdt mere end 150 møder med ombudsmænd, offentlige embedsmænd og andre relevante parter.

Disse informationsbesøg bidrog også til at opfylde min tredje prioritet. Gennem offentlige forelæsninger, møder og interview med pressen havde jeg gode muligheder for at informere borgerne om deres rettigheder, og hvordan de bedst kan gøre brug af dem. Vi fortsatte med at optrappe vores bestræbelser på at målrette oplysninger til potentielle brugere af Ombudsmandens ydelser ved at henvende os til ngo'er, handelskamre, den akademiske verdens juridiske fakulteter og fakulteter for offentlig forvaltning samt andre interessegrupper på seminarer, møder og konferencer. Vores publikationer på op til 25 sprog blev udsendt i brede kredse og forelå også i elektronisk form med henblik på at udbrede kendskabet til Ombudsmanden i hele Europa.

Jeg håber og tror, at Europa-Parlamentet med sin beslutning den 11. januar i år om at genvælge mig udtrykte sin støtte til disse aktiviteter. Generelt betragter jeg den store støtte til mit kandidatur fra næsten alle de politiske grupper som håndgribeligt bevis på, hvor meget Parlamentet nu værdsætter denne institution. En sådan bred støtte på tværs af det politiske spektrum er afgørende for institutionen, nu hvor den går ind i sit andet årti.

Ny stil i årsberetningen

Parlamentets kontrol med Ombudsmandens arbejde sker stort set gennem den årsberetning, som jeg hvert år forelægger. Årsberetningen er Ombudsmandens vigtigste publikation. Den giver et overblik over mine klagebehandlingsaktiviteter i et givet år og styrker dermed Parlamentets mulighed for at stille Unionens institutioner og organer til regnskab. På samme måde udgør den et værdifuldt grundlag for selvregulering i EU's institutioner og organer, idet den beskriver problemer, der er afdækket i forvaltningen. Derudover er Ombudsmandens årsberetning af stor interesse for en lang række forskellige grupper og enkeltpersoner på flere planer – andre ombudsmænd, politikere, offentlige embedsmænd, erhvervsdrivende, akademikere, interessegrupper, ngo'er, journalister og borgere på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.

Med henblik på at kunne opfylde disse forskellige parter forventninger mest hensigtsmæssigt har vi omstruktureret årsberetningen og lanceret en række tilknyttede publikationer. For så vidt angår selve årsberetningen, har sammendrag, hvori de vigtigste punkter beskrives, erstattet afgørelserne i deres fulde længde. I en tematisk analyse fremhæves de vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold på fire primære arbejdsområder. Kapitlerne om kommunikation og forbindelser med andre organer er blevet ændret med henblik på at fremhæve udbyttet af disse aktiviteter og illustrere det med beskrivelser af de begivenheder, der har fundet sted. Vi mener, at vi på denne måde har fået et mere brugervenligt dokument, som skaber ægte merværdi. De, som er bekendt med Ombudsmandens arbejde, kan hurtigt få overblik over de vigtigste begivenheder i årets løb, mens de, som via årsberetningen stifter bekendtskab med Ombudsmanden for første gang, hurtigt og nemt kan få en forståelse for, hvad hans rolle er. Vi ønsker at gøre Ombudsmandens arbejde mere tilgængeligt, men vi er desuden forpligtet til at få mest ud af de offentlige midler og respektere miljøet. Vi håber, at vi ved at have skåret betydeligt ned i årsberetningens omfang, har handlet i borgernes interesse, hvilket altid er vigtigt for Ombudsmanden!

Det var med dette for øje, at vi i 2004 lancerede publikationen *Sammendrag og statistik*. Dette sammendrag giver et kortfattet overblik over Ombudsmandens aktiviteter i et givet år. Som supplement til det offentliggjorte materiale og især med sigte på dem, som ønsker at gå dybere ind i Ombudsmandens arbejde, har vi i år lanceret en mere omfattende elektronisk publikation, som indeholder den fulde tekst, på engelsk, fransk og tysk, af de afgørelser, som er beskrevet i årsberetningens kapitel 3. Den vil i anden halvdel af 2005 være tilgængelig som et samlet elektronisk

dokument på Ombudsmandens websted, mens en papirudgave eller cd-rom kan udleveres efter henvendelse til Ombudsmandens kontor. Naturligvis offentliggøres afgørelser om afslutning af behandlingen af sager på Ombudsmandens websted på engelsk og på klagens sprog, hvis det er et andet end engelsk. Med alt dette materiale håber vi, at vi kan opfylde alle parter forskellige behov.

De kommende år

Der er ingen tvivl, om at vi nu er nået til et afgørende tidspunkt i udviklingen af borgernes Europa. Forfatningen, som jeg håber, at borgere og parlamenter i de 25 medlemsstater vil støtte op om, er et stort skridt fremad på en lang række områder. Som observatør ved Det Europæiske Konvent, som udarbejdede udkastet til forfatningstraktaten, kæmpede jeg hårdt for at sikre, at borgernes interesser blev sat i højsædet i forhandlingerne. Retten til at klage til Ombudsmanden er en fremtrædende del af teksten. Derudover mener jeg, at en juridisk bindende rettighedserklæring udgør et af de største fremskridt for borgerne.

For at udnytte chartrets fulde potentiale er det nødvendigt at handle proaktivt for at udbrede kendskabet til de nye muligheder, som borgerne har fået, og for at støtte de offentlige myndigheder på alle niveauer i Unionen og tilskynde dem til at gøre chartrets rettigheder og hensigter til prøvestenen for deres handlinger. Det påhviler især Ombudsmanden at udbrede kendskabet til chartret, når debatten om forfatningen intensiveres i hele Unionen. Jeg har allerede over for mine samarbejdspartnere i EU's institutioner og i medlemsstaterne givet udtryk for min vilje til og mit engagement i forbindelse med at udføre denne opgave. Jeg opfatter dette som en integreret del af de tre udfordringer, som Ombudsmanden står over for i de kommende år.

Den første udfordring er at sikre, at borgernes rettigheder i medfør af EU-lovgivningen respekteres på alle niveauer i Unionen.

For at sikre dette er det nødvendigt, at borgerne kender deres rettigheder. Som Europæisk Ombudsmand vil jeg fortsætte mit arbejde for at forbedre kvaliteten af informationen til borgerne og de potentielle klager om deres rettigheder. Den stadige stigning i antallet af klager og anmodninger om oplysninger til Ombudsmanden tyder på, at vi er på rette vej, men der er stadig langt at gå.

I denne henseende er det endvidere vigtigt, at de offentlige forvaltninger på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan tager hensyn til borgernes rettigheder i deres daglige arbejde. Gennemførelsen af EU-lovgivningen er jo trods alt hovedsagelig medlemsstaternes forvaltningers ansvar. Det er, når disse offentlige forvaltninger ikke tager hensyn til borgernes rettigheder, at de nationale og regionale ombudsmænd kommer ind i billedet. Deres rolle er særlig vigtig nu, hvor chartret er juridisk bindende. Jeg agter at udvide mit samarbejde med mine kolleger i medlemsstaterne ved at undersøge muligheden for fælles undersøgelser samt, hvorvidt det er gennemførligt at indføre et fælles telefonnummer for hele Unionen, hvor folk kan kontakte netværket af ombudsmænd. Dette ville være særligt relevant for borgere, som udøver deres ret til at færdes og opholde sig frit i Unionen.

Når forfatningen er ratificeret, vil jeg også gerne sammen med Parlamentet undersøge, hvordan vi sikrer, at borgernes klager om overtrædelser af chartrets rettigheder kan efterforskes så hurtigt og effektivt som muligt og eventuelt henvises til Domstolen, hvis et vigtigt principielt spørgsmål ikke kan løses på anden vis.

Den anden udfordring er at sikre, at EU's institutioner og organer i alle henseender overholder de højeste forvaltningsstandarder.

EU's institutioner og organer er i stigende grad villige til at samarbejde med mig om borgernes klager, hvilket er en konstant opmuntring for mig, især fordi deres behandling af klager er en vigtig målestok for, hvor fokuserede de er på borgerne. Jo mere villig institutionen er at til at løse en klage eller acceptere de mindelige løsninger, som Ombudsmanden foreslår, jo bedre er det for alle parter. Af den grund agter jeg at gennemføre en dybtgående analyse af alle de mindelige løsninger, som Ombudsmanden har opnået siden institutionens oprettelse. I denne analyse vil jeg se nærmere på,

om der er fællestræk, som kan bidrage til at afdække flere klager, hvor denne fremgangsmåde kan anvendes, da den tilgodeser alle parter.

Dette indgår i mine bestræbelser på at udbrede kendskabet til Ombudsmandens rolle som en ressource, der kan bidrage til at forbedre kvaliteten af den service, som Unionens forvaltning yder. EU's institutioner og organer kan drage lære af klagerne om, hvordan man giver en bedre service. På denne måde kan alle de, som af en eller anden grund har kontakt med institutionerne – og ikke kun klagerne – drage nytte af Ombudsmandens arbejde, mens institutionerne sandsynligvis vil opleve færre klager i fremtiden. Jeg agter endvidere at indlede flere undersøgelser på eget initiativ med henblik på at afdække problemer og fremme bedste praksis. De positive resultater af mine undersøgelser på eget initiativ vedrørende god forvaltningsskik på Europaskolerne og oprettelse af en tvistbilæggelsesprocedure for udstationerede nationale eksperter er eksempler på, hvad vi kan opnå i denne henseende. Det var også for at fremme de højeste forvaltningsstandarder, at jeg i 2004 fremsatte en række yderligere bemærkninger til institutionerne og organerne. Dette skete i tilfælde, hvor jeg, selv om der ikke blev fundet et tilfælde af fejl eller forsømmelser, mente, at institutionerne kunne forbedre deres forvaltning fremover, f.eks. i forbindelse med aktindsigt i dokumenter, ansættelsesprocedurer eller udbudsprocedurer.

Der var i 2004 nogle få sager, hvor institutionernes svar på Ombudsmandens undersøgelser kunne have været bedre. Jeg fremlagde min første særlige beretning for Parlamentet, efter at Kommissionen ikke kunne give en overbevisende forklaring vedrørende forskelle i indplaceringen af pressesekretærer i delegationerne i tredjelande og afviste et forslag til henstilling om at revidere de pågældende bestemmelser. Dette var foranlediget af en klage med påstand om forskelsbehandling på grund af nationalitet. Jeg håber, at Parlamentet ved sin gennemgang af Ombudsmandens arbejde i 2004 vil tage højde for den samarbejdsvilje, som Kommissionen og de andre institutioner har udvist i langt størstedelen af sagerne, og opfordre dem til, at dette bliver reglen i alle sager i fremtiden. På denne måde kan vi sammen arbejde for at fremme de højeste forvaltningsstandarder.

Den tredje udfordring er at garantere, at Ombudsmandens institution tjener borgerne så effektivt som muligt.

Den Europæiske Ombudsmand har til opgave at håndhæve god forvaltningsskik. I den forbindelse er et af hans vigtigste værktøjer den europæiske kodeks for god forvaltningsskik. Som Europa-Parlamentet opfordrede til, da det i 2001 vedtog teksten, bruger Ombudsmanden kodeksen til at undersøge tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Kodeksen er endvidere en nyttig vejledning og ressource for tjenestemænd. Jeg er glad for at kunne sige, at kodeksen ikke kun har fået betydning for Unionens institutioner og organer, men at den også er blevet taget i brug i en række medlemsstater og kandidatlande. Med henblik på at udbrede kendskabet til kodeksen yderligere sørgede jeg i 2004 for, at den blev oversat til alle de officielle sprog samt til alle kandidatlandenes sprog. Der vil i løbet af 2005 blive offentliggjort en ny version, således at alle Europas borgere kan stifte bekendtskab med kodeksens rettigheder.

Til trods for den positive indflydelse, som kodeksen har haft, mener jeg stadig, at en lov om god forvaltningsskik, som gælder for alle EU's institutioner og organer, ville have mange fordele. En sådan ville over for både borgerne og tjenestemændene understrege vigtigheden af kodeksens principper. Den ville bidrage til at udrydde den forvirring, der i dag er omkring de forskellige kodekser for god forvaltningsskik, der gælder for de forskellige institutioner og organer. Endelig ville den som det vigtigste punkt bidrage til at gøre borgernes grundlæggende ret til god forvaltningsskik, som fastlagt i chartrets artikel 41 (forfatningens artikel II-101), til en realitet. Jeg vil derfor fortsætte med at opfordre Kommissionen til så hurtigt som muligt at foreslå lovgivning om fremme af god forvaltningsskik i Unionens institutioner og organer.

Konklusion

Til slut vil jeg gerne opsummere min vision for de næste fem år for Den Europæiske Ombudsmand. Min ambition er, at alle EU's borgere har mulighed for at kende deres rettigheder og vide, hvordan de skal sikre, at deres EU-rettigheder respekteres fuldt ud. Dette mål kan kun opnås gennem et tæt samarbejde, både med EU's

institutioner, navnlig Europa-Parlamentet, og med de nationale og regionale ombudsmænd i medlemsstaterne. Endvidere er det en stor hjælp for mig, at jeg ved, at jeg har en entusiastisk og engageret medarbejderstab. Jeg er opmærksom på, at der med Parlamentets nylige, brede støtte til mig ligger et tungt ansvar på mine skuldre, og jeg ser frem til at føre dette ud i livet nu, hvor institutionen går ind i sit andet tiår, ved fortsat at tjene EU's borgere på en omhyggelig, dynamisk, effektiv og frem for alt retfærdig og upartisk måde.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED
DEN EUROPÆISKE UNIONS
INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER
MED OMBUDSMÆND
OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

---

1 SAMMENDRAG

Den Europæiske Ombudsmands 10. årsberetning til Europa-Parlamentet beskriver Ombudsmandens aktiviteter i 2004. Det er den anden årsberetning, som skal fremlægges af P. Nikiforos DIAMANDOUROS, som startede som Europæisk Ombudsmand den 1. april 2003.

BERETNINGENS OPBYGNING

Denne årsberetning består af seks kapitler og fire bilag. Den indledes med et personligt forord fra Ombudsmanden, hvor han gennemgår årets vigtigste aktiviteter og resultater og redegør for sine fremtidige prioriteter. Dette sammendrag udgør kapitel 1.

I kapitel 2 beskrives Ombudsmandens procedurer til behandling af klager og gennemførelse af undersøgelser. Vigtige nye begivenheder fremhæves, og der gives et overblik over de klager, der blev behandlet i løbet af året, herunder en tematisk analyse af resultatet af sager, som blev afsluttet efter en undersøgelse. Denne analyse omfatter Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold i 2004.

Kapitel 3 består af udvalgte sammendrag af disse afgørelser, hvilket illustrerer, hvor mange forskellige emner og institutioner der indgår i klager og undersøgelser på eget initiativ. Det omfatter sammendrag af alle de afgørelser, der indgår i den tematiske analyse i kapitel 2. Sammendragene af afgørelser om klager er først inddelt efter, hvilken type resultat undersøgelsen fik, og derefter efter institution eller organ. Sammendrag af afgørelser om undersøgelser på eget initiativ indgår i kapitlets sidste del.

Kapitel 4 omhandler forbindelserne med andre institutioner og organer i Den Europæiske Union. Først beskrives værdien af Ombudsmandens konstruktive samarbejde med EU's institutioner og organer, hvorefter de forskellige møder og begivenheder, som fandt sted i denne henseende i 2004, opføres.

I kapitel 5 redegøres der for Den Europæiske Ombudsmands forbindelser med de nationale, regionale og lokale ombudsmænd i og uden for Europa. Aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd beskrives nærmere ligesom Ombudsmandens deltagelse i seminarer, konferencer og møder.

Kapitel 6 giver et overblik over Ombudsmandens kommunikationsaktiviteter. Kapitlet er opdelt i seks afsnit, som beskriver årets højdepunkter, Ombudsmandens informationsbesøg, konferencer og møder med deltagelse af Ombudsmanden og hans personale, kontakten til medierne, publikationer og onlinekommunikation.

Bilag A indeholder statistikker over Den Europæiske Ombudsmands arbejde i 2004. Bilag B og C indeholder nærmere oplysninger om Ombudsmandens budget og personale. I bilag D findes der et indeks over afgørelserne i kapitel 3 efter sagsnummer, genstand og påstået type fejl eller forsømmelser.

SYNOPSIS

Den Europæiske Ombudsmands opgaver

Den Europæiske Ombudsmands embede blev etableret i henhold til Maastricht-traktaten som en del af EU-borgerskabet. Den Europæiske Ombudsmand behandler tilfælde af fejl eller forsømmelser

i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden har med Europa-Parlamentets samtykke defineret »fejl eller forsømmelser« som omfattende respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og principperne for god forvaltningsskik.

Ud over at behandle klager fra enkeltpersoner, virksomheder og sammenslutninger arbejder Ombudsmanden proaktivt, iværksætter undersøgelser på eget initiativ og tager kontakt til borgerne for at oplyse dem om deres rettigheder og om, hvordan de udøver disse rettigheder.

Retten til at klage til Ombudsmanden indgår i traktaten om en forfatning for Europa, som i øjeblikket er ved at blive ratificeret i EU's medlemsstater.

Klager og undersøgelser i 2004

Ombudsmanden modtog i 2004 3.726 klager, hvilket er 53 % flere end det foregående år. Klager fra de 10 nye medlemsstater, som tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, står for 51 % af denne samlede stigning på 53 %. De resterende 49 % repræsenterer en stigning i klager fra de 15 gamle medlemsstater og andre steder i verden, hvilket viser, at kendskabet til Den Europæiske Ombudsmand nu er større i og uden for EU.

For første gang nogensinde blev flere end halvdelen af klagerne sendt elektronisk til Ombudsmanden, enten pr. e-mail eller via klageformularen på Ombudsmandens websted. I 3.536 sager blev klagerne sendt direkte fra enkeltpersoner, mens 190 klager kom fra sammenslutninger eller virksomheder.

Ombudsmanden var i stand til at hjælpe næsten 70 % af klagerne, enten ved at indlede en undersøgelse, overføre sagen til en kompetent institution eller råde dem til, hvor de skulle henvende sig for at få løst deres problem hurtigt og effektivt. Der blev indledt i alt 351 nye undersøgelser i 2004, herunder otte undersøgelser på Ombudsmandens eget initiativ.

De fleste af de klager, der førte til en undersøgelse, var over Kommissionen, nemlig 375 sager, hvilket udgjorde 69 % af de indledte undersøgelser. Da Kommissionen er det vigtigste fællesskabsorgan, der træffer beslutninger med direkte virkning for borgerne, er det naturligt, at den er det vigtigste mål for borgernes klager. Der var 58 klager over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 48 klager over Europa-Parlamentet og 22 klager over Rådet for Den Europæiske Union.

De vigtigste typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende gennemsigtighed, herunder afslag på at give oplysninger (127 sager), forskelsbehandling (106 sager), undgåelig forsinkelse (67 sager), utilfredsstillende procedurer (52 sager), urimeligheder eller magtmisbrug (38 sager), manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Kommissionen ikke har udfyldt sin rolle som »traktaternes vogter« over for medlemsstaterne (37 sager), uagtsomhed (33 sager) samt juridiske fejl (26 sager).

I 2004 sås endvidere den største stigning i anmodninger om oplysninger til Ombudsmanden nogensinde. Ombudsmanden modtog flere end 3.200 anmodninger pr. e-mail sammenlignet med ca. 2.000 i både 2003 og 2002.

Resultaterne af Ombudsmandens undersøgelser

Ombudsmanden afsluttede i 2004 251 undersøgelser. Heraf var 247 undersøgelser af klager, og fire var undersøgelser på eget initiativ. Afgørelserne var følgende:

Ingen fejl eller forsømmelser

I 113 sager afslørede Ombudsmandens undersøgelser intet tilfælde af fejl eller forsømmelser. Dette er ikke altid negativt for klageren, som i det mindste får en fuldstændig forklaring fra den berørte institution eller det berørte organ vedrørende dennes handlinger eller modtager en undskyldning. For eksempel:

- Kommissionen handlede hurtigt og konstruktivt for at afhjælpe en fejl, som havde betydet, at den afviste et foreløbigt tilbud fra en tysk konsulent på grund af overskridelse af indsendelsesfristen. Det foreløbige tilbud blev udvalgt, og efter Ombudsmandens indgriben fik klageren det samme antal dage som de andre tilbudsgivere til at udarbejde det endelige tilbud. (221/2004/GG)
- Kommissionen afgav en god forklaring på det relevante retsgrundlag efter påstande fra et græsk forsikrings selskab om, at den havde undladt at sikre korrekt gennemførelse af visse direktiver i den nationale græske lovgivning. Selskabets formand skrev til Ombudsmanden for at takke ham for undersøgelsen, som havde gjort ham opmærksom på de muligheder, han havde for at tage yderligere skridt vedrørende sagens indhold. (841/2003/(FA)OV)

Selv om Ombudsmanden ikke konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, kan han måske se en mulighed for, at institutionen eller organet forbedrer kvaliteten i forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning, hvilket han f.eks. gjorde i følgende sager:

- Ombudsmanden bekræftede, at Kommissionen i henhold til undtagelserne i sine bestemmelser om aktindsigt i dokumenter, var berettiget til at nægte aktindsigt i visse dokumenter om forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen (WTO). Det var miljøorganisationen »Friends of the Earth«, der havde anmodet om aktindsigt i dokumenterne. I lyset af at mange borgere forventer større åbenhed på dette vigtige politikområde, opfordrede Ombudsmanden imidlertid Kommissionen til at søge at finde andre måder, hvorpå disse forhandlinger kunne gøres mere gennemsigtige for borgerne, og dermed lette offentlighedens adgang til parternes meningsudvekslinger. (1286/2003/JMA)
- Efter en klage til Ombudsmanden forklarede Europa-Parlamentet over for en spansk statsborger, hvorfor dennes ansøgning om et praktikophold var blevet afvist. For at fremme højere forvaltningsstandarder bemærkede Ombudsmanden, at Parlamentet kunne overveje at offentliggøre mere specifikke oplysninger om de kriterier, der anvendes i bedømmelsen af praktikansøgninger. Han foreslog også, at Parlamentet overvejede at revidere sine bestemmelser for at tydeliggøre, at listen med navne på de personer, som accepterer tilbuddet om et praktikophold, bliver offentliggjort. (821/2003/JMA)
- Stifteren af en tysk dyrevelfærdsorganisation blev nægtet aktindsigt i dele af en missionsrapport udarbejdet af Kommissionens Fødevarer- og Veterinærkontor. Ombudsmanden accepterede Kommissionens beslutning om at nægte aktindsigt, men bemærkede, at det ville være hensigtsmæssigt så vidt muligt at registrere ikke-fortrolige og fortrolige oplysninger hver for sig. Dette ville ifølge ham give bedre mulighed for delvis aktindsigt. Kommissionen bekræftede senere, at dens bestemmelser om aktindsigt havde ført til en tydeligere opdeling af fortrolige og ikke-fortrolige dokumenter. (1304/2003/PB)

Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstillende både klageren og den institution, denne har klaget over. Samarbejdet med Fællesskabets institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2004 blev 65 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Disse omfattede bl.a. følgende:

- Kommissionen betalte fakturaer på et samlet beløb på 17.437 euro til en lille tysk virksomhed, som henvendte sig til Ombudsmanden efter at have sendt syv rykkere til institutionen. Kommissionen forklarede, at forsinkelsen skyldtes tekniske ændringer i budgetprocedurerne, og forsikrede, at den nylige oprettelse af en finansafdeling betød, at problemet nu var løst. Efter at Ombudsmanden påpegede, at små og mellemstore virksomheder er særligt sårbare over for forsinkelser i betalingerne, indvilligede Kommissionen også i at udbetale rente. (435/2004/GG)

- Kort efter at Ombudsmanden havde indledt en undersøgelse, gav Parlamentet en italiensk politibetjent adgang til en ansættelsesprocedure inden for området almen sikkerhed. Ansøgeren havde kontaktet Parlamentet to gange for at klage over dets beslutning om at afvise hans ansøgning og påpegede, at han havde næsten fem års erfaring, hvilket opfyldte de relevante kriterier. Han klagede til Ombudsmanden, da Parlamentet ikke svarede. (1600/2003/ADB)

Når Ombudsmanden har konstateret et tilfælde af fejl eller forsømmelser, søger han om muligt at finde en mindelig løsning. I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren compensation. Dette drejer sig om kulanceerstatning fra institutionen, hvilket vil sige, at det ikke medfører erstatningsansvar eller skaber nogen form for præcedens.

I 2004 foreslog Ombudsmanden 12 mindelige løsninger. Fem sager blev afsluttet med en mindelig løsning (herunder to sager, hvor forslaget blev fremsat i 2003). Ved udgangen af 2004 var 11 forslag stadig under behandling. Blandt de mindelige løsninger, der blev opnået i 2004, var:

- En sag, hvor Kommissionen gav en klager aktindsigt i det resultat, han havde opnået i en køreprøve. Klageren havde ansøgt om en stilling som hjælpeansat chauffør i Kommissionen og havde fået afslag på at få oplyst sine resultater, efter at han ikke havde bestået prøven. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde undladt at begrunde sit afslag på klagerens anmodning om aktindsigt i sine egne resultater. (1320/2003/ELB)
- En sag, hvor Kommissionen havde udleveret en liste over dokumenter vedrørende Verdenshandelsorganisationens investeringsforhandlinger til Corporate Europe Observatory, en europæisk forsknings- og kampagnegruppe. Klageren, hvis begæring om aktindsigt havde været ret generel, modtog dermed de nødvendige oplysninger for at kunne fremsende en mere præcis begæring. (415/2003/TN)

Kritiske bemærkninger, forslag til henstillinger og særlige beretninger

Er en mindelig løsning ikke mulig, afslutter Ombudsmanden enten sagen med en kritisk bemærkning, eller han udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør af den pågældende institution, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke synes at have nogen generelle følgevirkninger, og det ikke synes nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at hans eller hendes klage er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2004 36 kritiske bemærkninger. For eksempel:

- Ombudsmanden kritiserede, at Parlamentet havde undladt at træffe passende foranstaltninger for at fremme effektiv overholdelse af bestemmelserne om rygning i Parlamentets lokaler. Dette var foranlediget af en klage fra en dansk tjenestemand i Parlamentet. Ombudsmanden påpegede, at Parlamentet i lyset af den potentielle sundhedsrisiko ved passiv rygning skulle være særlig opmærksom på dette spørgsmål, idet det også kunne give anledning til retligt ansvar. (260/2003/OV)
- Ombudsmanden beklagede Kommissionens holdning i en sag om ansættelse af en svensk statsborger. Kommissionen nægtede at overveje klagerens klassifikation, som ifølge Ombudsmanden var uretfærdig. Han tilføjede, at Kommissionens undladelse af at kommentere en påstået intern misforståelse vedrørende en ledig stilling ikke var i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen. (1435/2002/GG)
- Ombudsmanden kritiserede De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) for at have undladt at give en passende begrundelse for sin beslutning om kun at korrespondere med ansøgere i en åben udvælgelsesprøve på engelsk, fransk eller tysk. Klageren gjorde gældende, at denne beslutning krænkede princippet om ligestilling mellem de officielle sprog og arbejdsprogene i de relevante bestemmelser. I lyset af at dette drejede sig om en »actio

popularis«-klage fandt Ombudsmanden det ikke passende at søge en mindelig løsning. (2216/2003/MHZ)

Det er vigtigt, at institutionerne og organerne følger op på Ombudsmandens kritiske bemærkninger, træffer foranstaltninger for at løse eksisterende problemer og undgå fejl eller forsømmelser i fremtiden. Kommissionen underrettede i 2004 Ombudsmanden om sin opfølgning på 11 kritiske bemærkninger, herunder:

- En sag, hvor Kommissionen undskyldte og undersøgte sagen, efter at Ombudsmanden havde kritiseret den for ikke at give en overbevisende forklaring på, hvorfor den ikke havde foretaget sig noget i næsten to år. Dette var foranlediget af to klager vedrørende statsstøtte fra den portugisiske stat, som Kommissionen ifølge klageren ikke havde behandlet korrekt. (2185/2002/IP)
- En sag, hvor Kommissionen beklagede, at klagerens henvendelse ikke skriftligt var blevet besvaret på en hensigtsmæssig og utvetydig måde, og bekræftede, at dens principper for god forvaltningsskik senere var blevet tydeliggjort. Ombudsmanden havde kritiseret Kommissionen for at have nægtet at godtgøre omkostninger til et anslået beløb på 170.000 euro for sekretærydelser leveret af et nederlandsk institut. (1986/2002/OV)

I sager, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser er særligt alvorligt eller har generelle følgevirkninger, eller hvor det stadig er muligt for den pågældende institution at afhjælpe tilfældet af fejl eller forsømmelser, fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneder.

Der blev i 2004 fremsat 17 forslag til henstillinger. Derudover førte fem forslag til henstillinger fra 2003 til afgørelser i 2004. Syv sager blev i årets løb afsluttet ved at institutionen accepterede et forslag til henstilling. Én sag førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Fem sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2004 var ni forslag til henstilling stadig under behandling. Blandt de forslag, der blev accepteret i 2004, var følgende:

- Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) afgav en detaljeret forklaring som svar på Ombudsmandens anmodning om, at institutionen skulle genoverveje sin undersøgelse i den såkaldte »Blue Dragon«-sag. Ombudsmandens undersøgelse havde afsløret en række punkter, som satte spørgsmålstegn ved OLAF's undersøgelse af påstande fremsat af bestyrelsesmedlemmer i virksomheden Blue Dragon. I lyset af de oplysninger, som OLAF udleverede vedrørende en igangværende undersøgelse i Kommissionen, fandt Ombudsmanden det rimeligt, at OLAF ikke skulle genoptage undersøgelsen. (1769/2002/(IJH)ELB)
- Kommissionen udbetalte en kulanceerstatning på 21.000 euro til en lille britisk virksomhed, efter at Ombudsmanden fandt, at den ikke havde givet virksomheden tilstrækkelig tid til at udarbejde et tilbud i forbindelse med en forsknings- og udviklingskontrakt. Dette resulterede i, at forslaget blev vurderet til ikke at være kvalificeret som følge af en fejl. Kommissionen fremhævede, at den ikke på nogen måde ville skade små og mellemstore virksomheder, og anerkendte, at særlige omstændigheder havde gjort det vanskeligt for klageren at opfylde betingelserne. (1878/2002/GG)
- OLAF udleverede efter Ombudsmandens indgriben tre dokumenter til en klager og forklarede, at de andre dokumenter, som hun havde anmodet om, ikke eksisterede. Klageren, en tjenestemand, som havde arbejdet for Institute for Transuranium Elements (ITU) i Karlsruhe, havde anmodet om at få udleveret dokumenterne i forbindelse med en undersøgelse vedrørende hendes påstande om alvorlige uregelmæssigheder i ITU's arbejde. (220/2004/GG)

Hvis en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Dette er Ombudsmandens sidste udvej og er det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Der blev udarbejdet én særlig beretning i 2004:

- Ombudsmanden fremlagde en særlig beretning for Parlamentet, efter at Kommissionen ikke kunne give en sammenhængende og overbevisende forklaring på, hvorfor der var forskelle i indplaceringen af pressesekretærer i delegationerne i tredjelande og afviste et forslag til

henstilling om at revidere bestemmelserne om klassificering af disse stillinger. En pakistansk statsborger, som arbejdede som presse- og informationssekretær i Kommissionens delegation i Islamabad, gjorde gældende, at han ved at være klassificeret i en lavere gruppe var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af nationalitet. (OI/2/2003/GG)

Undersøgelser på eget initiativ

Ombudsmanden bruger hovedsagelig i to tilfælde muligheden for at indlede undersøgelser på eget initiativ. For det første bruger han dem til at undersøge et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, når en uautoriseret person har indgivet en klage (f.eks. når klageren ikke er statsborger eller bosiddende i Unionen eller en juridisk person med hjemsted i en medlemsstat). Ombudsmanden indledte otte sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2004, herunder seks undersøgelser på grundlag af klager, som var indgivet før den 1. maj af statsborgere i de lande, som tiltrådte Unionen den 1. maj. Fire af disse undersøgelser blev afsluttet i årets løb. Ombudsmanden bruger endvidere muligheden for undersøgelser på eget initiativ i tilfælde, hvor der synes at være systemiske problemer i institutionerne. To undersøgelser på eget initiativ blev afsluttet med et positivt resultat i årets løb:

- Kommissionen traf foranstaltninger for at forbedre forvaltningen på Europaskolerne, idet den forsøgte at afdække og tackle de mest alvorlige operationelle problemer. Ombudsmanden glædede sig over Kommissionens reaktion på hans undersøgelse om god forvaltningsskik på Europaskolerne, herunder navnlig forpligtelsen til at samarbejde med forældrene. Han opfordrede endvidere Kommissionen til at søge at sikre, at Europaskolerne selv som en del af deres primære opgave anerkender behovet for at give forældrene medbestemmelse og vinde deres tillid. Ombudsmanden indledte denne undersøgelse, efter forældre til børn på Europaskolerne i en række klager havde givet udtryk for frustration og manglende medbestemmelse. (OI/5/2003/IJH)
- Kommissionen indvilligede efter en undersøgelse på eget initiativ i at indføre en intern klageprocedure for udstationerede nationale eksperter. Efter at Ombudsmanden fremhævede, at Kommissionen ikke havde offentliggjort en fast tidsplan, anførte Kommissionen, at klageproceduren kunne være vedtaget inden marts 2005. Udstationerede nationale eksperter er nationale eller internationale tjenestemænd eller personer ansat i den private sektor, som midlertidigt arbejder for europæiske institutioner. Ombudsmanden indledte undersøgelsen, efter at han blev gjort opmærksom på, at disse eksperter tilsyneladende ikke havde adgang til en intern klageprocedure. (OI/1/2003/ELB)

Yderligere analyse

Disse og andre sager gennemgås under følgende tematiske områder i det sidste afsnit i årsberetningens kapitel 2: aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger, Kommissionen som »traktatens vogter«, kontrakter og tilskud samt ansættelses- og personalespørgsmål. Eftersom næsten 70 % af Ombudsmandens undersøgelser omhandler Kommissionen, afsluttes kapitlet med en evaluering af Kommissionens forbindelser med Ombudsmanden og med klagerne på grundlag af afgørelserne fra 2004 og Kommissionens svar i løbet af året på Ombudsmandens yderligere bemærkninger og kritiske bemærkninger. Ombudsmanden henleder Parlamentets opmærksomhed på en række sager, hvor Kommissionen kunne have svaret mere positivt, og anfører, at han ville glæde sig over initiativer fra Parlamentet med sigte på at tilskynde Kommissionen til i fremtiden i alle sager at udvise den gode samarbejdsvilje, den i 2004 udviste i langt de fleste sager.

Årsberetningens kapitel 3 indeholder sammendrag af 59 af de i alt 251 afgørelser om afslutning af behandlingen af sager i 2004. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og institutioner, som Ombudsmandens undersøgelser berører, samt de forskellige typer resultater. De pågældende sager er udvalgt, fordi de omfatter nye afgørelser vedrørende retlige forhold, nyt materiale vedrørende Ombudsmandens kompetence eller procedurer eller afgørelser vedrørende faktiske forhold, som er af generel betydning eller interesse.

Alle Ombudsmandens afgørelser efter en undersøgelse, med undtagelse af nogle få fortrolige sager, som ikke kan anonymiseres tilstrækkeligt, er offentliggjort på Ombudsmandens websted (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) på engelsk og på klagers sprog, hvis dette er et andet end engelsk.

Forbindelser med Den Europæiske Unions institutioner og organer

Et konstruktivt samarbejde med Den Europæiske Unions institutioner og organer er afgørende for, at Ombudsmanden kan opnå positive resultater for borgerne. Dette samarbejde omfatter regelmæssige møder og fælles arrangementer, hvor Ombudsmanden og hans samarbejdspartnere kan opnå større forståelse for hinandens arbejde, drøfte, hvordan man bedst kan forsvare og styrke borgernes rettigheder, og afdække områder, som de kan samarbejde om i fremtiden.

I 2004 mødtes Ombudsmanden ved flere end 30 lejligheder med medlemmer og tjenestemænd fra institutionerne og organerne. Disse arrangementer omfattede præsentationer af Ombudsmandens arbejde, hvor han vejledte tilhørerne i, hvordan de på bedste vis skulle besvare klager og forbedre deres procedurer. Denne aktivitet, som er en del af Ombudsmandens proaktive arbejde, indgår i institutionens dobbelte rolle som både en ekstern kontrolinstans og en ressource, som kan bidrage til at forbedre kvaliteten i forvaltningen. Der blev undersøgt initiativer med henblik på at forbedre det interinstitutionelle samarbejde, navnlig med hensyn til at sikre, at alle, som kan have grund til at klage til Ombudsmanden, får oplysninger om, hvordan man klager. Der blev endvidere afholdt møder for at drøfte Ombudsmandens prioriteter og de ressourcer, der skal bruges til at opfylde disse prioriteter, med særligt fokus på institutionens budget.

Ombudsmanden fremlægger hvert år en beretning for Europa-Parlamentet og holder regelmæssigt medlemmerne underrettet om sine aktiviteter ved at give dem kopier af sine publikationer i løbet af året. I 2004 fik parlamentsmedlemmerne udleveret otte publikationer. Der er et frugtbart samarbejde mellem Ombudsmanden og Parlamentets Udvalg for Andragender, herunder gensidig overførsel af sager, når det er relevant, med henblik på at tilbyde den mest effektive service til de europæiske borgere. Ombudsmanden rådgiver endvidere klagere, som ønsker en ændring i den europæiske lovgivning eller politik, om muligheden for at indgive et andragende til Parlamentet. De Rossa-betænkningen om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2003 omfattede et forslag om, at udvalget bliver fuldgældende medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd. Ombudsmanden glædede sig over dette forslag og traf foranstaltninger for at sikre, at det hurtigt blev gennemført.

Forbindelser med ombudsmænd og tilsvarende organer

Den Europæiske Ombudsmand sætter et tæt samarbejde med sine kolleger på nationalt, regionalt og lokalt plan højt. Dette bidrager til at sikre, at borgernes klager behandles hurtigt og effektivt. Det er tilsvarende vigtigt for at sætte fokus på vigtige hændelser inden for ombudsmandshvervet, udveksle oplysninger om EU-lovgivningen og udveksle bedste praksis.

Netværk

Det europæiske netværk af ombudsmænd, som støt har udviklet sig til et virksomt samarbejdsværktøj, er af stor betydning for Den Europæiske Ombudsmand. Netværket omfatter nu næsten 90 kontorer i 29 lande, herunder kontorer på nationalt og regionalt plan i Unionen og på nationalt plan i ansøgerlandene, Norge og Island. Der findes en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Dette er særligt vigtigt i lyset af, at mange klagere henvender sig til Den Europæiske Ombudsmand, når de har problemer med en national, regional eller lokal forvaltning. I mange tilfælde kan ombudsmanden i den pågældende stat ofte tilbyde et effektivt klagemiddel. Den Europæiske Ombudsmand overfører, hvor dette er muligt, sager direkte til nationale eller regionale ombudsmænd eller råder klageren på en hensigtsmæssig måde. I 2004 rådede Ombudsmanden 906 klagere til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og overførte 54 klager direkte til den kompetente ombudsmand. Ombudsmændene i netværket er også i en god position til at underrette borgerne om deres rettigheder i henhold til den europæiske lovgivning og om, hvordan de udøver og forsvarer disse rettigheder.

Den Europæiske Ombudsmand hjælper også på foranledning de nationale og regionale ombudsmænd med deres undersøgelser ved at besvare spørgsmål om EU-lovgivningen eller ved at videresende spørgsmålet til den relevante institution eller det relevante organ i EU. Ombudsmanden modtog i 2004 spørgsmål fra den regionale ombudsmand i Veneto (Italien), den irske ombudsmand samt den cypriotiske ombudsmand.

Netværket er ligeledes aktivt i udvekslingen af erfaringer og bedste praksis. Dette sker gennem seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste. Der blev i 2004 for alvor taget hul på forberedelserne til det femte seminar for nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlandene, idet Den Europæiske Ombudsmand og hans nederlandske kollega, Roel FERNHOUT, afholdt tre møder med henblik på at sikre, at dette seminar, som skal finde sted i Haag i september 2005, bliver en stor succes. Nyhedsbrevet *European Ombudsman – Newsletter* var igen i 2004 et særdeles værdifuldt værktøj til udveksling af oplysninger om EU-lovgivningen og bedste praksis. De to udgaver, som blev udsendt i april og oktober, omhandlede emner såsom den nye forfatning for Europa og dens indvirkning på ombudsmændene, de problemer, som de, der ønsker at gøre brug af den frie bevægelighed, støder på, samt de hindringer, som handicappede oplever. For så vidt angår Ombudsmandens elektroniske debatforum, kom dokument- og debatforaene rigtig i gang i 2004, så kontorerne nu kan udveksle oplysninger ved at lægge spørgsmål og svar ud på foraene. Der blev indledt flere store debatter om spørgsmål lige fra tv-dækningen af ombudsmænd til ombudsmænds ret til at besøge fængsler, og de fleste nationale kontorer bidrog til en eller flere af disse debatter. Ombudsmandens elektroniske nyhedstjeneste – *Ombudsman Daily News* – blev udsendt på alle arbejdsdage med artikler, pressemeddelelser og meddelelser fra kontorerne i alle landene i netværket.

I 2004 blev samarbejdet i netværket yderligere intensiveret med Ombudsmandens informationsbesøg i medlemsstaterne og ansøgerlandene. Ombudsmænd i hele Europa var en stor hjælp i tilrettelæggelsen af disse besøg, som systematisk gav ombudsmændene mulighed for på møder at afdække nye samarbejdsmetoder til fordel for borgerne. Ved udgangen af 2004 havde Ombudsmanden besøgt alle 25 medlemsstater, siden han overtog embedet i april 2003.

Møder

Ombudsmandens bestræbelser på at samarbejde med sine kolleger var i årets løb ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. Som aktivt medlem af en række ombudsmandsorganisationer deltog Ombudsmanden i konferencer og seminarer i og uden for Europa, herunder Det Internationale Ombudsmandsinstituts (IOI) ottende verdenskonference i Quebec City, Canada. Han bestræbte sig på at deltage i arrangementer tilrettelagt af nationale og regionale ombudsmænd eller på at sikre, at kontoret var repræsenteret ved sådanne arrangementer. I forbindelse med sit arbejde for at fremme retsstatsprincippet, respekten for menneskerettighederne og god forvaltningsskik deltog Ombudsmanden i en række arrangementer i 2004, navnlig i Tyrkiet og Serbien og Montenegro, som havde til formål at etablere nye ombudsmandsinstitutioner. I samme forbindelse gjorde Ombudsmanden fortsat nyhedsbrevet *European Ombudsmen – Newsletter*, det elektroniske debatforum og den daglige nyhedstjeneste tilgængeligt for alle medlemmer af IOI's europæiske region.

Kommunikationsaktiviteter

Det primære mål med Ombudsmandens bestræbelser på at samarbejde konstruktivt med EU's institutioner og organer samt med sine ombudsmandskolleger er at sikre borgerne den bedst mulige service. Det er væsentligt for at nå dette mål, at borgerne har kendskab til deres rettigheder og navnlig retten til at klage til Ombudsmanden. Der blev i årets løb gjort meget for at sikre dette.

Ombudsmanden optrappede sine informationsbesøg i medlemsstaterne og i tiltrædelses- og ansøgerlandene i 2004. Ved alle disse besøg mødtes han med borgere, potentielle klagere, administratorer, medlemmer af dommerstanden og højtstående politiske repræsentanter. Besøgene viste sig at være et fortræffeligt middel til at styrke borgernes kendskab til deres rettigheder. Endvidere bidrog de til at profilere Ombudsmandens arbejde blandt højtstående medlemmer af den dømmende, lovgivende og udøvende magt på nationalt og regionalt plan og berigede det værdifulde samarbejde. Ombudsmanden har med sine kolleger i medlemsstaterne og ansøgerlandene. Samarbejdet med de nationale ombudsmandskontorer samt med Europa-Parlamentets kontorer og Kommissionens repræsentationer og delegationer var i væsentlig grad med til at gøre disse besøg vellykkede.

Ud over de arrangementer, der var tilrettelagt i løbet af informationsbesøgene, talte Ombudsmanden og hans personale i årets løb på over 70 konferencer, møder og grupper i hele Europa med henblik på at drøfte emner som EU's bestræbelser på at kommunikere med borgerne, den europæiske forfatningstraktat og handicappedes rettigheder. Ved disse møder kunne Ombudsmandens arbejde præsenteres for både potentielle klagere og interesserede borgere.

Medieaktiviteterne blev optrappet i 2004, og der blev i gennemsnit udsendt en pressemeddelelse hver 11. dag. Ombudsmanden gav mere end 40 interview til journalister fra den trykte presse radio og tv og de elektroniske medier i Strasbourg, Bruxelles og under sine informationsbesøg i andre lande og byer. Han præsenterede også sit arbejde og besvarede spørgsmål ved pressekonferencer, orienteringsmøder, møder og arbejdsfrokoster.

Materiale om Ombudsmandens arbejde blev distribueret i løbet af hele året, navnlig i forbindelse med de Åbent Hus-arrangementer, som Europa-Parlamentet afholdt i maj. Åbent Hus-arrangementet i Bruxelles den 1. maj blev brugt som lejlighed til at lancere brochuren *Den Europæiske Ombudsmand – Kort fortalt* på 24 sprog, mens Ombudsmandens klageformular og -brochure kort efter udvidelsen lå klar på alle traktatsprogene. For første gang forelå Ombudsmandens årsberetning på 20 sprog, mens en brugervenlig publikation med titlen *Sammendrag og statistik* gjorde beretningen nemmere at gå til.

Disse publikationer kan alle findes på Ombudsmandens websted sammen med afgørelser, pressemeddelelser, statistikker og detaljerede oplysninger om hans kommunikationsaktiviteter, som jævnligt bliver lagt ud på siden. Fra et sprogligt synspunkt blev webstedet (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) i 2004 forvandlet, idet webstedets hjemmesider og navigationssider, som tidligere fandtes på 11 sprog, nu også foreligger på 10 nye sprog – de nye EU's medlemsstaters ni sprog samt irsk.

Forberedelserne til Ombudsmandens 10-års-jubilæum

Med institutionens 10-års-jubilæum i 2005 for øje tilrettelagde Ombudsmanden en workshop i Strasbourg med deltagelse af personer, som havde spillet en vigtig rolle i forbindelse med institutionens oprettelse. Den såkaldte »Founders' Workshop« gav anledning til livlige drøftelser, hvor værdifulde oplysninger om institutionens oprindelse, oprettelse og tidlige historie kom for dagen. Det forventes, at der i 2005 udgives en publikation i forbindelse med jubilæet, som er inspireret af resultatet af »Founders' Workshop«.

Udvikling internt i institutionen

Ombudsmanden byggede i årets første fire måneder videre på de seneste års arbejde for at forberede institutionen til udvidelsen. Der blev gjort ihærdige anstrengelser for at sikre, at institutionen fra og med den 1. maj var i stand til at behandle klager fra borgere i 25 medlemsstater på 21 traktatsprog.

Antallet af stillinger i Ombudsmandens stillingsfortegnelse steg fra 31 i 2003 til 38 i 2004 i overensstemmelse med den flerårige budgetplan, som Parlamentet vedtog i 2002. I henhold til denne plan skulle antallet af stillinger stige gradvist i årene 2003-2005 i takt med udvidelsen. Budgettet for 2005, som budgetmyndigheden vedtog i december 2004, indeholder en planlagt stigning til 51 stillinger.

Ombudsmandens nye klagedatabase kom op at køre i årets løb, hvilket gjorde institutionen i stand til at klare den udfordring, der fulgte af den hidtil usete stigning i klagerne samt indførelsen af flere nye sprog. Sammen med en bedre udnyttelse af de menneskelige ressourcer og en stadig opgradering af informationsteknologiinfrastrukturen i institutionen betød disse initiativer, at borgerne i 2004 fik en bedre service.

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

En af de vigtigste måder, hvorpå Den Europæiske Ombudsmand fremmer god forvaltningsskik, er ved at undersøge mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser og om nødvendigt foreslå afhjælpende foranstaltninger. Ombudsmanden bliver hovedsagelig opmærksom på mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser gennem klager. Behandlingen af disse klager udgør det vigtigste aspekt af Ombudsmandens reaktive rolle.

Retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand er en af borgerrettighederne i Den Europæiske Union (EF-traktatens artikel 21) og indgår i chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 43).

Ombudsmanden har også mulighed for at indlede undersøgelser på eget initiativ og dermed indtage en proaktiv rolle i bekæmpelsen af fejl eller forsømmelser.

2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE

Ombudsmandens arbejde udføres i overensstemmelse med artikel 195 i EF-traktaten, Ombudsmandens statut (som er en afgørelse fra Europa-Parlamentet¹) og gennemførelsesbestemmelserne godkendt af Ombudsmanden i henhold til statuttens artikel 14.

Gennemførelsesbestemmelserne drejer sig om den interne drift af Ombudsmandens kontor. Men for at gøre bestemmelserne forståelige og brugbare for borgerne indeholder de også forskelligt materiale, der drejer sig om andre institutioner og organer, som allerede er indeholdt i Ombudsmandens statut. De gældende gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft den 1. januar 2003. De er tilgængelige på alle officielle sprog på Ombudsmandens websted (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) og i papirkopi fra Ombudsmandens kontor.

Den Europæiske Ombudsmand og traktaten om en forfatning for Europa

Traktaten om en forfatning for Europa blev undertegnet i Rom den 29. oktober 2004 af medlemsstaternes stats- og regeringschefer og udenrigsministre. Den er i øjeblikket ved at blive ratificeret i medlemsstaterne.

Retten til at klage til Ombudsmanden indgår i forfatningens del I om grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab (artikel I-10) samt i chartret om grundlæggende rettigheder (artikel II-103). Afsnittet om Unionens demokratiske liv i forfatningens del I indeholder bestemmelser om Europa-Parlamentets valg af Ombudsmanden og Ombudsmandens uafhængighed (artikel I-49). Artikel III-335, som svarer til den eksisterende EF-traktats artikel 195, indeholder bestemmelser om, at ombudsmandens statut fastsættes ved europæisk lov vedtaget af Europa-Parlamentet.

¹ Europa-Parlamentets afgørelse 94/262 af 9.3.1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv, EFT 1994 L 113, s. 15.

2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT

Ombudsmandens mandat, der er fastlagt i EF-traktatens artikel 195, giver denne beføjelse til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. En klage ligger derfor uden for mandatet, hvis:

- 1 klageren ikke er en person, der har ret til at klage,
- 2 klagen ikke er rettet mod en EU-institution eller et EU-organ,
- 3 den er rettet imod Domstolen eller Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, eller
- 4 den ikke angår et eventuelt tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Punkt 1, 2 og 4 er beskrevet yderligere nedenfor.

2.2.1 Ubeføjede klagere

Selv om retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand kun gælder for personer, som er borgere eller bosiddende i en medlemsstat, eller juridiske personer med hjemsted i en medlemsstat, har Ombudsmanden også beføjelse til at indlede undersøgelser på eget initiativ. Ombudsmanden kan gennem en undersøgelse på eget initiativ undersøge spørgsmål om et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, som er rejst af en klager, der ikke er beføjet til at indgive en klage. Der blev indledt otte sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2004, herunder seks undersøgelser på grundlag af klager, som var indgivet før den 1. maj 2004 af statsborgere i de lande, som tiltrådte Unionen den 1. maj.

Ombudsmanden afgør fra sag til sag, om hans beføjelse til at indlede en undersøgelse på eget initiativ skal bruges på denne måde. Ombudsmanden har endnu ikke afvist en klage, fordi klageren ikke var en beføjet person.

2.2.2 Fællesskabets institutioner og organer

Ombudsmandens mandat dækker Fællesskabets institutioner og organer. Institutionerne er opført i traktatens artikel 7, men der findes ingen definition af eller officiel liste over Fællesskabets organer. Begrebet omfatter organer, der er oprettet i medfør af traktaterne, såsom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank, samt agenturer, der er oprettet i medfør af lovgivningen, såsom Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad.

Efter en klage indgivet i 2000 opfordrede Ombudsmanden Det Europæiske Universitetsinstitut (EUI) til at angive, om det kan betragtes som et fællesskabsorgan i forbindelse med Ombudsmandens mandat. EUI anførte, at dets udtalelse kun vedrørte klagens genstand, således at det var unødvendigt for Ombudsmanden at træffe afgørelse om sin kompetence i sagen². I 2004 anførte EUI i sin udtalelse om en anden klage, at det ikke falder inden for Ombudsmandens mandat. Efter en grundig analyse vurderede Ombudsmanden, at EUI's holdning var korrekt, og afsluttede derfor undersøgelsen (sag 2225/2003/(ADB)PB, sammenfattet i kapitel 3).

²

Sag 659/2000, årsberetningen for 2000, s. 101.

Den fremtidige forfatning for Europa vil udvide Den Europæiske Ombudsmands mandat til at omfatte alle Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

Eksempel på en klage, som ikke var rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan

KLAGE OVER DEN POLSKE OMBUDSMAND

En polsk statsborger klagede over, at den polske ombudsmand for beskyttelse af civile rettigheder ikke giver mulighed for elektronisk indgivelse af klager. Klagen lå uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, idet den polske ombudsmand for beskyttelse af civile rettigheder ikke er en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. Endvidere er Den Europæiske Ombudsmand ikke de nationale ombudsmænds overordnede.

På et møde mellem Den Europæiske Ombudsmand og den polske ombudsmand for beskyttelse af civile rettigheder den 9. februar 2004 havde den polske ombudsmand underrettet Ombudsmanden om, at utilfredse klagere kunne henvende sig til det polske parlament, som den polske ombudsmand forelægger sin årsberetning for.

Den Europæiske Ombudsmand gav dette råd videre til klageren.

Sag 3617/2004/MHZ

2.2.3 »Fejl eller forsømmelser«

På grundlag af en anmodning fra Europa-Parlamentet om en klar definition af begrebet fejl eller forsømmelser fastlagde Ombudsmanden følgende definition i årsberetningen for 1997:

Der foreligger fejl eller forsømmelser, når en offentlig myndighed ikke handler i overensstemmelse med en bindende regel eller et bindende princip.

I 1998 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning, hvori denne definition blev hilst velkommen. I løbet af 1999 fandt der en brevveksling sted mellem Ombudsmanden og Kommissionen, hvoraf det fremgik, at Kommissionen også har tilsluttet sig denne definition.

I chartret om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i december 2000, indgår retten til god forvaltning som en grundlæggende rettighed for unionsborgerskab (artikel 41). Efter Ombudsmandens mening er fejl eller forsømmelser og god forvaltning to sider af samme sag.

Den 6. september 2001 vedtog Europa-Parlamentet en kodeks for god forvaltningsskik, som Den Europæiske Unions institutioner og organer, deres forvaltninger og tjenestemænd skulle overholde i deres forbindelser med offentligheden. Kodeksen tager højde for principperne for den europæiske forvaltningsret, som er indeholdt i Fællesskabets domstoles retspraksis og er inspireret af de nationale lovgivninger. Parlamentet opfordrede endvidere Ombudsmanden til at anvende kodeksen. Ombudsmanden tager derfor kodeksens regler og principper i betragtning, når han undersøger klager og foretager undersøgelser på eget initiativ.

Eksempler på klager, som ikke vedrørte et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser

DET CATALANSKE SPROGS STATUS I FORFATNINGEN FOR EUROPA

En gruppe klagerere rettede et åbent brev til Den Europæiske Ombudsmand i avisen El Triangle, som udgives i Barcelona. De gjorde gældende, at der var tale om forskelsbehandling, fordi catalansk i forfatningen for Europa ikke anerkendes som et officielt sprog. De fremførte en række betragtninger vedrørende det catalanske sprogs betydning og det store antal mennesker, som taler sproget i Europa.

Eftersom klagen vedrørte et ændringsforslag til traktaterne, fandt Ombudsmanden, at den ikke drejede sig om et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, og at den derfor lå uden for mandatet. Ombudsmanden overførte klagen til Europa-Parlamentet, hvor den skulle behandles som et andragende.

Sag 2881/2004/JMA

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFSLAG PÅ AT UDLEVERE OPLYSNINGER

Der blev i april 2004 indgivet en klage til Ombudsmanden over Den Europæiske Centralbanks afslag på at oplyse, hvorvidt den har interveneret på markederne med henblik på at afbøde den amerikanske dollars fald og euroens stigning.

Ombudsmanden fandt, at klagen var uantagelig, fordi det ikke præcist kunne udledes, hvad klagerens påstand var. Det stod ikke klart, om sagens kerne var, (i) at ECB havde undladt at forklare, hvorfor den ikke ville udlevere oplysninger til klageren, så han ikke kunne forstå begrundelserne for ECB's afslag, eller (ii) at han havde forstået ECB's begrundelser, men havde ment, at de var forkerte. Ombudsmanden forklarede klageren, at han i førstnævnte tilfælde kunne indlede en undersøgelse, men at klagen i sidstnævnte tilfælde i det væsentlige ville anfægte ECB's politikker vedrørende markedsaktiviteter i forbindelse med udførelsen af Det Europæiske System af Centralbankers grundlæggende opgaver og derfor ikke ville vedrøre et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Klageren præciserede i oktober 2004, at hans påstand var, at ECB havde undladt at forklare sine begrundelser, således at han ikke havde forstået, hvorfor den nægtede at udlevere de ønskede oplysninger. Eftersom påstanden dermed vedrørte et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, indledte Ombudsmanden en undersøgelse af sagen.

Sag 1106/2004/TN og 3054/2004/TN

2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER

En klage, der ligger inden for Ombudsmandens mandat, skal yderligere opfylde en række andre kriterier for antagelse til behandling, før Ombudsmanden kan indlede en undersøgelse. Disse, der er nævnt i Ombudsmandens statut, er følgende:

- 1 Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn (artikel 2, stk. 3, i statutten)
- 2 Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet (artikel 1, stk. 3)

- 3 Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen (artikel 2, stk. 4)
- 4 Der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer (artikel 2, stk. 4)
- 5 Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for Ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- og klagemuligheder er udtømt (artikel 2, stk. 8).

Eksempel på en klage, hvor klageren ikke forinden havde rettet de fornødne administrative henvendelser

PÅSTAND OM UREGELMÆSSIGHEDER I ET AGENTUR

En klager nedlagde påstand om uregelmæssigheder i et EU-agentur. Klageren arbejder for det pågældende agentur.

Ombudsmanden fandt, at de fornødne administrative henvendelser for klageren ville være den procedure, der er beskrevet i artikel 22a og 22b i tjenstemandsvedtægten, som trådte i kraft den 1. maj 2004. Disse bestemmelser omhandler videregivelse af oplysninger om mulige ulovlige handlinger, herunder svig eller korruption, til skade for Fællesskabernes interesser, eller adfærd under udførelsen af arbejdsopgaver, som kan være et alvorligt brud på de forpligtelser, der påhviler tjenestemænd. Blandt andet kræves det, at den pågældende tjenestemand skal underrette sin leder eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

Eftersom klageren allerede havde kontaktet OLAF, anførte Ombudsmanden i overensstemmelse med artikel 22b, stk. 1, litra b), at OLAF skulle have en rimelig tidsfrist til at gennemføre undersøgelser, og at klageren skulle kontakte OLAF for at få oplysninger om den tid, Kontoret har anført som nødvendig til iværksættelse af eventuelle foranstaltninger.

(Fortrolig sag)

EF-traktatens artikel 195 giver Ombudsmanden beføjelse til at »foretage de undersøgelser, som han finder berettigede«. I visse tilfælde er der ikke tilstrækkeligt grundlag for, at Ombudsmanden kan indlede en undersøgelse, selv om klagen kan antages til behandling. Hvis Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender f.eks. allerede har behandlet en klage som et andragende, vil Ombudsmanden normalt vurdere, at der ikke er noget grundlag for, at han indleder en undersøgelse, medmindre der fremlægges nyt bevismateriale.

2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2004

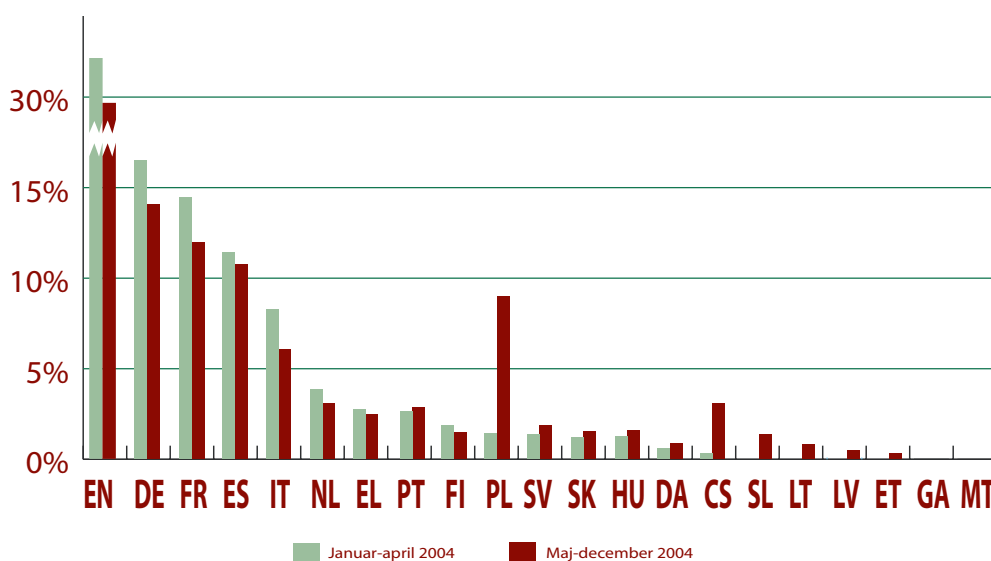
Ombudsmanden modtog i 2004 3.726 nye klager, hvilket udgør en stigning på 53 % i forhold til 2003. Klager fra de 10 nye medlemsstater, som tiltrådte Unionen den 1. maj 2004, står for 51 % (657 klager) af denne samlede stigning på 53 %. De resterende 49 % repræsenterer en stigning i klager fra de 15 gamle medlemsstater og andre steder i verden. I alt blev 310 klager og fire undersøgelser på eget initiativ overført fra 2003.

Følgende tabel viser udvidelsens sproglige indvirkning med en sammenligning af klagernes sprog før og efter den 1. maj 2004.

I 3.536 sager blev klagerne sendt direkte fra enkeltpersoner, mens 190 klager kom fra sammenslutninger eller virksomheder. Ombudsmanden indledte endvidere otte undersøgelser på eget initiativ.

I 2004 blev undersøgelserne af, om klagerne ligger inden for mandatet, opfylder kriterierne for at kunne blive antaget til behandling og giver grundlag for at indlede en undersøgelse, afsluttet i 95 % af tilfældene. 25 % af de undersøgte klager lå inden for Ombudsmandens mandat. Ud af disse opfyldte 490 kriterierne for at kunne blive antaget til behandling, mens 147 ikke gav grundlag for at indlede en undersøgelse. Der blev derfor påbegyndt undersøgelser i 343 sager.

I 3.536 sager blev klagerne sendt direkte fra enkeltpersoner, mens 190 klager kom fra sammenslutninger eller virksomheder. Ombudsmanden indledte endvidere otte undersøgelser på eget initiativ.

I 2004 blev undersøgelserne af, om klagerne ligger inden for mandatet, opfylder kriterierne for at kunne blive antaget til behandling og giver grundlag for at indlede en undersøgelse, afsluttet i 95 % af tilfældene. 25 % af de undersøgte klager lå inden for Ombudsmandens mandat. Ud af disse opfyldte 490 kriterierne for at kunne blive antaget til behandling, mens 147 ikke gav grundlag for at indlede en undersøgelse. Der blev derfor påbegyndt undersøgelser i 343 sager.

De fleste af de klager, der førte til en undersøgelse, var over Kommissionen (69 %). Da Kommissionen er det vigtigste fællesskabsorgan, der træffer beslutninger med direkte virkning for borgerne, er det naturligt, at den er det vigtigste mål for borgernes klager. Der var 58 klager over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 48 klager over Europa-Parlamentet og 22 klager over Rådet for Den Europæiske Union.

De vigtigste typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende gennemsigthed, herunder afslag på at give oplysninger (127 sager), forskelsbehandling (106 sager), undgåelig forsinkelse (67 sager), utilfredsstillende procedurer (52 sager), urimeligheder eller magtmisbrug (38 sager), manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Europa-Kommissionen ikke har udfyldt sin rolle som »traktaternes vogter« over for medlemsstaterne (37 sager), uagtsomhed (33 sager) samt juridiske fejl (26 sager).

2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING

Hvis en klage ligger uden for mandatet eller ikke kan antages, forsøger Ombudsmanden altid at rådgive klageren om, hvilket andet organ der kan tage sig af klagen, navnlig hvis sagen drejer sig om fællesskabslovgivningen. Er det muligt, overfører Ombudsmanden med klagerens samtykke klagen direkte til et andet kompetent organ, hvis der er grundlag for klagen.

I løbet af 2004 blev der overført 71 klager. Ud af disse blev 54 overført til en national eller regional ombudsmand, 13 til Europa-Parlamentet, hvor de skulle behandles som andragender, og fire til Europa-Kommissionen.

Der blev rådgivet i 2.117 sager. I 906 sager blev klageren rådet til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand, og 179 klager blev rådet til at indgive et andragende til Europa-Parlamentet. I 359 tilfælde var rådet at kontakte Europa-Kommissionen. I dette tal indgår nogle sager, hvor en klage over Kommissionen blev erklæret uantagelig, fordi klageren ikke havde rettet de fornødne administrative henvendelser til Kommissionen. I 613 tilfælde blev klageren rådet til at kontakte andre organer, primært specialiserede ombudsmænd eller klagebehandlingsorganer i en medlemsstat.

Eksempler på sager, der blev overført til en anden institution eller et andet organ

PÅSTAND OM UTILSTRÆKkelig EFTERFORSKNING I DET NEDERLANDSKE POLITI

En statsborger i en anden medlemsstat, som var bosiddende i Nederlandene, gjorde gældende, at det nederlandske politi havde undladt at gennemføre en korrekt efterforskning af seksuelt misbrug af hendes fireårige barn

Efter at have kontaktet klageren for at få hendes samtykke, overførte Den Europæiske Ombudsmand sagen til den nederlandske ombudsmand.

(Fortrolig sag)

TREDJELANDSSTATSBORGERES INDREJSE

Der blev indgivet en klage over Det Forenede Kongeriges sikkerhedskontor ved paskontrollen i Calais. Klagerens forældre, som var tanzaniske statsborgere med lovligt ophold i Belgien, blev nægtet indrejse i Det Forenede Kongerige, fordi de ikke havde et visum. Klagerne klagede over den behandling, de havde fået af sikkerhedskontoret, og den kendsgerning, at tanzaniske statsborgere med lovligt ophold i Belgien og belgiske identitetskort blev nægtet at rejse i EU uden visumligt.

De gjorde gældende, at de burde modtage en officiel undskyldning, at personer, som er bosiddende i Belgien, men som ikke er belgiske statsborgere, bør kunne rejse inden for EU uden forhindringer, og at der bør oprettes et EU-organ med henblik på at gøre rejse i EU lettere for personer med en medlemsstats identitetskort.

For så vidt angår klagen over sikkerhedskontoret, rådede Den Europæiske Ombudsmand klagerne til at gøre brug af det relevante britiske ministeriums klageprocedure samt at henvende sig til den britiske ombudsmand, hvis de ikke fik oplysning gennem klageproceduren.

For så vidt angår klagerens generelle påstand om rejse inden for EU, overførte Den Europæiske Ombudsmand klagen til Europa-Parlamentet, hvor den kunne behandles som et andragende.

Sag 3300/2004/AU

2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER

Alle klager, der indsendes til Ombudsmanden, registreres, og modtagelsen bekræftes normalt inden for en uge efter modtagelse. I denne meddelelse informeres klageren om proceduren for behandlingen, og denne får oplyst navn og telefonnummer på den person, der behandler klagen. Det næste skridt er at analysere klagen for at fastlægge, om der skal indledes en undersøgelse, og klageren underrettes, normalt inden en måned, om resultatet af denne analyse.

Hvis der ikke indledes en undersøgelse, underrettes klageren om årsagen dertil. Hvor det er muligt, overføres klagen, og klageren bliver rådet til, hvilket kompetent organ han eller hun kan henvende sig til.

2.6.1 Indledning af en undersøgelse

Det første skridt i en undersøgelse er at sende klagen til den institution eller det organ, der klages over, med anmodning om, at institutionen eller organet sender en udtalelse til Ombudsmanden, normalt inden tre måneder.

Ombudsmanden bad i maj 2004 Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om at acceptere en kortere frist på to måneder for klager over afslag på aktindsigt i dokumenter. Ombudsmanden påpegede, at det er vigtigt for borgere så hurtigt som muligt at få aktindsigt, og at den ansøgningsprocedure med to faser, der er fastlagt i forordning 1049/2001³, giver institutionerne mulighed for at undersøge de retlige og faktiske forhold grundigt, før der indgives en klage. Europa-Parlamentet og Kommissionen accepterede forslaget, men det gjorde Rådet ikke. Rådet lovede dog fortsat at gøre sit bedste for at svare så hurtig som muligt.

2.6.2 Fair procedure

Ifølge princippet om en fair procedure kan Ombudsmandens afgørelse af en klage ikke tage hensyn til oplysninger indeholdt i dokumenter leveret enten af klageren eller af institutionen eller organet, medmindre den anden part har haft mulighed for at svare på disse.

Ombudsmanden sender derfor institutionens eller organets udtalelse videre til klageren med opfordring til at fremsætte bemærkninger. Samme procedure følges, hvis klagen skal undersøges yderligere.

Der findes hverken i traktaten eller i statuten mulighed for at anke eller på anden måde klage over Ombudsmandens afgørelser vedrørende behandlingen af eller resultatet af en klage. Som alle andre fællesskabsinstitutioner og -organer kan Ombudsmanden imidlertid gøres til genstand for erstatningssøgsmål på grundlag af EF-traktatens artikel 288. Domstolen fastlagde i løbet af 2004, at det i princippet er muligt at anlægge et erstatningssøgsmål mod Ombudsmanden som følge af hans påståede fejlagtige behandling af en klage. Domstolen stadfæstede på grundlag af sagens realitet afgørelsen fra Retten i Første Instans om, at Ombudsmanden ikke havde begået tjenestefejl (Domstolens dom af 23. marts 2004 i sag C-234/02 P, *Den Europæiske Ombudsmand mod Frank Lamberts*).

³

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

2.6.3 Inspektion af dokumenter og afhøring af vidner

Ifølge artikel 3, stk. 2, i Ombudsmandens statut er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til at give Ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

Ombudsmandens beføjelse til at kontrollere dokumenter giver ham mulighed for at undersøge om de oplysninger, som de pågældende fællesskabsinstitutioner eller -organer har udleveret, er fuldstændige og korrekte. Det er derfor for klageren og befolkningen en vigtig garanti for, at Ombudsmanden kan gennemføre en grundig og fuldstændig undersøgelse.

Endvidere skal Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til statuttens artikel 3, stk. 2, efter anmodning fra Ombudsmanden aflægge vidneforklaring. De udtaler sig på vegne af og efter instrukser fra deres administrationer og har fortsat tavshedspligt.

I 2004 gjorde Ombudsmanden brug af sin beføjelse til at kontrollere institutionens dokumenter to gange. Beføjelsen til at afhøre vidner blev ikke bragt i anvendelse i 2004.

2.6.4 Åben procedure

Klager til Ombudsmanden behandles offentligt, medmindre klageren anmoder om fortrolig behandling.

I henhold til gennemførelsesbestemmelsernes artikel 13 har klageren ret til at se Ombudsmandens sagsakter om hans eller hendes klage. Ifølge artikel 14 har offentligheden aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse på samme betingelser og med de samme undtagelser som anført i forordning 1049/2001. Når Ombudsmanden kontrollerer den berørte institutions eller det berørte organs sagsakter, eller når vidner aflægger vidnesbyrd, har hverken klageren eller offentligheden adgang til fortrolige dokumenter eller fortrolige oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med kontrollen eller afhøringen (artikel 13, stk. 3, og 14, stk. 2). Formålet med denne undtagelse er at lette Ombudsmandens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser.

På et møde med Loyola De PALACIO, næstformand for Europa-Kommissionen, den 31. marts 2004 forklarede Ombudsmanden, at han i sine undersøgelser ikke kan tage højde for dokumenter, som er udleveret af en institution eller et organ for at bestride en anklage om fejl eller forsømmelser, medmindre klageren får mulighed for at se og dermed fremsætte bemærkninger til de pågældende dokumenter. Hvis institutioner eller organer besidder fortrolige dokumenter, som ifølge dem vil underbygge deres udtalelser, skal de give et ikke-fortroligt sammendrag af de relevante punkter i udtalelsen. Hvis Ombudsmanden finder det nyttigt, kan han kontrollere de fortrolige dokumenter med henblik på at undersøge, om det ikke-fortrolige sammendrag er fuldstændigt og nøjagtigt.

2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER

Klageren underrettes i løbet af en undersøgelse, hver gang der sker noget nyt. Når Ombudsmanden beslutter at afslutte en undersøgelse, underretter han klageren om resultatet af undersøgelsen og om sine konklusioner. Ombudsmandens afgørelse giver ikke klageren eller institutionen eller organet nogen retsgyldige rettigheder eller forpligtelser.

Ombudsmanden afsluttede i 2004 251 undersøgelser. Heraf var 247 undersøgelser af klager, og fire var undersøgelser på eget initiativ.

Hvis en undersøgelse omhandler mere end én påstand, kan disse give anledning til flere resultater.

2.7.1 Ingen fejl eller forsømmelser

I 113 sager afslørede Ombudsmandens undersøgelser intet tilfælde af fejl eller forsømmelser. Dette er ikke altid negativt for klageren, som i det mindste får en fuldstændig forklaring fra de berørte institutioner eller organer vedrørende deres handlinger. Selv om Ombudsmanden ikke konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, kan han desuden måske se en mulighed for, at institutionen eller organet forbedrer kvaliteten i forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning.

2.7.2 Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstiller både klageren og den institution, denne har klaget over. Samarbejdet med Fællesskabets institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2004 blev 65 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Heraf var der 46 sager, hvor Ombudsmandens indgriben førte til et hurtigt svar på ubesvaret korrespondance (der findes flere oplysninger om proceduren i sådanne sager i afsnit 2.9 i årsberetningen for 1998).

Hvis Ombudsmanden efter en undersøgelse konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, søger han altid om muligt at finde en mindelig løsning. I 2004 foreslog Ombudsmanden 12 mindelige løsninger. Fem sager blev afsluttet med en mindelig løsning (herunder to sager, hvor forslaget blev fremsat i 2003). Ved udgangen af 2004 var 11 forslag til mindelig løsning stadig under behandling.

I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren compensation. Der er tale om kulanceerstatning fra institutionen, hvilket vil sige, at det ikke medfører erstatningsansvar eller skaber nogen form for præcedens.

2.7.3 Kritiske bemærkninger, forslag til henstillinger og særlige beretninger

Finder Ombudsmanden, at en mindelig løsning ikke er mulig, eller et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke har ført til det ønskede resultat, afslutter han enten behandlingen af sagen med en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller det pågældende organ eller udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør af den pågældende institution, hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke synes at have nogen generelle følgevirkninger, og det ikke synes nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Der fremsættes også en kritisk bemærkning, hvis Ombudsmanden finder, at et forslag til henstilling ikke ville tjene noget formål, eller at det ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning i et tilfælde, hvor institutionen eller organet ikke accepterer et forslag til henstilling.

Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at hans eller hendes klage er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2004 36 kritiske bemærkninger.

På forslag af Europa-Parlamentet oplyste Ombudsmanden institutionerne og organerne, at han havde til hensigt regelmæssigt at anmode om oplysninger om opfølgningen på kritiske bemærkninger.

Kommissionen svarede i 2004 på 11 kritiske bemærkninger. Disse svar drøftes i dette kapitels næste afsnit (2.8).

I sager, hvor det ikke synes nødvendigt for Ombudsmanden at følge op (dvs. hvor institutionen kan afhjælpe tilfældet af fejl eller forsømmelser, eller hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser er særligt alvorligt eller har generelle følgevirkninger), fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling til den pågældende institution eller det pågældende organ. Institutionen eller organet fremsætter i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i Ombudsmandens statut en detaljeret udtalelse inden tre måneder. Der blev fremsat 17 forslag til henstillinger i 2004. Derudover førte fem forslag til henstillinger fra 2003 til afgørelser i 2004. Syv sager blev i årets løb afsluttet ved at institutionen accepterede et forslag til henstilling. Én sag førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Fem sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2004 var ni forslag til henstilling stadig under behandling.

Hvis en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Heri kan han fremsætte henstillinger. En særlig beretning til Europa-Parlamentet er Ombudsmandens sidste udvej og er det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Ombudsmanden giver naturligvis Parlamentet de oplysninger og den hjælp, det skal bruge til at behandle den særlige beretning. Der blev udarbejdet én særlig beretning i 2004 (sag OI/2/2003: se nærmere i næste afsnit og kapitel 3).

2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER

Afgørelser om afslutning af behandlingen af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens websted (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) på engelsk og på klagens sprog, hvis det er et andet end engelsk.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af 59 af de i alt 251 afgørelser om afslutning af behandlingen af sager i 2004. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og institutioner, som Ombudsmandens undersøgelser omfatter, samt de forskellige typer resultater. De er opført i et indeks efter sagsnummer, genstand med hensyn til Fællesskabets kompetenceområde, og påstået type fejl eller forsømmelser.

I resten af dette afsnit i kapitel 2 analyseres Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold i 2004. Det er opdelt efter en horisontal klassificering af klagens genstand. Endelig gennemgås Kommissionens forbindelser med Ombudsmanden og med klagerne på grundlag af afgørelserne fra 2004 og Kommissionens svar på yderligere bemærkninger og kritiske bemærkninger i løbet af året.

2.8.1 Aktindsigt i dokumenter og beskyttelse af personoplysninger

I medfør af forordningen om aktindsigt i dokumenter⁴ kan den, der fremsætter begæring om aktindsigt enten vælge domstolsprøvelse af institutionens beslutning efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og/eller klage til Ombudsmanden.

⁴

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Ombudsmanden traf i 2004 afgørelser om 11 sådanne klager, hvoraf ni var over Kommissionen, én over OLAF og én over Rådet. Otte af disse klager var indgivet af ngo'er, én var fra en brancheforening og to var fra enkeltpersoner. Tre af klagerne blev løst af institutionen: én ved at institutionen besvarede en begæring (2183/2003/TN) og de andre to ved at institutionen gav aktindsigt i de pågældende dokumenter (220/2004/GG og 520/2004/TN). Én sag førte til en mindelig løsning, hvor Kommissionen udleverede en liste over dokumenter vedrørende forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen (WTO) til klageren (hvis begæring om aktindsigt var udformet temmelig generelt). Klageren fik de oplysninger, der var nødvendige for at fremsætte en mere præcis begæring (415/2003/TN).

Ombudsmanden konstaterede i seks sager intet tilfælde af fejl eller forsømmelser, fordi den pågældende institution var berettiget til at give afslag på aktindsigt i henhold til undtagelser i forordningen. Fire af disse sager vedrørte forordningens artikel 4, stk. 1. I sag 900/2003/TN, 1286/2003/JMA og 1304/2003/PB fandt Ombudsmanden, at Kommissionen var berettiget til at gøre tredje led i artikel 4, stk. 1, litra a), (internationale forbindelser) gældende, og i sag 1044/2004/GG var det fjerde led (Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik). I førstnævnte sag påpegede Ombudsmanden, at artikel 4, stk. 1, ikke giver mulighed for en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse, og at det derfor er særligt vigtigt for institutionerne at forklare deres begrundelser tydeligt, når de gør denne bestemmelse gældende.

Ombudsmanden traf to afgørelser, som omfattede forordningens artikel 4, stk. 2. Sag 2371/2003/GG omhandlede en begæring om aktindsigt i en udtalelse udarbejdet af Rådets Juridiske Tjeneste. Ombudsmanden fremsatte et forslag til henstilling til Rådet, men afsluttede sagen, da han ikke konstaterede et tilfælde af fejl eller forsømmelser, efter at Retten i Første Instans afsagde en dom, hvori den konkluderede, at Rådet er berettiget til at give afslag på aktindsigt i udtalelser fra Den Juridiske Tjeneste⁵. I sag 1481/2003/OV fandt Ombudsmanden, at Kommissionen var berettiget til at gøre artikel 4, stk. 2, tredje led, (formålet med inspektioner, undersøgelser og revision) gældende for at beskytte visse dele af en rapport, og at der ikke var nogen mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af disse dele.

To af ovenstående sager gav også anledning til yderligere bemærkninger. I sag 1286/2003/JMA opfordrede Ombudsmanden Kommissionen til at overveje, hvordan den kunne gøre WTO-forhandlingerne mere åbne og gennemsigtige. I sag 1304/2003/PB accepterede Ombudsmanden, at Kommissionen var berettiget til at give afslag på aktindsigt i dele af en missionsrapport fra sit Fødevarer- og Veterinærkontor. Ombudsmanden foreslog, at det fremover ville være hensigtsmæssigt, hvis ikke-fortrolige oplysninger og fortrolige oplysninger så vidt muligt blev registreret hver for sig med henblik på at gøre det nemmere at give delvis aktindsigt. Kommissionen gav derefter Ombudsmanden flere oplysninger om Fødevarer- og Veterinærkontorets praksis i denne henseende.

Der blev fremsat en kritisk bemærkning i sag 1874/2003/GG, hvor Kommissionen gjorde både artikel 4, stk. 1, litra b), i forordningen (privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger) og artikel 4, stk. 3, (som har til formål at give institutionerne »tid til at tænke«) gældende som begrundelse for, at den gav afslag på aktindsigt i e-mailudvekslinger mellem Kommissionens tjenestegrene og medarbejdere i to organer, som var involveret i forvaltningen af en kontrakt på vegne af Kommissionen. Ombudsmanden fandt, at det, at et dokument indeholder udtalelser til internt brug, ikke er nok til at vurdere, at udbredelse ville være til alvorlig skade, fordi det i artikel 4, stk. 3, fastlægges, at sådanne dokumenter i princippet skal være offentligt tilgængelige. Det blev endvidere påpeget, at Kommissionens begrundelse var usammenhængende, idet den kun kunne gøre artikel 4, stk. 3, gældende, fordi e-mailudvekslingerne med de to organers medarbejdere svarede til interne meddelelser, og Kommissionen ikke havde anført, at der skulle gives afslag på aktindsigt

⁵

Sag T-84/03, Turco mod Rådet, dom af 23.11.2004.

i e-mailmeddelelser skrevet af Kommissionens eget personale med henblik på at beskytte deres navn.

To andre sager kom også ind på beskyttelse af personoplysninger. I sag 821/2003/JMA anfægtede klageren principielt Europa-Parlamentets afslag på at udlevere en liste over personer, der var udvalgt til praktikantophold. Parlamentet begrundede sit afslag med beskyttelse af personoplysninger. Ombudsmanden fandt, at Parlamentet kunne beslutte, at navnene på de personer, der tilbydes og tager imod et praktikantophold i Europa-Parlamentet, skal offentliggøres, og underrette ansøgerne til praktikantophold derom. Parlamentets eksisterende regler for praktikantophold indeholder imidlertid ikke en sådan bestemmelse. Ombudsmanden foreslog derfor, at Parlamentet overvejede at revidere sine bestemmelser for at tydeliggøre, at listen med navne på de personer, som accepterer tilbuddet om et praktikantophold, bliver offentliggjort.

I sag 2046/2003/GG nægtede Rådet at give Det Paritetiske Samarbejdsudvalg, som består af repræsentanter fra ansættelsesmyndigheden og Personaleudvalget, adgang til at se de personlige aktmapper for personer, hvis ansøgninger om førtidspension var blevet godkendt. Ombudsmanden påpegede, at udbredelse af personlige oplysninger kun må ske i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning 45/2001⁶, men enhver hindring for sådan udbredelse var blevet skabt af Rådet selv, idet det havde undladt at underrette ansøgerne om, at deres personlige oplysninger kunne udleveres til Det Paritetiske Samarbejdsudvalg. Der blev derfor fremsat en kritisk bemærkning om Rådets undladelse af i tilstrækkelig grad at høre Det Paritetiske Samarbejdsudvalg om ansøgningerne om førtidspension.

2.8.2 Kommissionen som »traktatens vogter«

Retsstatsprincippet er et af de grundlæggende principper for Den Europæiske Union, og en af Kommissionens vigtigste opgaver er at være »traktatens vogter«⁷. Kommissionen kan behandle andragender på eget initiativ, på grundlag af klager eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet. I traktatens artikel 226 fastlægges en generel procedure, som Kommissionen kan anvende til at undersøge medlemsstaternes mulige overtrædelser af fællesskabsretten og indbringe dem for Domstolen. Der findes forskellige procedurer for specifikke områder som statsstøtte og konkurrencelovgivning.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af ni afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden behandler sager mod »traktatens vogter«. Disse sager drejer sig primært om påstande om manglende registrering klager, unødigt forsinkelse og undladelse af at undersøge en sag tilstrækkeligt.

I to sager (2007/2002/ADB og 701/2003/IP) fremsatte Ombudsmanden kritiske bemærkninger vedrørende manglende registrering af klager. Kommissionen reagerede på sidstnævnte afgørelse ved at love i fremtiden at udarbejde klarere svar på korrespondance vedrørende medlemsstaternes overtrædelse af konkurrencelovgivningen samt at give en begrundelse i tilfælde, hvor korrespondancen ikke registreres som en klage. I sag 1769/2002/ELB accepterede Kommissionen et forslag til henstilling om, at den skulle registrere en skrivelse som en klage og behandle den i overensstemmelse med procedurerne i Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet

⁶ Forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁷ Ifølge traktatens artikel 211 skal Kommissionen »drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne«. Forfatningen for Europa bekræfter denne rolles vigtighed i artikel I-26.

og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten⁸.

I to sager (2333/2003/GG og 2185/2002/IP) fremsatte Ombudsmanden kritiske bemærkninger vedrørende unødigt forsinkelse i behandlingen af klager. Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning i sag 1963/2002/IP, hvor Kommissionen ikke havde givet en tilfredsstillende begrundelse for, at den ikke havde kunnet træffe afgørelse i en sag efter næsten syv et halvt år. Kommissionen reagerede ved at love at træffe en endelig afgørelse i marts 2004.

I tre sager, hvor klageren nedlagde påstand om undladelse af at undersøge en sag tilstrækkeligt, konstaterede Ombudsmanden intet tilfælde af fejl eller forsømmelser (841/2003/OV, 849/2003/JMA og 480/2004/TN). I sag 841/2003/OV havde der grundlæggende været en misforståelse vedrørende omfanget af Kommissionens undersøgelse, og klageren takkede Ombudsmanden for at have opklaret situationen. I sag 480/2004/TN fremsatte Ombudsmanden en yderligere bemærkning for at opfordre Kommissionen til fremover at forklare sine begrundelser for at afslutte behandlingen af artikel 226-klager så forståeligt og enkelt som muligt. I sag 849/2003/JMA fandt Ombudsmanden, at Kommissionen havde givet klageren en passende forklaring på sin materielle afgørelse. Kommissionen undskyldte også over for klageren, at den ikke havde givet ham mulighed for at fremsende bemærkninger til dens begrundelser for at konkludere, at der ikke var sket nogen overtrædelse.

Afgørelsen i sag 480/2004/TN omhandlede et spørgsmål af generel betydning for artikel 226-proceduren. En af klagerens påstande i klagen til Kommissionen var, at en medlemsstat ikke havde gennemført direktivet om arbejdstageres rettigheder korrekt som følge af en afgørelse fra en national domstol. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde god grund til at vælge ikke at indlede en overtrædelsesprocedure på grund af det grundlæggende princip om domstolens uafhængighed: Hvis man anlægger sag ved en national domstol med påstand om, at de nationale myndigheder ikke overholder fællesskabslovgivningen, vil det passende retsmiddel i tilfælde af en utilfredsstillende afgørelse være at bruge muligheden for at anke til en højere domstol.

2.8.3 Kontrakter og tilskud

Fællesskabets institutioner og organer bruger både kontrakter til at erhverve de varer og tjenesteydelser, de skal bruge til at udføre deres funktioner, og som et instrument til at styre tilskud og støtte fra en lang række forskellige programmer.

Ombudsmanden modtager og behandler både klager om tildeling af kontrakter og om forvaltningen deraf. Hvis det drejer sig om misligholdelse af en kontrakt, undersøger Ombudsmanden imidlertid blot, hvorvidt Fællesskabets institution eller organ har givet en sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger, og hvorfor kontrakten efter institutionens eller organets mening er blevet opfyldt.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af ni afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden arbejder med klager vedrørende kontrakter og tilskud. Det var primært spørgsmål om procedurerne før indgåelse af kontrakt, uretfærdighed i behandlingen af mistanker om virksomheder samt forsinket betaling.

For så vidt angår procedurer før indgåelse af kontrakt, fandt Ombudsmanden i sag 1878/2002/GG, at Kommissionen havde givet en lille virksomhed for kort tid til at udarbejde et forslag i forbindelse med en forsknings- og udviklingskontrakt. Kommissionen accepterede et forslag til henstilling om at udbetale kulanceerstatning til klageren. I sag 1986/2002/OV afviste Kommissionen imidlertid et forslag til henstilling om at fremsætte et rimeligt tilbud til klageren, som den ikke

⁸

EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

havde gjort klart, at han ikke ville få tildelt en kontrakt. I sag 221/2004/GG læste Kommissionen et poststempel forkert og afviste derfor fejlagtigt et forslag på grund af overskridelse af fristen. Efter klagen til Ombudsmanden handlede Kommissionen hurtigt og konstruktivt for at afhjælpe fejlen.

To sager førte til kritiske bemærkninger om uretfærdighed i behandlingen af mistanker om virksomheder eller organisationer. I 278/2003/JMA anførte Ombudsmanden, at det var et overordnet princip, at Kommissionen, når den træffer foranstaltninger for at beskytte Fællesskabets økonomiske interesser, skal søge at foretage en rimelig afvejning af privatpersoners og den generelle befolknings interesser. I afgørelsen fremhæver Ombudsmanden også, at det er vanskeligt at forestille sig, hvordan Kommissionen kan gøre det uden at fortælle en ansøger om tilskud, at den er i tvivl om dennes juridiske stilling, og derefter er villig til at lytte til ansøgeren og reagere på de oplysninger, som denne udleverer. Ombudsmanden rådede Kommissionen til at udsende vejledninger til sine tjenestegrene vedrørende dette spørgsmål. I sag 953/2003/OV opsigde Europa-Parlamentet og Kommissionen deres kontrakter med en virksomhed i overensstemmelse med en bestemmelse, som forpligter dem til at give virksomheden skriftlig meddelelse om, at den ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til kontrakten. Ombudsmanden fandt, at en henvisning til »resultaterne af en OLAF-undersøgelse« uden yderligere oplysninger ikke var en fyldestgørende meddelelse.

Ombudsmanden behandlede tresager om forsinket betaling. I sag 435/2004/GG betalte Kommissionen de ubetalte fakturaer. Ombudsmanden fremsatte en yderligere bemærkning, hvori han opfordrede Kommissionen til også at overveje at betale rente, hvilket den efterfølgende gjorde. De to andre sager omhandlede Kommissionens kontrahenters forsinkede betaling til tredjemand. I sag 2124/2003/ADB meddelte Kommissionen Ombudsmanden, at den ikke forstod, hvorfor kontrahenten ikke havde betalt. Klageren modtog kort tid derefter fuld betaling. Sag 1949/2003/TN drejede sig om *CESD-Communautaires* manglende betaling for arbejde, som klageren havde udført på Eurostats foranledning. Kommissionen betalte de pågældende beløb til *CESD-Communautaire*, som derefter betalte klageren.

Én sag (1889/2002/GG) fik ikke et tilfredsstillende resultat. En virksomhed modtog økonomisk støtte fra Kommissionen til to projekter. Kommissionen besluttede at kræve pengene for det ene projekt tilbagebetalt, og virksomheden anfægtede betalingsordren ved Retten i Første Instans. Kommissionen indstillede derefter betalingerne til det andet projekt, idet den hævdede, at den i henhold til kontrakten var i sin gode ret til det. Efter en grundig undersøgelse, som omfattede en gennemgang af Kommissionens akter og afhøring af Kommissionens kontorchef, konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde givet en sammenhængende og rimelig redegørelse for sin holdning. Kommissionen afviste både et forsøg på at opnå en mindelig løsning og et forslag til henstilling. Ombudsmanden afsluttede sagen med en kritisk bemærkning.

2.8.4 Ansættelses- og personale spørgsmål

Kapitel 3 indeholder sammendrag af 15 afgørelser om klager vedrørende ansættelse i og arbejdsrelationer med EU's institutioner og organer. Europa-Parlamentet løste én sag (1600/2003/ADB), og i en anden sag blev der opnået en mindelig løsning med Kommissionen (1320/2003/ELB). I sag 1196/2003/ELB nåede klageren sit mål og fik afklaret situationen, således at hun nu kunne træffe beslutning om, hvilket klagemiddel hun skulle benytte sig af.

Fem afgørelser omhandlede spørgsmål af generel betydning.

I sag 1571/2003/OV fandt Ombudsmanden intet retsgrundlag i vedtægten for Europols personale for at ansætte midlertidigt ansatte på samme betingelser som lokalt ansatte. Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning, hvori han henledte Europols opmærksomhed på, at der var behov for en ændring af praksis. Europol reagerede positivt herpå.

I afgørelsen i sag 260/2003/OV kritiserede Ombudsmanden, at Parlamentet havde undladt at træffe passende foranstaltninger for at fremme effektiv overholdelse af bestemmelserne om rygning i Parlamentets lokaler. Ombudsmanden påpegede, at Parlamentet i lyset af den potentielle sundhedsrisiko ved passiv rygning skulle være særlig opmærksom på behovet for at fremme effektiv overholdelse, eftersom personalets udsættelse for passiv rygning på arbejdspladsen kunne give anledning til retligt ansvar.

I sag 2216/2003/MHZ anfægtede klageren en afgørelse fra De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor om kun at korrespondere med ansøgere i en udvælgelsesprøve på engelsk, fransk eller tysk. Ombudsmanden kritiserede EPSO for at have undladt at redegøre for begrundelserne for denne afgørelse, således at disse begrundelser kunne blive vurderet.

En undersøgelse på eget initiativ (OI/1/2003/ELB) resulterede i, at Kommissionen indvilligede i inden marts 2005 at etablere en klageprocedure for udstationerede nationale eksperter.

I en anden undersøgelse på eget initiativ (OI/2/2003/GG) konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde givet en sammenhængende og overbevisende forklaring på, hvorfor mange pressesekretærer i de eksterne delegationer var indplaceret i lave lønklasser. Kommissionen afviste forslaget til henstilling om at revidere bestemmelserne om klassificering af disse stillinger, hvorefter Ombudsmanden i december 2004 fremlagde en særlig beretning for Europa-Parlamentet.

2.8.5 Kommissionens svar på Ombudsmandens undersøgelser

Samarbejdet med EU's institutioner og organer er afgørende for, at Ombudsmanden kan sikre klagerne hurtig og effektiv oprejsning, samt for at opnå systemiske forbedringer, der kan forbedre kvaliteten i forvaltningen.

Det er særligt vigtigt, at Kommissionen samarbejder, idet næsten 70 % af Ombudsmandens undersøgelser omhandler Kommissionen. Kommissionens svar på Ombudsmandens forslag og henstillinger var generelt positive i 2004. Kommissionens vilje til at samarbejde for at opnå systemiske forbedringer fremgik af dens villighed til at etablere en klageprocedure for udstationerede nationale eksperter (OI/1/2003/ELB, afsnit 2.8.4) samt dens positive svar på Ombudsmandens forslag om at forbedre forvaltningen af Europaskolerne (OI/5/2003).

Kommissionen fulgte endvidere op på en yderligere bemærkning i sag 1876/2002/OV, da den underrettede Ombudsmanden om, at et nyt elektronisk dokumentstyringssystem ville sikre en mere effektiv styring af al støttedokumentation til en sag, hvilket dermed ville give Kommissionen bedre mulighed for at hjælpe Ombudsmanden med at behandle borgernes klager så betimeligt og effektivt som muligt.

På den anden side svarede Kommissionen ikke positivt på Ombudsmandens yderligere bemærkning i sag 253/2003/ELB. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen burde fastlægge bestemmelser for ansættelse af familiemedlemmer i forbindelse med projekter som Tacis, men anførte, at Kommissionen bedre vil kunne opfylde målene med sådanne bestemmelser, samtidig med at den sikrer retfærdighed og gennemsigtighed, ved at vedtage og offentliggøre de anvendte bestemmelser og principper. Kommissionen svarede, at den foretrækker at vurdere ansættelse af en kontrahents familiemedlemmer fra sag til sag.

For så vidt angår enkeltpersoners oprejsning, viser mange af de i afsnit 2.8.1-2.8.3 beskrevne sager Kommissionens vilje til at løse sager, at undskylde for fejl og træffe afhjælpende foranstaltninger, herunder at udbetale kulanceerstatning.

I to af de beskrevne sager afviste Kommissionen imidlertid Ombudsmandens forslag til mindelige løsninger og efterfølgende forslag til henstillinger.

Et tredje eksempel er sag 1435/2002/GG, hvor Ombudsmanden ved flere lejligheder henledte Kommissionens opmærksomhed på klagerens påstand om, at der havde været en intern misforståelse i Kommissionens GD for Informationssamfundet og Medier om, hvorvidt en stilling var ledig. Kommissionen undlod imidlertid alligevel at kommentere dette. I den kritiske bemærkning, som afsluttede sagen, gav Ombudsmanden udtryk for, at Kommissionens holdning ikke var i overensstemmelse med de forpligtelser, som Fællesskabets institutioner i henhold til EU-lovgivningen har med hensyn til deres forbindelser med både Ombudsmanden og klagere.

Med henblik på at forbedre kvaliteten af den service, EU's institutioner og organer yder til de personer, der er statsborgere eller bosiddende i EU, samt for på denne måde at opfylde sin mission opfordrer Ombudsmanden Parlamentet til at vedtage initiativer med sigte på at tilskynde Kommissionen til i fremtiden i alle sager at udvise den gode samarbejdsvilje, den i 2004 udviste i langt de fleste sager.

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

---

3 AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE

Den fulde tekst til afgørelserne i alle de sager, der er sammenfattet i dette kapitel, kan findes under »Fortegnelse over afgørelser« på Den Europæiske Ombudsmands websted (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/default.htm>). Den relevante afgørelse kan findes med det sagsnummer, der er angivet under overskriften til sagerne i dette afsnit. Den fulde tekst til afgørelserne findes på webstedet på engelsk og på klagens sprog, hvis dette er et andet end engelsk. Der kan bestilles en papirudgave af den fulde tekst til afgørelserne, som den fremgår på webstedet, fra Den Europæiske Ombudsmands kontor.

I løbet af anden halvdel af 2005 vil den fulde tekst til afgørelserne i dette afsnit blive samlet i et elektronisk dokument på Ombudsmandens websted på engelsk, fransk og tysk. Dette vil findes under »Årsberetninger« på webstedet (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/da/default.htm>). Der kan på samme måde for dette dokument bestilles en papirudgave eller cd-rom fra Ombudsmandens kontor.

3.1 SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATET FEJL ELLER FORSØMMELSER

3.1.1 Europa-Parlamentet

EUROPA-PARLAMENTETS BESTEMMELSER OM PRAKTIKANTOPHOLD

Sammendrag af afgørelse om klage 821/2003/JMA over Europa-Parlamentet

En spansk statsborger klagede til Ombudsmanden efter, at hans ansøgning om et praktikantophold i Europa-Parlamentet blev afvist. Han gjorde gældende, (i) at Europa-Parlamentet ikke havde givet tilstrækkelig begrundelse for sin beslutning om at afvise hans ansøgning om et praktikantophold; (ii) at Europa-Parlamentets procedure for udvælgelse af praktikanter er tvetydig og ikke giver mulighed for at klage; og (iii) at Parlamentets afslag på at give aktindsigt i listen over udvalgte praktikanter, som den begrundes med beskyttelse af personoplysninger, er malplaceret i en åben udvælgelsesprøve.

For så vidt angår udvælgelsesproceduren, bemærkede Parlamentet, at dens tjenestegrene vurderede alle ansøgninger efter kvalifikationer, aktuelt behov og tilgængelighed i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i artikel 6, stk. 3, i reglerne om praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentet af 18. december 2002. Generaldirektoratet forsøger i udvælgelsesprocessen at udvælge ansøgere, som har de relevante kvalifikationer til de forskellige opgaver, der skal udføres, således at de valgte praktikanter kan få mest muligt ud af opholdet.

Parlamentet påpegede endvidere, at bestemmelserne i reglerne om praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentet beskriver alle aspekter af udvælgelsen af praktikanter, herunder mulighederne for at klage. De generelle adgangsbetingelser er klart beskrevet i artikel 5, adgangsproceduren er beskrevet i artikel 6, og reglerne for tvister er fastlagt i artikel 24. Proceduren er efter Parlamentets mening klar og utvetydig.

Parlamentet mente endvidere ikke, at listen over udvalgte praktikanter kunne offentliggøres i kraft af undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning 1049/2001⁹, ifølge hvilken der bør gives afslag på aktindsigt i tilfælde, hvor udbredelse ville være til skade for privatlivets fred og den enkeltes integritet.

I lyset af Parlamentets svar på klagerens skrivelser og de forklaringer, der var afgivet i løbet af undersøgelsen, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fremsatte imidlertid følgende yderligere bemærkninger:

Med henblik på at sikre effektiv kommunikation med borgerne kunne Parlamentet overveje specifikt i reglerne at henvise til, at kriterierne for vurdering af ansøgninger om praktikantophold også omfatter tjenestegrenens behov.

Ombudsmanden finder, at Europa-Parlamentet bør overveje at revidere reglerne om praktikantophold og studiebesøg med henblik på at stipulere, at listen med navnene på de personer, som accepterer tilbuddet om et praktikantophold, bliver offentliggjort. Dette ville både informere ansøgerne og afklare listens retsstilling til fremtidig brug.

Yderligere bemærkning

Eftersom afgørelsen i denne sag vedrørte både anvendelsesområdet for forordning 45/2001¹⁰ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og forholdet til forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, fremsendte Ombudsmanden til orientering en kopi af afgørelsen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Den Tilsynsførende for Databeskyttelse bemærkede i sit svar, at denne sag illustrerede den mulige konflikt mellem gennemsigtighed og beskyttelse af personoplysninger. Han gentog, at han støttede Ombudsmandens pragmatiske tilgang til sådanne sager.

PENSIONSORDNING FOR MEDLEMMER AF EUROPA-PARLAMENTET

Sammendrag af afgørelse om klage 907/2003/ELB over Europa-Parlamentet

Klageren, en fransk statsborger, var fra 1984 til 1989 medlem af Europa-Parlamentet (MEP) og var berettiget til pension fra det fyldte 55. år. I 1995 indførte man en frist på seks måneder for tilmelding til pensionsordningen. Europa-Parlamentet underrettede klageren om den nye bestemmelse den 6. august 2002. Den 29. september 2002 indsendte klageren en tilmelding til pensionsordningen. Han fik dermed fra oktober 2002 ret til pension.

Klageren gjorde gældende, at Europa-Parlamentet havde undladt at give ham tilstrækkelige oplysninger om bestemmelserne om pensionsordningen, og nedlagde påstand om, at han skulle have ret til pension fra november 1998, hvilket er den måned, hvor han fyldte 55.

Parlamentet gav i sin udtalelse udtryk for, at de skrivelser, der var blevet sendt til de adresser, som de havde på klageren, alle var blevet returneret. Det franske parlament kunne ikke oplyse klagerens adresse, og det lykkedes heller ikke at finde den på internettet. Da Parlamentet ved et tilfælde fik fat i klagerens adresse, kontaktede det ham og fremsendte en skrivelse med dokumenter, der skulle udfyldes.

Ombudsmanden bemærkede, at Europa-Parlamentets tre skrivelser til klageren var adresseret til de adresser, som klageren havde oplyst, da han forlod Parlamentet. Ombudsmanden

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

udledte af de oplysninger, som klageren og Parlamentet havde fremlagt, at klageren ikke havde meddelt adresseændring til Parlamentet, efter at han i 1989 forlod Parlamentet. Ombudsmanden bemærkede, at Parlamentet var blevet underrettet om hans datters fødsel og om hans ægteskab med en tjenestemand i Europa-Parlamentet, samt at han regelmæssigt havde været i kontakt med Parlamentet vedrørende familietillæg. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at det var to forskellige tjenestegrene i Europa-Parlamentet, der var ansvarlig for henholdsvis tjenestemændenes familietillæg og MEP'ernes pensionsrettigheder. Ombudsmanden fandt ikke grund til, at den tjenestegren, der var ansvarlig for familietillæg, skulle kunne vide, at en anden tjenestegren i Parlamentet kunne bruge oplysningen om klagerens nuværende adresse. Der var heller ikke noget, der tydede på, at den tjenestegren, der beskæftiger sig med tidligere MEP'ers pensionsrettigheder, skulle have vidst, at den anden tjenestegren var i kontakt med klageren.

Ombudsmanden fandt, at Europa-Parlamentet havde truffet passende foranstaltninger for at forsøge at kontakte klageren og oplyse ham om pensionsordningen, og konkluderede derfor, at der ikke var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser i denne sag.

3.1.2 Rådet for Den Europæiske Union

UDNÆVNELSE AF BESTYRELSESMEDLEMMER TIL DEN EUROPÆISKE FØDEVARESIKKERHEDSAUTORITET

Sammendrag af afgørelse om klage 2126/2003/PB over Rådet for Den Europæiske Union

Efter fødevareskandalerne i 1990'erne besluttede Den Europæiske Union at oprette Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA), som blev oprettet i medfør af forordning 178/2002¹¹. I forordningens artikel 24 fastlægges det, at autoriteten skal ledes af en bestyrelse bestående af 14 medlemmer, som udpeges af Rådet i samråd med Europa-Parlamentet fra en liste, som Kommissionen opstiller. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges således, at der sikres det højst mulige kompetenceniveau, en bred vifte af relevant ekspertise og i overensstemmelse hermed den størst mulige geografiske spredning i EU. Rådet udpegede den 15. juli 2002 medlemmer til bestyrelsen.

Klagen var indgivet af den europæiske forbrugerorganisation – European Consumers' Organisation/ *Bureau Européen des Unions de Consommateurs* (BEUC), som fandt, at Rådet havde udpeget for mange nationale tjenestemænd. Det fandt endvidere, at ansøgerne var blevet udpeget på grundlag af nationalitet og ikke kompetence.

Rådet anførte, at erfaring i den offentlige sektor bestemt ikke var irrelevant i forbindelse med forvaltningen af en uafhængig europæisk offentlig myndighed, navnlig i lyset af at autoriteten skulle samarbejde med medlemsstaterne. Ekspertise i offentlig forvaltning er nævnt udtrykkeligt i forordning 178/2002 som et relevant kriterium. Endvidere havde de udpegede medlemmer en bred vifte af faglig ekspertise. Rådet mente derfor ikke, at klageren havde påvist et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden bemærkede, at Rådet i denne sag havde et vist råderum i udpegningen af medlemmer, og at Ombudsmandens undersøgelse heraf nødvendigvis måtte begrænse sig til at konstatere, hvorvidt der er handlet i uoverensstemmelse med proceduren, eller om der er sket en klar fejlvurdering. Ombudsmanden konkluderede, at der ikke var påvist nogen sådanne uoverensstemmelser eller fejl i denne sag.

¹¹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed, EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

AKTINDSIGT I DEN JURIDISKE TJENESTES UDTALELSER

Sammendrag af afgørelse om klage 2371/2003/GG over Rådet for Den Europæiske Union

Rådet afslog at give aktindsigt i en udtalelse fra sin Juridiske Tjeneste, idet det påberåbte sig undtagelsen vedrørende juridisk rådgivning i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning 1049/2001¹². Klageren, som var forsker ved universitetet i München, anfægtede dette afslag. Han gjorde gældende, at undtagelsen ikke kunne finde anvendelse i denne sag.

Ifølge Rådet kunne offentliggørelsen af udtalelser fra dets Juridiske Tjeneste anvendes til at anfægte lovligheden af Rådets lovgivningsforanstaltninger. Den deraf følgende usikkerhed om lovligheden af lovgivningsforanstaltninger kunne skade den offentlige interesse. Efter Rådets mening kunne undtagelsen kun fortolkes således, at den dækkede alle dokumenter indeholdende juridisk rådgivning, og klagerens akademiske interesse i udbredelse af disse dokumenter udgjorde ikke en mere tungtvejende offentlig interesse.

Ombudsmanden mindede om, at han i en særlig beretning til Europa-Parlamentet (1542/2000/(PB)SM, 12.12.2002) havde anført, at juridiske udtalelser vedrørende mulige fremtidige retssager svarede til korrespondancen mellem en advokat og dennes klient. De skulle derfor normalt falde ind under undtagelsen i artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001. Derimod burde der normalt gives aktindsigt i udtalelser, der vedrørte udkast til lovgivning, når lovgivningsprocessen er afsluttet. De bør kun være undtaget, hvis institutionen kan påvise, at udbredelse deraf vil være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, og at der ikke er nogen mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse.

For så vidt angår nærværende sag, bemærkede Ombudsmanden, at Rådet ikke havde anført, at den juridiske udtalelse omhandlede mulige fremtidige retssager. Rådet havde heller ikke nævnt, om udtalelsen omhandlede en lovgivningsforanstaltning. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling, hvori han anmodede Rådet om at genoverveje sin beslutning om at give afslag på aktindsigt.

Rådet anførte i sin detaljerede udtalelse, at Ombudsmandens forslag til henstilling ville betyde, at undtagelsen ikke tjente noget formål. Ifølge Rådet var der ikke noget retsgrundlag for at opdele juridisk rådgivning i forskellige kategorier, ligesom det var kunstigt og så bort fra formålet med sådan rådgivning.

Retten i Første Instans afsagde den 23. november 2004 dom i sag T-84/03 (*Turco mod Rådet*). Retten konkluderede i denne dom, at Rådet var berettiget til at afslå at give aktindsigt i juridiske udtalelser fra sin Juridiske Tjeneste (jf. navnlig dommens præmis 62-74). I lyset af denne dom og efter at klageren havde fået mulighed for at fremsætte bemærkninger, afsluttede Ombudsmanden sagen med at konkludere, at der ikke forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

¹²

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

3.1.3 Europa-Kommissionen

UDELUKKELSE FRA ET PROJEKT OM INFORMATIONSSAMFUNDET

Sammendrag af afgørelse om klage 1876/2002/OV over Europa-Kommissionen

En nederlandsk konsulents virksomhed var blevet opfordret til at slutte sig til et konsortium i forbindelse med et projekt inden for rammerne af det femte program for informationssamfundet under Kommissionens GD for Informationssamfundet og Medier. Kommissionen gav indledningsvist virksomheden tilladelse til at deltage i projektet og anmodede derefter om yderligere finansielle garantier fra virksomheden. Virksomheden imødekom denne anmodning, men efter at Kommissionen havde siddet inde med virksomhedens finansielle oplysninger i syv og en halv måned, besluttede den, at virksomheden ikke kunne deltage i konsortiet. Denne beslutning blev truffet én arbejdsdag før den dato, hvor Kommissionen skulle have underskrevet kontrakten.

Virksomheden indgav den 30. oktober 2002 en klage til Den Europæiske Ombudsmand, hvori den nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle betale 96.000 euro i erstatning. Dette beløb dækkede tab af indkomst, udgifter til en flybillet til det aflyste møde, kurerudgifter, telefonudgifter og den tid, der var medgået til at samle sagsakterne.

Kommissionen anførte i sin udtalelse om klagen, at alle større forsinkelser i forhandlingerne faktisk skyldtes, at Kommissionen havde givet konsortiet ekstra tid til at fremskaffe de nødvendige juridiske dokumenter, herunder klagerens. Kommissionen bemærkede endvidere, at klageren havde undladt at fremsende den finansielle dokumentation, som kontrahenter afkræves, såsom balancer og resultatopgørelser for visse år, der skulle påvise, at klageren havde de ressourcer, der var nødvendige for at gennemføre projektet.

Ombudsmanden undersøgte de dokumenter, der var fremsendt i forbindelse med undersøgelsen, grundigt. Han konkluderede, at det, at Kommissionen havde anmodet klageren om at fremsende yderligere finansielle oplysninger, når den allerede i syv og en halv måned havde vidst præcist, hvilke oplysninger der allerede var udleveret, udgjorde en urimelig forsinkelse og dermed et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden foreslog derfor i juni 2003 en mindelig løsning over for Kommissionen. Han foreslog, at Kommissionen skulle betale et passende beløb som kompensation. Kommissionen fremsendte med sin anden udtalelse ikke yderligere dokumentation for, at den havde kontaktet enten projektets koordinator eller klageren i løbet af de syv og en halv måned, som klageren havde henvist til. Ombudsmanden skrev derfor i november 2003 igen til Kommissionen for at gentage sit forslag til en mindelig løsning.

Kommissionen fremsendte med sin udtalelse om det andet forslag ny dokumentation i form af to e-mails. Det fremgik af disse e-mails, at Kommissionen i løbet af de syv og en halv måned faktisk havde kontaktet projektets koordinator to gange for at anmode om de yderligere finansielle oplysninger, der var nødvendige for at kontrakten kunne underskrives. Ombudsmanden fandt i sin afgørelse af 17. juni 2004, at hans tidligere foreløbige konklusion om, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser, ikke længere kunne opretholdes, og at sagen skulle afsluttes med en afgørelse om, at der ikke forelå noget tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fremsatte imidlertid en yderligere bemærkning om, at han håbede, at Kommissionen fremover ville fremsende dokumentation sammen med sin første udtalelse om en klage.

Yderligere bemærkning

Kommissionen underrettede i en skrivelse af 31. august 2004 Ombudsmanden om, at den for nylig havde indført et elektronisk dokumentstyringssystem, som ville sikre en mere effektiv styring af al støttedokumentation til en sag. Dette system indeholder et elektronisk e-mailregistreringssystem, hvormed brugerne samtidig kan registrere og arkivere deres e-mails. Derfor var Kommissionen i

stand til at imødekomme Ombudsmandens anmodning og havde bedre mulighed for at hjælpe ham med at behandle borgernes klager så hurtigt og effektivt som muligt.

GENNEMFØRELSE AF FORSIKRINGSDIREKTIVER I DEN GRÆSKE LOVGIVNING

Sammendrag af afgørelse om klage 841/2003/(FA)OV over Europa-Kommissionen

Det græske forsikringselskab Intersalonika tilbød som en af sine ydelser transport af patienter. Det klagede i 2001 til Kommissionen, fordi dets ambulancer og helikoptere havde forbud mod at transportere patienter, som følge af at den nationale græske redningstjeneste (EKAB) har eneret på at levere sådanne ydelser. Selskabet gjorde gældende, at de græske myndigheder havde undladt at gennemføre direktiv 84/641/EØF¹³ (»direktivet om assistance«) og 92/49/EØF¹⁴ korrekt. Kommissionen underrettede klageren om, at der var indledt en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 226¹⁵ mod Grækenland, men at overtrædelsesproceduren ville blive afsluttet som følge af en græsk lovgivningsændring.

Klageren indgav i april 2003 en klage til Den Europæiske Ombudsmand. Selskabet gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at sikre korrekt gennemførelse af forsikringsdirektiverne i den nationale græske lovgivning, navnlig med hensyn til situationen for græske forsikringselskaber, som driver virksomhed i Grækenland, i forhold til selskaber fra andre medlemsstater. Klageren påpegede endvidere, at Kommissionen i et svar af november 2001 havde anerkendt, at der ikke burde være nogen restriktioner for Air Intersalonika. Kommissionen havde anført, at »der synes at være grund til at spørge de græske myndigheder, hvorfor de ikke har godkendt Air Intersalonikas anmodning om licens«.

Kommissionen anførte i sin udtalelse om klagen, at der efter afslutningen af overtrædelsesproceduren i marts 2002 ikke syntes at være flere hindringer for forsikringselskaber, der tilbyder assistance. Kommissionen påpegede endvidere, at forsikringsdirektiverne indeholder minimumsbestemmelser, som giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage strengere regler for selskaber, der godkendes af deres egne myndigheder.

Ombudsmanden konkluderede i sin afgørelse, at Kommissionen i sit svar på klagerens skrivelse vedrørende afslag på licens havde givet en god forklaring på det relevante retsgrundlag. For så vidt angår det citat fra svaret, som klageren havde gengivet, bemærkede Ombudsmanden, at Kommissionen syntes at have ment, at den blot gav en nyttig oplysning. Den havde beskrevet, hvad klageren kunne gøre, i stedet for at love, hvad Kommissionen selv ville gøre, men klageren syntes fejlagtigt at have fortolket dette som om, at Kommissionen selv ville rette en forespørgsel til de græske myndigheder. Selv om Ombudsmanden fandt det beklageligt, at Kommissionen ikke havde udtrykt sig mere præcist, konstaterede han intet tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Klageren sendte i maj 2004 en skrivelse til Ombudsmanden, hvori han takkede ham for afgørelsen, som havde hjulpet ham til at forstå, hvordan Kommissionen havde håndteret hans sag, og gjort ham opmærksom på de muligheder, han havde for at tage yderligere skridt vedrørende sagens indhold.

¹³ Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 om ændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21.

¹⁴ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), EFT L 311 af 14.11.1997, s. 34.

¹⁵ I henhold til EF-traktatens artikel 226 kan Kommissionen indbringe en sag for Domstolen mod en medlemsstat, som har overtrådt fællesskabslovgivningen. Alle kan indgive en klage (en »artikel 226-klage«) til Kommissionen over en medlemsstat vedrørende enhver foranstaltning eller administrativ praksis fra statens side, som man mener er i strid med fællesskabslovgivningen.

DEN PORTUGISISKE LOVGIVNING OM TYREFÆGTNING

Sammendrag af afgørelse om klage 849/2003/JMA over Europa-Kommissionen

Der blev i september 2002 indgivet en formel klage til Europa-Kommissionen over de portugisiske myndigheder. Klagen drejede sig om en nyligt vedtaget portugisisk lov, som lovliggjorde den spanske type tyrefægtning, hvor tyren dræbes i slutningen af showet.

Klageren modtog derefter en meddelelse fra GD for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse, hvori Kommissionen anførte, at den agtede at afslutte sagen, fordi der ikke var tilstrækkeligt retsgrundlag til at indlede en overtrædelsesprocedure mod de portugisiske myndigheder.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen i sin beslutning om at afslutte behandlingen af hans klage ikke i tilstrækkelig grad tog højde for de eksisterende EU-regler, navnlig direktiv 93/119/EF¹⁶ om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet.

Kommissionen gjorde gældende, at den havde undersøgt klagen grundigt. På grundlag af denne undersøgelse konkluderede Kommissionen, at klagerens påstande ikke var tilstrækkeligt begrundet til, at Kommissionen kunne indlede en overtrædelsesprocedure mod Portugal i henhold til EF-traktatens artikel 226¹⁷. Den betvivlede især, hvorvidt traktatens protokol 22 om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd overhovedet gælder for tyrefægtning, som falder uden for rammerne af de politikker, der nævnes i protokollen, fordi det er show eller underholdning. Endvidere bemærkede Kommissionen, at Rådets direktiv 93/119/EF ikke gælder for dyr, der dræbes i forbindelse med kultur- eller sportsarrangementer.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionens beslutning om ikke at indlede en overtrædelsesprocedure og dermed afslutte behandlingen af den formelle klage i det væsentlige syntes at være rimelig.

Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at Kommissionen i sin skrivelse til klageren om, at den agtede at afslutte sagen, ikke havde givet ham mulighed for at fremsætte bemærkninger. Ombudsmanden mindede om Kommissionens meddelelse om forbindelserne med klager i artikel 226-sager¹⁸. Ifølge denne meddelelse giver Kommissionen, når den påtænker at foreslå en henlæggelse af en klage, klageren underretning herom ved et brev, hvori den redegør for årsagerne til, at den foreslår en henlæggelse, og hvori den opfordrer klageren til at fremsætte eventuelle bemærkninger inden udløbet af en frist på fire uger. Kommissionen beklagede i sin udtalelse, at den ikke havde opfyldt dette, undskyldte og opfordrede klageren til eventuelt at fremsætte yderligere bemærkninger.

¹⁶ Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet, EFT L 340 af 31.12.1993, s. 21.

¹⁷ I henhold til EF-traktatens artikel 226 kan Kommissionen indbringe en sag for Domstolen mod en medlemsstat, som har overtrådt fællesskabslovgivningen. Alle kan indgive en klage (en »artikel 226-klage«) til Kommissionen over en medlemsstat vedrørende enhver foranstaltning eller administrativ praksis fra statens side, som man mener er i strid med fællesskabslovgivningen.

¹⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141), EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

AKTINDSIGT I ET UDKAST TIL UDTALELSE FRA DET BLANDEDE EØS-UDVALG

Sammendrag af afgørelse om klage 900/2003/(IJH)TN over Europa-Kommissionen

Polyelectrolyte Producers Group indgav en klage vedrørende Kommissionens afslag på en genfremsat begæring i henhold til forordning 1049/2001¹⁹ om aktindsigt i et udkast til en udtalelse fra Det Blandede EØS-udvalg (Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde) vedrørende EØS-aftalen.

Klageren nedlagde følgende påstande: Kommissionens retsgrundlag for at give afslag var forordningens artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, vedrørende beskyttelse af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser, hvilket var i uoverensstemmelse med EFTA's (Den Europæiske Frihandels-sammenslutning) sekretariats begrundelse, som var baseret på artikel 4, stk. 3, vedrørende udbredelse, der ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces. Kommissionen havde ikke forklaret, hvorfor udbredelse af det pågældende dokument ville være til skade for forhandlingsprocessen og beslutningsprocessen i forbindelse med EØS-aftalen, ligesom den ikke havde underrettet klageren om, at denne skulle anmode om en kopi af dokumentet fra ophavsmanden. Endvidere havde Kommissionen ikke foretaget en korrekt afvejning af de berørte interesser og havde krænket klagerens rettigheder. Kommissionen havde ikke ret i, at dokumentet stammede fra EFTA's sekretariat. Hvis det antoges, at ophavsmanden var EFTA's sekretariat, forelå der en interessekonflikt i forbindelse med begæringen om aktindsigt, idet EFTA's sekretariat var part i en sag vedrørende undtagelser fra relateret fællesskabslovgivning. Endelig havde Kommissionen krænket klagerens ret til at forsvare sig.

Kommissionen fremsendte et detaljeret svar på alle klagerens påstande, som Ombudsmanden analyserede grundigt. Han bemærkede, at EFTA's sekretariats begrundelser mindede om ordlyden i artikel 4, stk. 3, men dette syntes dog ikke at være i strid med det retsgrundlag, som Kommissionen havde henholdt sig til. Ombudsmanden var ikke i stand til at finde frem til en regel eller et princip, som pålagde en institution at oplyse klageren om, at han skulle anmode om aktindsigt fra ophavsmanden. Han fandt ikke, at klagerens rettigheder var blevet krænket, og bemærkede, at, for så vidt angår artikel 4, stk. 1, har Fællesskabets lovgivende myndigheder fastsat, at i et tilfælde, hvor udbredelse af et dokument ville skade den offentlige interesse med hensyn til internationale forbindelser, vil de internationale forbindelser veje tungere end den offentlige interesse i udbredelse af dokumentet. Ombudsmanden fandt, at Kommissionens forklaring om ophavsmanden var i overensstemmelse med retsgrundlaget for EØS-aftalen. Han fandt ikke beviser for, at Kommissionen ikke havde været uvildig i sin beslutning, og fandt endelig ikke nogen regel eller noget princip, hvorefter Kommissionen skulle give klageren mulighed for at kommentere en afgørelse, der skulle træffes af Det Blandede EØS-udvalg.

Ombudsmanden understregede, at det er særligt vigtigt, at institutionerne, når de påberåber sig artikel 4, stk. 1, er omhyggelige med at forklare, hvorfor undtagelsen finder anvendelse, fordi undtagelserne i denne artikel ikke er underlagt et krav om en mere tungtvejende offentlig interesse. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde gjort dette.

På grundlag af ovenstående analyse afsluttede Ombudsmanden sagen med at konkludere, at der ikke var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

¹⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

AKTINDSIGT I FORHANDLINGS-DOKUMENTER FRA VERDENSHANDELSORGANISATIONEN

Sammendrag af afgørelse om klage 1286/2003/JMA over Europa-Kommissionen

»Friends of the Earth« (FoE) skrev i februar 2003 til Kommissionens generalsekretariat for at anmode om aktindsigt i en række dokumenter vedrørende de igangværende forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen (WTO) om handel med tjenesteydelser i henhold til Doha-udviklingsdagsordenen.

I april 2003 gav Kommissionen afslag på aktindsigt på grund af, at udbredelse af de pågældende dokumenter ville være til skade for den offentlige interesse med hensyn til internationale forbindelser i henhold til forordning 1049/2001²⁰.

FoE gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen ikke havde (i) forklaret, hvorfor udbredelse ville være til skade for den offentlige interesse, (ii) begrundet forhandlingernes karakter eller (iii) foretaget en afvejning af de berørte interesser.

Kommissionen anførte i sin udtalelse om klagen, at den havde behandlet klagerens begæring om aktindsigt korrekt, både den oprindelige og den genfremsatte begæring. Institutionen fandt ikke, at dens tjenestegrene havde begået fejl i den juridiske fortolkning af begrebet offentlig interesse med hensyn til internationale forbindelser, men havde anvendt begrebet korrekt i denne sag.

Ombudsmanden anerkendte i sin afgørelse, at WTO's sædvanlige forhandlingsmetode traditionelt omfattede en fortrolig udveksling af tilbud og modtilbud mellem forhandlingsparterne. I denne forbindelse kunne disse dokumenter ikke videregives til tredjemand, eftersom dette kunne forstyrre processen. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at det kunne konkluderes, at Kommissionen havde foretaget en urimelig vurdering, da den besluttede, at udbredelse af de pågældende dokumenter ville være til skade for den offentlige interesse med hensyn til internationale forbindelser. Ombudsmanden bemærkede, at Fællesskabets lovgivende myndigheder har fastsat, at i et tilfælde, hvor udbredelse af et dokument ville skade den offentlige interesse med hensyn til internationale forbindelser, vil de internationale forbindelser veje tungere end den offentlige interesse i udbredelse af dokumentet. Ombudsmanden fandt derfor ikke begrundelse for klagerens argument om, at Kommissionen havde undladt at foretage en afvejning af de berørte interesser.

Selv om Ombudsmanden ikke konstaterede et tilfælde af fejl eller forsømmelser, fremsatte han alligevel en yderligere bemærkning. Han anførte, at selv om der er retsgrundlag for, at WTO-forhandlingernes særlige karakter betyder, at muligheden for aktindsigt er begrænset, burde Kommissionen tage hensyn til mange borgeres forventninger om større gennemsigtighed og åbenhed på dette vigtige politiske område. Dette gælder især i lyset af, at vigtigheden af gennemsigtighed anerkendes i WTO's retningslinjer og procedurer for forhandlinger om handel med tjenesteydelser. Det er ikke muligt at opnå gennemsigtighed, hvis befolkningen slet ikke kan få aktindsigt. Ombudsmanden bemærkede, at han derfor ville råde Kommissionen til at overveje en anden måde, hvorpå disse forhandlinger kunne gøres mere åbne og gennemsigtige for borgerne og dermed give dem bedre adgang til udvekslingerne mellem parterne.

²⁰

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

AKTINDSIGT I EN FØDEVARE- OG VETERINÆRRAPPORT OM RUMÆNIEN

Sammendrag af afgørelse om klage 1304/2003/(ADB)PB over Europa-Kommissionen

Klageren, som er stifter af en tysk dyrevelfærdsorganisation, anmodede om aktindsigt i en missionsrapport fra Kommissionens Fødevarer- og Veterinærkontors besøg i Rumænien. Kommissionen gav hende aktindsigt i de dele af missionsrapporten, som omhandlede eksportkontrol, men afslog at give aktindsigt i de dele, der omhandlede Rumæniens tiltrædelsesforhandlinger med EU. Kommissionen angav artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning 1049/2001²¹ som retsgrundlag for afslaget.

Klageren henvendte sig til Ombudsmanden og gjorde gældende, at Kommissionen fejlagtigt havde afslået at give hende aktindsigt i hele missionsrapporten. Hun anførte, at missionen faktisk primært havde drejet sig om »eksport«, og at rapporter om »eksport« altid var blevet offentliggjort.

Kommissionen fastholdt sit afslag på at give aktindsigt i de dele af missionsrapporten, der omhandlede tiltrædelsesspørgsmål. Den anførte, at inspektionen i Rumænien havde været frivillig under forudsætning af, at de relevante rapporter ikke ville blive offentliggjort. Udbredelse af resultaterne vedrørende Rumæniens status for opfyldelse af EU's standarder for fødevarerikkerhed og dyrevelfærd ville forstyrre tiltrædelsesforhandlingerne og være til stor skade for Kommissionens forhold til de rumænske myndigheder. Det kunne få indvirkning på deres vilje til at acceptere sådanne inspektioner og samarbejde med Kommissionen. Endvidere kunne udbredelse af rapporten give bagslag, idet det ville hindre Fødevarer- og Veterinærkontorets fremtidige besøg frem til tiltrædelsen.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen var berettiget til at påberåbe sig den pågældende undtagelse i afslaget på at give aktindsigt i visse dele af missionsrapporten. Ombudsmanden fremsatte også en yderligere bemærkning. Han anførte, at det fremover ville være hensigtsmæssigt, hvis ikke-fortrolige oplysninger og fortrolige oplysninger så vidt muligt blev registreret hver for sig. Dette ville navnlig gøre det nemmere at give delvis aktindsigt i dokumenter.

Yderligere bemærkning

Kommissionen underrettede efterfølgende Ombudsmanden om, at der i forbindelse med gennemførelsen af forordning 1049/2001 var opnået en klarere skelnen mellem fortrolige og ikke-fortrolige dokumenter, navnlig på de kontorer, der ofte modtager begæringer om aktindsigt i deres dokumenter. For så vidt angår Fødevarer- og Veterinærkontoret, anførte Kommissionen, at dette kontor normalt opdeler rapporterne for de to typer missioner i kandidatlandene. Rapporter fra eksportrelaterede inspektioner offentliggøres rutinemæssigt på internettet, mens rapporter fra missioner relateret til udvidelsen forbliver fortrolige. Når der på en mission, som relaterer sig til udvidelsen, afdækkes problemer i de godkendte eksportsektorer, udarbejdes der imidlertid en særskilt rapport om disse problemer, som offentliggøres på internettet.

AKTINDSIGT I MISSIONSRAPPORT FRA DEN EUROPÆISKE SOCIALFOND

Sammendrag af afgørelse om klage 1481/2003/OV over Europa-Kommissionen

En belgisk nonprofitorganisation fremsendte i henhold til forordning 1049/2001²² en begæring om aktindsigt i alle dokumenter fra en kontrolmission vedrørende prioritet 3 i mål 3-programmet under Den Europæiske Socialfond (ESF) i den flamske region. Kommissionen afslog i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordningen at give aktindsigt i de pågældende dokumenter, idet de

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

omhandlede en inspektionsrapport om anvendelse af EU-midler udbetalt til et projekt, som var genstand for en igangværende tvist med en medlemsstat. Klagerens genfremsatte begæring blev også afvist af Kommissionens generalsekretariat, som konkluderede, at der ikke var nogen mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af det pågældende dokument, eftersom klagerens interesse var privat og ikke offentlig.

Klageren indgav derefter i juli 2003 en klage til Den Europæiske Ombudsmand med påstand om, at Kommissionen skulle give aktindsigt i det ønskede dokument.

Kommissionen bemærkede i sin udtalelse om klagen, at klageren allerede havde modtaget de uddrag af inspektionsrapporten, der vedrørte klagerens eget projekt. De dele af rapporten, der ikke var blevet udleveret til klageren, havde ingen relevans for klagerens projekt, da de omhandlede de andre undersøgte projekter og det flamske ESF-agenturs centrale forvaltning. For så vidt angår grunden til, at Kommissionen afslog at give fuld aktindsigt, anførte den, at udbredelse af rapporten på dette tidspunkt ville underminere den igangværende undersøgelse, idet det ville gøre Kommissionens inspektørers foreløbige resultater, som de undersøgte parter endnu ikke havde reageret på, offentligt tilgængelige. Kommissionen gentog endvidere, at der ikke var nogen mere tungtvejende interesse i udbredelse af rapporten. Kommissionens udtalelse blev videresendt til klageren, som ikke fremsatte nogen bemærkninger.

Ombudsmanden bemærkede i sin afgørelse, at den pågældende rapport helt tydeligt omhandlede inspektioner, undersøgelser og revisioner som beskrevet i artikel 4, stk. 2, i forordning 1049/2001. Han påpegede, at Kommissionen, da klageren anmodede om aktindsigt i missionsrapporten i marts 2003, stadig var i færd med at gennemføre en finanskontrol af det flamske ESF-agentur i henhold til artikel 38 i forordning 1260/1999²³. Kommissionen ville på grundlag af det flamske ESF-agenturs svar beslutte, hvorvidt der skulle foretages finansielle korrektioner i henhold til artikel 4 i forordning 448/2001²⁴. Kommissionen var derfor berettiget til at gøre gældende, at udbredelse af andre dele af missionsrapporten kunne underminere beskyttelsen af formålet med dens undersøgelse. Under disse omstændigheder var Kommissionen i overensstemmelse med Fællesskabets domstoles retspraksis berettiget til at afslå at give aktindsigt i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning 1049/2001, medmindre der var en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse. Ombudsmanden fandt ikke, at klageren i tilstrækkelig grad havde påvist, at der ville være en sådan interesse i udbredelse af de andre dele af rapporten vedrørende de andre projekter. Han konstaterede derfor ikke noget tilfælde af fejl eller forsømmelser.

LEONARDO DA VINCI-PROGRAMMET

Sammendrag af afgørelse om klage 221/2004/GG over Europa-Kommissionen

En tysk konsulent reagerede på Kommissionens indkaldelse af forslag under Leonardo da Vinci-programmet, som er et program, der har til formål at fremme innovation inden for området livslang læring. Kommissionen underrettede imidlertid klageren om, at hans foreløbige forslag ikke var gyldigt, fordi han havde overskredet fristen for indsendelse. Klageren anfægtede denne beslutning, idet han gjorde gældende, at han havde overholdt fristen, eftersom han havde sendt sit foreløbige forslag pr. anbefalet post dagen før fristens udløb. Han anmodede Kommissionen om at bekræfte, at projektet var blevet indsendt inden for fristen, idet han ellers ville tage retslige skridt.

Samme dag sendte klageren en kopi af sin skrivelse til Ombudsmanden og bad ham om at undersøge sagen. Ombudsmanden afviste dette (klage 33/2004/GG), fordi Kommissionen naturligvis ikke

²³ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

²⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår proceduren for finansielle korrektioner af interventioner under strukturfondene, EFT L 64 af 6.3.2001, s. 13.

havde haft tid til at behandle sagen. Klageren underrettede tre uger senere Ombudsmanden om, at han ønskede at klage på ny. Denne skrivelse blev registreret som en ny klage, som Ombudsmanden fandt antagelig, eftersom klageren ikke syntes at have modtaget et svar fra Kommissionen.

Kommissionen indrømmede i sin udtalelse, at en ny undersøgelse af sagen havde vist, at klageren havde ret. Der havde været tre poststempler på kuerten. Det stempel, som Kommissionen havde henholdt sig til, da den afviste forslaget, havde vist sig at være et stempel fra et regionalt postomdelingscenter og ikke postkontorets poststempel. Kommissionen havde derfor udarbejdet en »undtagelsesrapport«, i henhold til hvilken klagerens foreløbige forslag blev godkendt til fremlæggelse af et endeligt forslag.

Klageren ville imidlertid ikke acceptere denne fremgangsmåde, idet han ikke havde fået samme antal dage til at udarbejde forslaget som de andre udvalgte forslagsstillere. Kommissionen anerkendte, at dette var forskelsbehandling og udarbejdede en ny, supplerende undtagelsesrapport, som gav klageren samme antal dage til at udarbejde det endelige forslag.

Dette blev accepteret af klageren. Han påpegede imidlertid, at problemet først var blevet løst, efter at han havde klaget anden gang. Endvidere gjorde han gældende, at han ikke havde fået udleveret samme mængde oplysninger som de andre ansøgere.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde handlet hurtigt og konstruktivt for at afhjælpe fejlen. For så vidt angår Kommissionens påståede undladelse af at udlevere oplysninger til klageren, fandt Ombudsmanden, at dette var en ny påstand, som klageren ikke havde rejst over for Kommissionen. Han bemærkede, at klageren var velkommen til at indgive en ny klage, hvis disse manglende oplysninger efter hans mening ville påvirke Kommissionens vurdering af hans endelige forslag negativt. For så vidt angår den oprindelige klage, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke syntes at foreligge et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

UDVÆLGELSESPROCEDURE TIL ET EUROPEAID-PROJEKT

Sammendrag af afgørelse om klage 326/2004/IP over Europa-Kommissionen

Et konsortium bestående af tre virksomheder reagerede på en indkaldelse af interessetilkendegivelser vedrørende et EuropeAid-projekt, som i oktober 2003 blev iværksat af Europa-Kommissionen. Konsortiet blev ikke udvalgt, idet det ifølge Kommissionen havde undladt at fremsende alle de i afsnit 2.3.3 i den praktiske vejledning anførte dokumenter. Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at det ikke var korrekt af Kommissionen ikke at medtage konsortiet blandt de udvalgte ansøgere, samt at Kommissionen havde undladt at svare på konsortiets skrivelse af 9. januar 2004. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle tage beslutningen om ikke at udvælge konsortiet op til genovervejelse, samt at den skulle præcisere indholdet i den praktiske vejledning med henblik på at undgå misforståelser i fremtiden.

Ud fra de oplysninger, Ombudsmanden fik forelagt i løbet af undersøgelsen, syntes klageren ikke at have fremsendt de i afsnit 2.3.3 i den praktiske vejledning anførte dokumenter til Kommissionen. Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionen havde givet klageren en rimelig forklaring på, hvorfor den havde besluttet ikke at udvælge konsortiet. For så vidt angår påstanden om, at Kommissionen ikke svarede på klagerens skrivelse, anerkendte institutionen, at behandlingen af skrивelsen havde været forsinket, og undskyldte herfor. Ombudsmanden påpegede, at i henhold til Kommissionens administrative adfærdskodeks²⁵ skal breve til Kommissionen besvares senest 15 arbejdsdage efter, at den ansvarlige tjenestegren har modtaget dem. Kommissionen havde i denne sag ikke handlet i overensstemmelse med sine egne regler. Eftersom det viste sig, at Kommissionen i mellemtiden havde svaret på klagerens skrivelse og undskyldt for forsinkelsen, konkluderede Ombudsmanden imidlertid, at det ikke var nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser.

25

EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26-34.

For så vidt angår klagerens første påstand, fandt Ombudsmanden, at det ikke længere var nødvendigt at foretage sig yderligere, eftersom Kommissionen havde givet en rimelig begrundelse for sin beslutning om ikke at udvælge konsortiet. Med hensyn til klagerens anden påstand konkluderede Ombudsmanden, at indholdet i afsnit 2.3.3 i den praktiske vejledning ikke syntes at være upræcist, og at Kommissionen havde givet en rimelig forklaring på sin fortolkning af disse regler.

PÅSTAND OM UKORREKT BEHANDLING AF OVERTRÆDELSESKLAGER

Sammendrag af afgørelse om klage 480/2004/TN over Europa-Kommissionen

Lecturers' Employment Advice and Action Fellowship (LEAF) klagede til Ombudsmanden om et tilfælde af fejl eller forsømmelser begået af Kommissionen i forbindelse med behandlingen af to artikel 226²⁶-klager. LEAF gjorde bl.a. gældende, at Kommissionen fuldstændig havde ladet hånt om klagerens alvor og havde undladt at håndhæve den beskyttelse, der sikres i direktivet om arbejdstageres rettigheder (77/187/EØF²⁷).

Ombudsmanden bemærkede, at LEAF i sine artikel 226-klager til Kommissionen gjorde gældende, at Det Forenede Kongerige havde undladt at gennemføre direktivet om arbejdstageres rettigheder korrekt. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde givet en klar og rimelig begrundelse for ikke at indlede overtrædelsesprocedurer mod Det Forenede Kongerige.

Som svar på klagerens specifikke påstand i klagen til Kommissionen vedrørende en britisk domstols afgørelse om dette spørgsmål gjorde Ombudsmanden opmærksom på Kommissionens argument om, at formålet med artikel 226-proceduren ikke er at være en yderligere appelinstans for de nationale domstoles afgørelser. Ombudsmanden erfarede, at LEAF havde valgt ikke at anke afgørelsen ved de nationale domstole. Han fandt derfor, at Kommissionen havde et rimeligt grundlag for sin beslutning om ikke at indlede en overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige vedrørende denne påstand.

Efter at have analyseret LEAF's argumenter fandt Ombudsmanden intet tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side i forbindelse med behandlingen af artikel 226-klagerne. Han anerkendte Kommissionens omfattende forklaringer i denne henseende. Han fandt ikke desto mindre, at de afgørende grunde til at afslutte behandlingen af de to artikel 226-klager kunne være blevet forklaret til klageren på en mere enkel og forståelig måde. Han fandt det derfor nødvendigt at fremsætte følgende yderligere bemærkning:

Med henblik på at bevare et godt forhold mellem Kommissionen og borgerne foreslår Ombudsmanden, at Kommissionen fremover skal bestræbe sig på at forklare grunden til beslutninger om at afslutte behandlingen af artikel 226-klager så enkelt og forståeligt som muligt.

²⁶ I henhold til EF-traktatens artikel 226 kan Kommissionen indbringe en sag for Domstolen mod en medlemsstat, som har overtrådt fællesskabslovgivningen. Alle kan indgive en klage (en »artikel 226-klage«) til Kommissionen over en medlemsstat vedrørende enhver foranstaltning eller administrativ praksis fra statens side, som man mener er i strid med fællesskabslovgivningen.

²⁷ Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstageres rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter, EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26.

AKTINDSIGT I EN VURDERING AF TYSKLANDS BUDGETSITUATION

Sammendrag af afgørelse om klage 1044/2004/GG over Europa-Kommissionen

En forsker ved Centre for European Political Studies (CEPS) i Bruxelles anmodede om aktindsigt i et dokument fra Kommissionen om den europæiske stabilitets- og vækstpagt. Det pågældende dokument var Kommissionens henstilling med henblik på Rådets beslutning om de foranstaltninger, Tyskland skal træffe for at bringe den nuværende situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør. Kommissionen afslog at give aktindsigt i dokumentet med den begrundelse, at udbredelse deraf ville underminere beskyttelsen af Tysklands økonomi- og finanspolitik. Den udelukkede endvidere muligheden for at give delvis aktindsigt.

Klageren anfægtede i sin klage til Ombudsmanden dette afslag, idet han påpegede, at han som akademiker beskæftiget med den økonomiske og institutionelle udvikling på EU-plan havde brug for at få aktindsigt i alle vigtige kilder. Han anførte, at Kommissionen havde offentliggjort indholdet i sin henstilling i en pressemeddelelse, og at han ikke forstod, hvorfor den ikke kunne offentliggøres, hvis den ikke indeholdt andre oplysninger. Hvis henstillingen derimod indeholdt andre – i det væsentlige mere negative – oplysninger om Tysklands offentlige finanser, dækkede Kommissionen over oplysninger af almindelig offentlig interesse og gav muligvis bevidst offentligheden forkerte oplysninger.

Kommissionen meddelte i sin udtalelse, at alle de finansielle og økonomiske oplysninger, som den havde lagt til grund i henstillingen, allerede var offentligt tilgængelige i dens pressemeddelelse, samt at de tekniske vurderinger af stabilitets- og vækstprogrammerne lå på internettet. Selve henstillingen var imidlertid ikke blevet offentliggjort, idet man ønskede at holde Kommissionens ræsonnement om dette følsomme emne fortroligt. Begrundelsen til henstillingen indeholdt Kommissionens egen vurdering af Tysklands budgetsituation. Kommissionen gjorde gældende, at fuld offentliggørelse af henstillingen kunne skabe en negativ opfattelse på de finansielle markeder og hæmme budgetkonsolideringen. Det ville dermed få en negativ indvirkning på Tysklands finans- og økonomipolitik. Kommissionen tilføjede, at den ikke havde skjult nogen relevante makroøkonomiske oplysninger fra offentligheden, samt at dens beslutning ikke havde haft nogen indflydelse på klagerens legitime videnskabelige interesse.

Ombudsmanden bemærkede, at den kendsgerning, at Tyskland havde fået henstilling om at træffe foranstaltninger for at reducere sit underskud, alene var nok til at ændre stemningen på de finansielle markeder. Han fandt imidlertid ikke, at Kommissionens synspunkt om, at udbredelse af dens ræsonnement bag henstillingen stadig kunne påvirke markedsstemningen negativt, syntes urimeligt. Han bemærkede endvidere, at eftersom Kommissionen havde udelukket at give delvis aktindsigt i dokumentet, og eftersom klageren ikke havde rejst dette spørgsmål i sin klage, var det ikke nødvendigt at behandle spørgsmålet om delvis aktindsigt. På grundlag af disse betragtninger konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelser.

3.1.4 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

PÅSTAND OM MANGLENDE BEGRUNDET FORKLARING I EN UDVÆLGELSESPROCEDURE

Sammendrag af afgørelse om klage 1110/2003/ELB mod Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

Klageren blev udelukket fra udvælgelsesprøve KOM/A/3/02, fordi hendes karakterer i en stopprøve med multiple choice-spørgsmål ikke var høje nok. Hun anfægtede udvælgelseskomitéens svar med hensyn til tre af spørgsmålene. Hun gjorde gældende, at Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

(EPSO) havde undladt at give hende en begrundet forklaring på de korrekte svar på de anfægtede spørgsmål.

Ifølge EPSO havde udvælgelseskomitéen grundigt og omhyggeligt gennemgået klagerens bemærkninger vedrørende de anfægtede spørgsmål samt spørgsmålenes indhold og ordlyd, før det besluttede at fastholde sin beslutning.

Ombudsmanden bemærkede, at klageren var blevet underrettet om sin karakter, at hun havde modtaget en kopi af den rettede prøve, samt at hun havde fået oplyst de svar, som ifølge udvælgelseskomitéen var de korrekte svar på de anfægtede spørgsmål. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at klageren ikke havde accepteret udvælgelseskomitéens opfattelse af, hvad var de korrekte svar på spørgsmålene. Ombudsmanden mindede imidlertid om, at en meddelelse om de karakterer, som ansøgere har opnået for de forskellige prøver, og som er udtryk for de vurderinger, udvælgelseskomitéen har anlagt af dem, i henhold til retspraksis²⁸ udgør en tilstrækkelig begrundelse af komitéens afgørelser. Endvidere fandt Ombudsmanden ikke, at klageren i løbet af undersøgelsen havde fremlagt beviser for, at udvælgelseskomitéen havde handlet urimeligt eller uden for rammerne af sine retlige beføjelser, da den fastlagde de korrekte svar på multiple choice-spørgsmålene. Ombudsmanden konstaterede derfor intet tilfælde af fejl eller forsømmelser.

3.2 SAGER LØST AF INSTITUTIONEN

3.2.1 Europa-Parlamentet

UDVÆLGELSESKOMITÉES BESLUTNING OM EN ANSØGNING

Sammendrag af afgørelse om klage 1600/2003/ADB over Europa-Parlamentet

En italiensk politibetjent ansøgte om deltagelse i almindelig udvælgelsesprøve PE/22/D²⁹ om ansættelse af faglærte medhjælpere inden for området almen sikkerhed. Hans ansøgning blev afvist, fordi udvælgelseskomitéen fandt, at han ikke havde de krævede tre års erfaring inden for sektoren for offentlig eller privat almen sikkerhed. Ansøgeren kontaktede derfor to gange Parlamentet for at påpege, at hans næsten fem års erfaring som politibetjent burde være nok til at opfylde det i meddelelsen anførte kriterium. Da Parlamentet ikke svarede klageren, klagede han til Ombudsmanden over, at han var blevet udelukket fra den almindelige udvælgelsesprøve.

Parlamentet underrettede Ombudsmanden om, at udvælgelseskomitéen kort tid efter, at Ombudsmanden havde indledt sin undersøgelse, havde gennemgået klagerens ansøgning igen og besluttet at give ham adgang til næste trin i ansættelsesproceduren.

Ombudsmandens kontor kontaktede klageren, som meddelte, at sagen var blevet løst til hans fulde tilfredshed af Parlamentet. Ombudsmanden fandt derfor, at Parlamentet havde taget de nødvendige skridt til at finde en løsning på sagen.

²⁸ Se sag C-254/95 P, *Parlamentet mod Innamorati*, Sml. 1996 I, s. 3423.

²⁹ EFT C 303 A af 6.12.2002, s. 38.

3.2.2 Europa-Kommissionen

MANGLENDE BETALING FOR YDELSER

Sammendrag af afgørelse om klage 1949/2003/(TN)(IJH)TN over Europa-Kommissionen

Klagen drejede sig om en påstand om manglende betaling for ydelser udført på foranledning af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat), som er en af Kommissionens tjenestegrene. Klageren havde på Eurostats foranledning udført en generel vurdering af Kasakhstans statistiksystem. Formelt blev kontrakterne indgået med *CESD-Communautaire*, men rammerne blev udstukket af Eurostat, ligesom alt blev rapporteret til Eurostat. Eurostat godkendte i august 2003 klagerens rapport, men i oktober 2003, da klageren indgav sin klage, havde han endnu ikke modtaget betaling. Klageren havde mistanke om, at Eurostats betalinger til *CESD-Communautaire* var blevet blokeret på grund af problemer i Eurostat. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at sikre, at han blev betalt for de ydelser, han havde leveret i forbindelse med visse kontrakter. Klageren nedlagde påstand om, at han skulle modtage betaling for de pågældende ydelser.

I sin udtalelse fra januar 2004 understregede Kommissionen, at den ikke havde indgået en kontrakt med klageren. Ifølge Kommissionen kunne *CESD-Communautaire* stadig indsende fakturaer til Kommissionen inden for rammerne af de pågældende kontrakter. De fakturaer, som klageren havde fremsendt til *CESD-Communautaire* frem til den dato, hvor Kommissionen fremsendte sin udtalelse til Ombudsmanden, var straks blevet indbetalt på *CESD-Communautaires* bankkonto den 29. december 2003.

Klageren underrettede i april 2004 Ombudsmandens kontor om, at han havde modtaget betaling for størsteparten af de udestående fakturaer, samt at resten ville blive betalt, når visse spørgsmål var blevet løst mellem ham og *CESD-Communautaire*. Klageren mente derfor, at klagen vedrørende Kommissionen var blevet løst til hans tilfredshed.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde taget de nødvendige skridt til at finde en løsning på sagen og dermed tilfredsstillet klageren.

MANGLENDE UDBETALING AF STØTTE

Sammendrag af afgørelse om klage 2124/2003/ADB over Europa-Kommissionen

En tysk statsborger klagede til Ombudsmanden på vegne af IBC SOLAR AG. Sidstnævnte var del af et joint venture kaldet CIESMA (*Centre International d'Energie Solaire Morocco-Allemand*), som var modtager af støtte, som Europa-Kommissionen i maj 1998 tildelte inden for rammerne af ECIP-facilitet nr. 4. Støtten lød på 75.626 euro. CIESMA havde allerede modtaget 37.813 euro. Klageren gjorde gældende, at det udestående beløb på trods af adskillige henvendelser til Kommissionen, og selv om al støttedokumentationen var blevet fremsendt i august 2001, stadig ikke var udbetalt til CIESMA i november 2003.

Klageren nedlagde påstand om udbetaling af det udestående beløb.

Kommissionen meddelte Ombudsmanden, at ECIP-programmet var et finansielt instrument, som Kommissionen udbød og administrerede decentralt gennem et netværk af finansielle institutioner. Kommissionen havde inden for rammerne af dette program indgået en kontrakt med en tysk bank, som havde indgået en kontrakt med CIESMA. Det var meningen, at banken skulle foretage den anden betaling i henhold til kontrakten til CIESMA, når Kommissionen havde bekræftet og accepteret den endelige rapport om projektet. Kommissionen meddelte i juni 2003, da den havde accepteret den endelige rapport, at banken skulle gennemføre betalingen. Den kontaktede igen

banken i juli 2003 og oktober 2003. Banken meddelte i november 2003 Kommissionen, at den ville foretage den endelige betaling. Banken foretog betalingen den 5. december 2003.

Klageren meddelte, at sagen var blevet løst til hans fulde tilfredshed. Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionen havde taget skridt til at finde en løsning på sagen.

AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE EN JERNBANEPLAN

Sammendrag af afgørelse om klage 2183/2003/(TN)(IJH)TN og 520/2004/TN over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede en begæring om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende Kommissionens udtalelse til Sverige af 24. april 2003 om jernbaneplanen for »Botniabanan«. Efter begæringen om aktindsigt indgav klageren en klage til Ombudsmanden (klage 2183/2003/(TN)(IJH)TN), og Kommissionen sendte efterfølgende de dokumenter til klageren, som den mente, at klageren havde bedt om. Klageren var imidlertid ikke tilfreds med de fremsendte dokumenter og indgav derfor en ny klage til Ombudsmanden. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde fremsendt dokumenter, som afspejlede dens kritiske vurdering af planen, og at den havde undladt at svare på en e-mail, hvori han gav udtryk for sin mening om sagen. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle give ham aktindsigt i dokumenterne med Kommissionens kritiske vurdering af planen.

Kommissionen anførte, at den oprindeligt havde ment, at klagerens e-mail skulle behandles i forbindelse med Ombudsmandens yderligere undersøgelser af klage 2183/2003/(TN)(IJH)TN, hvorfor den ikke havde sendt et svar direkte til klageren. Efter at have genovervejet sagen sendte Kommissionen imidlertid et yderligere svar til klageren sammen med de relevante dokumenter.

Efter at have modtaget de relevante dokumenter meddelte klageren Ombudsmandens kontor, at han anså sagen for løst.

Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen havde taget skridt til at finde en løsning på sagen og dermed tilfredsstillet klageren.

FORSINKET BETALING AF YDELSER

Sammendrag af afgørelse om klage 435/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klageren, som var administrerende direktør i en lille tysk it-elektronikvirksomhed, gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde betalt nogen af de fire fakturaer, som klageren havde sendt til den i 2003 vedrørende arbejde udført for Kommissionen. Ifølge klageren skyldte Kommissionen i alt virksomheden 17.437 euro, og Kommissionen havde selv efter syv rykkere (som for nogle vedkommende var blevet sendt pr. anbefalet post) ikke reageret. Klageren bad Ombudsmanden om hjælp til at få udbetalt de skyldige beløb, således at han ikke behøvede at afskedige personale og skade virksomheden yderligere.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at den beklageligvis som følge af tekniske ændringer i budgetprocedurerne i forbindelse med den nye finansforordning ikke havde kunnet færdiggøre behandlingen af klagerens fakturaer inden for den foreskrevne periode på 60 dage. Efter en omorganisering af afdelingen og etablering af en finansafdeling havde den nu været i stand til at gennemgå sagen. De fire fakturaer på i alt 17.437 euro var blevet betalt i slutningen af februar 2004. Dette betød efter Kommissionens mening, at klagen ikke længere var relevant.

Klageren meddelte den 21. juni 2004 Ombudsmandens kontor, at han anså sagen for løst.

Før han afsluttede behandlingen af sagen, fremsatte Ombudsmanden nogle yderligere bemærkninger, hvori han bemærkede, at de første to fakturaer var blevet fremsendt til Kommissionen henholdsvis

11 og 10 måneder, før betalingen blev foretaget. Han anførte, at Kommissionen burde være opmærksom på, at små- og mellemstore virksomheder er særligt sårbare over for forsinkede betalinger. Ombudsmanden opfordrede derfor Kommissionen til at overveje at udbetale rente til klageren.

Yderligere bemærkning

Kommissionen underrettede den 6. december 2004 Ombudsmanden om, at den havde besluttet at udbetale 387 euro i renter til klageren.

3.2.3 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE EN SAG OM NUKLEAR SIKKERHED

Sammendrag af afgørelse om klage 220/2004/GG over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

Klageren, en tjenestemand i Kommissionen, havde arbejdet for Institute for Transuranium Elements (ITU) i Karlsruhe i Tyskland. ITU er en del af Det Fælles Forskningscenter (FFC), som er et af Europa-Kommissionens generaldirektorater. Klageren havde været ansvarlig for håndteringen af transporter af radioaktive materialer i ITU's afdeling for nuklear sikkerhed og infrastruktur. Idet hun nedlagde påstand om betydelige uregelmæssigheder i ITU's arbejde, anmodede hun Kommissionen om at indlede en undersøgelse om beskyttelse mod stråling og transport af radioaktive materialer. Hun fremsatte en række påstande, herunder at det personale, som håndterede de radioaktive materialer, ikke havde fået den nødvendige oplæring, samt at radioaktive materialer bevidst var blevet transporteret ulovligt. Kommissionen overgav sagen til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), som hørte klageren og gennemførte en undersøgelse.

Senere anmodede klageren om aktindsigt i en række dokumenter vedrørende sin sag, som lå hos forskellige af Kommissionens generaldirektorater og hos OLAF. Disse anmodninger blev imidlertid ifølge klageren ikke behandlet korrekt. Hun henvendte sig derfor til Ombudsmanden. Ombudsmanden besluttede at registrere klagerens påstande om OLAF som en separat klage, idet han behandler OLAF som en selvstændig europæisk institution. Ombudsmanden er stadig i færd med at undersøge klagen (101/2004/GG) over Europa-Kommissionen, som også drejer sig om indholdet i klagerens påstande vedrørende ITU.

Klageren gjorde i sin klage over OLAF gældende, at OLAF uretmæssigt havde afslået at give hende aktindsigt i dokumenter, samt at det ikke havde behandlet hendes anmodning inden for fristen. Hun nedlagde påstand om, at dokumenterne skulle frigives, eller at OLAF skulle forklare, at nogle af dokumenterne slet ikke eksisterede. Hvis dette ikke var muligt, skulle Ombudsmanden, hans personale eller medlemmer af Europa-Parlamentet undersøge dokumenterne.

OLAF påpegede i sin udtalelse, at det havde fremsendt et uddybende svar på klagerens anmodning. Det havde fremsendt kopier af tre dokumenter til klageren og forklaret, at de resterende dokumenter, hun havde anmodet om, ikke eksisterede. OLAF anerkendte imidlertid, at det havde svaret tre arbejdsdage efter svarfristens udløb. Det forklarede, at dette skyldtes, at den ansvarlige lige var blevet udnævnt til en anden stilling og havde haft en række uventede opgaver at løse. OLAF accepterede, at det ville have været bedre, hvis det havde meddelt klageren, at den var nødt til at forlænge fristen. Det bemærkede, at det i mellemtiden havde sendt en kopi af svaret til klageren.

Efter at have modtaget en kopi af dette svar og af OLAF's udtalelse meddelte klageren, at hendes klage over OLAF var blevet løst til hendes tilfredshed. Hun takkede Ombudsmanden for dette

resultat. Ombudsmanden konkluderede, at OLAF havde taget skridt til at finde en løsning på sagen og dermed tilfredsstillet klageren.

3.3 MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN

AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE HANDELSFORHANDLINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 415/2003/(IJH)TN over Europa-Kommissionen

Klageren, som klagede på vegne af Corporate Europe Observatory, indgav i henhold til forordning 1049/2001³⁰ en begæring om aktindsigt i »alle dokumenter vedrørende Kommissionens forberedelser til de mulige forhandlinger om en aftale om multilaterale investeringer i WTO«. Kommissionen afslog at give aktindsigt i dokumenterne, som den definerede som »internt forberedende arbejde til oplæg vedrørende processen for Doha-udviklingsdagsordenen i WTO«. Som svar på klagerens genfremsatte begæring, hvori han præciserede, at begæringen også drejede sig om dokumenter fra før Doha, definerede Kommissionen de pågældende dokumenter som forberedende arbejde til de oplæg, den havde påtaget sig at udarbejde om hvert af de syv emner, der indgår i Doha-ministererklæringen. Der fandtes ingen dokumenter fra før Doha-ministermødet, eftersom WTO på det tidspunkt ikke havde mandat vedrørende multilaterale investeringer. Kommissionen afslog at give aktindsigt i oplæggene i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), idet den gjorde gældende, at udbredelse af de pågældende dokumenter kunne indskrænke dens spillerum i forhandlinger med tredjelande.

Klagerens primære påstand i sin klage til Ombudsmanden var, at Kommissionen havde defineret de pågældende dokumenter for snævert. Han gjorde gældende, at hans begæring drejede sig om en lang række dokumenter, at disse ikke kun var dokumenter vedrørende oplæggene, samt at nogle af de pågældende dokumenter var fra før Doha, eftersom Kommissionen i hvert fald siden 1999 havde arbejdet for at få iværksat investeringsforhandlinger i WHO.

Kommissionen fastholdt, at oplæggene var de eneste dokumenter, der omhandlede mulige forhandlinger om multilaterale investeringer.

Ombudsmanden mindede om, at i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning 1049/2001 skal institutionen, hvis en begæring om aktindsigt ikke er tilstrækkeligt præcis, anmode den, der har fremsat begæringen om at præcisere denne og bistå vedkommende hermed, f.eks. ved at give oplysninger om anvendelse af offentlige registre over dokumenter. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen hverken havde reageret på klagerens liste over dokumentkategorier eller henvist ham til et offentligt register. Ombudsmanden fandt, at dette kunne udgøre et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han foreslog derfor en mindelig løsning, ifølge hvilken Kommissionen skulle give klageren en fuldstændig liste over de eksisterende dokumenter i de kategorier, som klageren havde anført. En sådan liste skulle endvidere omfatte eventuelle eksisterende dokumenter fra før Doha-ministerkonferencen.

Kommissionen forklarede i sit svar, at den havde udvidet sin research og analyseret alle dokumenter fra mellem slutningen af 1998 og Doha-ministerkonferencen, og at den nu havde en liste over 296 dokumenter, som den håbede ville imødekomme Ombudsmandens anmodning.

³⁰

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Klageren meddelte i sine bemærkninger, at der nu var fundet en mindelig løsning, og at han ville fremsætte en ny begæring om aktindsigt på grundlag af Kommissionens liste. Klageren takkede Ombudsmanden for hans hjælp.

AKTINDSIGT I RESULTATER FRA EN KØREPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 1320/2003/(ADB)ELB over Europa-Kommissionen

Klageren ansøgte om en stilling som hjælpeansat chauffør i Europa-Kommissionen og blev indbudt til at deltage i en køreprøve arrangeret af en køreskole. Klageren blev senere underrettet om, at han ikke havde bestået prøven. Han anmodede uden held om at få oplyst sine resultater, fordi han var overbevist om, at han var bestået, i lyset af sin kørsels erfaring, sine kvalifikationer og de oplysninger, han havde fået fra en medarbejder på køreskolen.

Klageren gjorde gældende, at han havde fået forskellige svar fra Kommissionen, og at han kun havde fået oplyst, at han ikke var blevet udvalgt, men ikke om sine faktiske resultater i prøverne. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle underrette ham om hans resultater i de forskellige prøver samt om antallet af beståede kandidater og deres resultater.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at lederen af køreskolen havde meddelt Kommissionen, at klageren og tre andre kandidater ikke var bestået. Den meddelte, at den ikke modtog detaljerede oplysninger om de enkelte evalueringer, kun et generelt resultat og en erklæring om, hvorvidt kandidaten var bestået eller ikke-bestået.

Klageren henviste i sine bemærkninger til uoverensstemmelserne mellem Kommissionens forklaringer i dens udtalelse og de oplysninger, han havde fået under et møde med en ansvarlig tjenestemand. Den pågældende tjenestemand havde underrettet klageren om, at Kommissionen havde modtaget resultaterne fra hver enkelt af de fem prøver i køreprøven. Kommissionens tjenestemand havde dette dokument med til mødet. Eftersom det indeholdt alle kandidaternes resultater, havde han afslået at give klageren en kopi. Tjenestemanden havde imidlertid givet klageren hans resultater mundtligt.

Ombudsmanden foretog en inspektion af Kommissionens sagsakter. Resultaterne af denne inspektion syntes at vise, at Kommissionen i modsætning til det, den anførte i sin udtalelse, faktisk havde modtaget detaljerede oplysninger om hver enkelt kandidats evaluering. Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen havde legitime grunde til ikke at oplyse de andre kandidaters resultater til klageren, men at den ikke havde givet nogen begrundelse for, hvorfor klageren ikke kunne få oplyst sine egne resultater.

Ombudsmanden foreslog derfor en mindelig løsning. Han foreslog, at Kommissionen skulle genoverveje klagerens anmodning om aktindsigt i sine egne resultater fra køreprøven.

Kommissionen accepterede forslaget til en mindelig løsning og sendte Ombudsmanden klagerens resultater fra de forskellige prøver i køreprøven. Klageren meddelte Ombudsmandens kontor, at han mente, at der var fundet en mindelig løsning på klagen.

Yderligere bemærkning

Klageren sendte efterfølgende en skrivelse til Ombudsmanden, hvori han gav udtryk for, at det ville være en fejl ikke at straffe personer, der arbejder i en så vigtig europæisk institution som Kommissionen, og som har begået fejl. Ombudsmanden forklarede i sit svar, at tjenstemandsvedtægten indeholder bestemmelser om specifikke procedurer for disciplinering af tjenstemænd og andre ansatte, og at Ombudsmanden ikke kan tilsidesætte disse procedurer. Ombudsmanden gjorde Kommissionen som ansættelsesmyndighed opmærksom på klagerens bemærkninger.

3.4 SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN

3.4.1 Europa-Parlamentet

GENNEMFØRELSE AF REGLER OM RYGNING

Sammendrag af afgørelse om klage 260/2003/OV over Europa-Parlamentet

En tjenestemand, der arbejder for Europa-Parlamentet i Luxembourg, var bekymret over rygning i Parlamentets bygninger. Otte år efter at Parlamentet vedtog sine interne regler om rygning i dets lokaler (generalsekretærens afgørelse af 12. juli 1994), gennemførte og håndhævede administrationen stadig ikke reglerne i alle Parlamentets lokaler. Hun havde siden februar 1996 fremsendt flere skrivelser om problemet til administrationen, som imidlertid ikke havde foretaget sig ret meget.

Tjenestemanden indgav den 5. februar 2003 en klage til Den Europæiske Ombudsmand, hvori hun gjorde gældende, at Parlamentets administration ikke gennemførte og håndhævede de interne regler om rygning i alle dets lokaler. Hun henviste til støtte for sin sag til Kommissionens beslutning af 16. juli 2003 om beskyttelse af personalet mod de skadelige virkninger af tobaksrygning og tilføjede, at Parlamentet burde følge dette eksempel³¹.

Parlamentet fastholdt i sin udtalelse om klagen, at dets administration havde truffet alle de nødvendige tekniske og administrative foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne blev gennemført. Dette omfattede opsætning af mange »rygning forbudt«-skilte og udsendelse af adskillige meddelelser om reglerne til Parlamentets ansatte og medlemmer. Parlamentet tilføjede imidlertid, at »nogle mennesker desværre ikke mener, at de er underlagt reglerne, og bryder dem, uanset hvad administrationen gør«. Det påpegede, at »det er op til den enkelte at optræde ansvarligt og gøre det muligt for rygere og ikke-rygere at leve sammen«. Parlamentet bemærkede endvidere, at dets regler ikke var væsentligt anderledes end Kommissionens regler.

Ombudsmanden påpegede i sin beslutning, at Parlamentet ved at vedtage regler om rygning i sine lokaler og oplyse sine ansatte og medlemmer om dem i forskellige meddelelser havde skabt en rimelig forventning hos ikke-rygerne om, at den også ville træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at reglerne overholdes. Ombudsmanden fandt desuden i lyset af de mulige sundhedsrisici ved passiv rygning, at Parlamentet skulle være særlig opmærksomt på behovet for at sikre effektiv overholdelse af sine interne regler om rygning. Han påpegede, at personalets udsættelse for passiv rygning på arbejdspladsen kunne give anledning til retligt ansvar. Ombudsmanden anerkendte de foranstaltninger, som Parlamentet havde truffet, men fandt ikke, at Parlamentets udtalelse om, at det er op til den enkelte at handle ansvarligt, var en passende reaktion på problemet med manglende overholdelse af reglerne om rygning. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

Yderligere bemærkning

Europa-Parlamentets Præsidium vedtog den 13. juli 2004 en afgørelse (PE 346.287/PRÆS) om nye regler om rygning i Europa-Parlamentets lokaler. Ifølge artikel 1 i afgørelsen, som trådte i kraft den første dag i valgperioden 2004-2009, skal institutionen sigte mod at opnå et fuldstændigt røgfrit miljø i sine bygninger senest den 1. januar 2007. Der indføres samtidig overgangsforanstaltninger, som gælder indtil den 1. januar 2007, såsom at sikkerhedspersonalet har beføjelse til at udvise alle personer, som nægter at respektere rygeforbuddet, fra Parlamentets lokaler.

³¹

Kommissionens regler, som forbyder rygning i alle dens lokaler, trådte i kraft den 1. maj 2004.

3.4.2 Rådet for Den Europæiske Union

AKTINDSIGT I PERSONLIGE AKTMAPPER I EN SAG OM FØRTIDSPENSION

Sammendrag af afgørelse om klage 2046/2003/GG over Rådet for Den Europæiske Union

En tjenestemand i Rådet ønskede at gøre brug af Rådets tilbud om førtidspension (*dégagement*) til sine tjenestemænd, som den har indført i forbindelse med sin modernisering af institutionen. I henhold til en forordning fra Rådet vælger Rådets generalsekretariat efter høring af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg blandt de tjenestemænd, der anmoder om førtidspensionering. Det Paritetiske Samarbejdsudvalg består af lige mange repræsentanter fra ansættelsesmyndigheden og fra Personaleudvalget. I henhold til beslutningen om gennemførelse af forordningen skulle Rådets vicegeneralsekretær udarbejde en liste over kandidater, som derefter skulle sendes til Det Paritetiske Samarbejdsudvalg med henblik på udtalelse.

Klageren anførte i sin klage til Ombudsmanden, at både hans ansøgning og hans klage til Rådet var blevet afvist. Han kritiserede, at Det Paritetiske Samarbejdsudvalg ikke havde fået aktindsigt i ansøgenes personlige aktmapper, hvilket efter hans mening havde betydet, at det ikke kunne give ansættelsesmyndigheden en begrundet udtalelse. Han nedlagde påstand om, at beslutningen om gennemførelse af forordningen skulle ophæves. Klageren medsendte til støtte for sin klage en erklæring fra medlemmerne af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg, som dog ikke var underskrevet. Ifølge denne erklæring havde medlemmerne af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg flere gange anmodet om aktindsigt i aktmapperne, under forudsætning af at ansøgerne gav deres samtykke hertil, men dette var blevet afvist kategorisk.

Rådet gjorde i sin udtalelse gældende, at beslutningen var i fuld overensstemmelse med forordningen. Det Paritetiske Samarbejdsudvalg havde haft alle de nødvendige oplysninger til at vurdere listen over kandidater. I henhold til forordning 45/2001³² var det eneste, der ikke var blevet udleveret, personoplysninger.

Ombudsmanden accepterede, at beslutningen var i overensstemmelse med forordningen, idet listen over tjenestemænd først blev vedtaget *efter* høring af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg. Han fandt imidlertid, at Det Paritetiske Samarbejdsudvalg for at kunne tage stilling og udtrykke sine meninger konstruktivt var nødt til at have alle de relevante oplysninger. Ellers ville høringen af udvalget blot være en formalitet. Ombudsmanden var bevidst om, at der kun kan gives aktindsigt i personoplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning 45/2001, men enhver hindring for sådan udbredelse var blevet skabt af Rådet selv, idet det havde undladt at underrette ansøgerne om, at deres personlige oplysninger kunne udleveres til Det Paritetiske Samarbejdsudvalg.

Ombudsmanden konkluderede, at Rådet ved at afslå at give Det Paritetiske Samarbejdsudvalg aktindsigt i aktmapper eller at undlade at sikre, at en sådan aktindsigt kunne gives, ikke havde givet Det Paritetiske Samarbejdsudvalg mulighed for at udtrykke sine meninger konstruktivt. Rådets undladelse af at høre Det Paritetiske Samarbejdsudvalg korrekt udgjorde dermed et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

³²

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

3.4.3 Europa-Kommissionen

INDPLACERING I LAVERE LØNKLASSE SOM FØLGE AF FORSINKELSER I ANSÆTTELSESPROCES

Sammendrag af afgørelse om klage 1435/2002/GG over Europa-Kommissionen

En svensk statsborger deltog i og bestod en af Kommissionens udvælgelsesprøver for administratorer. Hans navn blev i juli 1999 tilføjet til listen over egnede ansøgere. Indtil udgangen af 1999 gjaldt der mere gunstige regler for ansættelse af kandidater fra de dengang nye medlemsstater (Østrig, Finland og Sverige), navnlig med hensyn til indplacering i lønklasser.

Kandidaten modtog i december 1999 mundtlige tilbud om to stillinger i Kommissionen. Han tog imod tilbuddet om en stilling i Luxembourg ved GD for Informationssamfundet, idet han antog, at Kommissionen inden udgangen af året ville sørge for, at der også forelå et skriftligt tilbud. Stillingen viste sig imidlertid at være en forskningsstilling, som endnu ikke var ændret til en fast stilling. Kandidaten gik ud fra, at dette skyldtes en intern misforståelse. Han blev ifølge ham selv først oplyst om problemet, da det var for sent at acceptere det andet tilbud. Der blev fremsat et skriftligt tilbud i maj 2000, og kandidaten begyndte at arbejde for GD for Informationssamfundet i september 2000. Kommissionen indplacerede ham imidlertid i en lavere lønklasse, end han ellers ville være blevet indplaceret i i henhold til de mere gunstige regler.

Kandidaten gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at personer fra samme liste over egnede ansøgere skulle behandles ens. Han fandt, at Kommissionen kunne have afgivet et betinget jobtilbud, før de mere gunstige regler udløb.

Kommissionen fandt, at klageren var blevet behandlet på nøjagtigt samme måde som alle andre kandidater i de pågældende udvælgelsesprøver, som var blevet ansat efter udgangen af 1999. For så vidt angår muligheden for et betinget tilbud, anførte Kommissionen, at et sådant tilbud kun kunne gives, hvis en stilling formelt var til rådighed, hvilket ikke var tilfældet i denne sag.

Eftersom Kommissionen ikke anfægtede klagerens redegørelse for hændelsesforløbet, fandt Ombudsmanden, at klageren var blevet foranlediget til at tro, at han ville være omfattet af de mere gunstige regler i forbindelse med sin ansættelse. Han fandt også, at ansættelsen var blevet forsinket på grund af en intern misforståelse, hvilket gjorde det umuligt for klageren at acceptere et andet jobtilbud. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionens beslutning om klagerens indplacering var uretfærdig og udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fremsatte et forslag til en mindelig løsning, hvori han opfordrede Kommissionen til at genoverveje klagerens indplacering. Kommissionen afviste dette forslag og Ombudsmandens efterfølgende forslag til henstilling.

Ombudsmanden beklagede Kommissionens holdning. Det, at Kommissionen ikke havde kommenteret den påståede interne misforståelse, var efter Ombudsmandens mening i strid med Fællesskabets institutioners forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen med hensyn til deres forbindelser med både Ombudsmanden og klageren. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

MANGLENDE BEGRUNDELSE FOR SUSPENSION AF BETALINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 1889/2002/GG over Europa-Kommissionen

En belgisk virksomhed indgik en kontrakt med Europa-Kommissionen inden for rammerne af Kommissionens program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration inden for et brugervenligt informationssamfund, det såkaldte »IST-program«. Virksomheden indsendte et projekt (»IST-projektet«), og Kommissionen indvilligede i at yde finansiel støtte på næsten 450.000 euro. Efter at virksomheden allerede havde modtaget to betalinger, nægtede Kommissionen at foretage den tredje og fjerde betaling. Den anførte, at der var udstedt en betalingsordre efter en revision vedrørende et tidligere projekt, som virksomheden havde indsendt til Kommissionen (»Esprit-projektet«). Virksomheden havde indgivet appel til Retten i Første Instans vedrørende »Esprit-projektet»

Virksomheden gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen havde handlet vilkårligt og ensidigt, og at den havde gjort sig skyldig i magtmisbrug. Den anførte, at to tjenestemænd i Kommissionen ved et møde udtrykkeligt meddelte, at Kommissionen ikke ville forsøge at få inddrevet beløbene fra »Esprit-projektet« fra betalingerne vedrørende »IST-projektet«.

Kommissionen anfægtede ikke, at betalingerne blev suspenderet af årsager, der ikke havde forbindelse til »IST-kontrakten«. Den gjorde imidlertid gældende, at den var berettiget til at suspendere betalingerne, fordi den skulle beskytte Fællesskabets økonomiske interesser. Den henviste til en bestemmelse i »IST-kontrakten«, ifølge hvilken den var berettiget til at modregne beløb, som skulle refunderes til Fællesskabet, i beløb »af enhver art«.

Ombudsmanden finder, at der kan foreligge tilfælde af fejl eller forsømmelser i sager om opfyldelse af forpligtelser i henhold til kontrakter indgået af EU's institutioner og organer. Eftersom han også mener, at spørgsmål om påstået misligholdelse af en kontrakt kun kan behandles effektivt af en domstol, nøjedes han i denne sag imidlertid med at undersøge, hvorvidt Kommissionen havde givet ham en sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger.

Efter en grundig undersøgelse, som omfattede en gennemgang af Kommissionens akter og afhøring af Kommissionens kontorchef, konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen ikke havde givet en helt sammenhængende og rimelig redegørelse for sine handlinger. Han var ikke overbevist om, at udtrykket »beløb af enhver art« i den pågældende bestemmelse i »IST-kontrakten« også omfattede beløb vedrørende en anden kontrakt. Hvad vigtigere var, der var ikke hjemmel til modregning i den for kontrakten gældende lovgivning, hvis kravet var genstand for en alvorlig tvist. Ombudsmanden fandt, at dette var tilfældet i denne sag, i lyset af, at klageren gentagne gange havde anfægtet Kommissionens krav vedrørende »Esprit-projektet« og endelig havde indgivet sagen til Retten i Første Instans. Endvidere bemærkede Ombudsmanden, at den relevante bestemmelse i »IST-kontrakten« kun i visse omstændigheder berettigede Kommissionen til at foretage modregning. Den berettigede ikke Kommissionen til blot at tilbageholde betalinger.

Kommissionen afviste både Ombudsmandens forsøg på at opnå en mindelig løsning og et forslag til henstilling. I lyset af at det ikke stod klart, hvordan Europa-Parlamentet kunne hjælpe Ombudsmanden og klageren i denne sag, besluttede Ombudsmanden ikke at fremlægge en særberetning for Parlamentet. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning vedrørende Kommissionens undladelse af at forklare retsgrundlaget for sin beslutning om at suspendere betalingerne.

AFVISNING AF AT GODTGØRE OMKOSTNINGER TIL SEKRETÆRYDELSER

Sammendrag af afgørelse om klage 1986/2002/OV over Europa-Kommissionen

Et nederlandsk institut var et af foraene i European Network of Urban Forums for Sustainable Development, som var et program under Kommissionens GD for Uddannelse og Kultur. Selv om instituttet fra Kommissionen mundtligt havde fået forsikringer om, at dets omkostninger ved at yde sekretærydelser til netværket ville blive godtgjort, afviste Kommissionen instituttets krav. Institutionen henvendte sig i november 2002 til Ombudsmanden og understregede, at det flere gange havde skrevet til Kommissionen for at anmode den om at indgå en formel kontrakt om sekretærydelserne. Institutionen nedlagde påstand om godtgørelse af omkostninger på i alt 170.000 euro.

Kommissionen gjorde gældende, at den altid håndterer kontraktmæssige forhold skriftligt. Den antydede også, at klageren mundtligt var blevet underrettet om, at forslaget ikke kunne imødekommes. Kommissionen beklagede, at den ikke havde besvaret klagerens skrivelser skriftligt, men sagde, at klagerens viden om Kommissionens normale procedurer ikke kunne have foranlediget det til at tro, at Kommissionen havde indgået forpligtelser.

Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen afvisning af klagerens krav om godtgørelse syntes urimeligt og var baseret på upræcise oplysninger. Kommissionens argument vedrørende klagerens formodede viden om dens normale procedurer var ifølge Ombudsmanden hverken retsgyldigt eller overbevisende. Selv om Kommissionen anførte, at den altid håndterede kontraktmæssige spørgsmål skriftligt, havde den ikke besvaret klagerens skrivelser af 4. juli og 7. oktober 1997 skriftligt. Ombudsmanden opfordrede Kommissionen til at genoverveje sin holdning med henblik på at opnå en mindelig løsning og tilføjede, at dette kunne omfatte et rimeligt tilbud, som dog kunne være mindre end det krævede beløb. Eftersom Kommissionen afviste den foreslåede mindelige løsning og Ombudsmandens efterfølgende forslag til henstilling om, at Kommissionen skulle godtgøre instituttet, afsluttede Ombudsmanden behandlingen af sagen med en kritisk bemærkning.

Yderligere bemærkning

Kommissionen besvarede i en skrivelse af 17. november 2004 den kritiske bemærkning, idet den beklagede, at klageren ikke havde fået skriftlige svar på sine skrivelser inden for rimelig tid og på en passende og utvetydig måde. Den påpegede endvidere, at principperne for god forvaltning, som dens tjenestegrene skulle opfylde, senere var blevet beskrevet nærmere i en administrativ adfærdskodeks, som Kommissionen vedtog den 17. oktober 2000.

UNDLADELSE AF AT REGISTRERE ARTIKEL 226-KLAGER

Sammendrag af afgørelse om klage 2007/2002/ADB over Europa-Kommissionen

Klageren, en italiensk organisation, der arbejder for beskyttelse af italienske arbejdstageres rettigheder, havde fulgt Italiens foranstaltninger for at imødekomme en dom fra Domstolen om social sikring af vandrende arbejdstagere³³. Klageren rejste bekymring over beregningen af de pensioner, som Italien udbetaler til pensionister, som arbejdede i Italien i løbet af en del af deres erhvervsaktive liv, men som boede i udlandet.

Klageren indgav en klage til Ombudsmanden og gjorde gældende, (i) at Kommissionen ikke havde behandlet klagerne over Italien korrekt, (ii) at den havde undladt at træffe foranstaltninger mod Italien, og (iii) at den havde givet et ukorrekt svar på en skriftlig forespørgsel, som et medlem af Europa-Parlamentet havde stilet til den.

Kommissionen anerkendte, at selv om den ved flere lejligheder havde sendt foreløbige svar, havde den først i februar 2003 kommenteret selve indholdet i klagerens skrivelser. Kommissionen

³³

Sag C-132/96, Antonio Stinco og Ciro Panfilo mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Sml. 1998 I, s. 5225.

anførte endvidere, at der kunne have været tvivl om, hvorvidt det var nødvendigt at registrere klagerens skrivelser som klager. Kommissionen anførte, at i lyset af Kommissionens meddelelse om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten³⁴ burde der ikke længere være en sådan tvivl. Kommissionen forklarede, at fortolkningen af dommen havde givet anledning til omfattende drøftelser i Kommissionen og med medlemsstaterne. Den fandt, at dens tjenestegrene og klageren fortolkede fællesskabslovgivningen forskelligt, navnlig vedrørende situationen for de pensionister, der bor i en anden medlemsstat end Italien, og som er berettiget til at få udbetalt pension fra Italien. Kommissionen afviste i sin skrivelse til klageren klagerens påstand om, at Kommissionen skulle gribe ind over for Italien. Endelig meddelte Kommissionen, at den ikke var enig i klagerens synspunkt om, at dens svar til et medlem af Europa-Parlamentet havde været ukorrekt.

Ombudsmanden fandt intet tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til klagerens anden og tredje påstand, som drejede sig om forskellige fortolkninger af en dom. For så vidt angår undladelsen af at følge op på klagerens skrivelser, bemærkede Ombudsmanden, at det også før Kommissionen vedtagelse af ovennævnte meddelelse havde været normal praksis at registrere alle klager uden undtagelse. Undladelsen af at registrere klagerens klage udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. I lyset af at dette aspekt af sagen omhandlede procedurer vedrørende specifikke hændelser i fortiden, var det ikke relevant at forsøge at finde en mindelig løsning på sagen. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning til Kommissionen.

BEHANDLING AF EN KLAGE VEDRØRENDE STATSSTØTTE

Sammendrag af afgørelse om klage 2185/2002/IP over Europa-Kommissionen

Klageren indgav den 17. april 2000 og den 22. maj 2002 to klager til Ombudsmanden vedrørende statsstøtte fra den portugisiske regering til portugisiske fødevareemballagevirksomheder. Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen ikke havde behandlet hans klage af 17. april 2000 korrekt, samt at den ikke havde anerkendt modtagelsen af hans klage af 22. maj 2002.

For så vidt angår den første klage, forklarede Kommissionen, at dens tjenestegrene havde kontaktet de portugisiske myndigheder og anmodet om præciseringer af det relevante spørgsmål. Efter de portugisiske myndigheders svar var der i januar 2001 blevet indledt en sag vedrørende statsstøtte. I juli 2001 havde Kommissionen anmodet om yderligere oplysninger fra de portugisiske myndigheder. For så vidt angår den anden klage, havde Kommissionen indledt en sag i september 2002 og havde i november 2002 anmodet om yderligere oplysninger fra de portugisiske myndigheder. Den modtog imidlertid ikke noget svar. Kommissionen undskyldte for, at den ikke havde anerkendt modtagelsen af klagerens skrivelse af 22. maj 2002.

Ombudsmanden skrev i juli 2003 til Kommissionen. Han anmodede Kommissionen om at meddele, om den nu havde modtaget et svar fra de portugisiske myndigheder på sine anmodninger om yderligere oplysninger fra juli 2001 og november 2002. Han anmodede Kommissionen om i modsat fald at forklare, hvad den havde gjort eller agtede at gøre for at få udleveret de ønskede oplysninger.

For så vidt angår den første klage, svarede Kommissionen, at de portugisiske myndigheder havde meddelt, at den portugisiske presse havde offentliggjort oplysninger om den regionale regering i Azorerne mulige salg af sin andel i den pågældende virksomhed. De portugisiske myndigheder ville følge sagens udvikling og holde Kommissionen underrettet.

For så vidt angår den anden klage, havde de portugisiske myndigheder i juni 2003 fremsendt yderligere oplysninger til Kommissionen. På grundlag af disse oplysninger fandt Kommissionen det den 18. juli 2003 nødvendigt at anmode om yderligere oplysninger fra de portugisiske myndigheder.

³⁴

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141), EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

Ombudsmanden fremsendte den 24. november 2003 endnu en skrivelse til Kommissionen, hvori han anmodede institutionen om at forklare, hvilke foranstaltninger den havde truffet for at få udleveret de pågældende oplysninger. Han anmodede Kommissionen om at kommentere klagerens påstand om, at institutionen skulle have indledt en overtrædelsesprocedure mod Portugal.

Kommissionen svarede, at den var i færd med at undersøge den første klage på baggrund af de seneste oplysninger fra de portugisiske myndigheder. For så vidt angår den anden klage, havde Kommissionen i juli 2003 anmodet de portugisiske myndigheder om yderligere oplysninger. Endvidere påpegede institutionen, at begge sager blev behandlet i overensstemmelse med procedurerne for behandling af sager om statsstøtte. Klagerens argument om muligheden for at indlede en overtrædelsesprocedure mod Portugal i henhold til EF-traktatens artikel 226³⁵ var derfor ikke relevant.

Klageren bemærkede, at Kommissionens tjenestegrene efter Ombudsmandens indgriben havde reageret på hans klage.

Ombudsmanden fremsatte i sin afgørelse en kritisk bemærkning til Kommissionen. Han fandt ikke, at Kommissionen trods et direkte spørgsmål fra Ombudsmanden havde givet en overbevisende forklaring på, hvorfor den ikke havde foretaget sig noget i næsten to år med hensyn til de portugisiske myndigheders undladelse af at fremsende de ønskede oplysninger.

Yderligere bemærkning

Kommissionen svarede i en skrivelse af 15. juni 2004 på den kritiske bemærkning. Den undskyldte for forsinkelsen i behandlingen af klagerens klage og anførte, at de portugisiske myndigheder var blevet anmodet om at give institutionen yderligere oplysninger inden juni 2004.

UNDLADELSE AF AT SIKRE BEKRÆFTELSE AF, AT SPROGLÆRERE ARBEJDEDE FULD TID

Sammendrag af afgørelse om klage 2204/2002/MF over Europa-Kommissionen

Klageren er underviser i portugisisk og arbejdede for Europa-Kommissionen. Han gik på pension den 1. november 2003. Fra og med 1986 havde klageren en fast ansættelseskontrakt i henhold til den belgiske lovgivning og plejede at arbejde 20 timer om ugen. Det belgiske beskæftigelses- og pensionsministerium havde ved flere lejligheder antydnet, at en kontrakt på en arbejdsuge på 20 timer kunne betragtes som en fuldtidskontrakt for lærere, under forudsætning af at arbejdsgiveren bekræftede dette i en erklæring til de kompetente belgiske myndigheder. Kommissionens erklæring til de belgiske myndigheder omfattede imidlertid kun en del af perioden fra 1986 til 2002. Dette havde alvorlige konsekvenser for beregningen af de pågældende læreres pensioner, eftersom de dermed kun ville modtage helt ned til halvdelen af den pension, de ville have været berettiget til, for de år, hvor der ikke var afgivet en korrekt erklæring.

Klageren indgav den 13. december 2002 en klage til Den Europæiske Ombudsmand. Han gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at erklære over for de belgiske myndigheder, at kontrakten på 20 timer udgjorde en fuldtidskontrakt for lærere. Han gjorde endvidere gældende, at Kommissionen havde undladt at give et endeligt svar på anmodningen fra sproglærernes repræsentanter vedrørende erklæringerne til de belgiske myndigheder.

Kommissionen anførte i sin udtalelse om klagen af 9. marts 2000, at den havde fremsendt en erklæring til det belgiske beskæftigelsesministerium, hvori den havde anmodet om, at arbejdsugen

³⁵

I henhold til EF-traktatens artikel 226 kan Kommissionen indbringe en sag for Domstolen mod en medlemsstat, som har overtrådt fællesskabslovgivningen. Alle kan indgive en klage (en »artikel 226-klage«) til Kommissionen over en medlemsstat vedrørende enhver foranstaltning eller administrativ praksis fra statens side, som man mener er i strid med fællesskabslovgivningen.

på 20 timer blev betragtet som en fuldtidsstilling. Kommissionen og sproglærerne havde i november 2001 udarbejdet en erklæring, som var blevet godkendt af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og hvori Kommissionen over for det belgiske beskæftigelsesministerium havde erklæret, at en kontrakt på 20 timer skulle betragtes som en fuldtidskontrakt. Kommissionen havde dog ikke fundet det passende at sende erklæringen til de belgiske myndigheder, da den kunne have indeholdt forkerte eller ufuldstændige oplysninger om listen over det antal arbejdstimer, som lærerne havde haft. Kommissionen havde den 7. marts 2003 kontaktet de belgiske myndigheder med henblik på at få et svar på sin skrivelse af 9. marts 2000. Kommissionen havde på tidspunktet for fremsendelse af sin udtalelse om klagen endnu ikke modtaget svar.

Ombudsmanden anmodede i september 2003 Kommissionen om at forklare, hvorfor den mente, at den havde opfyldt alle sine forpligtelser i denne sag. Han anmodede den endvidere om at beskrive, hvilke foranstaltninger den havde truffet for at få et svar fra de belgiske myndigheder på sin skrivelse af 9. marts 2000, og hvorvidt den havde fulgt op på udkastet til en fælles erklæring fra 2001.

Kommissionen anførte, at den havde afholdt et møde med de relevante belgiske myndigheder den 30. marts 2000. Kommissionen havde den 7. marts 2003 kontaktet de belgiske myndigheder med henblik på at få et svar på sin skrivelse af 9. marts 2000. Der var blevet afholdt endnu et møde den 17. juli 2003, hvor man var blevet enige om en fælles procedure. Kommissionen mente, at den havde opfyldt sine forpligtelser ved at sende skrivelserne af 3. og 29. oktober 2003 sammen med al den forhåndenværende dokumentation til de belgiske myndigheder. Den fremsendte en yderligere erklæring for perioden før 1992 i en skrivelse til de belgiske myndigheder af 11. november 2003.

Klageren anerkendte, at Kommissionen på mødet den 17. juli 2003 mellem Kommissionen og de belgiske myndigheder havde erklæret, at en kontrakt på 20 timer svarede til en fuldtidskontrakt for lærere, dvs. til 660 timer årligt.

Ombudsmanden fandt i sin afgørelse, at Kommissionen syntes at have imødekommet klagerens ønsker. Han fandt imidlertid ikke, at Kommissionen havde forklaret, hvorfor den ikke havde foretaget sig noget mellem maj 2001 og marts 2003, selv om de henvendelser, den havde beskrevet, kunne betegnes som tilstrækkelige i denne forbindelse. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning til Kommissionen, hvori han anførte, at Kommissionen i henhold til principperne for god forvaltning skal behandle denne slags anmodninger omhyggeligt og inden for en rimelig frist.

I lyset af at repræsentanterne for sproglærerne og Kommissionen havde korresponderet i første halvdel af 2002, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke var behov for at foretage yderligere undersøgelser af klagerens påstand om, at Kommissionen ikke havde givet repræsentanterne et endeligt svar vedrørende erklæringen til de belgiske myndigheder.

Bemærkning

Ombudsmanden nåede til en lignende konklusion i sag 2137/2002/MF.

URIMELIG BEHANDLING AF EN MILJØORGANISATION

Sammendrag af afgørelse om klage 278/2003/JMA (fortrolig) over Europa-Kommissionen

En spansk miljøorganisation havde ansøgt om finansiel støtte under Kommissionens handlingsprogram for fremme af ikke-statslige miljøorganisationer. Kommissionen havde afvist denne ansøgning under henvisning til en verserende retssag mod organisationen ved de spanske domstole. Organisationen gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionens beslutning om at afvise dens ansøgning ikke var baseret på bestemmelserne i indkaldelsen af forslag, og anmodede om, at Kommissionen genovervejede dens ansøgning om tilskud.

Kommissionen gjorde gældende, at den, når den indgår en retlig forpligtelse, som led i forsvarlig økonomisk forvaltning skal sikre modtagerens retlige og økonomiske status samt dens generelle

integritet. Kommissionen fandt, at der var tilstrækkelig grund til at antage, at disse generelle betingelser ikke var opfyldt.

Ombudsmanden bemærkede, at den spanske statsadvokat på det tidspunkt, hvor Kommissionen behandlede klagerens ansøgning, syntes at være i færd med at foretage en indledende undersøgelse af en påstand om forfalskning fra organisationens side. Endvidere var Kommissionens udvælgelsesprocedure blevet afsluttet, før den ansvarlige domstol havde rensset organisationen.

Ombudsmanden finder det rimeligt, at Kommissionen tager stilling til mulige støttemodtageres retlige og økonomiske status samt deres generelle integritet. Han finder imidlertid, at Kommissionen i sine bestræbelser på at beskytte Fællesskabets økonomiske interesser burde søge at foretage en rimelig afvejning af privatpersoners og den generelle befolknings interesser. Dermed ville mulige støttemodtagere blive behandlet retfærdigt og med respekt for uskyldsformodningen. Ombudsmanden finder, at det er vanskeligt at forestille sig, hvordan Kommissionen kan foretage en rimelig afvejning, hvis den ikke giver udtryk for sine tvivl vedrørende en ansøgers retlige status over for ansøgeren. Den skal derefter være indstillet på at lytte til og svare på ansøgerens oplysninger.

I denne sag bemærkede Ombudsmanden, at institutionen kun havde taget højde for, at der formelt eksisterede en strafferetlig efterforskning, samt de i den forbindelse fremkomne anklager, uden at få bekræftet disse oplysninger.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at, selv om Kommissionen opfordrede klageren til at fremlægge beviser for sin organisations retlige status, synes den ikke at have taget stilling til de fremlagte beviser.

Ombudsmanden fandt derfor ikke, at Kommissionen havde kunnet påvise, at den havde foretaget en rimelig afvejning af behovet for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af sine tilskud og klagerens ret til at blive behandlet retfærdigt og med respekt for uskyldsformodningen. Han konkluderede, at Kommissionen ikke havde behandlet klageren retfærdigt og dermed havde handlet i strid med artikel 6, stk. 2, i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik.

Ombudsmanden henlede endvidere Kommissionens opmærksomhed på, at lignende problemer kunne undgås, hvis institutionen ville give sine tjenestegrene anvisninger i, hvordan der foretages en rimelig afvejning af privatpersoners og den generelle befolknings interesser i disse sager.

Ombudsmanden bemærkede yderligere Kommissionens meddelelse om, at budgetperioden 2002 nu var afsluttet, og at klagerens anmodning om bistand derfor ikke kunne imødekommes. Han påpegede imidlertid, at der ikke var noget, der forhindrede klageren i at indsende en ansøgning om tilskud inden for rammerne af en anden åben procedure.

ADGANG TIL ADVOKATERHVERVET I ITALIEN

Sammendrag af afgørelse om klage 701/2003/IP over Europa-Kommissionen

Klageren, en italiensk advokat, klagede til Kommissionen over, at systemet for adgang til advokaterhvervet i Italien er i strid med EU-traktatens konkurrencebestemmelser. Ifølge klageren havde han efter næsten to år kun modtaget et foreløbigt svar fra Kommissionen. Kommissionen havde ikke gennemført en dybtgående undersøgelse af hans klage. Han nedlagde påstand om, at institutionen skulle tage hans klage op til fornyet behandling.

Kommissionen gjorde gældende, at den ikke fandt det nødvendigt at sende et formelt afslag på klagerens klage, eftersom den allerede havde oplyst ham om, at adgangen til advokaterhvervet i Italien er lovreguleret og dermed generelt ikke er dækket af konkurrencebestemmelserne.

Ombudsmanden fandt, at så vidt angår det proceduremæssige aspekt af klagen, havde Kommissionen, da den ikke registrerede klagerens skrivelse som en klage, handlet i strid med de proceduremæssige garantier, som institutionen selv har fastlagt med henblik på at sikre en korrekt procedure.

Yderligere bemærkning

Kommissionen fremsendte den 2. august 2004 bemærkninger til Ombudsmandens kritiske bemærkning. Den fremhævede, at under visse omstændigheder kan »henvendelser [...] ikke danne grundlag for en undersøgelse af Kommissionens tjenestegrene og registreres derfor ikke i det centrale klageregister»³⁶. Efter den kritiske bemærkning ville Kommissionen imidlertid fremover bestræbe sig på i sine svar på henvendelser om medlemsstaternes overtrædelse af Fællesskabets konkurrencelovgivning at angive mere tydeligt, om henvendelsen vil blive registreret som en klage, og eventuelt årsagerne til, at den ikke bliver det.

UTILSTRÆKKELIGE OPLYSNINGER OM POTENTIEL STØTTE TIL EN RIDESKOLE

Sammendrag af afgørelse om klage 753/2003/GG over Europa-Kommissionen

En tysk statsborger var bekymret over, at en rideskole for handicappede og socialt dårligt stillede børn og unge i Berlin var i økonomiske vanskeligheder. Ifølge ham skyldtes disse vanskeligheder nedskæringer i statsstøtten. Han skrev til Kommissionens GD for Beskæftigelse og Sociale Anliggender for at spørge, om EU kunne yde økonomisk støtte til rideskolen, og hvilke betingelser der skulle opfyldes for at få en sådan støtte.

Klageren henvendte sig den 21. april 2003 til Ombudsmanden og gjorde gældende, at han ikke havde fået svar på sin skrivelse eller på to rykkere, som han også havde sendt til Kommissionen. I maj 2003 modtog han et svar fra Kommissionen, men meddelte Ombudsmanden, at han fandt svaret utilfredsstillende. Kommissionen havde rådet ham til at kontakte de regionale myndigheder i Berlin, fordi alle de midler, som ifølge Kommissionen eventuelt kunne være tilgængelige for rideskolen, blev forvaltet af medlemsstaterne. Klageren mente ikke, at dette besvarede hans anmodning om oplysninger, fordi medlemsstaterne ikke altid håndterer EU-midlerne korrekt. I september 2003 anmodede klageren Ombudsmanden om at udvide sin undersøgelse til at omfatte Kommissionens undladelse af at svare på en anden skrivelse, som han havde sendt den 1. august. På grundlag af oplysninger, han i mellemtiden havde fået af et tysk medlem af Europa-Parlamentet, kunne rideskolen tilsyneladende have ansøgt om støtte, men fristen herfor var nu udløbet.

Kommissionen indrømmede, at klagerens første skrivelse var blevet forlagt, og beklagede, at det havde taget så lang tid at behandle hans andre skrivelser. Den anerkendte, at dette klart var i strid med dens egen adfærdskodeks, og anførte, at den ville bestræbe sig på så vidt muligt at undgå sådanne tilfælde i fremtiden. Den anerkendte endvidere, at det kan være vanskeligt at få oplysninger om EU's støtteprogrammer, og anførte, at den gjorde sit bedste for at hjælpe i forbindelse med forespørgsler. Den mente imidlertid ikke, at det ville have været korrekt at give klageren en lang liste over støtteprogrammer og de gældende betingelser for hvert enkelt program, da der ikke var tvivl om, at rideskolen ikke ville være berettiget til at modtage støtte under nogen af programmerne. Kommissionen havde ikke desto mindre i sin seneste skrivelse fra oktober 2003 angivet adressen på det europæiske informationscenter i Berlin, hvor klageren selv kunne undersøge mulige støtteprogrammer.

Ombudsmanden kritiserede i sin afgørelse, at Kommissionen, selv om Kommissionen undskyldte forsinkelsen, ikke havde været opmærksom på, at det var nødvendigt at svare på klagerens skrivelse, i hvert fald på sidste skrivelse fra august 2003. Der blev fremsat en kritisk bemærkning. Ombudsmanden fremhævede, at Kommissionen skulle have været særlig omhyggelig med at besvare anmodninger om oplysninger som klagerens i lyset af, at 2003 var »europæisk handicapår«. Han kunne ikke acceptere Kommissionens argument om, at det ville have været forkert at sende klageren en lang liste over programmer. Undersøgelsens parter havde kun nævnt tre forskellige

³⁶

Artikel 3 i bilaget til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klagerne i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141), EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

programmer, men behovet for klare og omfattende oplysninger ville have været større, hvis der havde været en lang række støtteprogrammer, der kunne være relevante. Uanset om rideskolen ville have fået tildelt støtte under det program, som det tyske parlamentsmedlem nævnte, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen skulle have oplyst klageren om indkaldelsen af forslag til dette program. Indkaldelsen af forslag var blevet offentliggjort i EU-Tidende samme dag, som Kommissionen første gang skrev til klageren. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde undladt at give klageren tilstrækkelige oplysninger, og fremsatte derfor også en kritisk bemærkning om dette aspekt af sagen.

TIDSPLAN FOR UDFÆRDIGELSE AF UDTALELSER

Sammendrag af afgørelse om klage 1319/2003/ADB over Europa-Kommissionen

Klageren er en tjenestemand i Kommissionen, som havde sendt 15 skrivelser eller notater til Kommissionen, herunder en række anmodninger eller klager i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90. En del af denne korrespondance omhandlede udfærdigelsen af klagerens udtalelse. I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 43 skal der mindst hvert andet år udfærdiges en udtalelse for hver tjenestemand.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at med få undtagelser var ingen af hendes anmodninger eller klager blevet behandlet tilfredsstillende. Hun gjorde endvidere gældende, at hendes udtalelse var blevet udfærdiget for sent, da den ifølge hende skulle have været afsluttet inden den 31. december 2001.

Kommissionen anførte, at den havde svaret på alle klagerens henvendelser inden for den fastlagte frist, og at der ikke var noget, der tydede på systematiske forsinkelser og inkompetence. For så vidt angår udfærdigelsen af udtalelsen, indrømmede Kommissionen, at der var sket en mindre forsinkelse. I henhold til dommen afsagt af Retten i Første Instans i sagen *Liao mod Rådet*³⁷ kan ansættelsesmyndigheden ikke stilles til ansvar for yderligere forsinkelser i udfærdigelsen af en udtalelse, som kan skyldes, at tjenestemanden har klaget til det paritetiske udvalg for udtalelser. Klageren havde i denne sag benyttet sig af denne mulighed.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen ifølge de dokumenter, han havde adgang til, havde undladt at besvare adskillige skrivelser og besvaret andre med stor forsinkelse. Dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Endvidere bemærkede Ombudsmanden, at udtalelsen var udfærdiget næsten syv måneder efter den i gennemførelsesbestemmelserne fastlagte frist. Som Retten i Første Instans konkluderede i sin dom af 7. maj 2003 i sagen *Lavagnoli mod Kommissionen*³⁸, skulle Kommissionen overholde den tidsplan, der var fastlagt i gennemførelsesbestemmelserne. Den dom, som Kommissionen støttede sig til, *Liao mod Rådet*, gjaldt kun i tilfælde, hvor der ikke var fastlagt en tidsplan. Kommissionens manglende overholdelse af tidsplanen udgjorde derfor et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Hvis Ombudsmanden konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, skal han så vidt muligt søge at opnå en løsning med den pågældende institution eller det pågældende organ for at bringe tilfældet af fejl eller forsømmelser til ophør. I nærværende sag udelukkede klageren imidlertid udtrykkeligt denne mulighed. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med at fremsætte to kritiske bemærkninger til Kommissionen.

³⁷ Sag T-15/96, *Liao mod Rådet*, Sml. Pers. 1995 IA, s. 329, og II, s. 897.

³⁸ Sag T-327/01, *Luciano Lavagnoli mod Kommissionen*, Sml. Pers. 2003 IA, s. 143, og II, s. 691.

Yderligere bemærkning

Som svar på de to kritiske bemærkninger meddelte Kommissionen Ombudsmanden, at den havde taget hans afgørelse til efterretning. Den ville fremover ikke behandle sit personale anderledes end enhver anden borger og ville overholde tidsplanen for udarbejdelse af udtalelser.

OVERTRÆDELSE AF PRINCIPPET OM IKKE-FORSKELSBEHANDLING I ANSÆTTelsesPROCEDURER

Sammendrag af afgørelse om klage 1367/2003/OV over Europa-Kommissionen

En borger med dobbelt fransk/bulgarsk statsborgerskab havde i maj 2003 ansøgt om en lokal stilling som »rådgiver om førtiltrædelse og politiske rapporter«, som var ledig i Kommissionens delegation i Sofia, Bulgarien. Klagerens ansøgning blev imidlertid afvist på grund af hans dobbelte statsborgerskab. Kommissionens delegation lagde artikel 37, stk. 2, i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser af 18. april 1961 til grund for sit afslag. Klageren skrev til Kommissionen for at få uddybet dette, men modtog ikke noget svar.

Klageren indgav i juli 2003 en klage til Den Europæiske Ombudsmand, hvori han gjorde gældende, at ansættelsesproceduren var uigennemsigtig. Han gjorde gældende, at Kommissionen ved at afvise hans ansøgning på grund af hans dobbelte statsborgerskab og Wienerkonventionen af 1961 havde krænket princippet om ikke-forskelsbehandling.

Kommissionen bemærkede i sin udtalelse om klagen, at den ledige stilling vedrørte en lokalt ansat arbejdsleder (»ALAT« – *agent local d'assistance administrative et technique*), hvis status er fastlagt i artikel 37, stk. 2, i Wienerkonventionen af 1961. »ALAT«-kontrakter er forbeholdt kandidater, som ikke er statsborgere i det land, hvor de skal arbejde, og ikke er fast bosiddende i det land. Klageren fastholdt i sine bemærkninger, at Kommissionen havde krænket princippet om ikke-forskelsbehandling, herunder princippet om ikke-forskelsbehandling på grund af nationalitet.

Ombudsmanden påpegede i sin afgørelse for det første, at klagerens ansøgning var blevet afvist på grund af hans bulgarske statsborgerskab og ikke på grund af hans franske statsborgerskab. Princippet om ikke-forskelsbehandling på grund af nationalitet i traktatens artikel 12 syntes derfor ikke at være relevant i denne sag, da der ikke var sket nogen forskelsbehandling mellem statsborgere i EU's medlemsstater. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at ingen af de tekster, der gælder for lokalt ansatte, nævnte »ALAT«-kategorien eller indeholdt bestemmelser, ifølge hvilke personer med bulgarsk statsborgerskab kunne udelukkes fra kontrakter for lokalt ansatte. Endvidere forstod Ombudsmanden ikke, hvordan Wienerkonventionens artikel 37, stk. 2, kunne anses som retsgrundlag for at udelukke bulgarske statsborgere fra den pågældende stilling. Tværtimod synes den at fastsætte, at administrativt og teknisk personale kan være statsborgere i værtsstaten, i dette tilfælde Bulgarien. Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen havde undladt at give en objektiv begrundelse for sin beslutning om at afvise klagerens ansøgning på grund af hans bulgarske statsborgerskab og dermed havde krænket princippet om ikke-forskelsbehandling. Han fandt endvidere, at stillingsopslaget for den pågældende stilling ikke indeholdt alle de nødvendige oplysninger om ansættelsesproceduren. I lyset af at den pågældende stilling i mellemtiden var blevet besat, var det ikke relevant at finde en mindelig løsning på sagen. Han fremsatte derfor to kritiske bemærkninger til Kommissionen.

MANGLENDE FORLÆNGELSE AF EKSPERTKONTRAKT

Sammendrag af afgørelse om klage 1624/2003/ELB over Europa-Kommissionen

Kommissionen hyrede klageren til at arbejde som ekspert i Niger i ét år. Kommissionen forlængede ikke hans kontrakt. Den nationale anvisningsberettigede i Republikken Niger havde officielt anmodet Kommissionen om at forlænge klagerens kontrakt. Da denne anmodning ikke blev

besvaret, anmodede den nationale anvisningsberettigede om automatisk forlængelse af kontrakten i henhold til Lomé-konventionens artikel 134.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionens beslutning om ikke at forlænge hans kontrakt skulle have været meddelt ham officielt inden for den frist, der er angivet i betingelserne for servicekontrakter finansieret af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF). Han anførte endvidere, at Kommissionen skulle have svaret på Nigers officielle anmodninger. Han nedlagde påstand om, at hans kontrakt skulle forlænges, og at han skulle ikendes erstatning enten for den periode, hvor han var arbejdsløs, eller for det samlede tab, han har lidt. Klageren gjorde endvidere gældende, at grunden til, at Kommissionen ikke forlængede hans kontrakt, var, at Kommissionen ønskede at undgå mulig kritik fra Revisionsretten vedrørende anvendelsen af EUF-midler til at støtte Kommissionens funktion, og at Kommissionen ønskede at ansætte en anden person.

Kommissionen svarede, at den havde indgået en privat ansættelseskontrakt på ét år med klageren på vegne af Nigers myndigheder. Denne kontrakt var underlagt belgisk lovgivning, hvorfor det ikke var relevant at henvise til betingelserne for servicekontrakter finansieret af EUF. I henhold til belgisk lovgivning var Kommissionen ikke forpligtet til at forlænge klagerens kontrakt. Klagerens stilling var blevet defineret som en kontakthold mellem ministeriet og delegationen. Dette blev accepteret af klageren. Kommissionen anførte, at klagerens stilling stadig var ledig, og at delegationen ikke behøvede denne stilling for at ansætte en ny person.

Ombudsmanden noterede sig Kommissionens bemærkninger vedrørende den retslige kompetence over kontrakten. Ombudsmanden undersøgte den relevante belgiske lovgivning, men fandt ingen bestemmelse om forudgående underretning af en medarbejder med en tidsbestemt kontrakt. Ombudsmanden accepterede ikke klagerens argument om, at hans ansættelseskontrakt, som var underlagt belgisk lovgivning, samtidig var en servicekontrakt, som var underlagt bestemmelserne i Lomé-konventionen. Ifølge Ombudsmanden synes servicekontrakter og ansættelseskontrakter at være forskellige juridiske kategorier, som udelukker hinanden.

Ombudsmanden bemærkede, at påstanden om, at klagerens ansættelse ved delegationen var uregelmæssig, potentielt kunne rejse komplekse juridiske spørgsmål vedrørende forholdet mellem Den Europæiske Udviklingsfond og Fællesskabets budgetlovgivning. Ombudsmanden fandt ikke, at det ville være hensigtsmæssigt for ham at undersøge sagen yderligere inden for rammerne af nærværende klage. Ombudsmanden anmodede imidlertid Revisionsretten om oplysninger vedrørende dens aktiviteter i forbindelse med det overordnede spørgsmål om ansættelse af EUF-eksperter i delegationer.

UBERETTIGET AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I EN NGO'S AKTER

Sammendrag af afgørelse om klage 1874/2003/GG over Europa-Kommissionen

En ikke-statslig organisation (ngo), som arbejdede på området for humanitær bistand, arbejde på et projekt i Kasakhstan, som var samfinansieret af Kommissionen. Efter at have gennemført en revision besluttede Kommissionen at hæve kontrakten og bad ngo'en om at tilbagebetale næsten 38.000 euro.

Ud over at klage over ophævelsen af kontrakten (klage 49/2004/GG, under behandling) indgav ngo'en også en klage vedrørende Kommissionens afslag på at give fuld aktindsigt i akterne. Klageren gjorde gældende, at dette afslag var vilkårligt og i strid med forordning 1049/2001³⁹ om aktindsigt i dokumenter.

Kommissionen gjorde gældende, at den havde givet klageren en liste over dokumenter om de relevante akter, og at klageren havde gennemgået de akter, Kommissionen havde besluttet

³⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

at udlevere. Den hævdede, at udbredelse af de andre dokumenter, som primært indeholdt meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer, ville være til alvorlig skade for Kommissionens beslutningsproces.

Efter at have gennemgået akterne konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionens begrundelser var utilstrækkelige. Den havde ikke forklaret, hvorfor nogle dokumenter var blevet udleveret, mens andre lignende dokumenter var blevet tilbageholdt. Den syntes heller ikke at have taget højde for den tid, der var gået siden kontrakten blev ophævet. Ombudsmanden fremsatte et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han anmodede den om at tage klagerens ansøgning op til fornyet behandling.

Kommissionen fremsendte med sin detaljerede udtalelse reviderede lister og forklarede, hvorfor den mente, at ingen af de dokumenter, som den havde givet afslag på aktindsigt i, (med undtagelse af fem dokumenter, som den vedlagde i kopi) kunne udleveres. Kommissionen påberåbte sig artikel 4, stk. 3, andet afsnit⁴⁰, i forordning 1049/2001 som begrundelse for at give afslag på aktindsigt i dokumenter udarbejdet af to organer, som havde håndteret kontrakten for Kommissionen. Kommissionen mente endvidere, at afslaget på at udlevere e-mails fra medarbejdere i de to organer var berettiget i henhold til forordningens artikel 4, stk. 1, litra b) (privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger). Dette var baseret på, at udbredelse ville betyde, at personlige oplysninger (medarbejdernes navne) ville blive behandlet på en måde, som ikke var i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger, dvs. forordning 45/2001⁴¹.

Ombudsmanden anerkendte, at Kommissionen havde lagt meget arbejde i sit svar på forslaget til henstilling. Han mindede imidlertid om, at forordningen om aktindsigt i dokumenter har til formål at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter, og at undtagelser hertil skal fortolkes snævert. Han fandt Kommissionens argument om, at artikel 4, stk. 3, gælder for dokumenter udarbejdet af de to organer, der håndterede kontrakten, rimeligt. Han påpegede imidlertid, at den alvorlige skade, som skal foreligge for at give afslag på aktindsigt, ikke kun kan påvises ved at de relevante dokumenter indeholder meningstilkendegivelser til internt brug, i lyset af at det i artikel 4, stk. 3, fastlægges, at der principielt skal gives aktindsigt i sådanne dokumenter.

For så vidt angår de pågældende medarbejders navne, fandt Ombudsmanden Kommissionens holdning inkonsekvent, idet den ikke gjorde gældende, at e-mails fra sine egne medarbejdere skulle tilbageholdes for at beskytte deres navne. I lyset af at Kommissionen selv mente, at e-mails fra de to organer, som stod for kontrakten, svarede til e-mails fra dens egne medarbejdere, kunne Ombudsmanden ikke se, hvorfor artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning 1049/2001 skulle finde anvendelse.

Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen ikke havde givet gyldige grunde til at give afslag på aktindsigt i mere end hundrede dokumenter, hvilket udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

⁴⁰ »Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for den pågældende institution, selv efter at der er truffet afgørelse, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvæjende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.»

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

UNDLADELSE AF AT BESVARE EN SKRIVELSE FRA EN AFVIST TILSKUDSANSØGER

Sammendrag af afgørelse om klage 2239/2003/(AJ)TN over Europa-Kommissionen

Klagen drejede sig om en ansøgning fra Federation of European Motorcyclists Associations (FEMA) om et tilskud fra Kommissionen til et projekt kaldet »Initial rider training in Europe«. Ifølge FEMA havde Kommissionen i sit svar på ansøgningen meddelt, at FEMA ikke var blevet udvalgt, fordi et lignende forslag havde fået tildelt flere point. Klageren havde imidlertid uformelt været i kontakt med tjenestemænd i Kommissionen, som havde antydnet, at der ikke var andre ansøgninger vedrørende motorcykler og motorcyklister. FEMA skrev til Kommissionen for at få uddybet dette, men modtog ikke noget svar. FEMA gjorde derfor i sin klage til Ombudsmanden gældende, at Kommissionen havde undladt at svare på dens anmodning om oplysninger om Kommissionens beslutning om ikke at støtte forslaget og om den valgte kandidat.

Kommissionen gjorde i sin udtalelse gældende, at FEMA var blevet underrettet om alle relevante aspekter af tilskudsproceduren i forbindelse med FEMA's regelmæssige uformelle kontakt med Kommissionen. Kommissionen havde derfor ikke fundet det nødvendigt at fremsende et formelt skriftligt svar.

FEMA anerkendte i sine bemærkninger, at den havde haft regelmæssig kontakt med tjenestemænd i Kommissionen, men anførte, at disse tjenestemænd ikke selv havde direkte adgang til oplysninger om FEMA's ansøgning. Ifølge FEMA havde tjenestemændene været nødt til på FEMA's vegne at undersøge sagen, hvilket nogle gange resulterede i utilstrækkelige og vildledende oplysninger, selv om disse tjenestemænd altid gjorde deres bedste for at hjælpe.

Ombudsmanden konkluderede, at selv om klageren havde haft regelmæssig uformel kontakt med Kommissionen, stod det klart ud fra FEMA's skrivelser indhold og struktur, at den krævede et skriftligt svar. Hvis Kommissionen mente, at de ønskede oplysninger allerede uformelt var blevet meddelt FEMA, kunne den have nævnt dette i sit skriftlige svar. Kommissionens undladelse af at svare på FEMA's skrivelse i overensstemmelse med sin egen administrative adfærdskodeks udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

Yderligere bemærkning

Efter Ombudsmandens kritiske bemærkning skrev Kommissionen til ham, at den anerkendte, at den ikke havde svaret FEMA skriftligt, og at den ikke havde overholdt sin egen administrative adfærdskodeks. Kommissionen undskyldte for denne undladelse.

FORSINKELSE I BEHANDLINGEN AF EN OVERTRÆDELSESKLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 2333/2003/GG over Europa-Kommissionen

En tysk læge anmodede i november 2001 Europa-Kommissionen om at indlede en overtrædelsesprocedure mod Tyskland. Han hævdede, at Tyskland overtrådte Rådets direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstid i forbindelse med lægers arbejde på hospitaler. Domstolen havde konkluderet, at den tid, hvor læger i primære behandlingsenheder udfører vagter, skal betragtes som arbejdstid. Ifølge de tyske myndigheders fortolkning var lægernes tilkaldevagter imidlertid ikke omfattet af »arbejdstid« som fastlagt i direktivet.

Klageren anførte i sin klage til Ombudsmanden fra december 2003, at han indtil videre kun havde modtaget bekræftelser af modtagelsen og meddelelser om, at Kommissionen var i færd med at undersøge sagen, men intet rigtigt svar. Han gjorde gældende, at Kommissionen havde undladt at behandle hans klage inden for rimelig tid.

Kommissionen gjorde gældende, at den forsinkede behandling af klagen skyldtes sagens tekniske og juridiske kompleksitet. Den havde registreret klagerens skrivelse som en formel klage i april 2002.

I februar 2003 havde den skrevet til de tyske myndigheder, som havde svaret i marts 2003. Kommissionen havde i marts 2003 besluttet at bestille en undersøgelse af følgerne af Domstolens dom. Den påpegede, at den ønskede at afvente resultatet af denne undersøgelse, før den besluttede, hvad den ville gøre. Den forklarede, at Domstolens fortolkning var i strid med Kommissionens og medlemsstaternes fortolkning. Endvidere var en ny tysk lov om gennemførelse af direktivet, som fortolket af Domstolen, i den nationale lovgivning trådt i kraft i januar 2004. Kommissionen var i færd med at undersøge, hvorvidt denne lov var forenelig med fællesskabslovgivningen. Når denne undersøgelse var afsluttet, ville Kommissionen underrette klageren om resultatet af hans klage.

Ombudsmanden henledte opmærksomheden på en meddelelse fra Kommissionen om forbindelserne med klagerne i sager om overtrædelse af fællesskabsretten⁴², som indeholder den hovedregel, at Kommissionen skal nå frem til en afgørelse inden for en frist på højst ét år. Selv om denne meddelelse blev udarbejdet, efter at klageren havde indgivet sin klage, fandt Ombudsmanden, at den var en god målestok.

Ombudsmanden var ikke overbevist om, at forsinkelsen kunne henføres til sagens tekniske og juridiske kompleksitet. Kommissionen havde selv påpeget, at Domstolens dom var i strid med dens fortolkning af direktivet. Den syntes dermed at have accepteret, at retsstillingen allerede var klarlagt. Under alle omstændigheder forklarede sagens påståede juridiske og tekniske kompleksitet ikke, hvorfor der næsten var gået 15 måneder, før Kommissionen havde forsøgt at løse sagen. Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen havde undladt at behandle klagerens overtrædelsesklage inden for rimelig tid. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

3.4.4 Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

UBERETTIGET OPHÆVELSE AF OVERSÆTTELSESKONTRAKTER

Sammendrag af afgørelse om klage 953/2003/(FA)OV over Europa-Kommissionen

Et græsk oversættelsesfirma bestående af to separate virksomheder havde indgået adskillige oversættelseskontrakter med Parlamentet og Kommissionen. I juni og juli 2002 oplyste begge institutioner imidlertid firmaet om, at kontrakterne var blevet ophævet eller suspenderet med øjeblikkelig virkning, fordi en undersøgelse gennemført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) havde vist, at oversættelsesfirmaet havde ansat tre tjenestemænd fra en europæisk institution til at oversætte. Klageren hævdede ikke at være klar over dette.

I maj 2003 indgav firmaet en klage til Ombudsmanden, hvori det gjorde gældende, at begge institutioners beslutninger om at suspendere og ophæve kontrakterne var ulovlige og uretmæssige. Klageren påpegede, at Parlamentet og Kommissionen ikke havde henvist til nogen bestemmelser i kontrakten som retsgrundlag for deres beslutninger. Klageren fremsatte på samme baggrund andre påstande vedrørende Parlamentets manglende forlængelse af en af dets kontrakter og dets udelukkelse fra en udbudsprocedure arrangeret af Parlamentet.

Begge institutioner anførte i deres udtalelser om klagen, at klagerens virksomhed var genstand for en undersøgelse af svig gennemført af OLAF, som også havde kontaktet de græske retsmyndigheder. Begge institutioner havde fået dette oplyst af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer. Parlamentet påpegede, at OLAF kraftigt havde opfordret det til ikke at røbe den rigtige begrundelse for beslutningerne over for klageren og dermed afsløre undersøgelsen.

⁴²

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klagerne i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141), EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

Ombudsmanden bemærkede i sin afgørelse, at i henhold til bestemmelserne om opsigelse af de pågældende kontrakter skulle institutionerne give klageren skriftlig meddelelse om hans manglende opfyldelse af kontraktens forpligtelser. Han fandt, at det, at institutionerne henviste til »resultaterne af en OLAF-undersøgelse« uden at give yderligere oplysninger, ikke udgjorde en sådan meddelelse. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Parlamentet og Kommissionen ikke havde givet en sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for deres beslutninger om at opsig kontrakterne med oversættelsesfirmaet. Han fremsatte derfor kritiske bemærkninger til begge institutioner.

Idet klagen omhandlede en tvist vedrørende en kontrakt, underrettede Ombudsmanden klageren om, at de pågældende kontrakter giver mulighed for at tage retslige skridt for at løse tvisten.

3.4.5 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

PÅSTAND OM URIMELIGHED OG MANGLEDE GENNEMSIGTIGHED I UDVÆLGELSESPROCEDURE

Sammendrag af afgørelse om klage 378/2003/MF over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

Klagerendeltogienudvælgelsesprocedureiforbindelsemedenindkaldelseafinteressetilkendegivelser lanceret af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) i 2002 med henblik på i lyset af udvidelsen af Unionen at etablere en database med adgang for alle EU's institutioner og organer over midlertidige stillinger.

EPSO afviste klagerens ansøgning, fordi han havde angivet, at hans kendskab til ét af de ni tiltrædelsessprog var »meget godt«, mens der i henhold til indkaldelsen var krav om »indgående« kendskab til ét af disse sprog.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at førudvælgelsesproceduren havde været urimelig, fordi den havde været baseret på ansøgernes egne subjektive bedømmelse af deres egne sprogfærdigheder. Han mente, at der var risiko for, at gode ansøgere med en realistisk vurdering af deres færdigheder kunne fravælges, mens andre bestod stopprøverne på grund af deres egne urealistiske bedømmelse. Klageren gjorde endvidere gældende, at udvælgelsesproceduren ikke havde været gennemsigtig. Han nedlagde påstand om, at hans ansøgning skulle have været taget i betragtning, og at hans navn skulle have været tilføjet listen til Kommissionens generaldirektorater.

EPSO henviste i sin udtalelse om klagen til den vejledning for ansøgere, der findes på EPSO's websted, hvori det anføres, at ansøgerne selv skal vælge de sprog, de vil angive deres kendskab til, samt specificere, hvor godt deres kendskab er. EPSO påpegede endvidere, at ansøgerne blev afkrævet et indgående kendskab til mindst ét af de 10 tiltrædelseslandes sprog samt et godt kendskab til engelsk, fransk eller tysk. Bedømmelsesudvalget havde fortolket »indgående kendskab« som svarende til modersmålskompetence eller »flydende«. Ansøgeren havde i sin ansøgning angivet, at fransk var hans modersmål, mens hans kendskab til »slovensk« var »meget godt«. Han opfyldte dermed ikke bedømmelsesudvalgets udvælgelseskriterier.

Ombudsmanden fandt i sin afgørelse ikke, at EPSO havde gjort sig skyldig i et tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til påstanden om urimelighed i førudvælgelsesproceduren som følge af kandidaternes egne subjektive bedømmelse af deres egne sprogfærdigheder. Han fandt, at der i indkaldelsen af interessetilkendegivelser klart var krav om, at ansøgerne skulle vælge deres modersmål/hovedsprog og derefter angive, hvor godt deres kendskab var til andre sprog, hvilket betød, at ansøgerne selv skulle bedømme deres sprogfærdigheder. Selv om Ombudsmanden fandt, at bedømmelsesudvalgets beslutning om ikke at medtage klagerens ansøgning i den relevante

database syntes at være i overensstemmelse med dets udvælgelseskriterier, konkluderede han, at EPSO ikke klart havde angivet, hvilke sproglige krav ansøgerne skulle opfylde. Han gentog derfor den kritiske bemærkning, han allerede havde fremsat over for EPSO i klage 411/2003/GG.

UTILSTRÆKKELIG BEGRUNDELSE FOR SPROGPOLITIK I EN ALMINDELIG UDVÆLGELSESPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 2216/2003/(BB)MHZ over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

Ombudsmanden modtog en klage over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors beslutning om kun at korrespondere med ansøgere i en almindelig udvælgelsesprøve på engelsk, fransk og tysk. Klageren var ikke selv ansøger i udvælgelsesprøven. EPSO kommenterede dette i sin udtalelse til Ombudsmanden, som henviste til, at det hverken fremgår af traktatens artikel 195 eller Ombudsmandens statut, at en klager personligt skal være berørt af det påståede tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Klageren gjorde gældende, at EPSO's beslutning krænkede princippet om ligestilling mellem de officielle sprog i henhold til Rådets forordning 1/1958⁴³ samt princippet om, at enhver unionsborger kan skrive til Fællesskabets institutioner på et af traktatsprogene og få svar på samme sprog (traktatens artikel 21 og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder). Han påpegede, at ansøgerne ikke behøvede at have kendskab til nogen af disse tre sprog for at deltage i den pågældende udvælgelsesprøve.

EPSO gjorde i sit svar gældende, at (i) de europæiske institutioner skal vedtage fællesprog med henblik på at sikre effektiv kommunikation og arbejde inden for rimelige frister, (ii) i lyset af at ansøgerne er potentielle tjenestemænd i de europæiske institutioner, er institutionerne ikke nødvendigvis i henhold til retspraksis forpligtet til at besvare en anmodning eller klage fra en potentiel tjenestemand på den pågældende persons sprog, og (iii) Domstolens retspraksis anerkender, at det er passende og forholdsmæssigt at begrænse brugen af sprog til de mest udbredte sprog i Unionen.

Ombudsmanden fandt, at der i henhold til principperne for god forvaltningsskik skal være retshjemmel for afgørelser, som berører enkeltpersoners rettigheder eller interesser, og deres indhold skal være i overensstemmelse med lovgivningen (artikel 4 i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik). Han konkluderede, at EPSO's forklaring på sin beslutning var utilstrækkelig, idet det ikke forklarede sine begrundelser, således at de kunne vurderes. For så vidt angår EPSO's første argument, var han ikke overbevist om, at det var relevant for begrundelsen for den pågældende beslutning, eftersom ansøgere kunne være berettiget til at deltage i udvælgelsesprøven uden at have kendskab til nogen af de tre relevante sprog. For så vidt angår det andet argument, påpegede han, at EPSO ikke forklarede begrundelserne for den anfægtede beslutning, men blot angav årsagen til, at det havde ment, at ansøgerne ikke var berettiget til at anfægte beslutningen. For det tredje påpegede Ombudsmanden, at Domstolen i den pågældende sag havde konstateret, at bestemmelserne i den relevante forordning fra Rådet var tilstrækkelige til at begrunde beslutningen og give mulighed for at vurdere begrundelserne. Som allerede nævnt mente Ombudsmanden ikke, at EPSO klart havde givet begrundelser for den anfægtede beslutning i nærværende sag.

I lyset af at dette drejede sig om en »actio popularis«-klage fandt Ombudsmanden det ikke passende at søge en mindelig løsning. Han afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning. Med denne afgørelse mente han ikke, at det var nødvendigt at tage stilling til klagerens argumenter vedrørende Rådets forordning 1/1958, artikel 21 i traktaten og artikel 41 i chartret. Han bemærkede imidlertid, at EPSO ikke er en fællesskabsinstitution, og at de tre nævnte bestemmelser derfor ikke synes at gælde direkte for EPSO. Han bemærkede endvidere, at Domstolen har antydnet, at henvisningerne

43

ØF Rådet: Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, EFT B 17 af 6.10.1958, s. 385.

i traktaten til brug af sprog i Unionen ikke kan betragtes som bevis for et generelt princip i fællesskabslovgivningen om, at enhver borger under alle omstændigheder har ret til at få udleveret en version af alle dokumenter, som kan berøre borgerens interesser, på borgerens eget sprog.

3.4.6 Europol

UNDLADELSE AF AT RESPEKTERE VEDTÆGTEN FOR EUROPOLS PERSONALE I FORBINDELSE MED ANSÆTTELSE AF EN ASSISTENT

Sammendrag af afgørelse om klage 1571/2003/OV over Europol

Klageren arbejdede som assistent for Europol fra 1. maj 2001 til 1. april 2003. Efter at hun blev ansat, fandt hun ud af, at hun var ansat som lokalt ansat og ikke som Europol-ansat i henhold til vedtægten for Europols personale. Da klageren nu var ansat under mindre gunstige betingelser, skrev hun til Europols direktør og anmodede om, at dette blev ændret, samt om erstatning, men denne anmodning og en senere klage blev afvist.

I august 2003 indgav klageren en klage til Ombudsmanden, hvori hun gjorde gældende, at Europol ikke havde overholdt sine vedtægter (artikel 1, 2 og 3 samt bilag 1), da den ansatte hende i stillingen som assistent som lokalt ansat og ikke som Europol-ansat. Klageren nedlagde endvidere påstand om erstatning.

Europol anførte i sin udtalelse om klagen, at på grund af ansættelsessystemets manglende fleksibilitet havde det været nødvendigt at ansætte midlertidigt personale på samme betingelser som dem, der gælder for lokalt ansatte, i de situationer, hvor stillingsfortegnelsen ikke omfattede Europol-stillinger, og arbejdsbyrden var så stor, at der var brug for midlertidig assistance. Selv om det er korrekt, at denne politik resulterede i, at der blev ansat medarbejdere som lokalt ansatte i andre stillinger end dem, der formelt er beskrevet i bilag 1 i vedtægten for Europols personale, var Europol berettiget til det, så længe det holdt sig inden for rammerne af sit personalebudget. Europol anfægtede endvidere, at klageren havde lidt et økonomisk tab. Det påpegede, at Europols eneste andet alternativ havde været slet ikke at ansætte klageren.

Ombudsmanden påpegede i sin beslutning, at det i bilag 1 i vedtægten for Europols personale klart fastlægges, at stillingen som assistent er en Europol-stilling. Endvidere fandt Ombudsmanden ikke noget retsgrundlag i vedtægten for Europols praksis med at ansætte midlertidigt personale på samme betingelser som dem, der gælder for lokalt ansatte, i situationer, hvor stillingsfortegnelsen ikke indeholder Europol-stillinger. Ombudsmanden konkluderede, at Europol ikke havde respekteret vedtægten for sit personale, da den ansatte klageren i stillingen som assistent som lokalt ansat. Han fremsatte derfor en kritisk bemærkning. For så vidt angår kravet om erstatning, fandt Ombudsmanden imidlertid ikke, at klageren havde påvist, at hun havde lidt et tab som følge af tilfældet af fejl eller forsømmelser, idet Europols argument om, at det eneste andet alternativ ville have været slet ikke at ansætte hende, ikke syntes urimeligt. Ombudsmanden fandt, at den kritiske bemærkning var nok til at henlede Europols opmærksomhed på behovet for at revidere sin ansættelsespraksis.

Yderligere bemærkning

Europol svarede i en skrivelse af 10. januar 2005 på den kritiske bemærkning. Europols fungerende direktør mente, at den kritiske bemærkning var nyttig for Europol, og takkede Ombudsmanden for hans undersøgelse. Han anførte, at de relevante afdelinger allerede var blevet pålagt at revidere Europols ansættelsespraksis.

3.5 FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN

3.5.1 Europa-Kommissionen

KORT TIDSFRIST MEDFØRTE FEJL I ET FORSKNINGSFORSLAG

Sammendrag af afgørelse om klage 1878/2002/GG over Europa-Kommissionen

Klageren, en lille virksomhed fra Det Forenede Kongerige, indgik en aftale om sonderingspræmier med Kommissionen med henblik på udarbejdelse af et Craft-forslag inden for rammerne af det specifikke program for forskning og teknologisk udvikling »Konkurrencedygtig og bæredygtig vækst«. Der var mulighed for, at de forslag, Kommissionen modtog inden den 7. februar 2002, kunne blive gennemgået med henblik på at vurdere, om de var støtteberettigede. Klagerens forslag blev indsendt den 12. februar 2002, kort efter at den havde modtaget den underskrevne kontrakt fra Kommissionen den 4. februar 2002. Kommissionen vurderede efterfølgende klagerens forslag som ikke værende støtteberettiget.

Klageren henvendte sig til Ombudsmanden og gjorde gældende, at det, der ifølge klageren var en »latterligt kort tidsfrist« havde skabt en situation, hvor der kunne opstå fejl. Ifølge klageren havde den kun få dage til at udarbejde sit forslag og sende det ind til Kommissionens forudgående kontrol af, om det var støtteberettiget. Klageren anførte, at den havde gjort alt, hvad der stod i dens magt, for at forberede sig til kontrakten, for egen risiko og regning, både hvad angår tid og penge. Den tilføjede, at forslaget var blevet afvist på grund af manglende opfyldelse af ét kriterium, som det nationale kontaktpunkt for sådanne forslag i Det Forenede Kongerige, Beta Technology Ltd., ikke havde forklaret godt nok.

Kommissionen gjorde gældende, at virksomheden havde haft tilstrækkelig tid til at udarbejde et godt forslag. Endvidere beskrev den de værktøjer og ydelser, som virksomheden havde fået stillet til rådighed med henblik på at få vurderet om forslaget var støtteberettiget.

Ombudsmanden fandt ikke, at Kommissionen havde givet virksomheden rimelig tid til at indsende sit forslag til den forudgående kontrol. Dette resulterede i, at virksomhedens forslag blev vurderet til ikke at være støtteberettiget som følge af en fejl. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling, hvori han opfordrede Kommissionen til at overveje at udbetale erstatning til virksomheden i det omfang, den havde lidt et tab som følge af Kommissionens fejl eller forsømmelser.

Kommissionen anerkendte i sin detaljerede udtalelse om forslaget til henstilling, at særlige omstændigheder havde gjort det vanskeligt for klageren at opfylde betingelserne. Den fremhævede, at den ikke på nogen måde ville skade små og mellemstore virksomheder. Den fandt i lyset af de kendsgerninger, som Ombudsmanden ridsede op, og uden nødvendigvis at være enig i hans konklusioner, at det på grund af sagens usædvanlige karakter var rimeligt at yde kulanceerstatning for nogle af klagerens udgifter.

Klageren underrettede i sine bemærkninger Ombudsmanden om, at der var indgået aftale om en erstatning på 21.000 euro. Klageren takkede Ombudsmanden for hans hjælp og interesse.

UNØDIG FORSINKELSE I BEHANDLINGEN AF EN OVERTRÆDELSSESSAG

Sammendrag af afgørelse om klage 1963/2002/IP over Europa-Kommissionen

K., ejeren af et østrigsk lastbilsudlejningsfirma, indgik i 1995 en aftale om køb af 99 lastbiler med B., en italiensk lastbilsforhandler. B. meddelte imidlertid K., at han ikke var i stand til at levere lastbilerne som aftalt, da importøren med ansvar for Italien havde nægtet at levere dem, fordi lastbilerne var til en østrigsk kunde, som havde hjemsted uden for importørens aftaleområde i Italien. Ifølge K. var den egentlige årsag til afslaget, at prisen på lastbilerne på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået, var 25-30 % lavere i Italien end i Østrig. K. klagede i 1996 til Kommissionen og anmodede den om at undersøge, hvorvidt importørens adfærd var i strid med principperne i konkurrencelovgivningen.

Klageren, som klagede på vegne af K., nedlagde påstand om unødigt forsinkelse og uagtsomhed fra Kommissionens side i behandlingen af den klage, han indgav i 1996.

Kommissionen forklarede, at den anvendte fremgangsmåde var i overensstemmelse med de principper, som Retten i Første Instans har godkendt, nemlig at institutionen er berettiget til at give de sager, den får forelagt, forskellig prioritet efter, i hvor høj grad Fællesskabets interesser er berørt. Kommissionen havde truffet alle nødvendige foranstaltninger for at undersøge sagen og havde konkluderet, at sagen ikke var en prioritet.

Ombudsmanden fremsatte den 5. september 2003 et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han anbefalede den at færdigbehandle sagen senest den 30. november 2003. Han bemærkede, at det er god forvaltningsskik at træffe beslutninger inden for rimelig tid. Ombudsmanden fandt desuden ikke, at Kommissionen havde givet en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor den ikke havde kunnet træffe en beslutning i sagen, selv efter næsten syv et halvt år. Han bemærkede endvidere, at Kommissionens sidste meddelelse om K.'s sag var fra den 8. marts 2001, og at Kommissionen ikke havde givet nogen forklaring på, hvorfor den havde forholdt sig tavs de to foregående år. Uden præjudice i forhold til Kommissionens skønsmæssige beføjelser med hensyn til behandling af klager fandt Ombudsmanden ikke, at syv et halvt år kunne betragtes som rimelig tid til behandling af en sag.

Kommissionen anførte i sin detaljerede udtalelse, at den var nået til den konklusion, at der ikke var tilstrækkelige beviser for, at der var sket en overtrædelse af EU's konkurrencelovgivning, og at det ikke var berettiget at foretage yderligere undersøgelser, da sagen ikke i tilstrækkelig grad berørte Fællesskabets interesser. Efter Ombudsmandens forslag til henstilling fulgte Kommissionen den normale procedure for afvisning af klager. Den sendte en skrivelse til K., hvori den forklarede sin mening om sagen. Med forbehold af eventuelle bemærkninger fra K. agtede Kommissionen at træffe en endelig beslutning om klagen senest i marts 2004.

Selv om Kommissionen ikke havde truffet en endelig beslutning om sagen inden den dato, som Ombudsmanden havde angivet i sit forslag til henstilling, havde han ingen grund til at antage, at Kommissionen ikke ville holde sine løfter. Ombudsmanden fandt, at institutionen havde imødekommet det væsentlige aspekt i forslaget til henstilling, og afsluttede derfor behandlingen af sagen.

3.5.2 Europa-Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

ANKLAGER OM SVIG I »BLUE DRAGON«-SAGEN

Sammendrag af afgørelser om klage 1769/2002/(IJH)ELB over Europa-Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

I oktober 2002 klagede bestyrelsesmedlemmerne i virksomheden »Blue Dragon 2000« over Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

Ifølge klagerne havde de været udsat for svindel med fællesskabsmidler fra Leader II-programmet. Forvaltningen af dette program blev varetaget af både de regionale myndigheder i Catalonien og en privat »lokal aktionsgruppe«. I efteråret 2000 informerede klagerne OLAF og de regionale myndigheder om deres mistanker og havde kontakt med OLAF's undersøgere. Senere fandt klagerne ud af, at de pågældende undersøgere var blevet overflyttet til andre opgaver. De modtog endvidere en rapport om en inspektion gennemført af de regionale myndigheder i Catalonien, som anbefalede, at Fællesskabets støtte til Blue Dragon-projektet skulle tilbagebetales. Klagerne indgav en klage til Europa-Kommissionen over Spanien, men Kommissionens svar viste, at deres klage var blevet behandlet som almindelig korrespondance.

I klagen til Ombudsmanden gjorde klagerne gældende, at Kommissionen og OLAF ikke havde behandlet klagerne om svig korrekt, og at denne svig blev gjort mulig på grund af systemet for uddeling af Leader II-midler gennem private organer samt Kommissionens utilstrækkelige kontrol. Klageren nedlagde påstand om at blive rensset offentligt, tilbagegivelse af de midler, der var blevet stjålet fra dem, og erstatning.

Klagen indeholdt endvidere omfattende beskyldninger om hemmelig forståelse. Ombudsmanden meddelte klagerne, at hans mandat er begrænset til Fællesskabets institutioner og organer, og at han derfor kun kunne behandle påstandene om Kommissionen og OLAF.

Klagerne anmodede oprindeligt om fortrolighed, men de meddelte i april 2003 Ombudsmanden, at de ikke længere ønskede, at klagen skulle være fortrolig.

Undersøgelsen vedrørende Kommissionen

Kommissionen havde ikke fundet det nødvendigt at registrere klagerens skrivelse som en klage på grund af problemernes karakter, og fordi Fællesskabets økonomiske interesser var beskyttet.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen skulle have registreret skrивelsen som en klage. Han fremsatte et forslag til henstilling til Kommissionen om at tage klagerens skrivelse op til fornyet behandling og behandle den i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Ombudsmanden om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten⁴⁴.

Kommissionen accepterede forslaget til henstilling, hvorfor Ombudsmanden afsluttede behandlingen af sagen vedrørende Kommissionen i marts 2004.

Ombudsmanden påpegede, at klagerne kunne indgive en ny klage til Ombudsmanden, hvis de ikke mente, at Kommissionens undersøgelse var tilfredsstillende.

⁴⁴

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002)0141), EFT C 244 af 10.10.2002, s. 5.

Undersøgelsen vedrørende OLAF

OLAF forklarede, at den havde indledt en undersøgelse i februar 2001. OLAF aflyste en planlagt inspektion på stedet, efter at det spanske landbrugsministerium anførte, at de regionale myndigheder planlagde at kontrollere alle den lokale aktionsgruppes aktiviteter. OLAF modtog de spanske myndigheders rapporter i juli 2001, fandt ikke, at der var grund til at sætte spørgsmålstegn ved deres resultater, og besluttede derfor ikke at gennemføre endnu en undersøgelse. OLAF's bestyrelse godkendte den endelige rapport i december 2002. Ifølge denne rapport kunne OLAF ikke på grundlag af de spanske myndigheders resultater bekræfte beskyldningerne om uregelmæssigheder i den lokale aktionsgruppe, men der blev fundet uregelmæssigheder i Blue Dragon-projektet. I rapporten anbefalede man, at sagen blev afsluttet med en finansiel opfølgning for at få tilbagebetalt de midler, der var udbetalt til Blue Dragon-projektet.

Ombudsmanden fandt, at OLAF's administrative undersøgelser i henhold til principperne for god forvaltningsskik skal udføres omhyggeligt, uvildigt og objektivt. En gennemgang af beviserne affødte nogen tvivl om, hvorvidt OLAF's undersøgelse havde været tilfredsstillende, herunder på grund af den tydelige forskel på generaldirektørens underskrift på beslutningen om at indlede undersøgelsen og hans underskrift på andre dokumenter. (OLAF var ikke tidligere blevet spurgt om dette spørgsmål). Ombudsmanden beskrev dette i et forslag til henstilling fra februar 2004 om, at OLAF skulle overveje at genåbne undersøgelsen eller gennemføre en ny undersøgelse.

OLAF besvarede alle punkterne i forslaget til henstilling og konkluderede, at der ikke var grund til at genåbne undersøgelsen eller åbne en ny undersøgelse. Ombudsmanden tog i vurderingen af OLAF's detaljerede udtalelse højde for, at Kommissionen var i færd med at undersøge klagerens påstande om Spaniens overtrædelse af fællesskabslovgivningen. Han fandt, at OLAF's konklusion om, at der ikke var grund til at genåbne sin egen undersøgelse eller åbne en ny undersøgelse, synes rimelig på dette trin i Kommissionens undersøgelser.

Ombudsmanden afsluttede derfor behandlingen af sagen vedrørende OLAF i juli 2004.

Ombudsmanden bemærkede i sin endelige afgørelse, at Kommissionen havde fremsat et forslag om ændring af forordningen om OLAF's undersøgelser. Fællesskabets lovgiver havde derfor mulighed for at overveje mulige ændringer i den måde, hvorpå OLAF gennemfører sine interne og eksterne undersøgelser og dets samarbejde med medlemsstaternes myndigheder. Ombudsmanden kommenterede endvidere OLAF's forklaring om, at OLAF's generaldirektør på et tidspunkt havde ændret sin underskrift for at gøre den mere læselig. Ombudsmanden påpegede, at det ville have været i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik, hvis OLAF på det pågældende tidspunkt havde udarbejdet et officielt dokument om denne ændring.

3.6 SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE

3.6.1 Rådet for Den Europæiske Union

BARN S MANGLENDE ADGANG TIL EU'S SYGEFORSIKRING

Sammendrag af afgørelse om klage 2210/2003/MHZ over Rådet for Den Europæiske Union

Klageren modtog i november 2001 en personlig meddelelse med nummer SN 3736/010 fra chefen for sygesikringskontoret. Ifølge denne meddelelse ville hendes barn fra den 31. december 2001 være dækket af det belgiske sociale sikringsystem, og den fælles sygeforsikringsordning ville kun give supplerende dækning.

Den 14. december 2001 skrev klageren sammen med to andre tjenestemænd i Rådet en fælles skrivelse til vicegeneraldirektøren for personale og administration, hvori hun anførte, at meddelelsen var diskriminerende, og anfægtede dens retskraft. Vicegeneraldirektøren omtalte ikke klagerens anmodning om en rådgivende udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste, men rådede hende i stedet til at kontakte chefen for sygesikringskontoret. Klageren kontaktede derfor Personaleudvalget, som uden held forsøgte at arrangere et møde mellem klageren og vicegeneraldirektøren. Idet klageren ikke mente, at hun var bundet af meddelelse SN 3736/01, fortsatte hun med at indsende ansøgninger om refusion af sit barns lægeudgifter. Klagerens ansøgning om refusion blev første gang afslået den 28. marts 2003.

Den 7. november 2003 indgav hun en klage til Den Europæiske Ombudsmand. I lyset af at de to andre tjenestemænd i Rådet samme dag havde indgivet klager vedrørende samme sag, blev de tre klager behandlet sammen. Klageren anførte i sin klage til Ombudsmanden, at meddelelse SN 3736/01 var i strid med tjenestemandvedtægten, diskriminerende og ikke juridisk bindende. Hun nedlagde påstand om, at hendes barn skulle være berettiget til samme sygesikringsdækning som andre EU-ansattes børn.

Rådet forklarede i sin udtalelse om klagen sin håndtering af sagen. Den anførte, at klageren ikke formelt havde anfægtet beslutningen i meddelelse SN 3736/01. Hun havde heller ikke inden for den fastsatte frist anfægtet sygesikringskontorets beslutninger om ikke at refundere udgifterne.

Rådet henviste til artikel 72, stk. 1, i tjenestemandsvedtægten og artikel 6 i ordningen vedrørende sygesikring for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, i henhold til hvilken tjenestemandens børns lægeudgifter kun kan refunderes, hvis tjenestemanden ikke har modtaget eller er berettiget til at modtage refusion fra andre sygesikringsordninger. Rådet vedføjede en kopi af en erklæring fra det nationale belgiske sygesikringskontor. I denne erklæring blev det forklaret, at den belgiske sygesikring er obligatorisk for et barn, hvis forælder er dækket af denne forsikring, selv om den anden forælder er tjenestemand i EU.

Endelig satte Rådet spørgsmålstegn ved, om klagen til Ombudsmanden var antagelig, idet klageren ikke havde indgivet en intern administrativ klage til ansættelsesmyndigheden i henhold til tjenestemandsvedtægten artikel 90, stk. 2. Klagerens henvendelser til vicegeneraldirektøren og til Personaleudvalget kunne ikke betragtes som en administrativ klage.

Klageren besvarede Rådets udtalelse og anførte, at skrivelsen til vicegeneraldirektøren af 14. december 2001 skulle betragtes som en anmodning om oplysninger og ikke som en klage.

Ombudsmanden tog derfor klagens antagelighed op til fornyet overvejelse. Selv om Ombudsmanden, da han indledte undersøgelsen, havde ladet tvivlen komme klageren til gode og konkluderet, at

skrivelsen til vicegeneraldirektøren var en klage, var dette ikke længere muligt i lyset af klagerens bemærkninger. Ombudsmanden konkluderede derfor, at klagen faktisk var uantagelig, idet klageren ikke havde udtømt alle mulighederne i tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2. Ombudsmanden fandt derfor, at klageren havde opgivet sagen, og fortsatte derfor ikke sine undersøgelser af klagens anbringender og påstande.

3.6.2 Europa-Kommissionen

AFVISNING AF AT BETALE FAKTURAER I FORBINDELSE MED EN TACIS-SERVICEKONTRAKT

Sammendrag af afgørelse om klage 253/2003/ELB (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren var formand og administrerende direktør for en virksomhed, der fik tildelt en Tacis-servicekontrakt. Da kontrakten udløb, sendte klageren de udestående fakturaer til Kommissionen, men Kommissionen nægtede at betale. Fakturaerne omfattede honorar og dagpenge for en tolk, udgifter til brug af et privat køretøj, ekstra udgifter i budgettet til uddannelse og studieture, ekstra »backstopping«-dage⁴⁵ og forsinkelser i godkendelsen af individuelle uddannelsesanmodninger.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen ikke var berettiget til at nægte at betale fakturaerne, fordi de pågældende udgifter var berettigede i henhold til Tacis-kontrakten. Han nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle betale de udestående fakturaer samt morarente.

Kommissionen anførte, at der ikke var nogen retlige grunde til at betale det beløb, som klageren forlangte. Den fandt, at virksomheden ikke var berettiget til at ansætte tolken, da tolken var gruppelederens hustru. Den ville ikke betale for kørsel, da den fremsendte faktura omfattede udgifter til brug af et privat køretøj, og der var givet forhåndsgodkendelse til leje af et køretøj. Under alle omstændigheder svarede kilometersatsen i klagerens faktura ikke til det franske skattevæsens officielle sats, som han hævdede. Den ville ikke betale de ekstra beløb i budgettet til uddannelse og studieture, da kontrahenten havde overskredet de godkendte beløb uden at bede om godkendelse af et ændret budget. For så vidt angår individuelle uddannelsesanmodninger, fandt Kommissionen ikke, at der havde været urimelige forsinkelser.

Efter nøje gennemgang af Kommissionens udtalelse og klagerens bemærkninger skrev Ombudsmanden til Kommissionen for at foreslå en mindelig løsning. Ombudsmanden foreslog, at Kommissionen kunne genoverveje sin beslutning om ikke at betale klagerens fakturaer samt at betale passende renter.

Kommissionen bekræftede i sit svar på forslaget til mindelig løsning, at den ikke havde en regel, der forbød familiemedlemmer til vestlige Tacis-projektansatte at blive ansat i samme projekt, ligesom den heller ikke havde offentliggjort oplysninger om sin praksis i denne henseende. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen burde fastlægge bestemmelser for ansættelse af familiemedlemmer i forbindelse med projekter som Tacis, men påpegede, at Kommissionen bedre vil kunne opfylde målene med sådanne bestemmelser, samtidig med at den sikrer retfærdighed og gennemsigtighed, ved at vedtage og offentliggøre de anvendte bestemmelser og principper.

For så vidt angår betaling af udgifterne til brug af et privat køretøj, indvilligede Kommissionen i at dække disse udgifter under forudsætning af, at de var baseret på det franske skattevæsens officielle kilometersats. Klageren accepterede ikke Kommissionens forslag. Ombudsmanden konkluderede, at der ikke kunne opnås en mindelig løsning om dette aspekt af klagen.

⁴⁵

Dvs. den tid, som projektlederen tilbringer i Den Europæiske Union i stedet for i modtagerlandene.

For så vidt angår den tid, det havde taget at godkende individuelle uddannelsesanmodninger, fandt Ombudsmanden, at Kommissionen havde givet ham en sammenhængende redegørelse for retsgrundlaget for sine dispositioner, og hvorfor kontrakten efter dens mening var blevet opfyldt. Han fandt også, at Kommissionen havde været berettiget til at nægte at betale de beløb i budgettet til uddannelse og studieture, der havde overskredet de godkendte beløb.

Yderligere bemærkning

Kommissionen fremsendte den 18. november 2004 bemærkninger til Ombudsmandens yderligere bemærkning. Den forklarede, at den praktiske vejledning til kontraktprocedurer finansieret over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget i forbindelse med samarbejde med tredjelande, som trådte i kraft i maj 2003, ikke indeholder udtrykkelige bestemmelser om ansættelse af en kontrahents familiemedlemmer. Det er kun tjenestemænd eller fuldmægtige i den offentlige forvaltning i modtagerlandet, der er udelukket. Artikel 94 i finansforordningen regulerer eventuelle interessekonflikter i indkøbsprocessen. Der findes en lignende bestemmelse i ovennævnte vejledning. Der kan endvidere opstå interessekonflikter, hvis kontrakten gives i underentreprise. Kommissionen fandt, at ansættelse af en kontrahents familiemedlemmer skal vurderes fra sag til sag og i henhold til finansforordningen og den praktiske vejledning.

KLASSIFICERING AF DVÆRGÆSEL I FORBINDELSE MED TILSKUD

Sammendrag af afgørelse om klage 1219/2003/GG og 760/2004/GG over Europa-Kommissionen

Rådets forordning om fremme af miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget indeholder en ordning med støtte til ekstensivering af produktionen. Landmændene kunne få tilskud, hvis antallet af »storkreaturer« pr. hektar ikke oversteg 1,4. »Enhovede dyr, der er mere end seks måneder gamle« talte 1,0 storkreatur og geder 0,15 storkreatur.

En tysk landmand i Karlsruhe-området havde fire heste og et dværgæsel på sine tre hektarer. Landmanden vurderede, at æslet cirka var på størrelse med et moderfår. Han regnede sig derfor frem til i alt 4,15 storkreatur og dermed et tal for storkreatur pr. hektar lige under 1,4. De kompetente myndigheder i området fandt, at et tal på 0,16 for storkreatur pr. hektar var passende for dværgæslet, hvilket betød, at han stadig ville holde sig inden for grænsen.

Da Kommissionen ved en stikprøve blev opmærksom på sagen, konkluderede den, at æslet hørte under kategorien »enhovede dyr«, for hvilken der gjaldt en værdi på 1,0 storkreatur. Tilskuddet på 240 DM (120 euro) blev derfor krævet tilbagebetalt. Endvidere fandt Kommissionen, at fejlen var en »tilfældig fejl«, som blev gentaget forholdsmæssigt i alle de transaktioner, som stikprøven blev taget fra. Den besluttede derfor (under hensyntagen til andre småfejl, som ellers ikke ville have affødt et fradrag) at fradrage udgifter, som Tyskland havde pådraget sig, på i alt 927.401 euro fra Fællesskabets finansiering.

Formanden for *Regierungspräsidium Karlsruhe* anførte i sin klage til Ombudsmanden (1219/2003/GG), at denne beslutning var urimelig og uforholdsmæssig.

Kommissionen henviste i sin udtalelse til en høring, hvor de tyske myndigheder, i modsætning til, hvad de tidligere havde meddelt, havde indrømmet, at fejlen ikke var et isoleret tilfælde, men at der var fundet flere tilfælde. Efter Kommissionens mening bekræftede dette, at fejlen var »tilfældig«.

Klageren besluttede på grund af en misforståelse at droppe sagen. Da denne misforståelse var opklaret, blev sagen imidlertid genoptaget af Ombudsmanden og registreret som en ny klage (760/2004/GG). Ombudsmanden fandt, at Kommissionens beslutning ved første øjekast syntes at stride mod al sund fornuft. Han bemærkede imidlertid også, at Domstolen konsekvent havde fastlagt, at Kommissionen med henblik på at godtgøre, at der foreligger en tilsidesættelse af reglerne vedrørende de fælles markedsordninger for landbruget kun skal fremlægge bevis for, at den har en begrundet og rimelig tvivl. Endvidere havde de tyske myndigheder accepteret, at fejlen ikke havde

været et isoleret tilfælde. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionens fremgangsmåde ikke udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Han tilføjede imidlertid, at problemet kunne have været undgået, hvis der i den relevante forordning var taget højde for muligheden for, at tilskudsansøgere holder dværgæsler. Han anførte, at han var overbevist om, at Kommissionen ville tage højde herfor i fremtidige lovgivningsforslag på området.

3.6.3 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

PÅSTAND OM MANGLENDE SVAR FRA ANSÆTTELSESMYNDIGHEDEN

Sammendrag af afgørelse om klage 1196/2003/ELB over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor

Klageren indsendte en ansøgning i udvælgelsesprøve KOM/C/1/02, som havde til formål at opstille en liste over egnede fransksprogede sekretærer (C5/C4). Hendes ansøgning blev afvist, fordi hun ikke havde tilstrækkelig erhvervs erfaring. Hun fremsendte en første anmodning om yderligere oplysninger. Udvalgelseskomitéen bekræftede sin beslutning om at udelukke hende fra udvælgelsesprøven. Hun fremsendte en ny anmodning om yderligere oplysninger og blev indbudt til de prøver, der skulle finde sted næste dag. Klageren gennemførte prøverne, men opnåede ikke det nødvendige resultat og blev udelukket fra udvælgelsesprøven. Derfor indgav hun en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenestemandsvedtægten.

Klageren gjorde i sin klage til Ombudsmanden gældende, at ansættelsesmyndigheden ikke havde besvaret nogle af de spørgsmål, hun havde stillet i sin klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenestemandsvedtægten.

Kommissionen fremsendte en udtalelse om klagen, som Ombudsmanden tolkede som en fælles udtalelse fra Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) og Kommissionen. Kommissionen og EPSO forklarede, at de havde besvaret alle klagerens anmodninger om yderligere oplysninger/genbehandling. Klageren havde også modtaget et svar på sin klage i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenestemandsvedtægten.

Ombudsmanden bemærkede, at svaret på klagerens klage i henhold til artikel 90, stk. 2, var meget detaljeret. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at Kommissionen og EPSO i forbindelse med hans undersøgelse havde givet yderligere forklaringer om de dokumenter, der skulle vedføjes ansøgningsformularen, hendes sene invitation til prøverne, indholdet i prøven, klagerne og udvalgelseskomitéens procedurer. For så vidt angår den kendsgøring, at klagerens første ansøgning og første anmodning om yderligere oplysninger var blevet afvist, mens hendes anden anmodning var blevet imødekommet, påpegede Ombudsmanden, at Kommissionens og EPSO's forklaring i deres udtalelse om klagen syntes at afvige fra ansættelsesmyndighedens forklaring i sit svar på klagen i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenestemandsvedtægten. Ombudsmanden fremhævede, at det kunne udledes fra Kommissionens og EPSO's forklaring i deres udtalelse, at udvalgelseskomitéen havde givet klageren adgang til at deltage i de skriftlige prøver på grundlag af den dokumentation, hun havde vedhæftet sin oprindelige ansøgning i udvælgelsesprøven.

Ombudsmanden mindede om, at klageren ønskede at få yderligere oplysninger og på baggrund af disse oplysninger ville tage stilling til, hvorvidt hun ville anlægge en sag eller indgive en ny klage til Ombudsmanden. Ombudsmanden fandt, at de spørgsmål, som klageren havde rejst i sin oprindelige klage, var blevet besvaret, og at det derfor ikke var nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser.

3.6.4 Regionsudvalget

MADPRISER FOR PRAKTIKANTER

Sammendrag af afgørelse om klage 32/2004/GG over Regionsudvalget

En praktikant, der arbejdede for Regionsudvalget, mente, at han var udsat for forskelsbehandling, fordi udvalgets praktikanter ikke fik rabat i udvalgets kantine i Bruxelles. De praktikanter, der arbejder for Kommissionen, Rådet, Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, kunne derimod købe mindst ét dagligt måltid med rabat (normalt 50 % af den fulde pris).

Klageren anførte i sin klage til Ombudsmanden, at praktikanterne med en månedsløn på mindre end 740 euro ikke havde råd til hver dag at købe frokost i kantinen til mindst 4,50 euro. Han nedlagde påstand om, at praktikanter i Regionsudvalget skulle behandles på lige fod med praktikanter i andre fællesskabsinstitutioner og -organer.

Regionsudvalget anførte i sin udtalelse, at kantinen blev drevet af en privat virksomhed. Kontrakten med denne virksomhed indeholdt ikke krav om særrabatter. Derfor kunne udvalget på grund af sine kontraktmæssige og retlige forpligtelser ikke tvinge kantinebestyreren til at tilbyde forskellige priser. Kantinebestyreren havde imidlertid skriftligt bekræftet, at denne ville tilbyde praktikanterne rabat, så snart udvalget var flyttet til en ny bygning i Bruxelles. Udvalget ville under alle omstændigheder forsøge at få indført en bestemmelse om rabatter til praktikanter, når der i fremtiden skulle forhandles kontrakt. Endvidere havde udvalgets generalsekretær besluttet at hæve praktikanternes månedsløn fra 735 euro til 1.000 euro.

Ombudsmanden anførte i sin afgørelse, at han ikke fandt udvalgets argumenter overbevisende. Selv om den eksisterende kontrakt ikke gav mulighed for, at udvalget kunne forpligte den private kantinebestyrer til at tilbyde rabatter, var der ikke noget, der afholdt udvalget fra at foreslå dette til kantinebestyreren. Endvidere fandt Ombudsmanden ikke, at udvalgets holdning var i overensstemmelse med den kendsgerning, at den eksisterende kontrakt stadig ville finde anvendelse efter, at udvalget var flyttet til den nye bygning, men at virksomheden ikke desto mindre havde bekræftet, at den efter flytningen ville give rabat. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at den nuværende kontrakt var indgået efter, at spørgsmålet om reducerede madpriser for praktikanter første gang blev rejst. Han fandt derfor ikke, at udvalgets argumenter var tilstrækkelige til, at han kunne vurdere, hvorvidt klagerens påstande var velbegrundede.

Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at praktikanternes økonomi var blevet væsentligt forbedret efter lønstigningen. Lønstigningen syntes at være mere end rigeligt til, at praktikanterne nu havde råd til hver dag at købe mad til den normale pris. Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden ikke, at der var grund til at fortsætte undersøgelsen.

3.6.5 Det Europæiske Universitetsinstitut

ALDERSGRÆNSER I ANSÆTTELSESPROCEDURER

Sammendrag af afgørelse om klage 2225/2003/(ADB)PB over Det Europæiske Universitetsinstitut

Klagerens ansøgning om en stilling ved Det Europæiske Universitetsinstitut (EUI) var blevet afvist, fordi hun ikke lå inden for den aldersgrænse, der var fastlagt for den pågældende stilling. Klageren gjorde gældende, at hun var udsat for forskelsbehandling på grund af alder. Hun nedlagde påstand om, at aldersdiskrimination i ansættelsesprocedurer skulle afskaffes.

Ombudsmandens mandat er begrænset til »Fællesskabets institutioner og organer«, hvilket hverken er defineret i traktaten eller i Ombudsmandens statut. Ombudsmanden havde i en tidligere undersøgelse (659/2000/GG) konkluderet, at det ikke kunne udelukkes, at EUI var et fællesskabsorgan med hensyn til Ombudsmandens mandat. EUI havde i den undersøgelse ikke udtalt sig om dette spørgsmål. I den nuværende undersøgelse meddelte EUI Ombudsmanden, at det havde konkluderet, at det ikke henhørte under hans kompetenceområde. Det henviste navnlig til, at EUI var oprettet i henhold til en »klassisk« international konvention og ikke på grundlag af fællesskabstraktaterne.

For så vidt angår klagerens påstand om forskelsbehandling, bemærkede EUI, at brugen af aldersgrænser i denne sag skyldtes en overlappning af »arbejdsmarkedslovgivning og pensionsrettigheder«. Der ville derfor blive fremsendt et forslag til EUI's Øverste Råd om at adskille disse to aspekter i EUI's vedtægter. I mellemtiden havde EUI givet instruks om ikke at sætte aldersgrænser i meddelelser om udvælgelsesprøver vedrørende den pågældende kategori.

Efter en grundig gennemgang af EUI's udtalelse og de relevante lovtekster konkluderede Ombudsmanden, at EUI havde rimelig grund til at mene, at det ikke er et »fællesskabsorgan« med hensyn til Ombudsmandens mandat. I lyset af at begrebet »fællesskabsorganer« i ovennævnte traktatbestemmelse ikke er defineret præcist i fællesskabslovgivningen, fandt Ombudsmanden imidlertid, at det på grund af fremtidige retlige forhold kunne være relevant at tage spørgsmålet om, hvorvidt EUI kan betragtes som et »fællesskabsorgan« inden for Ombudsmandens kompetenceområde, op igen.

I lyset af ovenstående fandt Ombudsmanden ikke, at han havde kompetence til at behandle klagerens påstand. Ombudsmanden glædede sig ikke desto mindre over EUI's beslutning om at foreslå Det Øverste Råd, at der bliver truffet foranstaltninger for at sikre, at forhold vedrørende pensionsrettigheder bliver afklaret på anden måde end ved at sætte aldersgrænser i ansættelsen, og at EUI i mellemtiden havde givet instruks om ikke at sætte aldersgrænser i meddelelser om udvælgelsesprøver vedrørende den pågældende kategori.

3.7 SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING

KLASSIFICERING AF PRESSEMEDARBEJDERSTILLINGER VED KOMMISSIONENS DELEGATIONER I TREDJELANDE

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/2/2003/GG (fortrolig)

Den 6. oktober 2003 modtog Ombudsmanden en klage fra presse- og informationsmedarbejder ved Europa-Kommissionens delegation i Islamabad, B. B. hævdede i sin klage, at hans indplacering havde været en krænkelse af Kommissionens bestemmelser, og at han havde været offer for forskelsbehandling på grundlag af sin nationalitet.

I henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er Den Europæiske Ombudsmand beføjet til at modtage klager fra »enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat«.

Eftersom B. ikke syntes at være omfattet af nogen af disse kategorier, meddelte Ombudsmanden ham den 21. oktober 2003, at han ikke havde beføjelse til at behandle hans klage.

I betragtning af den alvorlige karakter af de spørgsmål, som B. havde rejst, fandt Ombudsmanden imidlertid, at de burde undersøges. Han besluttede derfor at indlede en undersøgelse på eget initiativ.

Kommissionen påpegede i sin udtalelse, at stillinger som presse- og informationsmedarbejder i delegationerne oprettedes enten som gruppe II- eller gruppe I-stillinger afhængigt af, hvilke opgaver der skulle udføres, og i overensstemmelse med de rammebestemmelser vedrørende ansættelsesbetingelser for lokalt ansatte i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i tredjelande, som blev offentliggjort i dens »Meddelelser fra Administrationen« den 22. juni 1990. Størstedelen (2/3) af stillingerne var ganske rigtigt oprettet i gruppe I, men over halvdelen af de pågældende presse- og informationsmedarbejdere var placeret under delegationslederens direkte ansvar. Kommissionen anførte, at Pakistan ikke var det eneste større land, hvor stillingen som pressemedarbejder havde gruppe II-status. Påstanden om forskelsbehandling på grund af nationalitet kunne derfor ikke accepteres.

Ombudsmanden bemærkede, at i bilag I i rammebestemmelserne nævntes stillinger som pressemedarbejdere som eksempler på administrative, rådgivende og tilsynsførende stillinger i den under gruppe I omhandlede forstand. Ombudsmanden fandt i lyset af denne bestemmelse, at det er op til Kommissionen at vise, på hvilket retsgrundlag og efter hvilke kriterier den ikke desto mindre skulle være berettiget til at indplacere visse pressemedarbejdere (og i særdeleshed B.) i gruppe II.

Ombudsmanden konstaterede imidlertid, at Kommissionen ikke har været i stand til at skabe klarhed omkring dette retsgrundlag og disse kriterier til trods for Ombudsmandens adskillige anmodninger om oplysninger herom.

Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden ikke, at Kommissionen havde forelagt nogen sammenhængende og overbevisende redegørelse for det forhold, at den klassificerede B.'s (og andre pressemedarbejders) stilling som en gruppe II-stilling, selv om dens rammebestemmelser nævner stillingerne som pressemedarbejdere som eksempler på administrative, rådgivende og tilsynsførende stillinger i gruppe I. Ombudsmanden fandt, at dette var et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Med hensyn til B.'s påstand om, at han også var genstand for forskelsbehandling på grund af sin nationalitet, mente Ombudsmanden ikke, at han på grundlag af det bevismateriale, der var i hans besiddelse, kunne konkludere, at denne påstand var berettiget.

Den 19. juli 2004 fremsatte Ombudsmanden et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han opfordrede den til at tage sine bestemmelser vedrørende klassificeringen af stillinger som pressemedarbejdere i sine delegationer i tredjelande i almindelighed og klassificeringen af B.'s stilling i særdeleshed op til fornyet overvejelse.

Ombudsmanden fandt ikke, at Kommissionens svar på hans forslag til henstilling var tilfredsstillende, hvorfor han fremlagde en særlig beretning for Parlamentet, hvori han gentog sit forslag til henstilling som en henstilling til Kommissionen.

3.8 UNDERSØGELSER PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN

MANGLENDE KLAGEPROCEDURE FOR Udstationerede nationale eksperter

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/1/2003/ELB vedrørende Europa-Kommissionen

Udstationerede nationale eksperter er nationale eller internationale tjenestemænd eller personer ansat i den private sektor, som midlertidigt arbejder for europæiske institutioner. I henhold til Kommissionens ansættelsesvilkår for udstationerede nationale eksperter forbliver de i arbejdsgiverens tjeneste i hele udstationeringsperioden og lønnes fortsat af denne. De modtager ikke desto mindre godtgørelse fra Kommissionen til dækning af diverse udstationeringsudgifter.

Ombudsmanden var ikke klar over, at der fandtes en intern procedure, navnlig artikel 90 i tjenstemandsvedtægten, for løsning af eventuelle tvister mellem udstationerede nationale eksperter og Kommissionen. Han bad derfor Kommissionen om at underrette ham om, hvorvidt den havde modtaget klager fra udstationerede lokale eksperter over forhold forbundet med deres udstationering, og hvor mange af sådanne klager Kommissionen havde behandlet. Han spurgte endvidere Kommissionen, om den ville være villig til at indføre en bestemmelse om løsning af eventuelle tvister i ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter.

Kommissionen bekræftede, at artikel 90 i tjenstemandsvedtægten ikke gælder for udstationerede nationale eksperter, idet tjenstemandsvedtægten ikke gælder for dem, og de godtgørelser, de modtager, er ikke baseret på tjenstemandsvedtægten. Ifølge Kommissionen havde dens tjenstegrene fulgt en uformel procedure for løsning af eventuelle tvister og besvarelse af forespørgsler med henblik på at undgå, at mulige tvister bliver forværret. Kommissionen anerkendte, at retsstillingen ikke var helt klar med hensyn til muligheder, fremgangsmåde og kanaler for tvistbilæggelse, navnlig i lyset af at den relevante afgørelse fra Kommissionen ikke indeholdt en klageprocedure. Kommissionen meddelte, at den var villig til i forbindelse med næste gennemgribende revision af ovennævnte bestemmelser at indføre en passende bestemmelse om tvistbilæggelse.

Ombudsmanden glædede sig over Kommissionens positive svar, men bemærkede, at den ikke havde fastlagt en tidsplan. Ombudsmanden mindede om, at undladelse af at handle inden for rimelig tid udgør et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og fremsatte et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han anførte, at Kommissionen burde indføre en klageprocedure til løsning af eventuelle tvister mellem udstationerede nationale eksperter og Kommissionen.

Kommissionen meddelte Ombudsmanden, at den accepterede hans forslag til henstilling, og antydede, at der kunne være vedtaget en klageprocedure for udstationerede nationale eksperter inden marts 2005.

Ombudsmanden konkluderede på grundlag af sine undersøgelser, at Kommissionen havde accepteret Ombudsmandens forslag til henstilling, og at de foranstaltninger, Kommissionen havde truffet for at gennemføre det, havde været tilfredsstillende, eftersom Kommissionen nu havde vedtaget en rimelig tidsplan.

KVALITETEN I FORVALTNINGEN PÅ EUROPASKOLERNE

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/5/2003/IJH vedrørende Europa-Kommissionen

Europaskolerne blev oprettet i 1957 med henblik på at undervise børn af ansatte i EU's institutioner. De henhører ikke direkte under Ombudsmandens mandat, men Kommissionen er repræsenteret i Det Øverste Råd og står for en stor del af skolernes finansiering. Når Ombudsmanden modtager klager om skolerne, anmoder han derfor Kommissionen om en udtalelse. I mange af disse klager, herunder en fælles klage i 2002 (845/2002/IJH), som mandede ud i et forslag til henstilling til Kommissionen, giver klagerne udtryk for forældrenes frustration og manglende medbestemmelse.

Ombudsmanden indledte i december 2003 en undersøgelse på eget initiativ om Kommissionens planer om fremme af skolernes forvaltningsskik. Undersøgelsen viste, at der er behov for at hjælpe skolerne med at sikre, at tilliden mellem de berørte parter (børn, forældre, institutionerne og borgerne i almindelighed) styrkes og opretholdes, samt at sikre større effektivitet fremover.

Kommissionen gav i sit svar udtryk for, at den var enig i, at der skulle gøres noget, anerkendte vigtigheden af samarbejde med forældrene og fortalte, at der ville blive udarbejdet en meddelelse for at fremhæve behovet for bedre forvaltning og gennemsigtighed. Kommissionen forklarede, at den allerede havde anmodet skolerne om at iværksætte foranstaltninger med det samme, herunder med hensyn til artikel 42 om aktindsigt i chartret om grundlæggende rettigheder. Kommissionen

påpegede imidlertid, at den kun har begrænset indflydelse på Det Øverste Råd, som tager lang tid om at træffe beslutninger og er tilbageholdende med at gennemføre reformer.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde forsøgt at afdække og afhjælpe de største svagheder i forvaltningen, som klagerne havde påpeget. Endvidere udgjorde dens forslag til den kommende meddelelse en stor mulighed for at forbedre kvaliteten i Europaskolernes forvaltning. Ombudsmanden konkluderede, at Kommissionen fuldt ud anerkender sit ansvar for at fremme god forvaltningsskik på skolerne i overensstemmelse med samme værdier, principper og standarder, der gælder for Fællesskabets institutioner og organer. Han afsluttede derfor undersøgelsen med at konstatere, at Kommissionen ikke havde gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden foreslog endvidere, at Kommissionen skulle oplyse Det Øverste Råd om den europæiske kodeks for god forvaltningsskik og opfordre det til at anvende den for skolerne og sikre, at skolerne selv anerkender behovet for at give forældrene medbestemmelse og vinde deres tillid som en del af deres primære vision.

Endelig meddelte Ombudsmanden, at han var villig til at hjælpe med at bedømme de fremskridt, der sker i styrkelsen af kvaliteten i forvaltningen på Europaskolerne og forbedringen af deres gennemsigtighed og effektivitet.

Yderligere bemærkning

Den 15. september 2004 fremsendte Kommissionen et positivt svar på Ombudsmandens forslag. Den vedføjede endvidere en kopi af sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om mulighederne for Europaskolesystemets fremtidige udvikling (KOM(2004)0519).

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

I 2004 gik både Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Unions institutioner og organer mere proaktivt ind i samarbejdet. Ud over at opfylde deres respektive institutionelle forpligtelser udnyttede Ombudsmanden og hans samarbejdspartnere enhver mulighed for at samarbejde til fordel for borgerne. Dette kapitel indeholder en oversigt over de møder og arrangementer, der blev afholdt med deltagelse af medlemmer og tjenestemænd fra EU's institutioner og organer i 2004. Først beskrives værdien af Ombudsmandens konstruktive samarbejde med institutionerne og organerne. Dette samarbejde er afgørende for at sikre de højeste forvaltningsstandarder, øge befolkningens viden om dens ret til at klage og gøre det muligt for Ombudsmandens kontor at arbejde effektivt. Der lægges særlig vægt på Ombudsmandens særlige forhold til Europa-Parlamentet, som udnævner ham, og som Ombudsmanden fremlægger årsberetningen for.

Værdien af samarbejde – til alles bedste

At sikre de højeste forvaltningsstandarder: Ombudsmanden bruger møderne med medlemmer og tjenestemænd til at forklare den logik, der ligger til grund for hans arbejde, hvordan de bedst besvarer de klager, han videregiver til dem, og hvordan procedurerne kan forbedres. Dette hjælper Ombudsmanden med at opfylde sin dobbelte rolle som både en ekstern kontrolinstans og en ressource, som kan bidrage til at forbedre kvaliteten i forvaltningen. Ombudsmanden anerkender endvidere vigtigheden af, at hans eget personale følger med i, hvad der sker i EU's institutioner og organer. Talere fra en række institutioner blev derfor i løbet af 2004 indbudt til at tale til Ombudsmandens medarbejdere.

At informere borgerne om deres rettigheder: Ombudsmanden nyder stor støtte fra institutionerne i sine bestræbelser på at skabe kontakt til borgerne. Der blev i 2004 afholdt arrangementer, der fokuserede på at afdække fremtidige samarbejdsområder, herunder initiativer til at nå ud til potentielle klagere, sikre en bred distribution af Ombudsmandens publikationer og øge kendskabet til hans arbejde via internettet.

At gøre det muligt for Ombudsmandens kontor at arbejde effektivt: Ombudsmanden mener, at det interinstitutionelle samarbejde er afgørende for at udnytte de ressourcer, hans kontor har til rådighed, bedst muligt. Dette gælder navnlig i en række budgetmæssige og administrative forhold, hvor Ombudsmanden først og fremmest samarbejder med Parlamentet (se bilag B). Dette bidrager til at undgå overlapning af personale på Ombudsmandens kontor og, hvor det er muligt, at skabe stordriftsfordele. Med henblik på at sikre, at institutionen selv får tildelt ressourcer, der står i et rimeligt forhold til det arbejde, der kræves udført, arbejder Ombudsmanden tæt sammen med EU's budgetmyndighed og mødes med de relevante repræsentanter fra institutionerne for at forklare og forsvare institutionens prioriteter. Der blev afholdt en lang række sådanne møder i 2004.

Ombudsmanden og Parlamentet – et specielt forhold

Ombudsmanden udnævnes af og rapporterer til Europa-Parlamentet. Der er et frugtbart samarbejde mellem Ombudsmanden og Parlamentets Udvalg for Andragender, som er ansvarlig for forbindelserne med Ombudsmanden, og som bl.a. udarbejder betænkningen om hans årsberetning. Parlamentets årlige forhandlingsmøde om Ombudsmandens virksomhed er en af de vigtigste begivenheder i Ombudsmandens kalender, da han her får lejlighed til at drøfte det arbejde, han har udført, og sine fremtidige initiativer.

Ombudsmandens forhold til Udvalget for Andragender blev yderligere styrket i 2004, da Ombudsmanden meddelte, at han støttede udvalgets indlemmelse i det europæiske netværk af ombudsmænd og tilsvarende organer som fuldgyldigt medlem. Dette skete efter en henstilling i DE ROSSA-betænkningen om Ombudsmandens årsberetning for 2003 og burde skabe yderligere forbedringer i den service, der ydes de europæiske borgere.

Ud over årsberetningen stiller Ombudsmanden alle sine publikationer til rådighed for medlemmerne af Europa-Parlamentet med henblik på at give dem fuldt overblik over hans aktiviteter. Parlamentsmedlemmerne fik i 2004 udleveret otte publikationer på op til 25 sprog. Disse publikationer er beskrevet i afsnit 6.5.

Ombudsmanden afholdt en række møder og arrangementer med medlemmer og tjenestemænd fra EU's institutioner og organer i 2004⁴⁶, som er beskrevet i afsnit 4.1 til 4.3.

4.1 EUROPA-PARLAMENTET

13. januar: Møde med Joan COLOM I NAVAL, MEP, næstformand for Europa-Parlamentet.

2. februar: Præsentation for medarbejderne i Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste. Parlamentets juridiske konsulent, Gregorio GARZON CLARIANA, var vært for denne præsentation.

11. februar: Møde med Julian PRIESTLEY, generalsekretær for Europa-Parlamentet.

11. marts: Møde med Malcolm HARBOUR, MEP.

30. marts: Møde med Wilfried KUCKELKORN, MEP, budgetordfører.

26. april: Fremlæggelse af Ombudsmandens årsberetning for 2003 for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender.

4. maj: Møde med Roy PERRY, MEP.

4. maj: Fremlæggelse af Ombudsmandens årsberetning for 2003 for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i Europa-Parlamentet.

7. maj: Møde med Patrick COX, formand for Europa-Parlamentet.

7. juni: Præsentation for ledende administrative medarbejdere i Europa-Parlamentet. Flere end 35 ledende medarbejdere deltog i dette møde, som blev ledet af Julian PRIESTLEY.

20. juli: Møder med Esko SEPPÄNEN, MEP, og Jan MULDER, MEP, for at drøfte Ombudsmandens budget for 2005.

21. juli: Møder med Kathalijne Maria BUITENWEG, MEP, Reiner BÖGE, MEP, Den DOVER, MEP, Herbert BÖSCH, MEP, Antonis SAMARAS, MEP, og Anne Elisabet JENSEN, MEP, for at drøfte Ombudsmandens budget for 2005.

22. juli: Møder med Ralf WALTER, MEP, Kyösti Tapio VIRRANKOSKI, MEP, og Markus FERBER, MEP, for at drøfte Ombudsmandens budget for 2005.

2. september: Fremlæggelse af Ombudsmandens prioriteter for 2005-budgettet på et møde med Europa-Parlamentets Budgetudvalg.

13. september: Møde med Anne Elisabet JENSEN, MEP, budgetordfører.

⁴⁶

Disse møder og arrangementer fandt sted i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg.

14. september: Møde med Bárbara DÜHRKOP DÜHRKOP, MEP, og Neena GILL, MEP, for at drøfte Ombudsmandens budget for 2005.

14. september: Præsentation af Ombudsmandens arbejde for Toomas ILVES, Marianne MIKKO og Siiri OVIIR, estiske medlemmer af Europa-Parlamentet.

14. september: Den Europæiske Ombudsmand vært ved en middag til ære for det nye formandskab og de nye koordinatører i Udvalget for Andragender. Marcin LIBICKI, MEP, formand for udvalget, Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, MEP, næstformand i udvalget, Proinsias DE ROSSA, MEP, Alexandra DOBOLYI, MEP, og David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, deltog ved middagen.

27. oktober: Møde med Sir Robert ATKINS, MEP.

16. november: Præsentation for lederne af Europa-Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne. Flere end 30 repræsentanter for kontorerne deltog i dette møde, som blev ledet af Francesca RATTI, generalsekretær for Parlamentets GD Information.

18. november: Fremlæggelse af Ombudsmandens årsberetning for 2003 for Europa-Parlamentets plenarmøde (se afsnit 6.1).

4.2 EUROPA-KOMMISSIONEN

20. januar: Præsentation for lederne af Europa-Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne. Dette møde blev ledet af Jorge de OLIVEIRA E SOUSA, generaldirektør i Kommissionens GD for Presse og Kommunikation.

10. februar: Møde med generaldirektøren for Europa-Kommissionens Juridiske Tjeneste, Michel PETITE. Ombudsmanden og generaldirektøren blev på dette møde enige om at medtage oplysninger om hinandens aktiviteter i deres personaleuddannelsesprogrammer.

30. marts: Præsentation af Michel PETITE, generaldirektør for Kommissionens Juridiske Tjeneste, for Ombudsmandens juridiske medarbejdere.

31. marts: Møde med Loyola DE PALACIO, næstformand for Europa-Kommissionen.

13. juli: Præsentation af P. Nikiforos DIAMANDOUROS for Kommissionens Juridiske Tjeneste ved et foredrag om Ombudsmandens dobbelte rolle.

4.3 ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

11. februar: Møde i Strasbourg med Dick ROCHE, irsk minister for europæiske anliggender og formand for Rådet.

23. februar: Møde med Erik HALSKOV, fungerende generaldirektør for Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO).

8. marts: Møde med Franz-Hermann BRÜNER, generaldirektør for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

10. marts: Møde med Den Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX, og hans stedfortræder, Joaquín BAYO DELGADO.

16. juni: Arbejdsfrokost med medlemmer af Revisionsretten, ledet af Revisionsrettens præsident, Juan Manuel FABRA VALLES.

26. november: Præsentation for Den Europæiske Ombudsmands personale af Vassilios SKOURIS, præsident for Domstolen. Vassilios SKOURIS' foredrag handlede om beskyttelse af de grundlæggende rettigheder i EU, når forfatningen for Europa træder i kraft.

Vassilios Skouris, præsident for De Europæiske Fællesskabers Domstol, taler til Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere. Strasbourg, Frankrig, 26. november 2004.

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

Den Europæiske Ombudsmand sætter et tæt samarbejde med sine kolleger på nationalt, regionalt og lokalt plan højt. Dette bidrager til at sikre, at borgernes klager behandles hurtigt og effektivt, og udgør dermed et centralt aspekt af Ombudsmandens reaktive rolle. Dette samarbejde er ligeledes vigtigt for Ombudsmandens proaktive rolle, idet det giver ham mulighed for at følge med i, hvad der sker i ombudsmændenes verden, udveksle oplysninger om EU-lovgivningen og forbedre kendskabet til bedste praksis.

Dette kapitel giver et overblik over de aktiviteter, som Ombudsmanden i 2004 deltog i for at styrke sit samarbejde med ombudsmænd i og uden for Europa yderligere. Det europæiske netværk af ombudsmænd er vigtigt for kontorets daglige arbejde med behandling af borgernes klager, hvorfor dette kapitel indledes med en beskrivelse af netværket og de aktiviteter, der fandt sted i netværket i årets løb.

5.1 DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND

Det europæiske netværk af ombudsmænd blev oprettet på initiativ af den første Europæiske Ombudsmand, Jacob SÖDERMAN, som inviterede ombudsmænd og tilsvarende organer i EU til et seminar i Strasbourg i september 1996. Deltagerne blev enige om at skabe en permanent samarbejdsproces med henblik på at fremme udvekslingen af oplysninger om fællesskabsretten og dens gennemførelse samt at gøre det muligt at videresende klager til det organ, der har de bedste forudsætninger for at foretage en sagsbehandling.

Netværket består nu af næsten 90 kontorer i 29 europæiske lande. Det omfatter ombudsmænd og tilsvarende organer på europæisk, nationalt og regionalt plan inden for Den Europæiske Union samt ombudsmænd og tilsvarende organer på nationalt plan i Norge, Island og ansøgerlandene. Hver enkelt af de nationale ombudsmænd og tilsvarende organer i EU's medlemsstater samt i Norge og Island har udnævnt en kontaktperson, som fungerer som forbindelsesled til andre medlemmer af netværket.

Netværket har støt udviklet sig til et effektivt samarbejdsværktøj for ombudsmændene og deres personale og er en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Erfaringer og bedste praksis udveksles via seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste. Dette kapitel indeholder en beskrivelse af disse aktiviteter samt en oversigt over samarbejdet om sagsbehandling i 2004.

Ombudsmandens informationsbesøg i medlemsstaterne og ansøgerlandene har vist sig at være særdeles effektive til at udvikle netværket og udgør et fremragende middel til at øge kendskabet til de mange kommunikationsværktøjer, der er til rådighed. Afsnit 5.1 afsluttes derfor med en gennemgang af Ombudsmandens informationsbesøg i 2004.

Seminarer for nationale ombudsmænd

Der afholdes hvert andet år seminarer for nationale ombudsmænd, som tilrettelægges af Den Europæiske Ombudsmand og en national ombudsmand i forening. Det næste seminar for

nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlandene vil blive afholdt i Haag den 10.-14. september 2005 og vil fokusere på ombudsmændenes og de tilsvarende organers rolle i gennemførelsen af EU-lovgivningen. Det vil være det femte seminar for nationale ombudsmænd og falder sammen med den europæiske ombudsmandsinstitutions 10-årsjubileum. Endvidere vil det være det første seminar siden EU's udvidelse og vil dermed være første gang, ombudsmænd fra alle 25 medlemsstater mødes for at drøfte emner af fælles interesse. Alle disse forhold vil tilføje en særlig dimension til seminarets tema i 2005.

Forberedelserne til seminaret begyndte for alvor i 2004, hvor der blev afholdt tre møder mellem Den Europæiske Ombudsmand og hans nederlandske kollega, Roel FERNHOUT. Begge ombudsmænd og deres medarbejdere mødtes i Bruxelles den 20. januar, i Strasbourg den 21. juni og i Haag den 15. oktober.

Lederen af seminaret, Rick LAWSON fra Leiden Universitet, deltog ved det andet møde, hvor deltagerne drøftede udkastet til spørgeskema til seminaret. Formålet med dette spørgeskema er at få indblik i, hvilke typer »EU-sager« ombudsmændene får forelagt i deres daglige arbejde, med henblik på at finde ud af, hvor mange af disse sager der er, og hvor vigtige de er, samt for at afdække bedste praksis. Det blev udsendt til alle deltagende ombudsmandskontorer i EU, Norge og Island i oktober 2004. Kontorerne skulle svare inden den 31. december. De oplysninger, der indsamles via disse spørgeskemaer, vil blive brugt som grundlag for en rapport, som vil blive præsenteret og drøftet på seminaret.

Forberedelserne til seminaret vil fortsætte i 2005, og målet er, at dette femte seminar bliver en stor succes.

Samarbejde om sagsbehandling

Nationale og regionale ombudsmænd i medlemsstaterne har kompetence til at behandle mange af de klager, som ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, fordi de ikke er rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. I 2004 rådede Ombudsmanden 906 klagerere til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og overførte 54 klager direkte til den kompetente ombudsmand. Der findes eksempler på disse klager i årsberetningens afsnit 2.5.

Den Europæiske Ombudsmand hjælper også på foranledning af nationale og regionale ombudsmænd med deres undersøgelser ved at besvare spørgsmål om EU-lovgivningen eller ved at videresende spørgsmålet til den relevante institution eller det relevante organ i EU. Ombudsmanden modtog i 2004 spørgsmål fra den regionale ombudsmand i Veneto (Italien), den irske ombudsmand samt den cypriotiske ombudsmand.

European Ombudsmen - Newsletter

Nyhedsbrevet *European Ombudsmen - Newsletter* omhandler det arbejde, der udføres af medlemmerne af det europæiske netværk af ombudsmænd og medlemmerne af den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut (IOI). Det offentliggøres på engelsk, fransk, tysk, italiensk og spansk og udsendes til flere end 400 kontorer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Nyhedsbrevet udkommer to gange om året – i april og oktober.

Nyhedsbrevet indeholder indlæg fra forskellige ombudsmandskontorer rundt om i Europa. Disse indlæg danner grundlag for sektionerne om nyheder, EU-lovgivningen, ombudsmændenes og de tilsvarende organers arbejde, seminarer og møder samt meddelelser. Den Europæiske Ombudsmand er ansvarlig for udgivelsen af nyhedsbrevet og bruger lederen til at henlede medlemmernes opmærksomhed på aktuelle relevante emner for netværket og analysere betydningen deraf. Sektion 2 med titlen »IOI Communications« (IOI-meddelelser) udarbejdes af IOI's regionale næstformand for Europa og er beregnet til at oplyse medlemmer af IOI's europæiske region om de seneste begivenheder, kommende arrangementer og andre relevante initiativer.

Nyhedsbrevet har vist sig at være et særdeles værdifuldt forum for udveksling af oplysninger om EU-lovgivningen og bedste praksis. I 2004 omhandlede nyhedsbrevene bl.a. den nye forfatning for Europa og dens konsekvenser for ombudsmændene, problemer for dem, som ønsker at gøre brug af deres ret til fri bevægelighed, problemer med fængsler i en række medlemsstater, børn og ældres rettigheder og hindringer for handicappede.

Elektroniske kommunikationsværktøjer

Ombudsmanden lancerede i november 2000 et elektronisk debatforum og et websted for ombudsmænd og deres personale i Europa. Næsten 90 kontorer i 29 europæiske lande har i dag individuelle login-navne og adgangskoder til debatforummet. Derudover har de medlemmer af IOI's europæiske region, som ikke er medlemmer af det europæiske netværk af ombudsmænd, adgang til debatforummet med fælles login-navn og adgangskode. Debatforummet giver mulighed for, at kontorerne dagligt kan udveksle oplysninger og samarbejde.

Den mest populære del af debatforummet er nyhedstjenesten *Ombudsman Daily News*, som bliver udsendt på alle arbejdsdage og indeholder nyheder fra ombudsmandskontorerne. De nationale og regionale ombudsmandskontorer i hele Europa bidrager til og læser *Daily News*.

Diskussionsforummet kom for alvor i gang i 2004, hvor kontorerne fik mulighed for at udveksle oplysninger ved at stille og besvare spørgsmål i forummet. Der blev indledt flere store debatter om spørgsmål lige fra tv-dækningen af ombudsmænd til ombudsmænds ret til at besøge fængsler, og de fleste nationale kontorer bidrog til en eller flere af disse debatter.

Debatforummet indeholder bl.a. en officiel liste over de nationale og regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, Norge, Island og ansøgerlandene. Listen opdateres, hver gang ombudsmandskontorerne ændrer deres kontaktoplysninger, og er dermed en uundværlig ressource for ombudsmænd i hele Europa.

Informationsbesøg

Formålet med Ombudsmandens informationsbesøg er dobbelt: at øge borgernes kendskab til retten til at klage til Ombudsmanden og at styrke samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og hans kolleger yderligere inden for rammerne af det europæiske netværk af ombudsmænd.

Førstnævnte formål vil blive beskrevet i årsberetningens afsnit 6.2, men det er vigtigt i denne forbindelse at nævne den uvurderlige støtte, Ombudsmanden får fra sine kolleger i hele Europa. Ombudsmanden er på sine informationsbesøg meget afhængig af sine kolleger i medlemsstaterne og ansøgerlandene. Med deres kontakter i lokalområderne kan Ombudsmanden nå ud til borgere, administratorer og embedsmænd i den offentlige forvaltning, hvilket er med til at gøre disse besøg så effektive som muligt.

Ombudsmandens besøg omfatter systematisk intensive møder med ombudsmænd og deres personale, hvilket er med til at styrke samarbejdet med det europæiske netværk af ombudsmænd yderligere. Disse møder er særdeles nyttige til at udveksle viden. De giver mulighed for at fremme den aktive deltagelse i netværket og finde nye metoder til samarbejde til fordel for borgerne. Disse aktiviteter bar frugt i 2004, hvor mange kontorer efter besøgene udviste større interesse i de værktøjer, som stilles til rådighed via netværket.

I 2004 bragte Ombudsmandens informationsbesøg ham til følgende lande (i kronologisk rækkefølge):

- Slovenien, 24.-27. januar, hvor han mødtes med Matjaž HANŽEK, ombudsmand for menneskerettigheder, og hans stedfortrædere Aleš BUTALA, France JAMNIK og Jernej ROVŠEK;
- Slovakiet, 18.-19. februar, hvor han blev modtaget af Pavel KANDRÁČ, ombudsmand;
- Cypern, 29. februar-3. marts, hvor han mødtes med Eliana NICOLAOU, ombudsmand;

- Tjekkiet, 21.-24. marts, hvor han mødtes med Otakar MOTEJL, ombudsmand;
- Letland, 14.-17. april, hvor han besøgte Olafs BRŪVERS, direktør for det lettiske menneskerettighedskontor;
- Litauen, 17.-21. april, hvor han blev modtaget af sine kolleger på det parlamentariske ombudsmandskontor – Romas VALENTUKEVIČIUS, leder af ombudsmandskontoret, samt Elvyra BALTUTYTĖ, Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ, Kêstutis VIRBICKAS og Zita ZAMŽICKIENĖ, ombudsmænd;
- Polen, 28. april-2. maj, hvor han besøgte Andrzej ZOLL, ombudsmand for beskyttelse af civile rettigheder;
- Østrig, 24.-25. maj, hvor han mødtes med medlemmer af ombudsmandsrådet, nemlig Rosemarie BAUER, formand, og Peter KOSTELKA;
- Rumænien, 26.-28. maj, hvor han blev modtaget af Ioan Muraru, ombudsmand;
- Grækenland, 30. juni-2. juli, hvor han blev modtaget af ombudsmanden, Yorgos KAMINIS;
- Nederlandene, 15.-19. september, hvor han mødtes med sin nationale kollega, Roel FERNHOUT;
- Portugal, 21.-22. oktober, hvor han besøgte ombudsmanden, Henrique NASCIMENTO RODRIGUES;
- Frankrig, 1.-2. december, hvor han blev modtaget af sin nationale kollega, Jean-Paul DELEVOYE.

5.2 ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER

Den Europæiske Ombudsmands bestræbelser på at samarbejde med sine kolleger er ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. Som aktivt medlem af en række ombudsmandsorganisationer deltager han i konferencer og seminarer i og uden for Europa. Han bestræber sig på at deltage i arrangementer tilrettelagt af nationale og regionale ombudsmænd eller på at sikre, at kontoret er repræsenteret ved sådanne arrangementer. Ombudsmanden deltager ligeledes ved en række arrangementer, som har til formål at oprette nye ombudsmandsinstitutioner, som led i sit arbejde for at fremme retsstatsprincippet, respekten for menneskerettighederne og god forvaltningsskik i og uden for Unionen. Dette afsnit giver et overblik over Ombudsmandens og hans personales deltagelse ved sådanne arrangementer i 2004.

Offentligt seminar med titlen »Parliamentary control and the Office of the Parliamentary Ombudsmen« – Stockholm, Sverige

P. Nikiforos DIAMANDOUROS deltog den 12. februar i et offentligt seminar i Stockholm med titlen »Parliamentary control and the Office of the Parliamentary Ombudsmen«. Seminaret var arrangeret af forfatningsudvalget i den svenske rigsdag i anledning af Claes EKLUNDHS fratræden fra stillingen som Sveriges ledende parlamentariske ombudsmand.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt en tale om »The role of the ombudsman in various systems - experience and prospects for the future«, hvori han analyserede ombudsmandsinstitutionens internationale udvikling. Efter seminaret holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et uformelt møde med de fire parlamentariske ombudsmænd i Sverige og med Mats MELIN, Claes EKLUNDHS efterfølger som ledende parlamentarisk ombudsmand.

Konference i anledning af 15-årsjubilæet for ombudsmanden i Schleswig-Holstein – Kiel, Tyskland

Den 24. april deltog Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver, i en konference i det regionale parlament i Schleswig-Holstein i Kiel i anledning af ombudsmandsinstitutionens 15-årsjubilæum i Schleswig-Holstein. Konferencen var arrangeret af ombudsmanden for sociale anliggender i Schleswig-Holstein, Birgit WILLE-HANDELS. Omkring 70 mennesker deltog i konferencen, som bl.a. omfattede en paneldrøftelse med WILLE-HANDELS, Gerhard POPPENDIECKER, formanden for udvalget for andragender i det regionale parlament i Schleswig-Holstein, Ulrich LORENZ, viceminister i indenrigsministeriet i Schleswig-Holstein, og Ursula PEPPER, borgmester i Ahrensburg.

Seminar om »The role of the ombudsman in a state governed by the rule of law« – Nevşehir, Tyrkiet

Den 9.-10. maj deltog Ombudsmanden i et seminar med titlen »The role of the ombudsman in a state governed by the rule of law« i Nevşehir, Tyrkiet. Seminaret var arrangeret af Alvaro GIL-ROBLES, Europarådets kommissær for menneskerettigheder, og Mehmet ELKATMIS, formand for Den Store Tyrkiske Nationalforsamlings undersøgelseskommission for menneskerettigheder, og fokuserede på de tyrkiske forhandlinger om oprettelse af en national ombudsmandsinstitution.

Diamandouros talte ved et seminar med titlen »The role of the ombudsman in a state governed by the rule of law«. Nevşehir, Tyrkiet, 9. maj 2004.

Blandt de nationale deltagere i seminaret var medlemmer og ledende embedsmænd i Den Store Tyrkiske Nationalforsamling (primært medlemmer af nationalforsamlingens undersøgelseskommission for menneskerettigheder), medlemmer af dommerstanden, repræsentanter for lokale og nationale myndigheder samt repræsentanter for civilsamfundet. Ud over Alvaro GIL-ROBLES var Europarådet repræsenteret af Caroline RAVAUD, leder af sekretariatet for udvalget om Europarådets medlemsstaters opfyldelse af forpligtelser og løfter. Blandt repræsentanterne fra ombudsmandskontorer og tilsvarende kontorer var: Ermir DOBJANI, den albanske ombudsmand, Pierre-Yves MONETTE, den føderale belgiske ombudsmand, Safet PASIC, Bosnien og Hercegovinas ombudsmand for menneskerettigheder, Morten ENGBERG, afdelingsleder på det danske ombudsmandskontor, Yorgos KAMINIS, græsk ombudsmand, Albert TAKACS, Ungarns parlamentariske viceombudsmand for menneskerettigheder, Branko NAUMOVSKI, ombudsmand i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Roel FERNHOUT, ombudsmand i Nederlandene, Matjaž HANŽEK, ombudsmand for menneskerettigheder i Slovenien, og Kjell SWANSTRÖM, leder af det svenske parlamentariske ombudsmandskontor.

Den 10. og 11. maj fortsatte P. Nikiforos DIAMANDOUROS til Ankara, hvor han mødtes med medlemmer af regeringen, embedsmænd og repræsentanter for det tyrkiske civilsamfund. Han fik bl.a. lejlighed til at møde Abdullah GÜL, Tyrkiets vicepremierminister, Emin Murat SUNGAR, generalsekretær for EU-anliggender, Mustafa BUMIN, præsident for den tyrkiske forfatningsdomstol, Ender ÇETINKAYA, formand for Statsrådet, Cemil ÇIÇEK, justitsminister, samt Zafer Ali YAVAN, Derya SEVINC og Eray AKDAG fra den tyrkiske industri- og erhvervsforening. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes endvidere med Hansjörg KRETSCHMER, leder af Europa-Kommissionens delegation i Tyrkiet.

Det årlige møde i den britiske og irske ombudsmandsorganisation – London, Det Forenede Kongerige

Lederen af Ombudsmandens Juridiske Tjeneste, Ian HARDEN, deltog ved det årlige møde i den britiske og irske ombudsmandsorganisation (BIOA) i London. Overskriften for mødet var »Ombudsman services: their place in the landscape«. Blandt talerne var Walter MERRICKS, formand for BIOA og ledende ombudsmand i ombudsmandsinstitutionen for finansielle anliggender, Charlie McCREEVY TD, irsk finansminister, og Lord EVANS, den britiske regerings ordfører for forfatningsmæssige anliggender og for erhverv og industri i House of Lords. Lord EVANS meddelte under mødet, at man ville overveje, hvorvidt titlen »ombudsman« skulle beskyttes i Det Forenede Kongerige.

Første rundbordsdrøftelse for regionale ombudsmænd i Europa – Barcelona, Spanien

Den 2. og 3. juli 2004 arrangerede Europarådets kommissær for menneskerettigheder, Alvaro GIL-ROBLES, og den regionale ombudsmand i Catalonien, Rafael RIBÓ (som den 1. juli afløste Antón CAÑELLAS), den første rundbordsdrøftelse for regionale ombudsmænd i Europa i Barcelona. Mødet fandt sted i forbindelse med Kulturforum 2004 i byen. José MARTÍNEZ ARAGÓN, ledende juridisk rådgiver på Den Europæiske Ombudsmands kontor, deltog i arrangementet, som formelt blev åbnet af BENACH, formand for Cataloniens parlament, Alvaro GIL-ROBLES og Rafael RIBÓ. Der blev drøftet tre emner under rundbordsdrøftelsen: (i) de regionale og nationale ombudsmænds respektive opgaver og kompetencer; (ii) de regionale ombudsmænd og boligrettigheder; (iii) de regionale ombudsmænd og retten til et sundt miljø. Ved konferencens afslutning lovede Alvaro GIL-ROBLES at fortsætte dette initiativ og arrangere lignende møder for regionale ombudsmænd fra Europarådets medlemslande hvert andet år.

Ottende verdenskonference for Det Internationale Ombudsmandsinstitut – Quebec City, Canada

P. Nikiforos DIAMANDOUROS deltog den 7.-10. september i den ottende verdenskonference for Det Internationale Ombudsmandsinstitut (IOI) i Quebec City, Canada. Ombudsmanden i Quebec, Pauline CHAMPOUX-LESAGE, var vært for konferencen, som havde titlen »Balancing the obligations of citizenship with the recognition of individual rights and responsibilities – the role of the ombudsman«. I alt deltog 430 personer fra 77 lande i denne internationale konference, som også gav anledning til afholdelse af en række officielle IOI-møder.

Konferencens hovedtema var behovet for at skabe balance mellem individets rettigheder og fællesskabets sikkerhed i en tid med globalisering og privatisering. Ombudsmanden holdt den 9. september hovedtalen på det tredje plenarmøde med titlen »Can the recognition of individual rights and freedoms survive the pressure to enhance security?«. Ombudsmanden beskrev en række af de problemer, der kan opstå, når man forsøger at skabe balance mellem den offentlige sikkerhed og individets rettigheder og frihedsrettigheder. Det bør være muligt at udstikke en varig retlig, institutionel og politisk ramme, som med retfærdighed og rimelighed kan skabe en balance mellem de forskellige behov, sagde han og fremhævede, at ombudsmænd kan og skal være aktive på dette område, således at retsstatsprincippet styrkes og borgerne får mulighed for at udøve deres rettigheder.

Blandt andre hovedtalere på konferencen var Hendes Excellence højvelbårne Adrienne CLARKSON, generalguvernør i Canada, og højvelbårne dommer Louis LEBEL fra den canadiske højesteret.

Den 9. september om eftermiddagen afholdt IOI-regionerne (Afrika, Asien, Australasien og Stillehavslandene, Europa, Latinamerika, Vestindien og Nordamerika) deres respektive møder, hvor nye IOI-ledere og regionale næstformænd blev valgt. Tom FRAWLEY (Nordirlands parlamentariske ombudsmand), Peter KOSTELKA (formand for det østrigske ombudsmandsråd) og Riitta-Leena PAUNIO (Finlands parlamentariske ombudsmand) blev valgt til ledere af den europæiske region i IOI. Sloveniens ombudsmand for menneskerettigheder, Matjaž HANŽEK, som stadig havde to år tilbage som leder, stillede ikke op til genvalg. Efter valget blev medlemmerne af IOI's europæiske regionsbestyrelse enige om, at Peter KOSTELKA skulle være IOI's næstformand for Europa.

Om formiddagen den 10. september blev IOI's generalforsamling afholdt. Her fremlagde den afgående IOI-formand og ombudsmand i Ontario, Clare LEWIS, sin beretning for 2000-2004, efterfulgt af beretninger fra bestyrelsessekretæren, kassereren og de regionale næstformænd. Den nye IOI-bestyrelse mødtes samme eftermiddag.

Ud over det fulde formelle program, som beskrevet ovenfor, gav konferencen adskillige muligheder for at netværke og deltage i uformelle drøftelser. Den 7. september om aftenen var ombudsmanden i Quebec vært ved en middag, hvor Den Europæiske Ombudsmand og hans hustru var blandt æresgæsterne sammen med Monique GAGNON-TREMBLAY, vicepremierminister i Quebec, minister for internationale anliggender og minister med ansvar for frankofone anliggender. Om aftenen den 9. september blev der afholdt en gallamiddag, hvor deltagerne igen fik lejlighed til at mødes med kolleger fra hele verden.

Konference om »The ombudsman in Southeastern Europe: Enhancing regional co-operation« – Beograd, Serbien og Montenegro

Den 28. og 29. september deltog Ombudsmanden i en konference med titlen »*The ombudsman in Southeastern Europe: Enhancing regional co-operation*«, som blev afholdt i Serbien og Montenegros parlament i Beograd. Konferencen var arrangeret i fællesskab inden for rammerne af Europarådets Eunomia-projekt, den græske ombudsmand, stabilitetspagten for Sydøsteuropa og ministeren for lokalt selvstyre i Serbien og Montenegro.

Blandt deltagerne ved konferencen var Zoran SAMI, formand for Serbien og Montenegros parlament, Zoran LONCAR, minister for offentlig forvaltning og lokalt selvstyre i Serbien og Montenegro, ambassadør Maurizio MASSARI, chef for OSCE's mission i Serbien og Montenegro, Elisabeth REHN, formand for Arbejdsgruppe I, stabilitetspagten for Sydøsteuropa, Dragan MILKOV fra Novi Sad Universitet, Jorgen GRUNNET, leder af Europarådets kontor i Beograd, og Markus JAEGER, Europarådets vicekommissær for menneskerettigheder. Til stede var også ombudsmændene fra Albanien, Bosnien og Hercegovina, Catalonien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Grækenland, Kosovo, Montenegro, Republika Srpska samt den græske viceombudsmand for børns rettigheder.

Den Europæiske Ombudsmand holdt en tale om »*The ombudsman in Southeastern Europe: current challenges and future perspective*«, som blev efterfulgt af en rundbordsdrøftelse.

Deltagere i en konference om »The ombudsman in Southeastern Europe: Enhancing regional co-operation«. Beograd, Serbien og Montenegro, 29. september 2004.

Konference i anledning af den irske ombudsmandsinstitutions 20-årsjubilæum – Dublin, Irland

Den 15. oktober deltog lederen af Ombudsmandens Juridiske Tjeneste, Ian HARDEN, og hans presse- og kommunikationsansvarlige, Rosita AGNEW, i en konference i Dublin med titlen »*Accountability, good governance and the ombudsman*«. Konferencen, som blev afholdt i anledning af den irske ombudsmandsinstitutions 20-årsjubilæum, trak flere end 100 deltagere, herunder ombudsmænd, embedsmænd og repræsentanter for civilsamfundet. Emily O'REILLY, den irske ombudsmand og kommissær for information, holdt åbnings- og afslutningstalen, mens der var en række interessante indlæg fra Dick ROCHE, irsk miljøminister og minister for kultur- og naturarv samt lokalstyre, Ann ABRAHAM, den britiske parlamentariske ombudsmand og ombudsmand for tjenesteydelser for England, Tom FRAWLEY, den nordirske ombudsmand, Eddie SULLIVAN, generalsekretær for offentlig forvaltning og udvikling i finansministeriet, og Donncha O'CONNELL, juralektor på National University of Ireland (Galway).

Konference om »Setting up an ombudsman institution« – Istanbul, Tyrkiet

Den 10. og 11. december var P. Nikiforos DIAMANDOUROS hovedtaler ved konferencen »*Setting up an ombudsman institution*« i Istanbul, Tyrkiet. Konferencen var tilrettelagt af Den Store Tyrkiske Nationalforsamling og den græske ombudsmand i samarbejde med Bilgi Universitet i Istanbul. Den var finansieret af Europarådets Eunomia-projekt og den græske ombudsmand.

Det primære formål med konferencen var at drøfte det andet lovgivningsforslag om oprettelse af en national ombudsmand i Tyrkiet. Det første lovforslag fra 1997 var blevet drøftet på seminaret »*The role of the ombudsman in a state governed by the rule of law*«, som blev afholdt i Nevşehir den 9. og 10. maj 2004 (se tidligere i dette afsnit).

Blandt de nationale deltagere var Cemil ÇIÇEK, justitsminister, Turgut TARHANLI, dekan ved det juridiske fakultet ved Bilgi Universitet, Ender ÇETINKAYA og Selçuk HONDU, formænd for Statsrådet, Zehra ODYAKMAZ, dekan ved det juridiske fakultet ved Selçuk Universitet, medlemmer og ledende embedsmænd af Den Store Tyrkiske Nationalforsamling, medlemmer af dommerstanden og repræsentanter for civilsamfundet.

Ud over P. Nikiforos DIAMANDOUROS og hans græske kollega Yorgos KAMINIS talte de andre udenlandske deltagere bl.a. Jean-Paul DELEVOYE, fransk ombudsmand, Markus JAEGER, vicedirektør for Europarådets kommissær for menneskerettigheder, Allar JÖKS, estisk justitsminister, Peter KOSTELKA, formand for det østrigske ombudsmandsråd og regional næstformand i Det Internationale Ombudsmandsinstitut, Mats MELIN, ledende parlamentarisk ombudsmand i Sverige, Rafael RIBÓ, catalansk ombudsmand, Stephan SJOUKE fra det nederlandske ombudsmandskontor, Pat WHELAN, direktør for det irske ombudsmandskontor, Herman WUYTS, føderal ombudsmand i Belgien, og Andrzej ZOLL, polsk ombudsmand.

5.3 ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE

Bilaterale møder med ombudsmænd

Ud over de seminarer og konferencer, som Ombudsmanden og hans personale deltog i, og de bilaterale møder, der blev afholdt som led i Ombudsmandens informationsbesøg, havde Ombudsmanden i 2004 ved adskillige lejligheder kontakt med ombudsmænd i og uden for Europa:

Den Europæiske Ombudsmand besøgte den 27.-29. januar den italienske regionale ombudsmand i Friuli Venezia-Giulia, Caterina DOLCHER, i Trieste.

Den 9. februar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg med BAIKADAMOV, Kasakhstans ombudsmand.

Den 9. februar holdt Andrzej ZOLL, ombudsmand i Polen, en tale for Den Europæiske Ombudsmands personale i Strasbourg. Den 10. februar havde de to ombudsmænd et bilateralt møde efterfulgt af møder med Patrick COX, formand for Europa-Parlamentet, og Neil KINNOCK, næstformand for Europa-Kommissionen. Samme dag holdt Andrzej ZOLL og P. Nikiforos DIAMANDOUROS også taler for polske observatører i Europa-Parlamentet og polske praktikanter i EU-institutionerne.

Andrzej Zoll (anden fra venstre), polsk ombudsmand, taler til Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere. Strasbourg, Frankrig, 9. februar 2004.

Den 13. februar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg med Yorgos KAMINIS, græsk ombudsmand, og Alvaro GIL-ROBLES, Europarådets kommissær for menneskerettigheder, for at drøfte Eunomia-projektet, som i Europarådets og den græske ombudsmands regi har til formål at hjælpe ombudsmænd og andre regeringsinstitutioner i Sydøsteuropa.

Den 10. marts besøgte Sayora RASHIDOVA, ombudsmand i Usbekistan, P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg.

Den 25.-28. marts besøgte Den Europæiske Ombudsmand den italienske regionale ombudsmand i Liguria, Antonio DI GIOVINE, i Genova.

Den 7. juni mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med det belgiske kollegium af føderale ombudsmænd, Herman WUYTS og Pierre-Yves MONETTE, i Bruxelles.

Den 9. juni mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med MUGICA, ombudsmand i Spanien, i Madrid.

Den 15. juni besøgte den nyvalgte franske ombudsmand, Jean-Paul DELEVOYE, Den Europæiske Ombudsmand i Strasbourg for at drøfte samarbejdet mellem deres institutioner.

Den 16. juni rejste P. Nikiforos DIAMANDOUROS til Luxembourg for at mødes med Marc FISCHBACH, som lige var tiltrådt som den første ombudsmand i Luxembourg.

Den 20. september havde P. Nikiforos DIAMANDOUROS lejlighed til at møde Mats MELIN, ledende parlamentarisk ombudsmand i Sverige, ved en frokost arrangeret af den permanente svenske repræsentant i Europarådet i Strasbourg.

Den 27. september besøgte Arne FLIFLET, ombudsmand i Norge, P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg.

Den 29. november mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med den første Europæiske Ombudsmand, Jacob SÖDERMAN, i Bruxelles.

Jean-Paul Delevoye, fransk ombudsmand,
og Diamandouros. Strasbourg, Frankrig, 15. juni 2004.

Arrangementer med deltagelse af personale

Der var i årets løb endvidere en række arrangementer med deltagelse af Ombudsmandens personale:

Den 26. maj holdt Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, og Rosita AGNEW, presse- og kommunikationsansvarlig, en præsentation for 11 medarbejdere fra Estlands justitsministerium, som var på studiebesøg i EU's institutioner i Bruxelles. Præsentationen omhandlede Den Europæiske Ombudsmands rolle og arbejde i det europæiske netværk af ombudsmænd.

Den 3. juni præsenterede Olivier VERHEECKE Ombudsmandens arbejde ved en konference arrangeret af *Association des Juristes Namurois* med titlen »*Mediation in the public services: an alternative dispute resolution system*«. Frédéric BOVESSE, ombudsmand i Vallonien, Bernard HUBEAU, ombudsmand i Flandern, Marianne DE BOECK, ombudsmand for det franske fællesskab i Belgien, og Philippe VAN DE CASTEELE, direktør på den belgiske føderale ombudsmands kontor, deltog alle i rundbordsdrøftelsen ved denne konference.

Den 23. juni besøgte Erwin JANSSENS fra den flamske ombudsmandsinstitution Ombudsmandens kontor i Bruxelles. Olivier VERHEECKE forklarede ham Ombudsmandens procedurer for undersøgelser på eget initiativ illustreret ved de vigtigste eksempler.

Den 7. juli holdt Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver, en forelæsning om Ombudsmandens rolle og arbejde for en gruppe af 10 medlemmer af udvalget for andragender i det regionale parlament i Nordrhein-Westfalen. Gruppen blev anført af Barbara WISCHERMANN, udvalgets formand, og blev ledsaget af Johannes WAHLENBERG fra det regionale parlaments forvaltning, som havde arrangeret besøget.

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

---

6 KOMMUNIKATION

6.1 ÅRETS HØJDEPUNKTER

FEJRING AF UDVIDELSEN I POLEN

Den Europæiske Ombudsmand var i Warszawa med sin polske kollega, i anledning af den historiske udvidelse af Den Europæiske Union den 1. maj. Sammen med Polens præsident, Aleksander KWASNIEWSKI, og præsidenterne for parlamentets to kamre deltog ombudsmændene i festlighederne på Pilsudski-pladsen ved midnat den 30. april. Den 1. maj indledtes med et møde med Polens præsident, som blev efterfulgt af et arrangement til ære for udvidelsen tilrettelagt af præsidenten og kulturministeren i Polen på slottet i Warszawa.

Diamandouros og Polens præsident Aleksander Kwasniewski ser på, at det europæiske flag hejses på Pilsudski-torvet. Warszawa, Polen, 1. maj 2004.

Ombudsmandens besøg i Polen var det sidste på hans informationstur i tiltrædelseslandene, som begyndte i Estland i september 2003. Hans store arbejde for at oplyse borgerne i tiltrædelseslandene om, at de fra den 1. maj havde ret til at klage over fejl eller forsømmelser i EU's institutioner og organer, var i det store og hele vellykket. Ved udgangen af 2004 udgjorde klager fra tiltrædelseslandene allerede 18 % af alle de modtagne klager.

»FOUNDERS' WORKSHOP«

Den 25. og 26. juni var Ombudsmanden vært for en workshop i Strasbourg for de personer, som havde spillet en vigtig rolle i forbindelse med institutionens oprettelse, hvor de kunne drøfte institutionens oprindelse,

oprettelse og tidlige historie. Workshopen var det første i en række arrangementer, som skulle bidrage til markeringen af Den Europæiske Ombudsmands 10-årsjubilæum i 2005.

Deltagere i »Founders' Workshop«. Strasbourg, Frankrig, 26. juni 2004.

der havde ført til Den Europæiske Ombudsmands oprettelse; og for det andet at bidrage til at skabe en institutionel videnbank som grundlag for yderligere initiativer, som kunne bidrage til institutionens viden, med henblik på at fejre det første tiår og identificere politiske muligheder for fremtiden. Den omfattede fire møder: I - traktatbestemmelsernes oprindelse, II - Ombudsmandens statut, III - oprettelsen af institutionen, IV - afsluttende møde.

»Founders' Workshop« gav anledning til livlige drøftelser blandt de meget velforberedte og kyndige deltagere. Workshopen gav mulighed for at samle vigtige oplysninger om institutionens oprettelse og udvikling, som hidtil ikke var blevet registreret nogen steder. Ombudsmanden vil offentliggøre en erindringsbog i anledning af institutionens 10-årsjubilæum i 2005. Drøftelserne på workshopen var et fremragende udgangspunkt for udarbejdelsen af denne bog.

STORKOMMANDØR AF FØNIKS-ORDENEN

Som anerkendelse af hans arbejde som Europæisk Ombudsmand udnævnte Grækenlands præsident, Kostis STEFANOPOULOS, P. Nikiforos DIAMANDOUROS til storkommandør af Fønixs-ordenen, da der ved nytår blev uddelt æresbevisninger for 2004. Dette var den højeste æresbevisning i Fønixs-ordenen, som blev tildelt for 2003, og den anden modtager var præsidenten for Domstolen, Vassilios SKOURIS. P. Nikiforos DIAMANDOUROS modtog æresbevisningen i Strasbourg den 26. februar fra den græske permanente repræsentant i Europarådet, ambassadør Constantine GEROKOSTOPOULOS.

Fønixs-ordenen uddeles til græske borgere, som har udmærket sig inden for offentlig forvaltning, videnskab, kunst og litteratur, handel, industri og shipping. Storkommandør er den andenhøjeste klasse af ordenens fem klasser.

Ambassadør Constantine Gerokostopoulos, den græske permanente repræsentant i Europarådet, overrækker Diamandouros æresbevisningen som storkommandør af Føniks-ordenen. Strasbourg, Frankrig, 26. februar 2004.

ÅRSBERETNINGEN FOR 2003

Årsberetningen er Ombudsmandens vigtigste publikation. Den giver en redegørelse for Ombudsmandens arbejde i årets løb og indeholder nærmere oplysninger om de resultater, der er opnået for klagerne, og mere generelt for borgerne i Unionen. Derfor er det særligt vigtigt, at beretningener så bredt tilgængelig som muligt. I 2004 skete der to ting, som styrkede Ombudsmandens årsberetnings tilgængelighed betydeligt.

For det første steg antallet af officielle sprog i EU fra 11 til 20. Beretningen blev derfor for første gang offentliggjort på 20 sprog, hvilket gav borgerne i den udvidede Union mulighed for at læse om den service, Ombudsmanden yder. For det andet indeholdt årsberetningen for 2003 et sammendrag. Dette var et repræsentativt udvalg af de sager, der var blevet behandlet i 2003, og beskrev de vigtigste aspekter af Ombudsmandens forbindelser med borgerne, EU's institutioner og organer samt ombudsmændene i og uden for Europa. Sammendraget og statistikker i et overskueligt format blev offentliggjort separat med henblik på at sikre bredere udbredelse deraf.

Ombudsmanden fremlagde sin årsberetning for 2003 for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender den 26. april. Dette gav ham mulighed for at give et overblik over sit arbejde og de resultater, han havde opnået i løbet af sit første år, og rapportere om de mål, han opstillede, da han for første gang mødtes med udvalget som Europæisk Ombudsmand.

Proinsias DE ROSSA, MEP, udarbejdede udvalgets betænkning om Ombudsmandens aktiviteter i 2003. Den 18. november vedtog Europa-Parlamentets medlemmer denne betænkning med 530 stemmer for, 9 imod og 20 hverken/eller, og lykønskede Ombudsmanden med hans arbejde og det gode samarbejde med Udvalget for Andragender.

ÅBENT HUS-ARRANGEMENTER

Bruxelles

Europa-Parlamentet afholdt den 1. maj et åbent hus-arrangement for at fejre Unionens udvidelse. Ombudsmandens kontor deltog i arrangementet og benyttede lejligheden til at lancere den nye brochure *Den Europæiske Ombudsmanden – Kort fortalt*, som blev uddelt til gæsterne på 24 sprog. Personalet besvarede hele dagen spørgsmål fra offentligheden, og det blev anslået, at op til 30.000 mennesker deltog i begivenheden.

Besøgende på Ombudsmandens stand til åbent hus-arrangementet i Strasbourg, Frankrig, 9. maj 2004.

Strasbourg

Den 9. maj deltog Ombudsmandens kontor i et åbent hus-arrangement arrangeret af Europa-Parlamentet i Strasbourg. Materiale om Ombudsmandens arbejde, herunder den nye brochure *Den Europæiske Ombudsmand – Kort fortalt*, blev uddelt til gæsterne på 24 sprog. Der blev arrangeret en konkurrence på standen med en video om Ombudsmandens informationstur til Finland. Personalet besvarede hele dagen spørgsmål fra offentligheden. Flere end 32.000 mennesker besøgte Parlamentet ved åbent hus-arrangementet.

6.2 INFORMATIONSBESØG

Med henblik på at øge borgernes viden om deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand og styrke sit samarbejde med sine ombudsmandskolleger yderligere optrappede Ombudsmanden sine informationsbesøg i medlemsstaterne og ansøgerlandene i 2004. Ombudsmanden havde inden den 1. maj besøgt alle 10 tiltrædelseslande og besøgte inden års udgang yderligere fem lande. Dette er sandsynligvis den mest synlige del af Ombudsmandens proaktive arbejde for at nå ud til borgerne. Ved alle disse besøg mødtes han med borgere, potentielle klagere, administratorer, medlemmer af

dommerstanden og højtstående politiske repræsentanter. Han blev ledsaget på alle disse ture af et medlem af sin Juridiske Tjeneste og en af sine kommunikationsmedarbejdere.

Ombudsmandens informationsbesøg har til formål at bidrage til at øge borgernes forståelse af den service, som Ombudsmanden kan levere. Ombudsmanden mødte ved flere lejligheder i 2004 befolkningen og illustrerede sit arbejde over for dem med eksempler på den type klager, han modtager. Ombudsmandens arbejde handler dog ikke kun om klagebehandling, og han sørgede for på sine mange møder også at gøre opmærksom på sine andre opgaver. P. Nikiforos DIAMANDOUROS beskrev i sine taler og præsentationer, hvor vigtig ombudsmandsinstitutionen er for fremme af retsstatsprincippet, demokrati og menneskerettigheder. På møderne med regeringsrepræsentanter op til regeringskonferencen i juni 2004 bestræbte Ombudsmanden sig på at understrege vigtigheden af at indskrive adgang til udenretslige klagemidler i udkastet til forfatningstraktat. Ombudsmanden fremhævede, at han efter vedtagelsen var villig til at samarbejde med de nationale og regionale myndigheder om at udbrede kendskabet til forfatningen og dens fordele for borgerne. Endelig forsøgte deltagerne ved de bilaterale ombudsmandsmøder at finde nye idéer til samarbejde, mens de lærte af hinandens erfaringer og udvekslede bedste praksis.

Ombudsmandens kolleger i medlemsstaterne og kandidatlandene arrangerede omfattende programmer med aktiviteter og møder for Ombudsmanden til alle hans besøg og ledsagede ham ofte under hele besøget. Følgende afsnit giver et overblik over de mange møder, der fandt sted, med angivelse af de primære deltagere og de mange præsentationer, der blev holdt på universiteter, biblioteker, eksterne EU-kontorer og andre steder. Presseaktiviteterne på informationsbesøgene er beskrevet i årsberetningens afsnit 6.4.

SLOVENIEN

Ombudsmanden besøgte Slovenien fra den 24. til den 27. januar.

Matjaž Hanžek, slovensk ombudsmand for menneskerettigheder og Diamandouros. Ljubljana, Slovenien, 26. januar 2004.

Hans besøg begyndte med en drøftelse med ombudsmanden for menneskerettigheder, Matjaž HANŽEK, og hans stedfortrædere, Aleš BUTALA, France JAMNIK og Jernej ROVŠEK, efterfulgt af en præsentation for den slovenske ombudsmands personale. P. Nikiforos DIAMANDOUROS begav sig derefter ud i en række møder med bl.a. den slovenske premierminister, Anton ROP, Sloveniens præsident, Janez DRNOVŠEK, parlamentets formand, Borut PAHOR, repræsentanter

for grupperne i nationalforsamlingen og ministeren for europæiske anliggender, Janez POTOČNIK. Ombudsmanden mødtes endvidere med Aloz PETERLE, tidligere medlem af Det Europæiske Konvents præsidium, og Mihael BREJC, hans afløser i konventet. Blandt yderligere højtstående møder var et møde med præsidenten for forfatningsdomstolen, Dragica WEDAM LUKIČ, dommer Ciril RIBIČIČ, Marija KRISPER KRAMBERGER og Mirjam ŠKRK samt generalsekretær Jandranka SOUDAT. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes også med Ljubljanas borgmester, Danica SIMŠIČ, under sit besøg i byen.

Diamandouros, Matjaž Hanžek (anden fra højre), slovensk ombudsmand for menneskerettigheder, og Janez Potočnik, slovensk minister for europæiske anliggender. Ljubljana, Slovenien, 26. januar 2004.

For at skabe kontakt til borgerne og oplyse dem om sit arbejde holdt Ombudsmanden en tale med titlen »*The European Union: rights, remedies and the European Ombudsman*« i Centre Europa, som huser Europa-Kommissionens delegation i Ljubljana. Ikke-statslige organisationer, sammenslutninger med interesse i EU-anliggender og pressen var indbudt til mødet. P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt også en forelæsning med titlen »*The role of the Ombudsman in improving the quality of democracy*« for omkring 200 studerende ved fakultet for statskundskab ved Ljubljana Universitet, hvor han blev budt velkommen af dekanen, Anuška FERLIGOJ, og Drago ZAJC. Lederen af Europa-Parlamentets informationskontor i Ljubljana, Paolo RIZZO, arrangerede en middag i forbindelse med Ombudsmandens besøg, hvor han fik lejlighed til at have en uformel drøftelse med den slovenske ombudsmand, Matjaž HANŽEK, hans stedfortrædere, Aleš BUTALA og Jernej ROVŠEK, ministeren for europæiske anliggender, Janez POTOČNIK, en dommer ved forfatningsdomstolen, Mirjam ŠKRK, og KAUFMANN fra Europa-Kommissionens delegation.

SLOVAKIET

Den 18. og 19. februar afholdt Ombudsmanden en række møder, forelæsninger og mediebegivenheder i Slovakiet. Under sit besøg i Bratislava afholdt Ombudsmanden drøftelser med Pavol HRUŠOVSKÝ, formand for Slovakiets Nationalråd, med medlemmer af udvalget om menneskerettigheder, nationaliteter og kvinders status og med Ján FIGEĽ, formand for udenrigsudvalget i Slovakiets Nationalråd. Ombudsmanden mødtes også med Dobroslav TRNKA, statsanklager i Slovakiet, og hans stedfortræder, Martin LAUKO, med Milan KARABIN, præsident for højesteret, og med Marián VRABKO, dekan ved det juridiske fakultet ved Comenius Universitet.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS gav under sit besøg i Bratislava en forelæsning om »*Democracy, rule of law, and the Ombudsman*« ved det juridiske fakultet ved Comenius Universitet. Han afholdt endvidere møder med Azelio FULMINI, leder af Europa-Parlamentets kontor i Slovakiet, og i lyset af det irske formandskab for EU, med ambassadør Thomas LYONS, leder af Irlands mission i Slovakiet.

Ombudsmanden gav også en præsentation ved et møde med EU-ambassadører i kancelliets lokaler i Nationalrådet.

Diamandouros og Pavel Pavel Kandráč, slovakisk offentlig forsvarer for rettigheder. Bratislava, Slovakiet, 18. februar 2004.

CYPERN

Fra 29. februar til 3. marts afholdt Ombudsmanden en række møder, forelæsninger og mediebegivenheder i Cypern.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS' besøg i Nicosia gav ham lejlighed til at afholde drøftelser med Tassos PAPADOPOULOS, Cyperns præsident, indenrigsminister Andreas CHRISTOU, kammeradvokat Solon NIKITAS og den tidligere cypriotiske ambassadør i EU og Cyperns regeringsrepræsentant i Det Europæiske Konvent, Mihalis ATTALIDIS. Ombudsmanden mødtes også med Dimitris CHRISTOFIAS, formand for Repræsentanternes Hus og for Det Arbejdende Folks Progressive Parti (AKEL), Nicos ANASTASIADES, formand for Demokratisk Samling (DISY), Glafcos CLERIDES, Cyperns tidligere præsident og tidligere formand for DISY. På besøgets anden dag mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Yiannakis OMIROU, formand for Den Socialdemokratiske Bevægelse (KISOS-EDEK), George VASSILIOU, Cyperns tidligere præsident og formand for Forenede Demokrater (EDI), Nicos CLEANTHOUS, og næstformand for Demokratisk Parti (DIKO). P. Nikiforos DIAMANDOUROS benyttede også lejligheden til at mødes med Adriaan VAN DER MEER, leder af Europa-Kommissionens delegation i Cypern, og Anthony COMFORT, leder af Europa-Parlamentets kontor i Cypern.

Under besøget holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en forelæsning i Cyperns centralbanks konferencesal ved en konference med titlen »*Accountability of public administration as a factor strengthening democracy – the role of the European Ombudsman*«. Denne konference var tilrettelagt af Forum for Modernisering af Samfundet (OPEK) og Strovolos kommune. Blandt talerne var Eliana NICOLAOU, kommissær for Cyperns forvaltning, Andreas CHRISTOU, indenrigsminister, Savvas ILIOFOTOU, borgmester i Strovolos, og Larkos LARKOU, formand for OPEK. Den livlige debat med publikum efter talerne blev ledet af journalisten Pavlos PAVLOU. Mens han var i Nicosia, holdt Ombudsmanden endvidere den årlige offentlige forelæsning på fakultet for økonomi og ledelse ved Cyperns Universitet. Forelæsningen havde titlen »*Rule of law, democracy, and the ombudsman institution in East Central and Southeastern Europe*«.

Eliana Nicolaou, kommissær for Cyperns forvaltning, Diamandouros og Andreas Christou, cypriotisk indenrigsminister. Nicosia, Cypern, 2. marts 2004.

Endelig holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en forelæsning om Den Europæiske Ombudsmands rolle på et møde med græsk-cyprioter og tyrkisk-cyprioter arrangeret af OPEK og den tyrkisk-cypriotiske sammenslutning af ngo'er, der kalder sig »Dette land er vores«. Forelæsningen fandt sted i FN's cypriotiske hovedkvarter i Ledra Palace i den neutrale zone i Nicosia.

TJEKKIET

Ombudsmanden besøgte den 21.-24. marts Brno og Prag i Tjekkiet.

Den 22. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et møde med den tjekkiske ombudsmand, Otakar MOTEJL, i Brno, hvorefter han spiste frokost med medlemmer af forfatningsdomstolen og den øverste forvaltningsdomstol. Om eftermiddagen tog P. Nikiforos DIAMANDOUROS til juridisk fakultet ved Masaryk Universitet i Brno, hvor han holdt en forelæsning om Den Europæiske Ombudsmands rolle og arbejde. Omkring 140 studerende overværede forelæsningen.

Den 23. marts blev Ombudsmanden modtaget af Zuzka RUJBROVÁ, formand for udvalget for andragender i Tjekkiets Deputeretkammer, hendes stedfortræder og lederen af udvalgets administration. Om eftermiddagen mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Jan RUMML, næstformand for Tjekkiets parlamentets senat, Jaroslava MOSEROVÁ, højtstående medlem af senatet, og senatsmedlemmer Helena RÖGNEROVÁ og Josef JÂRAB. Senere på eftermiddagen holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en offentlig forelæsning om sin rolle og sit arbejde for ca. 40 borgere i EU's informationscenter (EUIC) i Prag. Ombudsmanden blev derefter inviteret til middag af den tjekkiske vicejustitsminister.

Om formiddagen den 24. marts blev Ombudsmanden modtaget af Lubomír ZAORÁLEK, formand for Deputeretkammeret i Tjekkiets parlament. Senere på formiddagen blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS budt velkommen af Pavel VOSALÍK, Tjekkiets viceudenrigsminister.

Diamandouros holder forelæsning for studerende ved juridisk fakultet på Masaryk Universitet i Brno, Tjekkiet, 22. marts 2004.

Otakar Motejl, tjekkisk ombudsmand, Diamandouros og Pavel Vosalík, Tjekkiets viceudenrigsminister. Prag, Tjekkiet, 24. marts 2004.

LETLAND

Ombudsmanden besøgte Riga fra den 14. til den 17. april.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes med sin nationale kollega, Olafs BRŪVERS, direktør for det nationale lettiske menneskerettighedskontor, som havde hjulpet med at arrangere P. Nikiforos DIAMANDOUROS' besøg i Letland, og som ledsagede ham ved flere af møderne med lettiske embedsmænd. Bl.a. mødtes Ombudsmanden med Nils MUIŽNIEKS, minister for særlige anliggender vedrørende samfundsintegration, Ina DRUVIETE, formand for det lettiske parlaments udvalg om menneskerettigheder og offentlige anliggender, samt andre af udvalgets medlemmer, Rihards PĪKS, Letlands udenrigsminister, og Aivars ENDZIŅŠ, præsident for Letlands forfatningsdomstol. P. Nikiforos DIAMANDOUROS besøgte endvidere Andrew RASBASH, leder af Europa-Kommissionens delegation i Letland, i forbindelse med sit besøg i Riga.

Diamandouros, Olafs Brūvers, direktør for det nationale lettiske menneskerettighedskontor og Aivars Endziņš, præsident for Letlands forfatningsdomstol. Riga, Letland, 16. april 2004.

For at skabe opmærksomhed omkring Ombudsmandens arbejde blandt de lettiske borgere holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en offentlig forelæsning om »*Citizens' rights, means of redress and the European Ombudsman*« ved Rigas juridiske universitet med deltagelse af universitetets studerende og repræsentanter for Letlands civilsamfund.

LITAUEN

Efter sit besøg i Letland tog Ombudsmanden til Vilnius, hvor han opholdt sig fra den 17. til den 21. april.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS indledte sit besøg med et møde med sine nationale kolleger i Seimas' ombudsmandskontor – lederen af ombudsmandens kontor, Romas VALENTUKEVIČIUS, og de andre ombudsmænd, Elvyra BALTUTYTĖ, Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ, Kęstutis VIRBICKAS og Zita ZAMŽICKIENĖ. Han mødtes derefter med en lang række højtstående embedsmænd, herunder Česlovas JURŠĖNAS, fungerende formand for Seimas, Petras AUŠTREVĪČIUS, viceminister for EU-anliggender, Gediminas DALINKEVIČIUS, formand for Seimas' udvalg om menneskerettigheder, Vytenis ANDRIUKAITIS, næstformand for Seimas og formand for udvalget om europæiske anliggender, samt Gintaras STEPONAVIČIUS, medlem af udvalget om europæiske anliggender. Ombudsmanden fik endvidere lejlighed til at mødes med Gražina IMBRASIENĖ, ombudsmand for beskyttelse af børns rettigheder, og en repræsentant for Aušrinė BURNEIKIENĖ, den litauiske ombudsmand for lige muligheder. Han mødtes desuden med Zenonas NAMAVIČIUS og Vytautas SINKEVIČIUS, dommere ved forfatningsdomstolen.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt en offentlig forelæsning på nationalbiblioteket Martynas Mažvydas med titlen »*Building a citizen-centred Europe – the role of the European Ombudsman*«. Flere end 50 borgere og repræsentanter for Litauens civilsamfund deltog i forelæsningen. P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt desuden en forelæsning ved Litauens juridiske universitet med titlen »*Democracy, accountability and the institution of the Ombudsman*«, som blev overværet af næsten 200 studerende og forskere. Denne begivenhed gav Ombudsmanden lejlighed til at mødes med Alvydas PUMPUTIS, dekan ved det juridiske universitet i Litauen, og andre repræsentanter fra universitetet. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes under sit besøg også med Michael GRAHAM, leder af Europa-Kommissionens repræsentation i Litauen.

Česlovas Juršėnas, fungerende formand for Seimas (parlamentet) i Litauen, Romas Valentukevičius lederen af Seimas' ombudsmænds kontor og Diamandouros. Vilnius, Litauen, 19. april 2004.

POLEN

Fra 28. april til 2. maj afholdt Ombudsmanden en række møder, forelæsninger og mediebegivenheder i Polen.

Diamandouros og Andrzej Zoll, polsk ombudsmand. Warszawa, Polen, 30. april 2004.

Besøget begyndte med en middag i Krakow afholdt af ombudsmanden for beskyttelse af civile rettigheder i Polen, Andrzej ZOLL. Blandt deltagerne ved middagen var Maria NOWAKOWSKA, vicerektor for Det Jagielloniske Universitet for Forskning og Internationale Forbindelser, og Fryderyk ZOLL, adjunkt ved juridisk fakultet ved Det Jagielloniske Universitet.

Den 29. april holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et møde med Jacek MAJCHROWSKI, borgmester i Krakow. Han fortsatte derefter til Det Jagielloniske Universitet, hvor han blev budt velkommen af

vicerektoren, Maria NOWAKOWSKA. P. Nikiforos DIAMANDOUROS' offentlige forelæsning på universitetet med titlen »*Rule of law, democracy and the ombudsman institution – a European perspective*« blev afholdt på det juridiske fakultet, hvor Fryderyk ZOLL, adjunkt ved fakultetet, var vært. Flere end 60 studerende overværede forelæsningen.

Dagens første møde i Warszawa den 30. april var med ambassadør Bruno DETHOMAS, leder af Europa-Kommissionens delegation i Polen, og Toon STREPPPEL, leder af Europa-Parlamentets informationskontor. P. Nikiforos DIAMANDOUROS havde derefter et møde med ombudsmanden for beskyttelse af civile rettigheder og med kontorcheferne og afdelingslederne på Kommissionens kontor. Efter frokost ledede Andrzej ZOLL et møde med repræsentanter fra en lang række ngo'er. P. Nikiforos DIAMANDOUROS, ledsaget af viceombudsmanden for beskyttelse af civile rettigheder, Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, holdt derefter møder med Marek SAFJAN, præsident for forfatningsdomstolen, Roman HAUSER, præsident for den øverste forvaltningsdomstol, og Longin PASTUSIAK, senatets formand.

Diamandouros holder forelæsning for studerende ved European Forum på Europakollegiets campus i Natolin. Natolin, Polen, 30. april 2004.

Senere på aftenen holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en offentlig forelæsning om »*Citizens' rights, means of redress and the European Ombudsman*« ved European Forum på Europakollegiets campus i Natolin. Flere end 60 nuværende og tidligere studerende overværede foredraget, som blev indledt af Piotr NOWINA-KONOPKA, vicerektor ved Europakollegiet. Ombudsmanden ledsagede derefter Andrzej ZOLL til EU's udvidelsesfestligheder på Pilsudski-pladsen, hvor de mødtes med Polens præsident, Aleksander KWASNIEWSKI, og formændene for Parlamentets to kamre.

Den 1. maj indledtes med et møde med Polens præsident, Aleksander KWASNIEWSKI, som blev efterfulgt af en brunch til ære for udvidelsen tilrettelagt af præsidenten og kulturministeren i Polen på slottet i Warszawa.

ØSTRIG

Ombudsmanden besøgte Østrig den 24.-25. maj.

Den 24. maj holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en række møder i Wien med Heinz FISCHER, valgt, men endnu ikke tiltrådt præsident i Østrig, Andreas KHOL, formand for parlamentets underhus, og Franz FIEDLER, præsident for Revisionsretten. Dieter BÖHMDORFER, justitsminister, var vært ved en frokost til ære for P. Nikiforos DIAMANDOUROS.

Peter Kostelka, formand for det østrigske ombudsmandsråd, Diamandouros og Heinz Fischer, valgt, men endnu ikke tiltrådt præsident i Østrig. Wien, Østrig, 24. maj 2004.

Næste dag holdt Ombudsmanden møder med Beate WINKLER, direktør for Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad, og med Michael REINPRECHT, leder af Europa-Parlamentets informationskontor i Østrig. P. Nikiforos DIAMANDOUROS afsluttede besøget med en offentlig forelæsning om »*Rule of law, democracy and the Ombudsman*« ved Det Diplomatiske Akademi i Wien, som var tilrettelagt af akademiet og Europa-Kommissionens repræsentation i Østrig.

RUMÆNIEN

Ombudsmanden besøgte Rumænien den 26.-28. maj.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev budt velkommen af den rumænske ombudsmand, Ioan Muraru, hans stedfortræder, Gheorghe IANCU, institutionens generalsekretær, Nicolae LAPA, og Andreea Abrudan, ekspert i udenrigsanliggender. Senere på eftermiddagen besøgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS Europa-Kommissionens delegation i Bukarest, hvor han mødte Anne de Ligne, leder af Phare-afdelingen, Raluca PRUNĂ og Camelia SUICĂ, henholdsvis arbejdsleder og gruppeleder med ansvar for retlige og indre anliggender.

Den 27. maj besøgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS ombudsmandens kontor, hvor han havde et møde med ombudsmanden og ledende medarbejdere i hans stab. Om eftermiddagen besøgte han Rumæniens justitsministerium, hvor han mødte Simona-Maya Teodoroiu, justitsminister. Den 28. maj besøgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS Rumæniens forfatningsdomstol, hvor han blev budt velkommen af institutionens generalsekretær, Ruxandra SABĂREĂNU. Besøget sluttede med et møde med præsidenten for forfatningsdomstolen, Nicolae POPA.

Ioan Muraru, den rumænske ombudsmand, Diamandouros og Nicolae Popa, præsident for den rumænske forfatningsdomstol. Bukarest, Rumænien, 28. maj 2004.

GRÆKENLAND

Fra 30. juni til 2. juli afholdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en række møder, forelæsninger og mediebegivenheder i Grækenland. Den græske ombudsmand, Yorgos KAMINIS, ledsagede Ombudsmanden til alle arrangementer.

Yorgos Kaminis, græsk ombudsmand, Kostas Karamanlis, Grækenlands premierminister og Diamandouros. Athen, Grækenland, 2. juli 2004.

Om formiddagen den 30. juni havde P. Nikiforos DIAMANDOUROS et møde med Prokopis PAVLOPOULOS, minister for indenrigsaffænder, offentlig forvaltning og decentralisering. Derefter mødte han Costas SIMITIS, tidligere premierminister, og Nicos CONSTANTOPOULOS, formand for Koalitionen af Progressive Venstrekræfter. Om eftermiddagen blev P. Nikiforos

DIAMANDOUROS modtaget af Anna BENAKI-PSAROUDA, formand for det græske parlament, og derefter af Aleka PAPANIGHA, generalsekretær for Grækenlands Kommunistiske Parti og George KARATZAFERIS, formand for Folkets Ortodokse Samling (LAOS).

Om aftenen holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en offentlig forelæsning for den nationale forskningsfond. Forelæsningen, som var arrangeret af ngo'erne »OPEK«, »Paremvassi« og »Folkebevægelsen«, havde titlen »*The European Ombudsman as a mechanism of defending the fundamental rights of European citizens*«. Næste dag holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en offentlig forelæsning på Esperia Palace Hotel. Forelæsningen, som var arrangeret af ELIAMEP (den hellenske fond for europa- og udenrigspolitik), havde titlen »*The European Ombudsman, European public administration and European citizens: a developing relationship*«.

Senere samme dag mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med George PAPANDREOU, formand for Den Panhelleniske Socialistiske Bevægelse (PASOK). Om aftenen havde han et møde med Kostis STEFANOPOULOS, Grækenlands præsident, i præsidentpaladset.

Den 2. juli mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Kostas KARAMANLIS, Grækenlands premierminister. Samme dag havde han også møder med formanden for Statsrådet, Christos GERARIS, og med lederne af Europa-Parlamentets repræsentation og Europa-Kommissionens repræsentation i Athen, henholdsvis George KASIMATIS og George MARKOPOULIOTIS.

NEDERLANDENE

P. Nikiforos DIAMANDOUROS besøgte Nederlandene (Rotterdam, Haag, Leiden og Nijmegen) fra den 15. til den 19. september.

Diamandouros og Roel Fernhout, nederlandsk ombudsmand.
Haag, Nederlandene, 17. september 2004.

I Haag mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med sin nationale kollega, Roel FERNHOUT, Nederlandenes ombudsmand, som ledsagede ham til hans møder med Atzo NICOLAÏ, Nederlandenes minister for europæiske anliggender, og Pieter VAN DIJK, medlem af Statsrådet og tidligere dommer ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Mens han var i Haag, mødte P. Nikiforos DIAMANDOUROS også Lambert VAN NISTELROOIJ, MEP, Hans Blokland, MEP, Corien WORTMANN-KOOL, MEP, samt Nico WEGTER, leder af Europa-Kommissionens repræsentation

i Nederlandene, Sjerp VAN DER VAART, leder af Europa-Parlamentets informationskontor, og Marion VAN EMDEN, leder af Europabevægelsen i Nederlandene.

Ombudsmanden holdt under sit besøg i Rotterdam to offentlige forelæsninger: én om »*The dual role of the ombudsman*« ved den tredje konference om kvalitet i den offentlige forvaltning i EU, og én om »*The European Ombudsman: the guardian of good administration*« ved det juridiske fakultet ved Erasmus Universitet. Han talte også om »*The European Union Constitution and the role of the European Ombudsman*« ved det juridiske fakultet ved Leiden Universitet. Mens han var i Rotterdam mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med den kommunale ombudsmand, Migiel VAN KINDEREN.

Søndag den 19. september i Nijmegen deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Roel FERNHOUT i mindehøjtidelighederne for 60-års-dagen for operation »Market Garden«. Højtidelighederne omfattede en velkomst af borgmesteren i Nijmegen på rådhuset, en parade med allierede veteraner og en kransenedlæggelse ved krigsmindesmærket, hvor både P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Roel FERNHOUT lagde krans på vegne af deres respektive institutioner.

PORTUGAL

Den 21.-22. oktober 2004 besøgte Ombudsmanden Portugal.

© den portugisiske ombudsmand

Diamandouros, Henrique Nascimento Rodrigues (anden fra venstre), portugisisk ombudsmand, samt nogle af deres medarbejdere. Lissabon, Portugal, 21. oktober 2004.

I løbet af sine to dage i Lissabon fik Ombudsmanden lejlighed til at møde premierministeren, Pedro SANTANA LOPES, udenrigsministeren, António MONTEIRO, og justitsministeren, José AGIAR BRANCO. Han blev også budt velkommen af formanden for parlamentet, João MOTA AMARAL, som var vært for en frokost med deltagelse af højststående parlamentsmedlemmer fra næsten alle de politiske partier. Ombudsmanden havde en uformel drøftelse med EU's kommissær for retlige og indre anliggender, António VITORINO, og deltog ved en middag arrangeret af den portugisiske ombudsmand, hvor også præsidenten for den øverste forvaltningsdomstol, Manuel Fernando DOS SANTOS SERRA, den fungerende præsident for forvaltningsdomstolen, MOURA RAMOS, og tidligere udenrigsminister og nuværende parlamentsmedlem, Jaime GAMA, sammen med Jorge MIRANDA fra Lissabon Universitet, deltog. I løbet af Ombudsmandens besøg var lederen af Europa-Parlamentets kontor, Paulo SANDE, også vært ved en arbejdsfrokost med portugisiske medlemmer af Europa-Parlamentet, herunder fra PPE-Gruppen Assunção ESTEVES, fra PSE-Gruppen Luís Manuel CAPOULAS SANTOS, Fausto CORREIA, António COSTA, Edite ESTRELA,

Emanuel JARDIM FERNANDES, Elisa FERREIRA, Ana Maria GOMES og Jamila MADEIRA samt fra UEN-Gruppen Ilda FIGUEIREDO og Sérgio RIBEIRO.

Med henblik på at nå ud til borgerne talte Ombudsmanden ved et arrangement arrangeret af lederen af Europa-Kommissionens repræsentation i Portugal, Margarida MARQUES. Ombudsmandens tale havde titlen »*Building a citizen-centred Europe: the European Ombudsman and the European Constitution*«. Flere end 30 personer deltog i mødet og i den livlige spørgetid, hvor man kom ind på emner som indvandring, forskelsbehandling, adgang til sundhedstjenester og god forvaltning. Mødet blev efterfulgt af en reception, hvor Ombudsmanden drøftede sit arbejde med de fremmødte borgere. På besøgets anden dag talte Ombudsmanden ved det juridiske fakultet ved Lissabon Universitet om »*Fundamental rights in the European Union and the European Ombudsman*«. Jorge MIRANDA præsenterede Ombudsmanden for de ca. 50 studerende og undervisere.

FRANKRIG

Den 1.-2. december 2004 besøgte Ombudsmanden Paris.

Efter et kort bilateralt møde med den franske ombudsmand, Jean-Paul DELEVOYE, deltog Ombudsmanden i en drøftelse med ledere fra det franske ombudsmandskontor anført af Bernard DREYFUS, den øverste leder. Derefter spiste han frokost med den tidligere franske ombudsmand, Bernard STASI, hvor de drøftede Bernard STASIS nuværende arbejde med at etablere Den Høje Myndighed for Bekæmpelse af Forskelsbehandling og Fremme af Lighed i Frankrig. Ombudsmanden mødte derefter ministeren med ansvar for statsreform, Eric WOERTH, efterfulgt af premierministerens rådgiver om europæiske anliggender, Pascale ANDREANI. På besøgets anden dag mødtes Ombudsmanden med Renaud DENOIX DE SAINT-MARC, næstformand for Statsrådet, Jean-Claude COLLIARD, medlem af forfatningsrådet, og Claudie HAIGNERE, minister for europæiske anliggender.

Under besøget talte Ombudsmanden til 35 studerende ved institut for politiske studier om emnet »*The European Ombudsman and European citizenship*«. Renaud DEHOUSSE præsenterede Ombudsmanden, mens Florence DELOCHE-GAUDEZ, generalsekretær i det europæiske forum ved fakultet for statskundskab ledte arrangementet. Ombudsmanden fik endvidere lejlighed til at møde Jean-Guy GIRAUD, leder af Europa-Parlamentets informationskontor i Paris, og Yves GAZZO, leder af Europa-Kommissionens repræsentation.

6.3 ANDRE KONFERENCER OG MØDER

Ombudsmanden inviteres i stigende grad til konferencer og seminarer i hele Europa. Der bliver drøftet emner lige fra EU's bestræbelser på at kommunikere med borgerne til forfatningen for Europa, fra forslaget om et nyt EU-agentur for grundlæggende rettigheder til muligheden for at indføre en lov om god forvaltning i EU's institutioner og organer. Ombudsmanden vil meget gerne deltage aktivt ved disse møder, som bidrager til at øge kendskabet til hans arbejde blandt de primære interessenter. Hvis han ikke kan deltage personligt, lader Ombudsmanden en relevant medarbejder repræsentere institutionen i stedet for.

Ombudsmanden udbreder ligeledes kendskabet til sit arbejde og de emner, som han får forelagt, på møder med bl.a. politiske repræsentanter, medlemmer af ngo'er, interessegrupper, studerende og borgere. Ombudsmandens personale arbejder også aktivt i denne henseende. Følgende afsnit giver et overblik over de mange aktiviteter, Ombudsmanden eller hans personale deltog i i 2004.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDEN

Uformel ministerkonference om »Communicating Europe« – Wicklow, Irland

Den 6.-7. april deltog Ombudsmanden i en uformel ministerkonference arrangeret af den irske minister for europæiske anliggender, Dick ROCHE, i County Wicklow, Irland. Konferencen havde titlen »Communicating Europe« og havde deltagelse af ministre for europæiske anliggender fra de eksisterende medlemsstater, tiltrædelses- og kandidatlande, delegationer fra Vestbalkan og repræsentanter for EU's institutioner. P. Nikiforos DIAMANDOUROS talte ved konferencen efter den formelle åbning, som Dick ROCHE forestod, og taler af Patrick COX, formand for Europa-Parlamentet, og António VITORINO, EU-kommissær. Han fremhævede den vigtige rolle, Ombudsmanden spiller for at give borgerne mere indflydelse og oplyse dem om deres rettigheder. På denne måde kan Ombudsmanden bidrage til at skabe kendskab til Europa blandt borgerne i den udvidede Union, sagde han. P. Nikiforos DIAMANDOUROS fremhævede derefter behovet for at skabe konkrete resultater for borgerne ved at gøre det muligt for dem at udnytte deres EU-rettigheder fuldt ud.

International konference om »The position of Constitutional Courts following integration into the European Union« – Bled, Slovenien

Ombudsmanden deltog i en international konference med titlen »*The position of Constitutional Courts following integration into the European Union*« afholdt i Bled, Slovenien, fra den 30. september til den 2. oktober. Konferencen blev åbnet af præsidenten for Sloveniens forfatningsdomstol, Dragica WEDAM LUKIĆ. Der var indledningsvist taler fra Erwan FOUÉRE, leder af Europa-Kommissionens delegation i Slovenien, Christos ARTEMIDES, præsident for den internationale konference for europæiske forfatningsdomstole, Didier MAUS, dommer ved Andorras forfatningsdomstol, Luzius WILDHABER, præsident for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Vassilios SKOURIS, præsident for De Europæiske Fællesskabers Domstol, og P. Nikiforos DIAMANDOUROS.

Dette blev efterfulgt af en præsentation af de erfaringer, som forfatningsdomstolene i nogle af EU's medlemsstater har gjort sig med EU's retssystem. Der var indlæg fra repræsentanter for forfatningsdomstolene i Østrig, Tyskland og Italien.

Den 1. oktober gav repræsentanter for forfatningsdomstolene i Tjekkiet, Ungarn, Letland, Litauen, Polen og Slovenien samt højesteret i Cypren og Estland en præsentation af forfatningsændringerne vedrørende integrationen i EU, forfatningsdomstolenes rolle efter integrationen i EU samt en vurdering af, hvor forberedt de er til nye udfordringer.

Dragica WEDAM LUKIĆ holdt afslutningstalen.

Diamandouros taler ved en international konference med titlen »The position of Constitutional Courts following integration into the European Union«. Bled, Slovenien, 30. september 2004.

34. Asser-kollokvium om europæisk ret – Haag, Nederlandene

Den 15. oktober deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i det 34. Asser-kollokvium om europæisk ret med titlen »The EU Constitution: The best way forward?«. P. Nikiforos DIAMANDOUROS deltog i møde III A om »The democratic life of the European Union« med en forelæsning om »The European Ombudsman and the European Constitution«. Dette møde blev ledet af Deirdre CURTIN, professor ved institut for ledelse ved Utrecht Universitet.

Forelæsning ved Utrecht Universitet – Grækenland

Den 22. december holdt Ombudsmanden en forelæsning ved fakultet for statskundskab ved Athen Universitet. Forelæsningen var en del af fakultetets videregående europæiske og internationale studier. Ombudsmandens forelæsning havde titlen »Rule of law, democracy, accountability and the institution of the Ombudsman«.

Andre

Den 19. januar mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Paris med Noelle LENOIR, fransk minister for europæiske anliggender, for at drøfte en række administrative spørgsmål vedrørende den europæiske ombudsmandsinstitution.

Den 28. januar holdt Ombudsmanden en offentlig forelæsning ved juridisk fakultet ved Udine Universitet i Italien. P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev budt velkommen af universitetets rektor, Furio HONSELL. Omkring 100 personer overværede forelæsningen, herunder Maurizio MARESCA, professor i international ret, og den regionale ombudsmand i Friuli Venezia-Giulia, Caterina DOLCHER.

Diamandouros med studerende ved juridisk fakultet ved Udine Universitet, Italien, 28. januar 2004.

Samme dag mødtes Ombudsmanden med præsidenten for den italienske region Friuli Venezia-Giulia, Riccardo ILLY. Ved dette møde præsenterede Ombudsmanden den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, som præsidenten var meget interesseret i. Præsidenten foreslog derefter, at kodeksen blev vedtaget af den regionale forvaltning i Friuli Venezia-Giulia.

Senere samme dag præsenterede Ombudsmanden sit arbejde for medlemmer af handelskammeret i Trieste. Ombudsmanden i Trieste, Alessandro ZANMARCHI, deltog også på mødet.

Den 29. januar holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en offentlig forelæsning ved juridisk fakultet ved Trieste Universitet i Italien. Han blev præsenteret af Sergio BARTOLE, leder af juridisk fakultet.

Den 11. februar besøgte García VALLEDOR, minister for eksterne forbindelser i den regionale regering i Asturias (Spanien), Den Europæiske Ombudsmand i Strasbourg. Han blev ledsaget af sin departementschef, Jorge PRADO, Maria Luisa BERGAZ, MEP, og Dionisio FERNÁNDEZ, politisk rådgiver i Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe i Europa-Parlamentet. García VALLEDOR sagde, at regeringen i Asturias var villig til at fremsætte et lovforslag til det regionale parlament om at oprette en ombudsmandsinstitution. P. Nikiforos DIAMANDOUROS glædede sig over dette initiativ og tilbød sin og sit personales støtte.

Den 9. marts mødte P. Nikiforos DIAMANDOUROS flere repræsentanter for Europa-Parlamentets støttegruppe for handicappede (EPDSG), herunder Marie LUIJTEN, Saija JARVENTAUSTA, Helge POULSEN og Philip SCOTT. EPDSG, som består af en række tjenestemænd fra Parlamentet, der arbejder med handicaprelaterede spørgsmål, udtrykte sin støtte til Ombudsmandens arbejde vedrørende integration af handicappede. Gruppens repræsentanter glædede sig over Ombudsmandens undersøgelse på eget initiativ om integration af handicappede og hans holdning til forskellige klager over integration af handicappede børn på Europaskolerne. P. Nikiforos DIAMANDOUROS gav et overblik over sit arbejde på dette område og opfordrede EPDSG til at tilvejebringe flere oplysninger, som kunne hjælpe Ombudsmanden i hans undersøgelser.

Den 12. marts besøgte Péter BÁRÁNDY, Ungarns justitsminister, ledsaget af Judit DEMETER, Lipót HOLZTZ og István SOMOGYVÁRI, samt af Zoltán TAUBNER, Ungarns ambassadør i Europarådet, P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg. Der blev drøftet en lang række emner, herunder samarbejdet mellem de ungarske parlamentariske ombudsmænd og Den Europæiske Ombudsmand i lyset af Ungarns tiltrædelse til EU.

Den 25. marts holdt Ombudsmanden en offentlig forelæsning på fakultet for statskundskab ved Genova Universitet i Italien. P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev præsenteret af Adriano GIOVANNELLI, fakultetets dekan. Forelæsningen blev overværet af ca. 70 mennesker.

Samme dag var P. Nikiforos DIAMANDOUROS hovedtaler ved en konference arrangeret af *Società di letture e conversazioni scientifiche* i Genova. Han blev på vegne af foreningen budt velkommen af dens formand, Umberto COSTA, og Gianpaolo GANDOLFO. P. Nikiforos DIAMANDOUROS talte om »*Rule of law, democracy and the institution of the Ombudsman: a European perspective*«.

Den 26. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Genova med formanden for byrådet i Ligurias, Francesco BUZZONE, og talte om Den Europæiske Ombudsmands rolle.

Den 27. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Lerici, Italien, med borgmesteren i Lerici kommune, Emanuele FRESCO, i anledning af indvielsen af kontoret med ansvar for forbindelser med offentligheden.

Den 14. september mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg med Taro NAKAYAMA, Yoshito SENGOKU, Yukio EDANO, Okiharu YASUOKA og Motohiko KONDO, parlamentsmedlemmer fra Japan. Parlamentarikerne, medlemmer af forskningsudvalget om Japans forfatning, blev ledsaget af Ryuichi SHOJI, Japans generalkonsul i Strasbourg. Man drøftede bl.a. emner om EU's forfatningsmæssige ramme og Den Europæiske Ombudsmands rolle og arbejde.

Den 16. november talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS til over 100 italienske studerende, som var i Strasbourg som led i en todagestur til Europa-Parlamentet. De studerende havde vundet en konkurrence arrangeret af Parlamentet med det formål at øge kendskabet til EU. Ombudsmanden beskrev sin rolle for de studerende og besvarede en række spørgsmål om sit arbejde.

Den 10. december besøgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS i forbindelse med sin deltagelse i en konference i Istanbul i Tyrkiet Hans Hellighed BARTHOLOMÆUS, Ærkebiskop af Konstantinopel, Nye Rom og Økumenisk Patriark af Den Ortodokse Kristne Kirke.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDENS PERSONALE

Arrangementer og møder

Den 24. februar mødtes Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, med Anar CAHANGIRLI og Anar KARIMOV fra Aserbajdsjans mission i EU for at drøfte et muligt samarbejde mellem den nyligt oprettede ombudsmandsinstitution i Aserbajdsjan og Den Europæiske Ombudsmand.

Den 13. maj besøgte Kostas KOURTIKAKIS, en ph.d.-studerende fra Pittsburgh Universitet, USA, Den Europæiske Ombudsmands Bruxelles-kontor for at interviewe Ombudsmandens kommunikations- og internetansvarlige, Ben HAGARD, og hans presse- og kommunikationsansvarlig, Rosita AGNEW, om det europæiske netværk af ombudsmænd. Kostas KOURTIKAKIS rejste derefter til Strasbourg, hvor han interviewede Ombudsmanden, lederen af Den Juridiske Tjeneste, Ian HARDEN, og en juridisk sagsbehandler, Peter BONNOR. Disse interviews drejede sig primært om det europæiske netværk af ombudsmænds rolle i forbindelse med at sikre korrekt gennemførelse af EU-lovningen på nationalt plan.

Den 1. oktober besvarede Olivier VERHEECKE spørgsmål om Ombudsmandens arbejde fra Alexandros TSADIRAS, en tidligere praktikant i Ombudsmandens kontor og ph.d.-studerende ved Oxford Universitet. Den 8. oktober mødte Olivier VERHEECKE Neeltje SMITSKAMP, studerende ved Amsterdam Universitet, i forbindelse med et lignende interview.

Den 5. oktober rejste Ian HARDEN og Rosita AGNEW til Amsterdam til den uformelle ministerkonference med titlen »*Communicating Europe*«. Dette møde var en opfølgning på det første møde om dette emne, som blev afholdt i Wicklow i Irland i april 2004. Det var arrangeret af den nederlandske minister for europæiske anliggender, Atzo NICOLAÏ, med henblik på at behandle spørgsmålet om, hvordan man får borgerne til at føle sig mere involveret i Europa, navnlig i lyset

af de kommende folkeafstemninger om den europæiske forfatning. Ministre eller embedsmænd fra alle 25 medlemsstater samt kandidatlandene deltog i mødet sammen med kommissær António VITORINO og Margot WALLSTRÖM og Europa-Parlamentets formand Josep BORRELL. Europa-Parlamentets tidligere formand, Patrick COX, ledte mødet. Ombudsmanden kunne ikke selv være til stede på mødet, men hans skrift med titlen »*Communicating Europe – the opportunities presented by the Constitution*« blev omdelt til alle deltagere og til pressen. Mødet var offentligt.

Den 23. november modtog Olivier VERHEECKE på Bruxelles-kontoret Sinisa RODIN, professor i forfatningsret og europæisk ret ved Zagreb Universitet, som besøgte EU's institutioner inden for rammerne af »Den Europæiske Unions Besøgsprogram«.

Den 6.-7. december arrangerede det svenske agentur for offentlig forvaltning et uformelt ekspertmøde for at drøfte muligheden for en forvaltningslov i EU og overveje muligheden for et fremtidigt forvaltningsområde for Europa. Over 50 personer deltog i mødet, herunder embedsmænd og akademikere fra hele Europa. Ian HARDEN og Rosita AGNEW repræsenterede Den Europæiske Ombudsmand. På første dags møde med titlen »*Regulating good administration in the institutions of the EU: The experience so far and the potential of Article III-398*« talte Ian HARDEN om den europæiske kodeks for god forvaltningsskik. Dagen efter blev der fokuseret på »*Integrating the administrations of the Member States: Can there be a roadmap for a European Administrative Area?*«

Den 9. december modtog Olivier VERHEECKE på Bruxelles-kontoret Lodewijk BOS, handelssekretær i Nederlandenes permanente repræsentation i EU, og oplyste ham om virksomheders mulighed for at klage til Ombudsmanden.

Den 15. december deltog Olivier VERHEECKE i et panel af eksperter på højt plan om »*The proposed EU Human Rights Agency; an opportunity for a coherent human rights policy*«, som var arrangeret af tænketanken »The Centre« i Bruxelles. Drøftelsen blev ledet af Walter VAN GERVEN, tidligere generaladvokat ved Domstolen og professor ved det katolske universitet i Leuven. Panelets talere var Jonathan FAULL, generaldirektør i Europa-Kommissionens GD for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, Jorg POLAKIEWICZ fra Europarådet og Alpha CONNELLY, leder af den irske menneskerettighedskommission. De forskellige indlæg blev efterfulgt af en livlig drøftelse.

Gruppepræsentationer

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og hans personale beskrev i 2004 Ombudsmandens rolle og arbejde for:

Januar

- en gruppe studerende fra *Hochschule Magdenburg-Stendal*, Tyskland;
- en gruppe studerende fra *Institut des Hautes Etudes Européennes* på Robert Schuman Universitet i Strasbourg, Frankrig;

Februar

- 50 studerende ledsaget af Willem BONEKAMP fra Twente Universitet, Nederlandene;
- 10 repræsentanter for ngo'er i Letland;
- 40 studerende anført af Michael McKEEVER fra Trinity School i Nottingham, Det Forenede Kongerige;
- embedsmænd fra Tysklands føderale akademi for offentlig forvaltning. Denne gruppe var ledsaget af seminarets leder, Christiane BÖDDING;

Marts

- 10 højtstående embedsmænd, der deltog i et seminar arrangeret af Frankrigs *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Strasbourg, Frankrig;

- syv embedsmænd fra det danske Folketings EU-Sekretariat;
- 50 studerende fra *European Law Students' Association* (ELSA), Padova, Italien;
- medlemmer af *Club des médiateurs du service public* i Paris. Dette møde var arrangeret af ombudsmanden for RATP (Paris' transportmyndighed), Cyrille DE LA FAYE;
- en gruppe studerende fra Syddansk Universitet, Odense;
- 45 studerende fra *Technische Universität Chemnitz*, Tyskland, i forbindelse med en rejse til Strasbourg arrangeret af *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* Deltagerne blev ledsaget af Elke FEILER fra *Bildungswerk*;

April

- 45 studerende ledsaget af deres lærer, GRAF, fra *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech*, Bayern, Tyskland;
- 50 studerende fra *Europa-Institut* ved Saarbrücken Universitet, Tyskland. De studerende var ledsaget af HÖRRMANN og ELSNER fra *Europa-Institut*;
- 17 elever fra den regionale provins Agrigento i Italien. Eleverne havde vundet turen til Strasbourg i konkurrencen »*The European identity*«;
- 27 rumænske praktikanter, som deltog i et seminar om offentlig forvaltning ved *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Strasbourg, Frankrig;
- 50 deltagerne ved den årlige konference i *European Information Association* i Edinburgh, Skotland. Konferencen havde titlen »*A changing Europe: challenges and opportunities for the information professional*«;
- 50 deltagere ved det europæiske seminar i *International Kolping Society*. Seminaret blev ledet af Anton SALESNY;

Maj

- 20 studerende fra Eberhard Karls Universitet i Tübingen, Tyskland. Dette besøg var arrangeret af Rudolf HRBEK;
- en gruppe af 16 embedsmænd fra forskellige lande i Asien, som deltog i et kursus arrangeret af *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg*. Gruppen blev ledsaget af Felix MÜLLER;
- 35 studerende fra Central- og Østeuropa inden for rammerne af et besøg arrangeret af Elke FEILER fra *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.*; FEILER arrangerede også et besøg for 35 repræsentanter for faglige sammenslutninger og erhvervsfolk fra Sachsen, som hørte om Ombudsmandens arbejde;
- 34 medlemmer af Socialdemokratiet fra København;
- 30 studerende fra Viadrina Universitet, Frankfurt an der Oder, Tyskland;
- 30 elever fra en sygeplejeskole i Herne, Tyskland, i forbindelse med et seminar arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* i Königswinter;
- deltagerne på et todagesseminar med titlen »*Seminar on petitions and rights of EU citizens*« arrangeret af Europa-Kommissionens GD for Udvidelse (TAIEX-kontoret) for parlamentsmedlemmer fra de nye medlemsstater samt Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet;
- 30 gæster fra Sveriges *Krisberedskabsmyndigheten* ledsaget af Ing-Marie PERSSON fra myndigheden;

- 30 embedsmænd fra regionen Aragon, Spanien, som deltog i et seminar arrangeret af Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA);

Juni

- deltagere på todagesseminaret »*Backing competitiveness with quality public administration*« arrangeret af Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA);
- 50 studerende ved Potsdam Universitet, Tyskland, ledsaget af Eckart KLEIN;
- en gruppe statskundskabsstuderende ledsaget af adjunkt Francesca VASSALLO fra Southern Maine Universitet, USA;
- en gruppe på 23 personer, heriblandt medlemmer af styrelsen i *Volksbank Bühl*, Tyskland. Gruppen blev ledsaget af Klaus GRAS;
- deltagere ved »*Seminar on petitions and rights of EU citizens*« arrangeret af Europa-Kommissionens GD for Udvidelse (TAIEX-kontoret) for medlemmer af det bulgarske parlament og bulgarske eksperter i Kommissionen;
- deltagere i seminaret »*Human rights and the European Union*« arrangeret i London af Justice sammen med Monckton Chambers og Doughty Street Chambers;
- 30 medlemmer af Kiwanis Club fra Offenburg, Tyskland;
- 50 elever fra Baden, Østrig;

Juli

- 30 franske advokater på en studiedag med titlen *Entretiens communautaires*. Dette arrangement var tilrettelagt af *Délégation des Barreaux de France i Bruxelles*;
- 35 repræsentanter fra skoleforvaltningen i regionen Mittelfranken, Tyskland;

September

- 40 studerende, som deltog i et seminar arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* i Königswinter, Tyskland. De studerende blev ledsaget af Benjamin WITTEKIND;
- en gruppe besøgende fra Folkerepublikken Kinas statslige ombudsmand;
- 30 embedsmænd fra forskellige tyske ministerier i forbindelse med et besøg i Bruxelles arrangeret af *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung*;
- 30 sekretærer fra skoler i Nordrhein-Westfalen, Tyskland, i forbindelse med et seminar arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* i Königswinter;

Oktober

- studerende, der deltog i det 19. møde i *European Institute of Public Affairs and Lobbying* (EIPAL) i Bruxelles;
- 30 deltagere i et seminar arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* i Königswinter;
- 20 medlemmer af en gruppe fra *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit*, Tyskland;
- en gruppe besøgende fra de græske Info-Points;
- 25 medarbejdere i *Christlich Demokratische Union* i Tyskland i forbindelse med et seminar arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* i Königswinter;

November

- deltagere i en konference i Budapest med titlen »Freedom of information today and tomorrow«. Konferencen var arrangeret af Open Society Archives og den ungarske ombudsmand for databeskyttelse og informationsfrihed, Attila PÉTERFALVI.
- 60 medlemmer af *Club Europe* anført af Pascal MANGIN, Strasbourgs borgmesters attaché for europæiske og internationale anliggender, Frankrig;
- 120 deltagere i et seminar for AKEL-partiet i Nicosia, Cypern;
- 30 embedsmænd og journalister fra Grækenland, som var inviteret af Maria MATSOUKA, MEP, næstformand for Udvalget for Andragender;
- 25 medarbejdere i *Christlich Demokratische Union* i Tyskland i forbindelse med et seminar arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung* i Königswinter;
- en gruppe af højtstående kroatiske embedsmænd i forbindelse med et seminar arrangeret af *Ecole Nationale d'Administration* (ENA), Strasbourg, Frankrig;

December

- forskere med speciale i europæisk forvaltningsret ved et seminar arrangeret af Jacques ZILLER fra det juridiske fakultet ved Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze, Italien.

6.4 KONTAKTER TIL MEDIERNE

Medierne spiller en afgørende rolle for at forstærke virkningen af Ombudsmandens reaktive og proaktive arbejde. Den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier dækker klagebehandlingen og kommunikationsaktiviteterne og hjælper dermed med at oplyse borgerne om Ombudsmandens service. På samme måde er det også vigtigt, at medierne skaber opmærksomhed omkring sager, hvor der kan være brug for et vist offentligt pres, nemlig i sager, hvor Ombudsmanden finder det nødvendigt at fremsætte en kritisk bemærkning, et forslag til henstilling eller fremlægge en særlig beretning for Europa-Parlamentet. I sådanne tilfælde kan medierne bidrage til at fremhæve vigtigheden af en sag, hvilket kan få institutionen eller organet til finde en løsning til fordel for borgeren. Endelig bedes Ombudsmanden af og til om at redegøre for sine prioriteter og synspunkter samt begrundelserne derfor.

Ombudsmandens medieaktiviteter omfatter bl.a. interview og pressekonferencer, artikler og pressemeddelelser. Disse initiativer kan enten knytte sig til en vigtig begivenhed, f.eks. fremlæggelsen af årsberetningen for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, eller direkte til Ombudsmandens undersøgelser. Ombudsmandens kontakt til medierne giver ham mulighed for at besvare spørgsmål om sin rolle, at forklare sine synspunkter om vigtige spørgsmål, at sætte fokus på sine prioriteter og beskrive sine mål.

Ombudsmanden udsendte 34 pressemeddelelser i 2004, hvilket svarer til én hver 11. dag. Pressemeddelelserne udsendes til journalister og interesserede parter i hele Europa og bidrager til at skabe opmærksomhed omkring de vigtigste sager, Ombudsmanden behandler i løbet af året. Som eksempler kan nævnes problemer i håndteringen af radioaktivt materiale i Kommissionens Institute for Transuranium Elements i Tyskland, integration af handicappede i Europa-Kommissionen og mulige mangler i en OLAF-undersøgelse af anklager om svig.

Ombudsmanden gav mere end 40 interview til repræsentanter for den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier i 2004 i Strasbourg, Bruxelles og under sine informationsbesøg i andre lande og byer. Han præsenterede også sit arbejde og besvarede spørgsmål ved pressekonferencer,

orienteringsmøder, møder og frokoster. I dette afsnit beskrives de interview, Ombudsmanden og hans ansatte gav i 2004, samt den række mediebegivenheder, der blev arrangeret i årets løb.

- Den 8. januar gav Ombudsmanden et interview til Cai RIENÄCKER, en journalist fra den tyske statslige radiostation ARD. Spørgsmålene omhandlede bl.a. Ombudsmandens prioriteter, tyske sager med et positivt resultat og samarbejdet med nationale og regionale ombudsmænd og tilsvarende organer.
- Den 13. januar blev Ombudsmanden interviewet af Lise LANCON til *Strasbourg Magazine*. Journalisten stillede generelle spørgsmål om Ombudsmandens arbejde, såsom antallet og type af klager og Ombudsmandens arbejde for at udbrede kendskabet til institutionen.
- Den 14. januar interviewede en italiensk journalist, Paolo MAGAGNOTTI, P. Nikiforos DIAMANDOUROS til en kort dokumentarfilm om Den Europæiske Ombudsmands rolle, som skulle udsendes i Italien og i andre lande.
- Den 15. januar gav Ombudsmanden et telefoninterview til Tina SPILIOTI fra den cypriotiske ugeavis *Neos Typos*. Tina SPILIOTI spurgte Ombudsmanden om hans arbejde, navnlig i tiltrædelseslandene.
- Den 26. januar blev Ombudsmanden interviewet af det statslige slovenske fjernsyn i forbindelse med sit informationsbesøg i Slovenien. P. Nikiforos DIAMANDOUROS besvarede spørgsmål om Den Europæiske Ombudsmands rolle og sine forbindelser med den slovenske ombudsmand for menneskerettigheder Matjaž HANŽEK.
- Den 27. januar arrangerede det slovenske ombudsmandskontor en pressekonference for at markere afslutningen på Den Europæiske Ombudsmands besøg. Omkring 15 journalister deltog og stillede spørgsmål om kvaliteten i EU's forvaltning og forvaltningens reaktion på Ombudsmandens undersøgelser. De ville også meget gerne have eksempler på klager, som Den Europæiske Ombudsmand har behandlet.
- Senere samme dag blev Ombudsmanden interviewet af Urška MLINARIČ fra den slovenske avis *Večer*, Barbara KUŽNIK fra den nationale radiostation og Tanja TAŠTANOSKA fra ugeavisen *Žurnal*.
- Den 29. januar deltog Den Europæiske Ombudsmand og den regionale ombudsmand i Friuli Venezia-Giulia, Caterina DOLCHER, i en pressekonference arrangeret af regionalrådet i Trieste, Italien. P. Nikiforos DIAMANDOUROS besvarede bl.a. spørgsmål fra Pietro COMELLI, *Il Piccolo*, Luciano SANTIN, *Messaggero Veneto*, Sonia SICCO, ANSA, Alvis SFORZA, *Antenna 3*, Duccio PUGLIESE, LUXA TV, og Pierpaolo DOBRILLA, CENTRO TV Friuli Venezia-Giulia.
- Den 11. februar gav Olivier VERHEECKE, ledende juridisk rådgiver, et direkte interview til SIMONOT fra en radiostation i Bruxelles, *BFM*, om Ombudsmandens afgørelse om Europa-Parlamentets politik om rygning i dets lokaler.
- Som led i Ombudsmandens informationsbesøg i Slovakiet deltog han og Pavel KANDRÁČ, ombudsmand, den 19. februar i en pressekonference i kancelliets lokaler i Nationalrådet, som blev ledet af Azelio FULMINI, leder af Europa-Parlamentets kontor i Slovakiet.
- Den 1. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en pressekonference hos Eliana NICOLAOU, kommissær for Cyperns forvaltning. Omkring 15 journalister deltog i pressekonferencen.

Diamandouros og Eliana Nicolaou, kommissær for Cyperns forvaltning, taler ved en pressekonference. Nicosia, Cypern, 1. marts 2004.

- Samme dag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et 35 minutter langt tv-interview til journalist Kyriakos PIERIDES fra *Cyprus Broadcasting Corporation* (CYBC). CYBC dækkede også den forelæsning, som P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt den 3. marts på et møde med græsk-cyprioter og tyrkisk-cyprioter arrangeret af Forum for Modernisering af Samfundet (OPEK) og den tyrkisk-cypriotiske sammenslutning af ngo'er, der kalder sig »Dette land er vores«. Begge arrangementer blev sendt i et program, der omhandlede Den Europæiske Ombudsmands rolle.
- Den 2. marts gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til forskellige tv- og radiostationer på den cypriotiske indenrigsminister, Andreas CHRISTOUS kontor.
- Den 9. marts interviewede Cristina CARPINELLI, journalist fra den italienske station *Radio 24*, P. Nikiforos DIAMANDOUROS til et ugentligt program om EU-anliggender.
- Den 11. marts interviewede Miguel ADROVER, producer af *Europa 2004*, Ombudsmanden til den offentlige spanske tv-station *TVE*. Formålet med dette interview var at oplyse de spanske borgere om Ombudsmandens rolle.
- Den 11. marts gav Rosita AGNEW, presse- og kommunikationsansvarlig, et telefoninterview til Christophe NONNENMACHER fra *Strasbourg Magazine*. Journalisten stillede spørgsmål om Ombudsmandens kommunikationsaktiviteter.
- Den 24. marts afsluttede Ombudsmanden sit besøg i Tjekkiet med en pressekonference på EU's informationscenter (EUIC) i Prag. Omkring 15 personer deltog ved dette arrangement, som blev efterfulgt af en række personlige interview med Ombudsmanden.
- Den 27. marts præsenterede Ombudsmanden sit arbejde for journalister på et møde arrangeret af formanden for byrådet i Ligurias, Italien.
- Den 31. marts interviewede Luísa GODINHO fra den offentlige portugisiske tv-station *RTP2* P. Nikiforos DIAMANDOUROS som led i en række interview, der skulle sendes før valget til Europa-Parlamentet i 2004. Luísa GODINHO bad P. Nikiforos DIAMANDOUROS om at beskrive værdien af sit arbejde for borgerne, at beskrive de største udfordringer for Ombudsmanden og at forklare sin vision for institutionens fremtid.
- Den 16. april holdt Den Europæiske Ombudsmand en pressekonference på det lettiske menneskerettighedskontor i Riga. Ombudsmandens præsentation af sit mandat og arbejde blev efterfulgt af en lang og livlig drøftelse, hvor over et dusin journalister stillede adskillige spørgsmål om vidt forskellige emner. Spørgsmålene omhandlede bl.a. Ombudsmandens sager,

samarbejdet med nationale og regionale ombudsmænd, undersøgelser vedrørende overtrædelse af fællesskabsretten på nationalt plan, korruptionssager og sprogpolitik.

- Efter pressekonferencen blev Ombudsmanden interviewet af avisen *Lauku Avīze* og det russisksprogede tidsskrift YAC.
- Den 19. april blev Ombudsmanden interviewet af Danutė JOKUBĖNIENĖ fra det litauiske tidsskrift *Ekstra*.
- Den 20. april blev Ombudsmanden interviewet i Vilnius af Austė STOŠKUTĖ fra tidsskriftet *Euro-Integration News*.
- Den 21. april holdt Ombudsmanden en pressekonference i Litauens *Seimas* (parlamentet). Efter en kort beskrivelse af sit besøg i Litauen besvarede Ombudsmanden spørgsmål om sine sager, klagerens art, samarbejdet med de litauiske ombudsmænd og hans forventninger til klager fra Litauen efter tiltrædelsen.
- Efter pressekonferencen blev Ombudsmanden interviewet af Jūratė NEDVECKAITĖ fra den litauiske ugeavis *Laikas*.

© Den Litauiske Republikks Seimas

Diamandouros taler ved en pressekonference. Vilnius, Litauen, 21. april 2004.

- Den 26. april holdt Ombudsmanden en briefing for pressen i forbindelse med udsendelsen af hans *årsberetning for 2003*. Otte journalister deltog i briefinggen, herunder Aine GALLAGHER, *Reuters*, Johanna VESIKALLIO, Finnish Press Agency, Tobias BUCK, *Financial Times*, Brandon MITCHENER, *The Wall Street Journal Europe*, Hans-Martin TILLACK, *Stern*, Marcello FARAGGI, *Media/ARTE*, Brian BEARY, *European Report*, og Triadafilos STANGOS, fra den græske tv-station ERT. P. Nikiforos DIAMANDOUROS fremhævede de vigtigste begivenheder for Ombudsmanden og for borgerne i 2003 og besvarede spørgsmål om sin årsberetning.
- Lige før briefinggen blev Ombudsmanden interviewet af Charlotte HJORTH fra *Europe-By-Satellite*, EU's tv-nyhedsbureau. Charlotte HJORTH'S spørgsmål fokuserede på institutionens værdi for borgerne.
- Ombudsmanden gav også den 26. april et interview til Triadafilos STANGOS, en journalist fra den græske tv-station ERT og det europæiske program *Eurocentrics*. Interviewet fokuserede på Ombudsmandens arbejde i 2003 og på P. Nikiforos DIAMANDOUROS' prioriteter for sit arbejde.

- Senere samme dag gav Ombudsmanden endnu et tv-interview – denne gang til estisk tv. Journalisten, Indrek TREUFELDT, spurgte ham om, hvad de estiske borgere kunne forvente af hans mandatperiode, og hvordan de kunne indgive en klage til ham.
- Den 30. april holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en pressekonference i Warszawa, som blev ledet af Polens ombudsmand for beskyttelse af civile rettigheder, Andrzej ZOLL. Der var flere en et dusin journalister til stede, heriblandt repræsentanter fra de store aviser, tidsskrifter, tv- og radiostationer. P. Nikiforos DIAMANDOUROS præsenterede sit arbejde og baggrunden for sit besøg i Polen. Han blev stillet spørgsmål om de typer klager, Den Europæiske Ombudsmand modtager, den gennemsnitlige behandlingstid for en klage, kodeksen for god forvaltningsskik og Den Europæiske Ombudsmands skønsbeføjelser med hensyn til, hvad der udgør fejl eller forsømmelser.
- Pressekonferencen blev efterfulgt af interview med Małgorzata BORKOWSKA fra tidsskriftet *Trybuna* og Marzena KAWA fra tv-stationen TVP3.
- Den 6. maj blev Ombudsmanden interviewet af Leo LINDER fra *Leo Linder Filmproduktion* til en undervisningsfilm for tyske studerende med titlen »Brugervejledning til Europa«. Interviewet fokuserede på, hvordan Den Europæiske Ombudsmand bidrager til at bringe Unionen tættere på borgerne. Leo LINDER filmede også Ombudsmandens personale under deres arbejde og lavede en profil af en tysk borger, som var blevet nægtet opholdstilladelse i Luxembourg.
- Den 6. maj holdt José MARTÍNEZ ARAGÓN, ledende juridisk rådgiver, en forelæsning om Ombudsmandens rolle for en gruppe af 20 journalister fra forskellige lande, som deltog i de europæiske kommunikationsuger, som var arrangeret af det katolske universitet i Lyon.
- Under sit besøg i Ankara, Tyrkiet, den 11.-12. maj holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en briefing for journalister fra tv-stationen *NTV*, den nationale radiostation *TRT*, avisen *Yani Safek* og nyhedsbureauerne *Anadolu*, *Anka* og *Cihan*. P. Nikiforos DIAMANDOUROS besvarede spørgsmål om en ombudsmands kompetence, om de kvaliteter, der kræves for at blive valgt til ombudsmand, og forbindelsen mellem forslaget om at etablere en ombudsmandsinstitution i Tyrkiet og Tyrkiets ansøgning om EU-medlemskab.
- Den 27. maj deltog en journalist fra avisen *România Liberă* i en præsentation af P. Nikiforos DIAMANDOUROS for en gruppe tjenestemænd fra den rumænske ombudsmands kontor om Den Europæiske Ombudsmands rolle og vigtigste resultater. Efter P. Nikiforos DIAMANDOUROS' tale stillede journalisten en række spørgsmål om Den Europæiske Ombudsmands beføjelser og de rumænske borgeres rettigheder i EU.
- Den 30. juni gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Nicos CONSTANTOPOULOS, formand for Koalitionen af Progressive Venstrekræfter, et fælles interview til pressen som led i Ombudsmandens officielle besøg i Grækenland.
- Senere samme dag holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en pressekonference for en gruppe af 15 journalister fra *Foreign Press Association* i Athen.
- Den 1. juli holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en pressekonference på den græske ombudsmands kontor i Athen, hvor han også gav et interview til Ilias BENEKOS, journalist på den græske avis *Imerisia*.
- Senere samme dag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS og George PAPANDREOU, formand for Den Panhelleniske Socialistiske Bevægelse (PASOK), et fælles interview til pressen i det græske parlaments lokaler.
- Den 19. juli blev Ombudsmanden interviewet af Toivo TÄNAVSUU, journalist på *Eesti Pävaleht*, en landsdækkende estisk avis. Toivo TÄNAVSUU spurgte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om, hvilken forskel han kan gøre i borgernes liv, hans forbindelser med sine nationale kolleger og de klager, han indtil videre havde modtaget fra Estland.

- Den 9. september interviewede Marie CAOUCETTE fra den canadiske avis *Le Soleil* Ombudsmanden i Quebec City. Interviewet fandt sted efter Ombudsmandens hovedtale på den ottende verdenskonference for Det Internationale Ombudsmandsinstitut, hvor han tog udgangspunkt i spørgsmålet: »*Can the recognition of individual rights and freedoms survive the pressure to enhance security?*«
- Den 16. september gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview i Rotterdam til Frits BALTESEN fra den nederlandske avis *NRC Handelsblad*.
- Den 14. oktober beskrev Ombudsmanden sin rolle for 17 journalister fra Finland, Sverige, Island og Norge. Præsentationen var del af et uddannelsesseminar arrangeret af Nordisk Journalistcenter i Århus. På dette møde besvarede Ombudsmanden spørgsmål om sin reaktive rolle i forbindelse med klagebehandling og sin proaktive rolle, navnlig sine kommunikationsaktiviteter.
- Den 20. oktober interviewede Anja VOGEL P. Nikiforos DIAMANDOUROS til programmet »*L'Europe au quotidien*« på den franske radiostation *France Info*.
- Den 21. oktober blev Ombudsmanden interviewet af Joana FERREIRA DA COSTA fra den landsdækkende portugisiske avis *O Público*. Journalisten var interesseret i, hvilke typer klager Ombudsmanden oftest behandler, årsagerne til, at borgerne skal bruge Ombudsmanden i stedet for domstolene, og hvor stor en indflydelse Ombudsmanden har på EU's institutioner. Ombudsmanden illustrerede sit arbejde ved hjælp af en række klager, han havde modtaget fra Portugal.
- Senere samme dag blev Ombudsmanden interviewet af journalisterne Martin CABRAL og Nuno ROGEIRO fra det portugisiske døgnyhedsnetværk *SIC Notícias* til et program med titlen »*Society of Nations*«. Ombudsmanden gav en livlig præsentation af sit arbejde, talte om vigtigheden af at forsvare borgernes rettigheder og understregede, at han støtter forfatningen for Europa.
- Den 22. oktober indledte Ombudsmanden dagen med et interview med Paulo PENA fra nyhedsmagasinet *Visão*. Journalisten fokuserede på Ombudsmandens synspunkter om det følsomme spørgsmål om, hvordan man afvejer behovet for offentlig sikkerhed med beskyttelsen af de individuelle frihedsrettigheder.
- Senere samme dag gav Ombudsmanden et kort interview til en journalist fra den portugisiske radiostation *Radio Renascença*, som især var interesseret i Ombudsmandens arbejde på området forskelsbehandling.
- Den 16. november deltog Ombudsmanden i en arbejdsfrokost arrangeret af presseklubben i Strasbourg. Hovedtaleren var den franske minister for europæiske anliggender Claudie HAIGNERE. Ministeren opfordrede Ombudsmanden til at tale om sine holdninger til den europæiske forfatning. Ombudsmanden fokuserede på vigtigheden af chartret om grundlæggende rettigheder og understregede, at han ville arbejde hårdt for at øge borgernes kendskab til chartret. Omkring 40 personer deltog i frokosten, herunder journalister, konsulenter og akademikere. Daniel RIOT, europæisk redaktør for *France 3*, ledte arrangementet.
- Den 16. november talte Ombudsmanden også til 10 journalister fra *Radio France* ved et uddannelsesseminar arrangeret af Quentin DICKINSON, radiostationens chef for europæiske anliggender. Journalisterne kom fra hele Frankrig og var i Strasbourg i en uge for at lære om arbejdet i de europæiske institutioner. Ombudsmanden forklarede sin rolle og gav eksempler på klager, som var indgivet af franske borgere og organisationer.
- Den 17. november blev Ombudsmanden interviewet af Alex TAYLOR til et tv-program med titlen *Vivre en Europe*. Dette månedlige program, som tager fat på specifikke europæiske emner, sendes på den franske Nationalforsamlings tv-kanal. Alex TAYLOR bad Ombudsmanden forklare sit arbejde for borgerne og om at give eksempler på de franske sager, han havde behandlet.

- Den 22. november gav Olivier VERHEECKE i anledning af fremlæggelsen af Ombudsmandens årsberetning for 2003 for Europa-Parlamentet et direkte interview til François KIRCH fra den Bruxelles-baserede radiostation BFM til et program kaldet *12-13 Europe*.
- Den 1. december gav Ombudsmanden et tv-interview til Caroline DE CAMARET fra kanalen *Public Sénat* til et program med titlen »*Paroles d'Europe*«. Journalisten bad Ombudsmanden om at forklare sit arbejde og give konkrete eksempler på sager, som han havde behandlet. Hun spurgte om den europæiske forfatnings konsekvenser for Ombudsmanden og for borgerne generelt.
- Den 2. december gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS sammen med den franske ombudsmand, Jean-Paul DELEVOYE, et interview til redaktøren for *Les Annonces de la Seine*, Jean-René TANCREDE. Journalisten spurgte Den Europæiske Ombudsmand om institutionens resultater i løbet af det seneste årti, hans bestræbelser på at arbejde tæt sammen med sine nationale kolleger og hans prioriteter for fremtiden.
- Senere samme dag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et telefoninterview til Dominique DE COURCELLES fra *Radio France Internationale*. Formålet med dette interview var at forklare til de franske borgere, hvornår, hvorfor og hvordan de skal klage til Ombudsmanden.
- Dette interview blev efterfulgt af en pressekonference arrangeret af Europa-Kommissionens repræsentation sammen med Europa-Parlamentets informationskontor i Paris. Efter en præsentation om »*The European Union: citizens' rights and the ombudsman*« besvarede P. Nikiforos DIAMANDOUROS spørgsmål om chartret om grundlæggende rettigheder, miljøklager og muligheden for at åbne et kontor i hver enkelt medlemsstat. Omkring 15 journalister deltog i arrangementet, som blev ledet af Yves GAZZO, leder af Kommissionens repræsentation. Den pressemeddelelse, som den franske ombudsmand udsendte i anledning af Den Europæiske Ombudsmands besøg i Paris, blev omdelt til de tilstedeværende journalister.

6.5 PUBLIKATIONER

Ombudsmanden bestræber sig på at nå ud til flest mulige mennesker med henblik på at øge borgernes viden om deres rettigheder og især retten til at klage. Institutionen bruger i vid udstrækning trykte publikationer til at oplyse de vigtigste interessenter og befolkningen i almindelighed. I 2004 blev følgende publikationer udarbejdet og distribueret til de interesserede parter:

Årsberetningen for 2003, fotokopieret version (11 sprog)

En fotokopieret version af Ombudsmandens *Årsberetning for 2003* blev sendt til medlemmerne af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender i april for at give udvalget mulighed for at drøfte Ombudsmandens arbejde før plenarmødet senere på året.

Årsberetning for 2003 – Sammendrag og statistik, fotokopieret version (20 sprog)

En fotokopieret version af det nye tiltag, *Årsberetning for 2003 – Sammendrag og statistik*, blev også i april sendt til medlemmerne af Udvalget for Andragender på de 11 officielle EU-sprog og de ni tilrædelsessprog.

Nyhedsbrevet European Ombudsmen – Newsletter, udgave 2 og 3 (5 sprog)

Anden og tredje udgave af det halvårslige nyhedsbrev fra det europæiske netværk af ombudsmænd og den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut blev i april og oktober udsendt til nationale, regionale og lokale ombudsmænd i Europa samt til medlemmerne af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender.

Brochuren *Den Europæiske Ombudsmand – Kort fortalt*, (25 sprog)

Med henblik på at styrke borgernes kendskab til Ombudsmandens arbejde udsendte han en kort brochure, hvori han forklarede, hvad han kan og ikke kan gøre, og gav eksempler på de klager, han har løst. Brochuren blev udarbejdet på de officielle sprog samt på kandidat- og tiltrædelseslandenes sprog og gav svar på spørgsmål som »Hvilke klager kan han behandle?«, »Hvad sker der, hvis Ombudsmanden ikke kan behandle klagen?«, »Hvilket resultat kan forventes?« og »Hvem kan ellers hjælpe mig?«. Brochuren blev trykt i 650.000 eksemplarer, lanceret den 1. maj og distribueret bredt. Senere på året blev brochuren også udarbejdet på kroatisk.

Hvordan kan Den Europæiske Ombudsmand hjælpe Dem?, brochure og klageformular (21 sprog)

Kort efter de nye medlemsstaters tiltrædelse blev brochuren og klageformularen *Hvordan kan Den Europæiske Ombudsmand hjælpe Dem?* udsendt på de 21 traktatsprog. I denne brochure blev Ombudsmandens rolle beskrevet, ligesom det blev forklaret, hvem der kan klage, og hvordan, og den er en nyttig vejledning til dem, som ønsker at gøre brug af Ombudsmandens ydelser. Den blev i september distribueret til ombudsmænd, MEP'er, institutionernes repræsentationer og informationskontorer og til Europa-Kommissionens informationskontorer og netværk.

Årsberetningen for 2003, farveversion (20 sprog)

De 20 officielle sprogversioner af Ombudsmandens nye *Årsberetning for 2003* blev i oktober omdelt til MEP'er, andre EU-institutioner og -organer, til ombudsmænd og til Europa-Kommissionens informationskontorer og netværk. For at få mest muligt ud af de offentlige midler og beskytte miljøet valgte Ombudsmanden kun at få trykt hele årsberetningen i 10.000 eksemplarer, mens *Sammendrag og statistik* blev trykt i 24.000 eksemplarer.

Årsberetning for 2003 – Sammen drag og statistik, farveversion (20 sprog)

De 20 sprogversioner af *Sammendrag og statistik* udkom i november og blev distribueret til modtagerne af den fulde version af årsberetningen samt til ngo'er, forbrugerorganisationer, faglige organisationer og universiteter.

6.6 ONLINEKOMMUNIKATION

Kommunikation pr. e-mail

I april 2001 blev der lagt en elektronisk udgave af klageformularen på tolv sprog på webstedet. Efter udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 blev formularen lagt ud på yderligere ni sprog. Hele 55 % af alle de klager, som Ombudsmanden modtog i 2004, blev indgivet over internettet, hvoraf en stor del blev modtaget på den elektroniske klageformular. Dette var en rekord.

I 2004 var der en hidtil uset stigning i anmodninger om oplysninger på Ombudsmandens primære e-mailkonto. I alt modtog og besvarede man 8.010 sådanne e-mails. Heraf var 4.809 masseudsendelser sendt fra borgere som led i en række kampagner. Disse e-mails omhandlede bl.a. emner som aktiv dødshjælp, Israels sikkerhedshegn, dyreforsøg, babysæler og den såkaldte »Buttiglione-sag«. Alle e-mails blev besvaret med en forklaring af Den Europæiske Ombudsmands mandat og, om muligt, oplysninger om, hvem det pågældende spørgsmål kan rettes til.

Ombudsmanden modtog flere end 3.200 anmodninger pr. e-mail sammenlignet med ca. 2.000 i både 2003 og 2002. Alle blev besvaret individuelt af den relevante medarbejder i Ombudsmandens stab.

Nye tiltag på webstedet

I 2004 gennemgik Ombudsmandens websted (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) sproglige ændringer. I slutningen af april forelå webstedets hjemmesider og navigationssider, som tidligere fandtes på 11 sprog, på 10 nye sprog – de ni nye EU-medlemsstaters sprog og irsk.

Samme måned fremlagde Ombudsmanden sin årsberetning for 2003 for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender. For første gang blev der udarbejdet et særskilt sammendrag af årsberetningen. Årsberetningen og sammendraget blev lagt på webstedet på 20 sprog.

Med henblik på at oplyse borgerne om sit arbejde offentliggjorde Ombudsmanden for første gang i 2004 en ny brochure med titlen *Den Europæiske Ombudsmand – Kort fortalt* på 25 sprog (de 21 traktatsprog og de fire ansøgerlandes sprog). Endvidere blev brochuren *Hvordan kan Den Europæiske Ombudsmand hjælpe Dem?*, som også omfatter en klageformular, genoptrykt i 2004 og for første gang udsendt på 21 sprog. Begge disse publikationer samt en elektronisk version af klageformularen blev lagt ud på webstedet på alle sprog.

Fra 1. maj til 31. december 2004 (efter EU's udvidelse) havde Ombudsmandens websted 195.228 besøgende. Den engelske version havde flest besøgende (45.566), efterfulgt af den franske, italienske, spanske, tyske og polske. For så vidt angår den geografiske oprindelse var der flest besøgende fra Italien (16.950), efterfulgt af Belgien, Spanien, Frankrig, Tyskland og Polen.

For at sikre at Den Europæiske Ombudsmands websted fortsat er blandt de bedste EU-websteder, deltog Ombudsmandens kontor i 2004 i arbejdet i *Inter-Institutional Internet Editorial Committee* (CEiii). CEiii ledes af Kommissionens GD for Presse og Kommunikation og omfatter repræsentanter med ansvar for internet i EU's institutioner og organer. Udvalget mødtes fem gange i 2004 for at drøfte og koordinere spørgsmål vedrørende bl.a. EU's udvidelse, flersprogethed, internetdomænenavne, ophavsret, interinstitutionelle websteder og samarbejde om kontrakter og tjenester.

INDLEDNING

---

1 SAMMENDRAG

---

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

---

3 AFGØRELSER EFTER EN UNDERSØGELSE

---

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

---

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

---

6 KOMMUNIKATION

---

7 BILAG

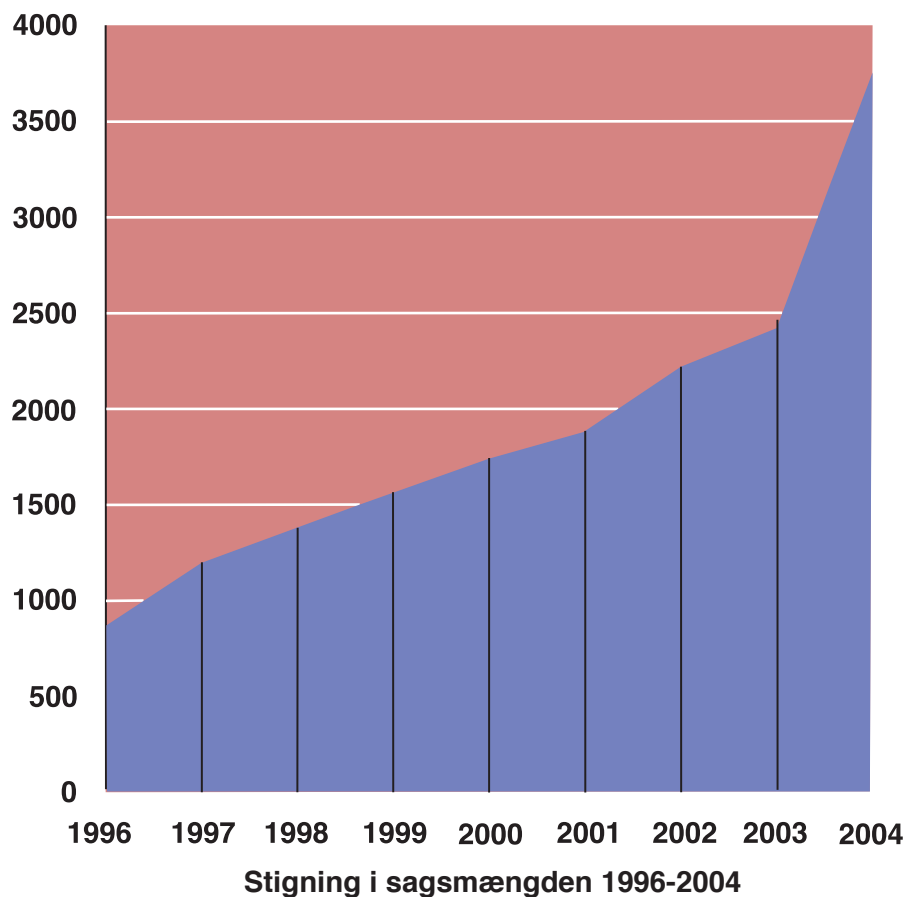

A STATISTIK

1 BEHANDLEDE SAGER I 2004

1.1 SAMLET SAGSMÆNGDE I 2004	4 048
– undersøgelser, der ikke var afsluttet pr. 31.12.2003	183 ¹
– klager, der afventer afgørelse om antagelighed pr. 31.12.2003	131
– klager modtaget i 2004	3 726
– Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser på eget initiativ.....	8

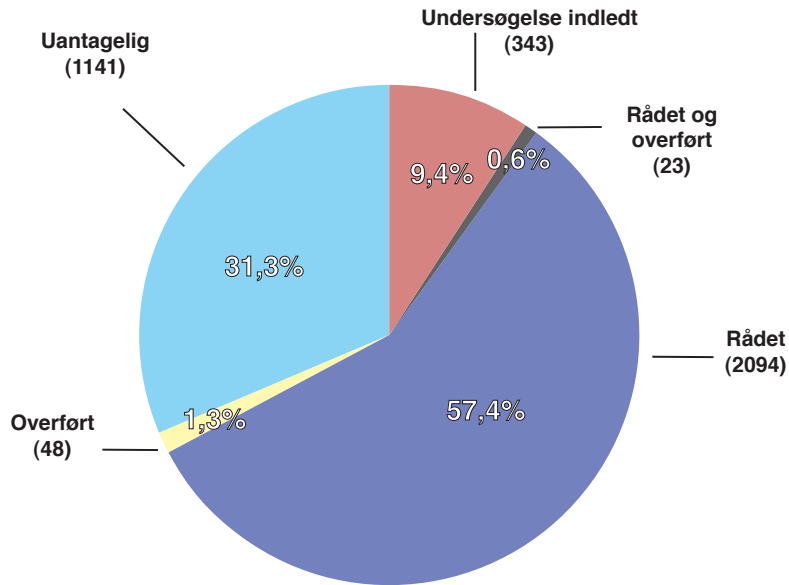
¹ Heraf fire undersøgelser på eget initiativ foretaget af Den Europæiske Ombudsmand og 179 undersøgelser baseret på klager.

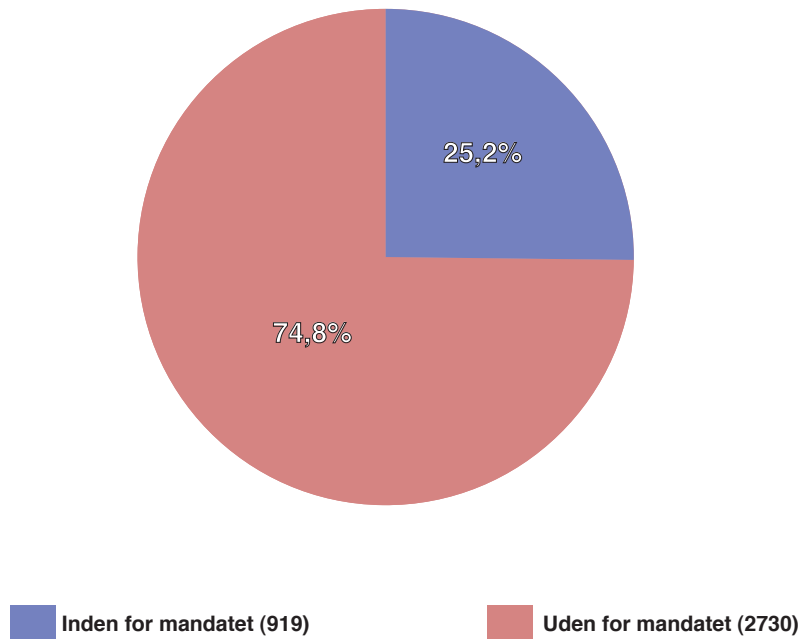
1.2 AFSLUTTET UNDERSØGELSE AF ANTAGELIGHED/UANTAGELIGHED 94,6%

1.3 KLASSIFICERING AF KLAGERNE

**1.3.1 Klager i overensstemmelse med den type foranstaltning,
Den Europæiske Ombudsmand har truffet for at imødekomme klagerne**

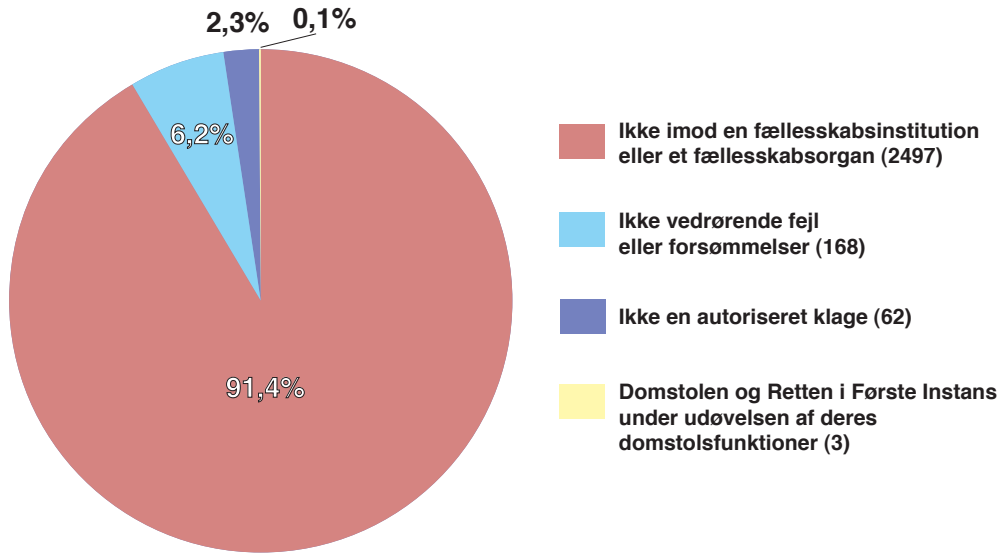

1.3.2 Klager i overensstemmelse med Den Europæiske Ombudsmands mandat

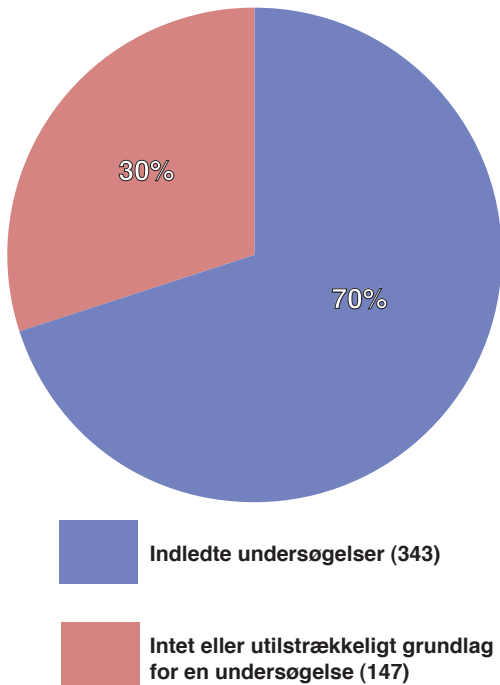

UDEN FOR MANDATET

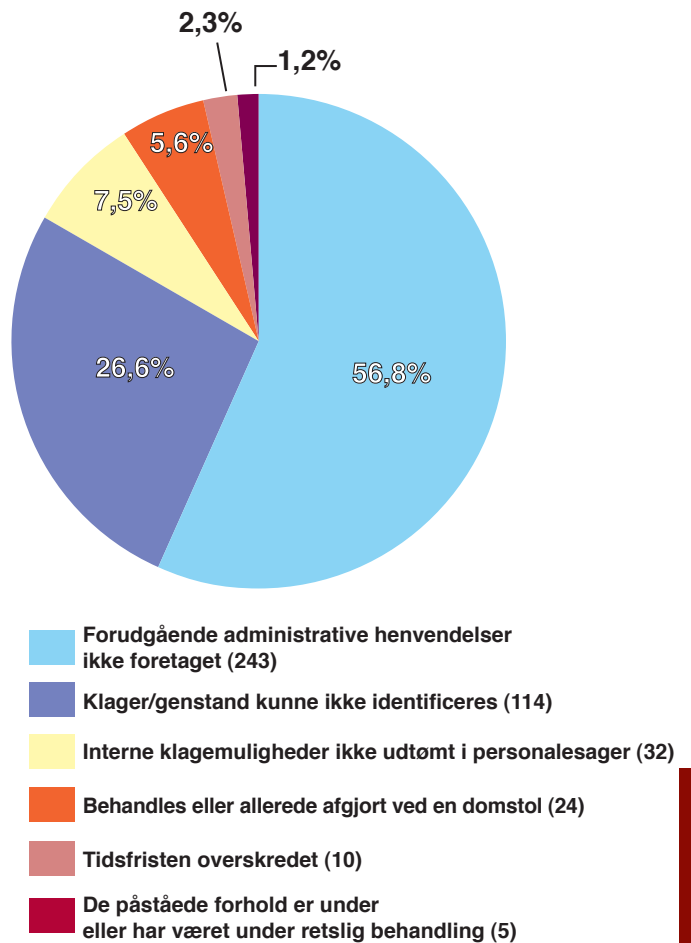

INDEN FOR MANDATET

Klager, der kunne antages til behandling

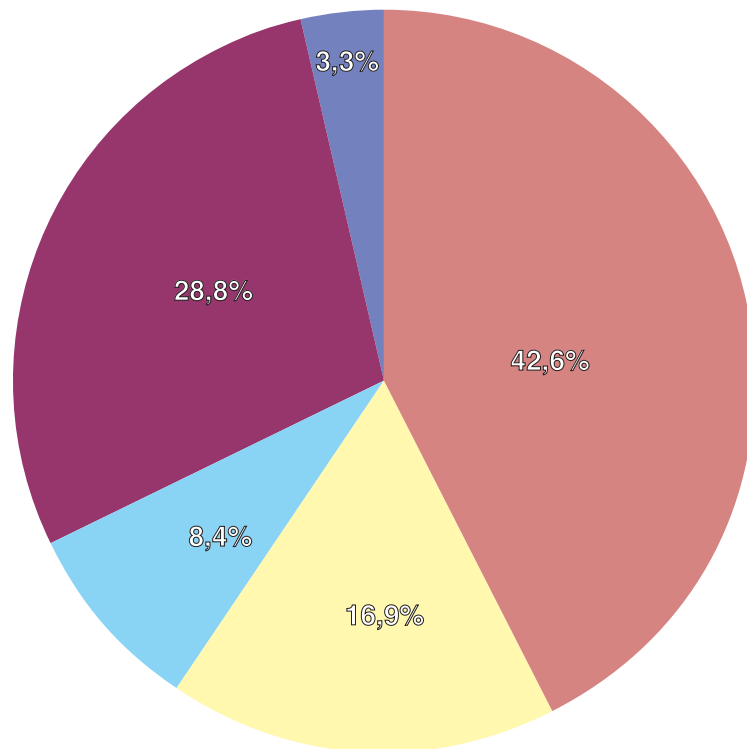

Klager, der ikke kunne antages til behandling

2 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING

 Rådet til at kontakte en anden ombudsmand eller indgive et andragende til et regionalt eller nationalt parlament (906)

 Rådet til at kontakte Europa-Kommissionen (359)

 Rådet til at indgive et andragende til Europa-Parlamentet (179)

 Rådet til at kontakte andre instanser (613)

 Overført (71)

Til Europa-Parlamentet (13)

Til Europa-Kommissionen (4)

Til en national eller regional ombudsmand (54)

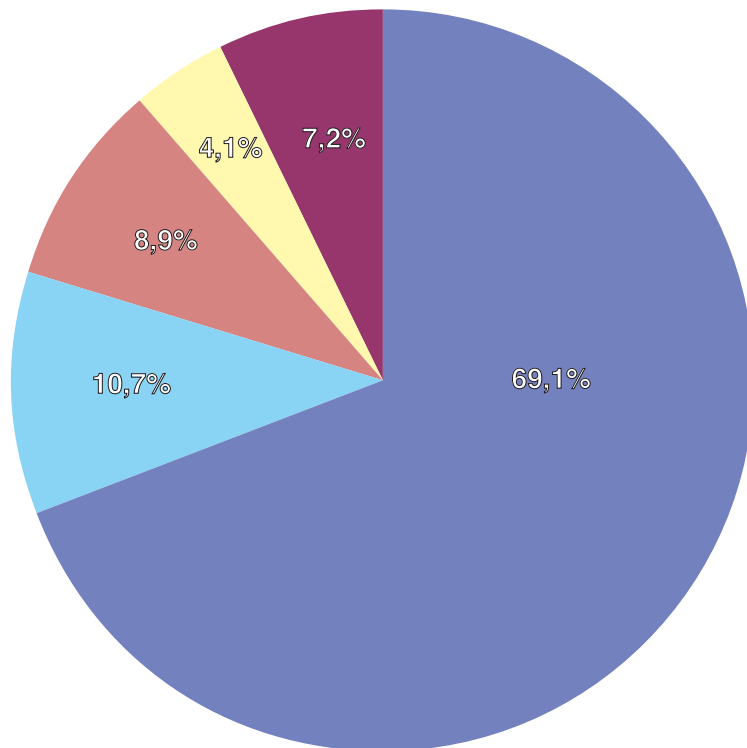

3   UNDERSØGELSER I 2004..... 534

I 2004 behandlede Den Europæiske Ombudsmand 534 undersøgelser, 351 undersøgelser blev indledt i 2004 (heraf otte undersøgelser på eget initiativ), og 183 undersøgelser var endnu ikke afsluttet den 31. december 2003.

3.1   UNDERSØGTE INSTITUTIONER OG ORGANER

(Nogle sager angår to eller flere institutioner eller organer)

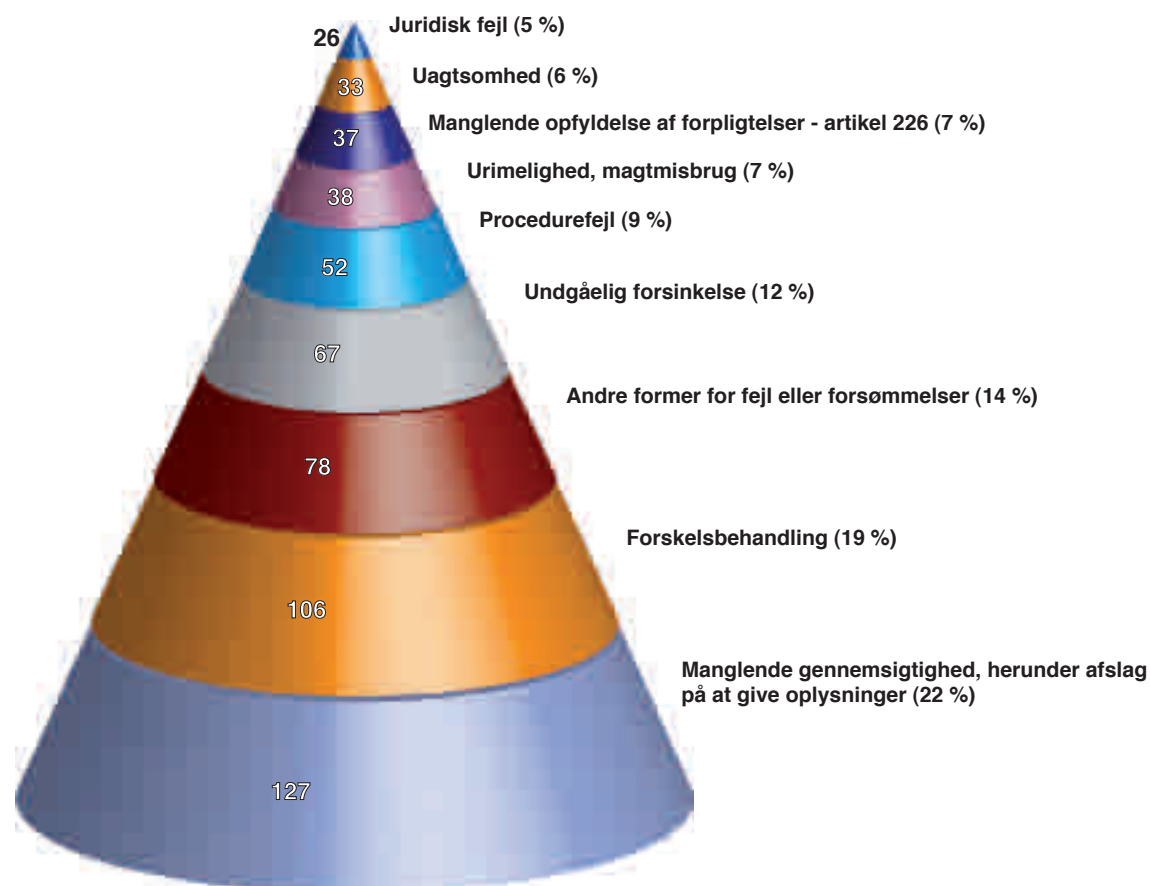

- Europa-Kommissionen (375)
- De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (58)
- Europa-Parlamentet (48)
- Rådet for Den Europæiske Union (22)
- Andre (39):
  - Den Europæiske Investeringsbank (7)
  - OLAF (5)
  - Regionsudvalget (5)
  - Den Europæiske Centralbank (4)
  - Domstolen (3)
  - Revisionsretten (3)
  - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (3)
  - Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad (2)
  - Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (1)
  - Den Europæiske Unions politimission i Bosnien-Hercegovina (1)
  - Eurojust (1)
  - Europol (1)
  - Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (1)
  - Det Europæiske Universitetsinstitut (1)
  - Det Europæiske Miljøagentur (1)

3.2 PÅSTÅET TYPE FEJL ELLER FORSØMMELSER

(I nogle sager nedlægges der påstand om to typer fejl eller forsømmelser)

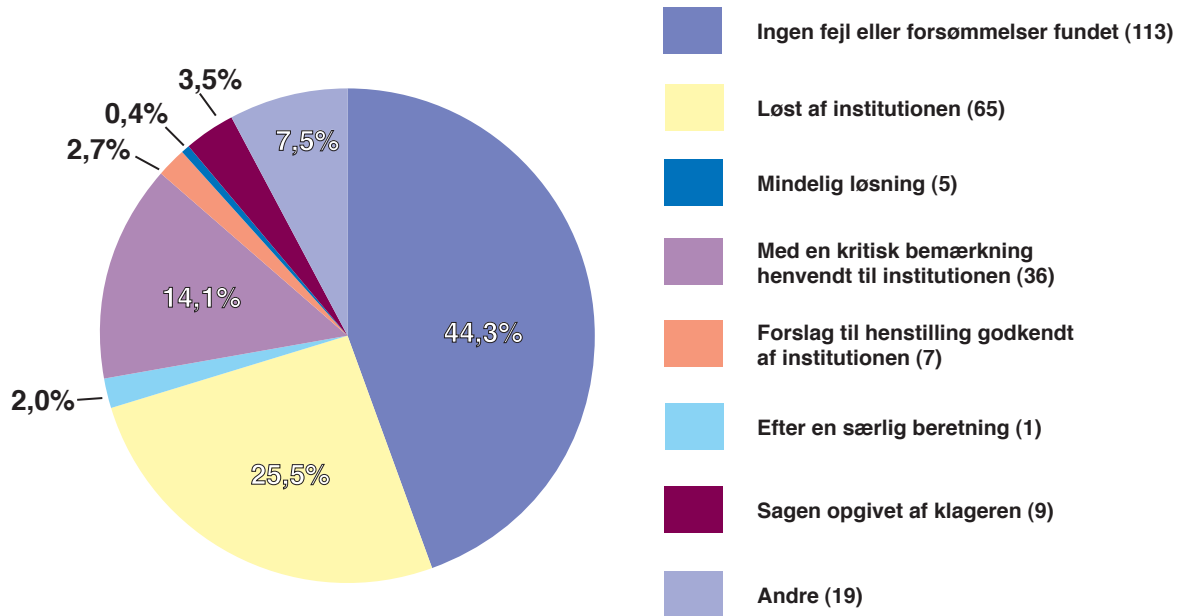
3.3 FORSLAG TIL MINDELIGE LØSNINGER, FORSLAG TIL HENSTILLINGER OG SÆRLIGE BERETNINGER I 2004

- forslag til mindelige løsninger	12
- forslag til henstillinger	17
- særlige beretninger	1

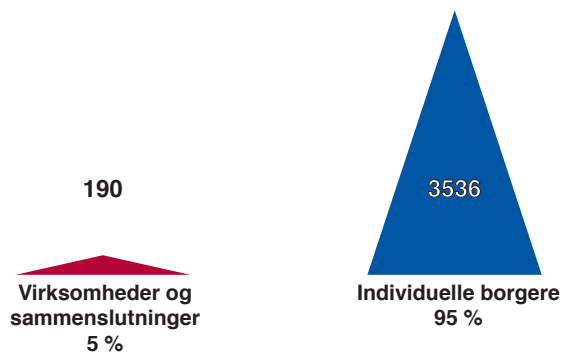
3.4 UNDERSØGELSER AFSLUTTET MED BEGRUNDET AFGØRELSE 251²

(En undersøgelse kan afsluttes af en eller flere af følgende årsager)

4 BAGGRUND FOR KLAGER REGISTRERET I 2004

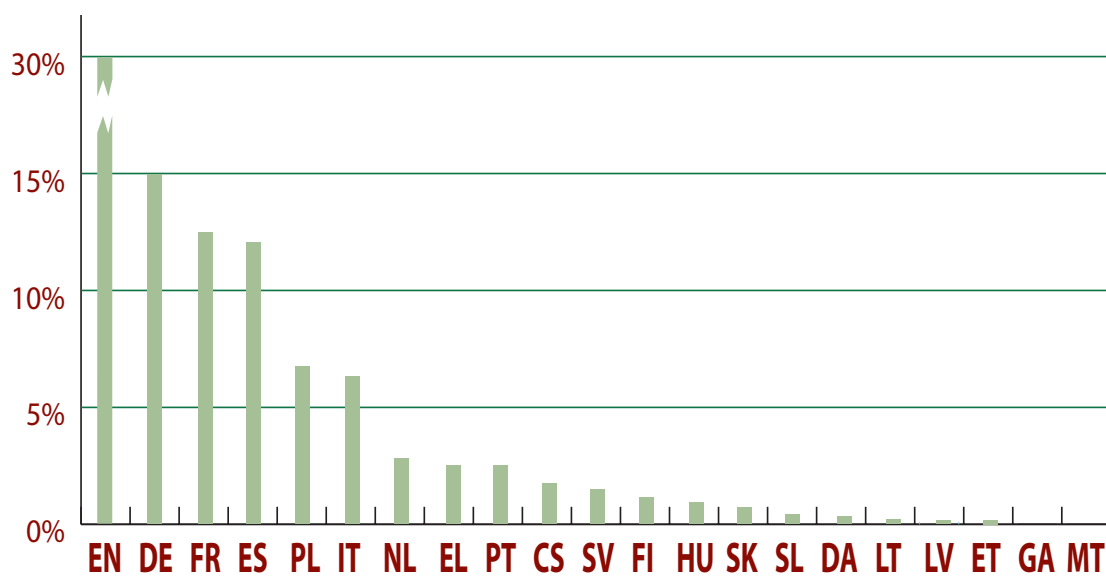
4.1 KLAGENS KILDE

² Heraf fire foretaget på eget initiativ af Ombudsmanden.

4.2 KLAGERNES SPROG

4.3 KLAGERNES GEOGRAFISKE OPRINDELSE

Land	Antal klager	% af klager	% af befolkningen i EU	Frekvens ³
Malta	38	1,0	0,1	11,7
Luxembourg	40	1,1	0,1	10,9
Cypern	59	1,6	0,2	10,0
Belgien	268	7,2	2,3	3,2
Slovenien	38	1,0	0,4	2,3
Finland	73	2,0	1,1	1,7
Irland	53	1,4	0,9	1,6
Grækenland	129	3,5	2,4	1,4
Spanien	482	12,9	9,2	1,4
Portugal	116	3,1	2,3	1,4
Slovakiet	52	1,4	1,2	1,2
Tjekkiet	98	2,6	2,2	1,2
Sverige	84	2,3	2,0	1,2
Østrig	69	1,9	1,8	1,1
Polen	285	7,6	8,3	0,9
Danmark	32	0,9	1,2	0,7
Tyskland	464	12,4	18,0	0,7
Nederlandene	88	2,4	3,5	0,7
Ungarn	53	1,4	2,2	0,6
Litauen	18	0,5	0,8	0,6
Estland	7	0,2	0,3	0,6
Frankrig	303	8,1	13,5	0,6
Italien	269	7,2	12,6	0,6
Letland	9	0,2	0,5	0,5
Det Forenede Kongerige	195	5,2	13,0	0,4
Andre	404	10,9		

³ Dette tal er beregnet ved at dividere procentdelen af klager med procentdelen af befolkningen. Hvis det er større end 1, betyder det, at det pågældende land sender flere klager til Ombudsmanden, end hvad der kan forventes ud fra befolkningens størrelse. Alle procenttal i ovenstående tal er blevet afrundet til én decimal.

B OMBUDSMANDENS BUDGET

Et uafhængigt budget

I statuttten for Den Europæiske Ombudsmand fastsattes det oprindeligt, at dennes budget skulle tilføjes som bilag til sektion 1 (Europa-Parlamentet) i Den Europæiske Unions almindelige budget.

I december 1999 vedtog Rådet et forslag om, at Ombudsmandens budget skulle være uafhængigt. Siden den 1. januar 2000⁴ har Ombudsmandens budget været en uafhængig sektion (sektion VIII-A) i den Europæiske Unions budget.

Budgettets struktur

Ombudsmandens budget er opdelt i tre afsnit. Afsnit 1 i budgettet omfatter lønninger, godtgørelser og andre udgifter til personale. Dette afsnit omfatter også alle udgifter til tjenesterejser foretaget af Ombudsmanden og hans personale. Afsnit 2 i budgettet dækker bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter. Afsnit 3 indeholder kun et enkelt kapitel, hvorfra kontingenter til internationale ombudsmandsorganisationer betales.

Samarbejde med Europa-Parlamentet

For at undgå unødvendig overlapning af administrativt og teknisk personale leveres mange af de tjenester, Ombudsmanden har brug for, af eller via Europa-Parlamentet. De områder, hvor Ombudsmanden i større eller mindre grad er afhængig af assistance fra Parlamentets tjenestegrene, omfatter:

- personale, herunder udarbejdelse af kontrakter og afgørelser vedrørende individuelle rettigheder;
- revision og regnskabsføring;
- oversættelse, tolkning og trykning;
- leje af kontorlokaler;
- informationsteknologi, telekommunikation og posthåndtering.

Samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og Europa-Parlamentet har ført til store effektivitetsbesparelser for fællesskabsbudgettet. Samarbejdet med Europa-Parlamentet har faktisk betydet, at Ombudsmanden ikke har haft behov for at udvide sin administrative stab væsentligt.

Omfatter tjenesterne til Ombudsmanden ekstra direkte udgifter for Europa-Parlamentet, udskrives en regning, og betalingen udføres via en forbindelseskonto. Kontorer og oversættelsestjenester er de største udgiftsposter, der behandles på denne måde.

2004-budgettet omfattede et engangsbeløb til dækning af Europa-Parlamentets udgifter til tjenester, der udelukkende består af personaletimer, såsom administration af kontrakter, lønninger og godtgørelser samt en række edb-tjenester.

Samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand blev indledt ved en rammeaftale af 22. september 1995, der blev indgået gennem aftaler om administrativt samarbejde og om budgetsamarbejde og økonomisk samarbejde underskrevet den 12. oktober 1995.

I december 1999 underskrev Ombudsmanden og formanden for Europa-Parlamentet en aftale, der fornyede samarbejdsaftalerne med ændringer for år 2000 og mulighed for en automatisk forlængelse derefter.

⁴ Rådets forordning 2673/1999 af 13.12.1999, EFT L 326, s. 1.

2004-budgettet

I Ombudsmandens stillingsfortegnelse for 2004 indgik i alt 38 stillinger.

De samlede foreløbige bevillinger, der stod til rådighed på Ombudsmandens budget for 2004, var på 5.817.468,00. Afsnit 1 (Udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen) beløb sig til 4.944.500,00 euro. Afsnit 2 (Bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter) beløb sig til 869.968,00 euro. Afsnit 3 (Udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver) beløb sig til 3.000,00 euro.

Nedenstående skema viser udgifter i 2004 udtrykt i forpligtelsesbevillinger.

Afsnit 1	€ 4 173 642,33
Afsnit 2	€ 892 632,78
Afsnit 3	€ 2 644,78
I alt	€ 5 068 919,89

Indtægterne består hovedsagelig af fradrag fra aflønningen af Ombudsmanden og hans personale. Udtrykt i modtagne indbetalinger var de samlede indtægter i 2004 530.367,85.

2005-budgettet

2005-budgettet, der blev udarbejdet i løbet af 2004, indeholder en stillingsfortegnelse på 51, hvilket er en stigning på 13 i forhold til stillingsfortegnelsen for 2004. Denne stigning skyldes hovedsagelig den kommende udvidelse af Den Europæiske Union og Den Europæiske Ombudsmands kontors behov for at have tilstrækkelig viden om de nye medlemsstaters sprog og retssystemer.

De samlede bevillinger for 2005 er 7.312.614 euro. Afsnit 1 (Udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen) beløber sig til 6.239.614 euro. Afsnit 2 (Bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter) beløber sig til 1.070.000 euro. Afsnit 3 (Udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver) beløber sig til 3.000 euro.

De samlede indtægter i 2005-budgettet er på 720.241 euro.

C PERSONALE

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev født den 25. juni 1942 i Athen, Grækenland. Han blev valgt til Europæisk Ombudsmand den 15. januar 2003 og overtog embedet den 1. april 2003.

Fra 1998 til 2003 var han Grækenlands første nationale ombudsmand. Siden 1993 har han endvidere været professor i komparativ politik i afdelingen for statskundskab og offentlig administration ved universitetet i Athen (han er på nuværende tidspunkt på orlov). Fra 1995 til 1998 var han leder og formand for Grækenlands nationale center for social forskning (EKKE).

Han tog sin BA fra *Indiana University* (1963) og sin MA (1965), M.phil (1969) og ph.d. (1972) fra *Columbia University*. Inden han sluttede sig til lærerstaben ved universitetet i Athen i 1988, underviste og forskede han på henholdsvis *State University of New York* og *Columbia University* (1973-1978). Fra 1980 til 1983 var han ansat som chef for udvikling ved *Athens College*, Athen, Grækenland. Fra 1983 til 1988 var han programleder for Vesteuropa og den nære orient og Mellemøsten ved *The Social Science Research Council*, New York. Fra 1988 til 1991 var han chef for det græske institut for internationale og strategiske studier i Athen, en policy-orienteret forskningsorganisation etableret med fælles midler fra *Ford and MacArthur Foundations*. I 1997 besad han stillingen som gæsteprofessor i statskundskab ved *Juan March-centret for videregående studier i socialvidenskab* (Madrid).

Han har været formand for *The Greek Political Science Association* (1992-98) og *The Modern Greek Studies Association of the United States* (1985-88). I 1999 og 2000 var han udnævnt som medlem af henholdsvis Grækenlands nationale kommission for menneskerettigheder og det nationale råd for forvaltningsreform. I 2000 deltog han i Bilderberg-konferencen. Siden 1990 har han været medformand for det Sydeuropæiske underudvalg i *The Social Science Research Council*, New York, hvis aktiviteter er finansieret af tilskud fra Volkswagen Foundation. Derudover er han medchefredaktør på »*The Series on the New Southern Europe*« udgivet af *Johns Hopkins University Press* og modtager af Fulbright- og NEH- (*National Endowment for the Humanities*) forskningslegater.

Han har skrevet om græsk, sydeuropæisk og sydøsteuropæisk politik og historie, og særligt om demokratisering, stats- og nationsbygning og forholdet mellem kultur og politik.

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS SEKRETARIAT

Den Europæiske Ombudsmands sekretariat er ansvarlig for driften af Ombudsmandens personlige kontor. Det styrer Ombudsmandens kalender, koordinerer hans indgående og udgående korrespondance, rådgiver om forbindelser med andre EU-institutioner og -organer, håndterer de protokollære aspekter af institutionens arbejde og udfører almindeligt sekretærarbejde for Ombudsmanden.

Nicholas CATEPHORES

Ombudsmandens assistent
Tlf. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Ombudsmandens sekretær
Tlf. +33 3 88 17 25 28

DEN JURIDISKE TJENESTE

Den Juridiske Tjeneste består primært af advokater, som analyserer de modtagne klager og foretager undersøgelser. Lederen af Den Juridiske Tjeneste rådgiver Ombudsmanden om institutionens juridiske strategi og retning og administrerer afdelingen. Assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste står for den interne kvalitetskontrol og forvaltningsinformationssystemerne og koordinerer afdelingens bidrag til årsberetningen.

I 2004 bestod afdelingen af lederen af Den Juridiske Tjeneste, seks ledende juridiske rådgivere, fem juridiske sagsbehandlere, en juridisk assistent og assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste. Den Juridiske Tjeneste havde i 2004 10 praktikanter.

Ian HARDEN

Leder af Den Juridiske Tjeneste
Tlf. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN blev født i Norwich, England, den 22. marts 1954. Han læste jura ved Churchill College, Cambridge, hvor han i 1975 fik en juridisk bachelorgrad med udmærkelse og i 1976 blev cand.jur. Efter endt uddannelse blev han ansat på Sheffield Universitets juridiske fakultet, hvor han fra 1976 til 1990 var amanuensis, 1990-93 førsteamanuensis, 1993-95 docent og professor i offentlig ret fra 1995. Han kom til Den Europæiske Ombudsmands kontor som ledende juridisk rådgiver i 1996, var sekretariatschef 1997-99 og blev i 2000 leder af Den Juridiske Tjeneste. Han er forfatter eller medforfatter til adskillige publikationer om EU-lovgivningen og offentlig ret, herunder *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) og *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Han er medlem af *Association Française des Constitutionnalistes* og »Study of Parliament Group« i Det Forenede Kongerige.

Murielle RICHARDSON

Assistent for Lederen af Den Juridiske Tjeneste
Tlf. +33 3 88 17 23 88

JURIDISKE SAGSBEHANDLERE

De juridiske sagsbehandlere behandler klager, som kan indgives til Ombudsmanden på ethvert af EU's 21 traktatsprog. Endvidere foreslår de og gennemfører undersøgelser på eget initiativ, besvarer anmodninger om oplysninger fra borgerne, assisterer Ombudsmanden med juridiske spørgsmål, rådgiver om de retlige procedurer, begivenheder og traditioner i deres respektive medlemsstater og repræsenterer Ombudsmanden ved nogle offentlige arrangementer.

Elodie BELFY

Juridisk assistent
Tlf. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR

Juridisk sagsbehandler
Tlf. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS

Leder af Bruxelles-kontoret
Ledende juridisk rådgiver
Tlf. +32 2 284 25 43

Alessandro DEL BON

Juridisk sagsbehandler (indtil 31.05.2004)
Tlf. +33 3 88 17 23 82

Marjorie FUCHS

Juridisk sagsbehandler
Tlf. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL

Ledende juridisk rådgiver
Tlf. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Ledende juridisk rådgiver
Tlf. +33 3 88 17 27 46

Andrea JANOSI

Ledende juridisk rådgiver (indtil
30.09.2004)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Ledende juridisk rådgiver
Tlf. +33 3 88 17 24 01

Tina NILSSON

Juridisk sagsbehandler
Tlf. +32 2 284 14 17

Ida PALUMBO

Juridisk sagsbehandler
Tlf. +33 3 88 17 23 85

Olivier VERHEECKE

Ledende juridisk rådgiver
Tlf. +32 2 284 20 03

PRAKTIKANTER**Mari AMOS**

Praktikant (fra 01.02.2004 til 31.12.2004)

Sigita BRUZAITE

Praktikant (fra 01.02.2004 til 31.07.2004)

Liv-Stephanie HAUG

Praktikant (indtil 31.07.2004)

Georgios KATHARIOS

Praktikant (fra 01.09.2004)
Tlf. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ

Praktikant (fra 01.09.2004)
Tlf. +32 2 284 38 31

Jernej LETNAR CERNIC

Praktikant (fra 01.09.2004)
Tlf. +33 3 88 17 29 64

Wiebke PANKAUKE

Praktikant (fra 01.09.2004)
Tlf. +33 3 88 17 24 02

Pagona-Maria REKAITI

Praktikant (indtil 30.06.2004)

Andrea SACK

Praktikant (fra 01.09.2004)
Tlf. +33 3 88 17 39 31

Tereza SAMANOVA

Praktikant (fra 01.02.2004 til 31.12.2004)

Asta UPTAITE

Praktikant (fra 01.10.2004)
Tlf. +32 2 284 26 09

DEN ADMINISTRATIVE OG FINANSIELLE AFDELING

Den Administrative og Finansielle Afdeling er ansvarlig for Ombudsmandens ikke-juridiske arbejde. Den består af tre sektorer – Personale, Administration og Finans, Klagebehandling og Kommunikation. Lederen af Den Administrative og Finansielle Afdeling koordinerer afdelingens arbejde, administrerer afdelingens personale, foreslår og forvalter institutionens administrative og finansielle strategi, repræsenterer Ombudsmanden i en række interinstitutionelle fora og er ansvarlig for planlægning og gennemførelse af Ombudsmandens budget.

João SANT'ANNA

Leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling

Tlf. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA blev født i Setúbal, Portugal, den 3. maj 1957. Han læste jura ved Lissabon Universitet fra 1975 til 1980 og fik advokatbeskikkelse i Lissabon i 1981. Mellem 1980 og 1982 arbejdede han som advokat i den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. 1982-84 fortsatte han sine jurastudier inden for intellektuelle ejendomsrettigheder på Ludwig-Maximilian Universitet og Max-Planck-instituttet i München. Da han i 1984 vendte tilbage til Portugal blev han udnævnt til leder af den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. I 1986 blev han tjenestemand i Europa-Parlamentet, hvor han arbejdede i GD for Informations- og Pressetjenesten, GD for Forskning, GD for Personale og Finans og endelig i Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste. Han blev i 2000 ansat som leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling på Den Europæiske Ombudsmands kontor.

PERSONALE, ADMINISTRATION OG FINANS

Personale, Administration og Finans er den mest varierede sektor med hensyn til funktioner.

De finansielle opgaver, som skyldes, at Den Europæiske Ombudsmand har et uafhængigt budget, er delt mellem fire økonomiske assistenter, som er ansvarlige for udarbejdelse og gennemførelse af budgettet.

It-assistenten er i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet ansvarlig for kontorets informationsteknologi. Han administrerer alt det hardware og software, som medarbejderne bruger, udvikler databaser og andre programmer til internt brug, foreslår og gennemfører indkøb og udfasning af udstyr samt yder brugersupport.

Blandt andre vigtige opgaver i sektoren kan nævnes personale- og ansættelsesopgaver, indgående og udgående korrespondance, telefonomstillingen, kontorets infrastruktur, koordinering af oversættelse, det juridiske referencebibliotek og institutionens arkiver.

Rachel DOELL*Sekretær**Tlf. +33 3 88 17 23 98***Jean-Pierre FEROMONT***Økonomisk assistent**Tlf. +32 2 284 38 97***Giovanna FRAGAPANE***Økonomisk assistent (fra 01.05.2004)**Tlf. +33 3 88 17 29 62***Alexandros KAMANIS***Økonomisk assistent (indtil 29.02.2004)***Isgouhi KRIKORIAN***Sekretær**Tlf. +33 3 88 17 25 40***Gaël LAMBERT***It-assistent**Tlf. +33 3 88 17 23 99***Juan Manuel MALLEA***Sekretær**Tlf. +33 3 88 17 23 01***Charles MEBS***Sekretær**Tlf. +33 3 88 17 70 93***Elizabeth MOORE***Sekretær (indtil 30.11.2004)***Véronique VANDAELE***Økonomisk assistent**Tlf. +32 2 284 23 00***Félicia VOLTZENLOGEL***Sekretær**Tlf. +33 3 88 17 23 94***KOMMUNIKATION**

Kommunikation er den sektor, der har ansvaret for institutionens kommunikationspolitik med hensyn til EU's institutioner og organer, netværket af ombudsmænd og befolkningen. Sektoren sikrer ligeledes effektiv kommunikation internt på Ombudsmandens kontor.

Den presse- og kommunikationsansvarlige og den internet- og kommunikationsansvarlige har i fællesskab ansvaret for at rådgive Ombudsmanden i kommunikationsspørgsmål. De deler opgaver vedrørende Ombudsmandens informationstur til de nuværende og fremtidige EU-medlemsstater, eksterne arrangementer, taler, udarbejdelse af årsberetningen (i samarbejde med Den Juridiske Tjeneste) og kontakten til ombudsmænd i hele Europa, i hvilken forbindelse de er ansvarlige for henholdsvis kontakten til pressen og publikationer samt internettet. Kommunikationsassistenten støtter dem i en lang række opgaver, navnlig med hensyn til internet, publikationer og kontakt, men er også ansvarlig for at arrangere gruppebesøg på Strasbourg-kontoret.

Kommunikationssekretæren fungerer som et vigtigt bindeled mellem Kommunikation og Den Juridiske Tjeneste. Han er ansvarlig for interne kommunikationsspørgsmål, såsom kontorets juridiske intranet, det audiovisuelle arkiv og den indledende uddannelse af nyt personale. Han står også for institutionens primære e-mailkonto og er ansvarlig for at udvikle procedurer for effektiv behandling af klager og anmodninger om oplysninger.

Rosita AGNEW*Presse- og kommunikationsansvarlig**Tlf. +32 2 284 25 42***Ben HAGARD***Kommunikations- og internetansvarlig**Tlf. +33 3 88 17 24 24***Alessandro DEL BON***Kommunikationsansvarlig (fra 01.06.2004)**Tlf. +33 3 88 17 23 82***Dace PICOT-STIEBRINA***Kommunikationsassistent**Tlf. +33 3 88 17 40 80*

KLAGEBEHANDLING

Klagebehandling er ansvarlig for registrering og distribution af samt opfølgning på de klager, der indgives til Den Europæiske Ombudsmand. Sektoren sikrer, at alle klager registreres i en database, at modtagelsen bekræftes, og at de sendes til Den Juridiske Tjeneste. Den styrer endvidere al indgående og udgående korrespondance vedrørende klager og sikrer, at klageakterne i databasen opdateres under hele klageproceduren, overvåger, at alle frister overholdes, udarbejder statistik over klagerne og arkiverer dokumenter vedrørende klagerne.

Séverine BEYER

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 93

Isabelle FOUCAUD

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 91

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretær (fra 05.01.2004)

Tlf. +33 3 88 17 20 91

Isabelle LECESTRE

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 24 29

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 24 13

Gabrielle SHERIDAN

Sekretær (fra 16.02.2004)

Tlf. +33 3 88 17 24 08

Elaine DRAGO

Sekretær (fra 01.11.2004)

Tlf. +33 3 88 17 33 31

D INDEKS OVER AFGØRELSER

1 EFTER SAGSNUMMER

2002

1435/2002/GG	79
1769/2002/(IJH)ELB	98
1876/2002/OV	61
1878/2002/GG	96
1889/2002/GG	80
1963/2002/IP	97
1986/2002/OV	81
2007/2002/ADB	81
2185/2002/IP	82
2204/2002/MF	83

2003

0253/2003/ELB	101
0260/2003/OV	77
0278/2003/JMA	84
0378/2003/MF	93
0415/2003/(IJH)TN	75
0701/2003/IP	85
0753/2003/GG	86
0821/2003/JMA	57
0841/2003/(FA)OV	62
0849/2003/JMA	63
0900/2003/TN	64
0907/2003/ELB	58
0953/2003/(FA)OV	92
1110/2003/ELB	70
1219/2003/GG	102
1286/2003/JMA	65
1304/2003/(ADB)PB	66
1319/2003/ADB	87
1320/2003/(ADB)ELB	76

1367/2003/OV	88
1481/2003/OV	66
1571/2003/OV	95
1600/2003/ADB	71
1624/2003/ELB	88
1874/2003/GG	89
1949/2003/(TN)(IJH)TN	72
2046/2003/GG	78
2124/2003/ADB	72
2126/2003/PB	59
2183/2003/(TN)(IJH)TN	73
2210/2003/MHZ	100
2216/2003/MHZ	94
2225/2003/(ADB)PB	104
2239/2003/(AJ)TN	91
2333/2003/GG	91
2371/2003/GG	60
OI/1/2003/ELB	106
OI/2/2003/GG	105
OI/5/2003/IJH	107

2004

0032/2004/GG	104
0220/2004/GG	74
0221/2004/GG	67
0326/2004/IP	68
0435/2004/GG	73
0480/2004/TN	69
0520/2004/TN	73
0760/2004/GG	102
1044/2004/GG	70

2 EFTER KLAGENS GENSTAND

Landbrug (den fælles landbrugspolitik)

1219/2003/GG	102
0760/2004/GG	102

Borgernes rettigheder

0753/2003/GG	86
1286/2003/JMA	65
2333/2003/GG	91
2371/2003/GG	60
0220/2004/GG	74
1044/2004/GG	70

Konkurrencepolitik

1963/2002/IP	97
--------------------	----

Forbrugerpolitik

2126/2003/PB	59
--------------------	----

Kontrakter

1878/2002/GG	96
1889/2002/GG	80
1986/2002/OV	81
0953/2003/(FA)OV	92
1874/2003/GG	89
1949/2003/(TN)(IJH)TN	72
2124/2003/ADB	72
0435/2004/GG	73

Udviklings samarbejde

0253/2003/ELB	101
1624/2003/ELB	88
2124/2003/ADB	72
0326/2004/IP	68

Almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

0221/2004/GG	67
--------------------	----

Miljø

0278/2003/JMA	84
2124/2003/ADB	72

Beskæftigelse

0480/2004/TN	69
--------------------	----

Den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser

0701/2003/IP	85
--------------------	----

Folkesundhed

0849/2003/JMA	63
2126/2003/PB	59

Forskning og teknologi

1876/2002/OV	61
--------------------	----

Statsstøtte

2185/2002/IP	82
--------------------	----

Personale

- Ansættelse

1435/2002/GG	79
0378/2003/MF	93
0821/2003/JMA	57
1110/2003/ELB	70
1196/2003/ELB	103
1320/2003/(ADB)ELB	76
1367/2003/OV	88
1571/2003/OV	95
1600/2003/ADB	71
2216/2003/MHZ	94
2225/2003/(ADB)PB	104

- Andre spørgsmål

2204/2002/MF	83
0907/2003/ELB	58
1319/2003/ADB	87
2046/2003/GG	78
2210/2003/MHZ	100
OI/1/2003/ELB	106
OI/2/2003/GG	105
0032/2004/GG	104

Transport

2239/2003/(AJ)TN	91
------------------------	----

3 EFTER PÅSTÅET TYPE FEJL ELLER FORSØMMELSER

Undgåelig forsinkelse

1963/2002/IP.....	97
2185/2002/IP.....	82
0260/2003/OV.....	77
1319/2003/ADB.....	87
1949/2003/(TN)(IJH)TN.....	72
2124/2003/ADB.....	72
2333/2003/GG.....	91
0435/2004/GG.....	73

Forskelsbehandling

0278/2003/JMA.....	84
0821/2003/JMA.....	57
1367/2003/OV.....	88
2210/2003/MHZ.....	100
2216/2003/MHZ.....	94
2126/2003/PB.....	59
OI/2/2003/GG.....	105
0326/2004/IP.....	68

Fejl i artikel 226-procedure

2007/2002/ADB.....	81
0701/2003/IP.....	85
0841/2003/(FA)OV.....	62
0849/2003/JMA.....	63
0480/2004/TN.....	69
1044/2004/GG.....	70

Mangel på eller afslag på at give oplysninger

1986/2002/OV.....	81
0415/2003/(IJH)TN.....	75
0753/2003/GG.....	86
0907/2003/ELB.....	58
1110/2003/ELB.....	70
1196/2003/ELB.....	103
1286/2003/JMA.....	65
1319/2003/ADB.....	87
1320/2003/(ADB)ELB.....	76
1367/2003/OV.....	88
1874/2003/GG.....	89
2126/2003/PB.....	59

2239/2003/(AJ)TN.....	91
2371/2003/GG.....	60

Gennemsigtighed

1304/2003/(ADB)PB.....	66
1481/2003/OV.....	66
0220/2004/GG.....	74

Juridisk fejl

0900/2003/(IJH)TN.....	64
1571/2003/OV.....	95

Uagtsomhed

1963/2002/IP.....	97
2185/2002/IP.....	82
2204/2002/MF.....	83
0260/2003/OV.....	77
1600/2003/ADB.....	71

Procedurefejl

1769/2002/(IJH)ELB.....	98
2007/2002/ADB.....	81
2216/2003/MHZ.....	94
OI/1/2003/ELB.....	106
0326/2004/IP.....	68

Begrundelse

0953/2003/(FA)OV.....	92
-----------------------	----

Urimelighed

1435/2002/GG.....	79
1876/2002/OV.....	61
1878/2002/GG.....	96
1889/2002/GG.....	80
1986/2002/OV.....	81
0378/2003/MF.....	93
0953/2003/(FA)OV.....	92
1219/2003/GG.....	102
2046/2003/GG.....	78
0032/2004/GG.....	104
0221/2004/GG.....	67

Andre former for fejl eller forsømmelser

1876/2002/OV	61
1986/2002/OV	81
0253/2003/ELB	101
0953/2003/(FA)OV	92
1624/2003/ELB	88
2183/2003/(TN)(IJH)TN	73
OI/5/2003/IJH	107

SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

PR. POST

Den Europæiske Ombudsmand
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
Frankrig

PR. TELEFON

+33 3 88 17 23 13

PR. FAX

+33 3 88 17 90 62

PR. E-MAIL

euro-ombudsman@europarl.eu.int

WEBSTED

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

SALG OG ABONNEMENTER

De betalingspublikationer og -produkter, som Publikationskontoret udgiver, fås igennem vores salgskontorer overalt i verden.

En liste over salgskontorer fås enten på Publikationskontorets websted (<http://publications.eu.int>) eller ved at sende en fax til (352) 2929-42758.

Afgiv bestilling hos det salgskontor, der geografisk passer bedst.

Publikationskontoret

Publications.eu.int

